

முருகப்பெருமான்

அகஸ்திய மஹாமுனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய

யோகஞானம் 500

KARAIKAL
ACC.NO.44946

R689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

91/4

முருகப்பெருமான் யோகஞானம் - 500

ஆய்வுகரையும் அரும்பதவிளக்கமும்
எழுதியவர்

மெய்வழி குழந்தைசாயிக்கவுண்டர்
ஈரோடு

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 9940073194

முருகப்பெருமான்

தாமரை வெளியீடு எண்	: 121
முதல் பதிப்பு	: ஜூன் - 1994
இரண்டாம் பதிப்பு	: பிப்ரவரி - 2002
மூன்றாம் பதிப்பு	: செப்டம்பர் - 2012
நான்காம் பதிப்பு	: ஜூலை - 2016
ஐந்தாம் பதிப்பு	: ஜூன் 2019
ஆறாம் பதிப்பு :	ஜனவரி : 2024
உரிமைபெற்றது	

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: முருகப்பெருமான் யோகஞானம்
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர்.சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: ஜனவரி : 2024
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: 21 செ. மீ. x 14 செ. மீ
நூலின் தன்மை	: சித்தர் இலக்கியம்
அச்சத்தாள்	: 16.6 கி.கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 318
பிரதிகள்	: 1000
நூல் விலை	: ரூ. 200.00
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நாங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

உ

பரமபதி துணை

சுப்பிரமணியர் ஞானம்

பதிப்புரை

சுப்பிரமணியர் ஞானம் உங்களிடம் இருக்கிறதா? என்று அண்ணார் மெய்வழி குழந்தைசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் கேட்ட போது நான் திகைத்தேன்.

அப்படி ஒரு நூல் இருக்கிறதா? நான் கேள்விப்பட்ட தில்லையே! கிருஷ்ண பகவான் அருளிய கீதையைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். ஸ்ரீ ராமபிரான் உபதேசித்த உபநிட தங்களைப் பற்றிக் கூடப் படித்திருக்கிறேன். ஆனால் சுப்பிரமணியர் ஞானம்.....?

நான் கேள்விப்பட்டது கூட இல்லையே? உடனே ஒப்புக் கொள்ள வெட்கப்பட்டேன். ஏனென்றால் கொஞ்சம் தமிழன் என்ற உணர்ச்சி என் இரத்தத்தில் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதால். தமிழனுக்குத் தமிழ்க் கடவுளாகிய சுப்பிரமணியர் உபதேசித்த நூல்கள் இருக்கின்றன என்பதே தெரியாதது. அதிலும் தமிழ் சுற்றவன் - அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாகத் தமிழ் எழுத்தாளனாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவன்!

வயதான காலத்தில் இப்படி ஒரு சோதனையா? என்று கூட வருத்தப்பட்டேன்.

அண்ணார் தம்மிடமிருந்த சுப்பிரமணியர் ஞானம் என்ற நூலிலிருந்து சில பாடல்களைப் படித்துக் காட்டிய போது, நான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விழிப்படையத் தொடங்கினேன்.

சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்குத் தமிழையும் பாணினிக்கு ஸமஸ்கிருதத்தையும் உபதேசித்ததாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் சுப்பிரமணியர் உபதேசித்த ஒரு நூல் கூட என் கண்ணில் படவில்லையே....? ஏன்?

மலை போலச் சாத்திரங்கள் பாடி வைத்தேன் என்று சுப்பிரமணியர் கூறுகிறார். ஆனால் கிடைப்பதென்னவோ ஞானம் 500. ஞானம் 200 மற்றும் சில உதிரிப் பாடல்கள் மட்டுமே?

சுப்பிரமணியர் குன்றுபோல் குவித்து வைத்த நூல்கள் எல்லாம் எங்கே போயின? என்ன வாயின? கடல் கொண்டு போய் விட்டதா? கரையான் அரித்துத் தின்று விட்டதா? அல்லது கள்ள மனம் கொண்டவர்களால் மறைத்துவிடப் பட்டதா?

போகர் தமது ஏழாயிரத்தைப் பாடத் தொடங்கிய பொழுது சிவன் சொன்ன ஏழு லட்சத்தைச் சுருக்கி ஏழாயிரமாகப் பாடினேன் என்று சொல்கிறார். சிவன் சொன்ன ஏழு லட்சம் பாடல்கள் எங்கே? எங்கே ஏழு லட்சம்...?

உதிரியாகக் கிடைக்கும் சில பாடல்களைத் தவிர மற்றவை யெல்லாம் எங்கே போயின? என்ன வாயின?

ராஜ ராஜ சோழன் பெரும்படையோடு நாயன்மார் மூவரையும் அவரோடு மற்ற அறுபது பேர்களையும் (விக்கிரகங்கள்) ஊர்வலமாகக் கொண்டு போய் சிதம்பரம் தீட்சிதர்களிடம். “தங்கள் பாடல்களைப் கேட்க நாயன் மார்களே எழுந்தருளியுள்ளார்கள். சிறைக் கதவம் திறந்து தமிழ்ப் பாடல்களை வெளியே எடுங்கள்” என்று அதிகாரக் குரலில் கூறியபோது தீட்சிதர்கள் பூட்டுகளைத் திறந்து தேவாரப் பாடல்களைச் சிறையிலிருந்து வெளியே அனுப்பினார்கள்

சுப்பிரமணியர் இயற்றியருளிய மற்ற பாடல்கள், சிவன் சொன்ன ஏழுலட்சம்..... கடல் கொண்டவை போக மற்றவை எங்கெல்லாம் பதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவோ! இவற்றைச் சிறைமீட்க இனி யார் வரப் போகிறார்களோ.....? அறியேன். உள்ள மட்டில் என் கையில் கிடைத்தவரை நூல்களை வெளியிட்டு அவை அழிந்து போகாமல் காப்பாற்றி விட வேண்டும். கடைசி மூச்சுள்ளவரை அதற்காகப் பாடுபட இறைவன் எனக்குச் சக்தியும் தெம்பும் அளிக்க வேண்டும். அண்ணார் மெய்வழி குழந்தைசாமிக் கவுண்டர் அவர்களைப் போல் நானும் அதே பிரார்த்தனையோடு தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

தமிழை உபதேசித்த அதே சுப்பிரமணியர் தான் ஸமஸ் கிருதத்தையும் உபதேசித்திருக்கிறார். இரு மொழிகளும் ஒரே காலத்தில் தோன்றியவை. இது முற்பட்டது அது முற்பட்டது என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

ஸமஸ்கிருத சுலோகங்களை இயற்றிய பழங்கால முனிவர்கள் எல்லோரும் அத்திரி. மிருகண்டு, வேதவியாசர், வால்மீகி, சுசுப்பிரம்மம். தூர்வாசர், பராசரர், தேவமாதான ஊர்வசி கூட தமிழில் இனிமையான: அற்புதமான ஞான நூல்களைப் பாடியுள்ளார்கள்.

மதுரை குருசாமிக் கோன் அவர்கள் தாம் உயிரோடு இருந்த காலத்தில் ஊர் ஊராக அலைந்து ஆங்காங்கு பதுங்கிக் கிடந்த ஓலைச் சுவடிகளை வாங்கித் தக்கவர்களைக் கொண்டு எழுத வைத்து தேவ முனிவர் சித்தர்கள் பாடிய வைத்திய வாத ஞான யோக சாஸ்திரத் திரட்டு என்ற தலைப்பில் பத்துத் தொகுதிகளை வெளியிட்டார். உயிரோடிருந்த காலத்தில் அரும்பாடுபட்டு அவர் சேகரித்த ஓலைச் சுவடிகள் சிலவே. இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ உள்ளன. பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை யெல்லாம் வெளியே வந்து உயிரோடு தமிழகத்தில் நடமாடும் காலமும் வருமா?

இறைவா! மூச்சடங்கிக் கிடக்கும் தமிழ்ச் செல்வம் வெளியே வந்து சேர அருள்வாய்! என்று வேண்டிக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

கிடைத்த மட்டும் நூல்களை வெளியிடுவது என்ற முயற்சியில் கிடைத்துள்ள சுப்பிரமணியர் ஞானம் 500, சுப்பிரமணியர் ஞானம் 200 மற்றும் சில்லறைப் பாடல்களை உரையோடு வெளியிட வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். அண்ணார் மெய்வழி குழந்தைசாமிக் கவுண்டர் அவர்களிடம் கூறினேன்.

பல ஆண்டுகளாக இந்தத் தமிழ்க் கடலில் மூழ்கி மூழ்கி முத்துக்களைப் போல் அற்புதமான கருத்துக்களைத் தோண்டித் தோண்டி எடுத்துத் தமது நூல்களில் குறித்து வைத்திருக்கும் அவர் தமது முதுமையையும் பொருட்படுத்தாமல் எழுதித்தர இசைந்தார்.

இந்த நூல்-பாடல்களும் உரையும் - மேலெழுந்த வாரியாகப் படித்து முடித்து விடக் கூடியவை அல்ல. ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் படித்து-மனதிற்குள் அசைபோட்டு சுவைத்துப் பொருள் உணர்ந்து ரசித்துப் பின் மீண்டும் சொல்லிச் சொல்லிப் பார்த்து ரசிக்க வேண்டியவை!

இத்தகைய தமிழ்ச் செல்வங்களைப் பற்றித் தமிழ் மக்கள் சற்றும் உணர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதன் காரணம் என்ன?

காரணம் எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும் யாராக வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். இந்த நிலை இன்னும் நீடிக்கலாமா....?

தமிழ் உணர்ச்சி-தமிழ்ப் பற்று உள்ளவர் எந்த ஜாதி, மதத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி -எந்த நாடு, இனத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி-அவருடைய பதில் ஒன்றேயாகத் தான் இருக்க முடியும்.

தமிழனுக்கே தமிழ் நூல்களைப் பற்றிய ஆரம்ப- அடிப்படை அறிவு கூட இல்லாத இந்த வெட்கக்கேடான நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். உடனே மாற்றப்பட வேண்டும்.

ஏற்கெனவே ஒரு நூலின் பதிப்புரையில் கூறியுள்ளேன். ஆரம்பப் பள்ளிகளிலிருந்து சித்தர் பாடல்கள் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒளவைக்குறள் போன்ற பாடல்கள் உள்ளன. நடுநிலை, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சித்தர் பாடல்கள் தமிழ்ப் பாட நூல்களில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். தமிழ்ப் புலவர் பட்டம் படிப்புக்கு சித்தர் இலக்கியத்தில் பெரும் பகுதி பாடப்பகுதியாக வேண்டும். மருந்துவக் கல்லூரிப் பாடப் பகுதிகளில் சித்த மருத்துவ நூல்கள் தேர்வுக்குரிய பாடப் பகுதியாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

ஒலைச் சுவடிகளாக எத்தனையோ தமிழ் நூல்கள் வெளி நாடுகளுக்குக் கொள்ளை போய் விட்டன என்பது இன்று நமக்குத் தெரியும். உள்ளவற்றை முறையாகப் பதிப்பித்து அவற்றில் உள்ள விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்து வெளிப்படுத்துவோமாயின் அறிவுத் துறையில் தமிழன் முதல் மனிதனாக நிற்க முடியும். அணு விஞ்ஞானிகள் முக்கின் மேல் விரலை வைத்து. பார்க்கும்படியான. வியக்கத் தக்க விஷயங்கள் சித்தர்களின் நூல்களிலே உள்ளன.

உலகத்திலேயே தமிழன்தான் சாகாக் கலையைப் பற்றி ஆராய்ந்தவன். அறிந்தவன் என்ற உண்மையை நாம் நிலை நாட்ட வேண்டாமா?

கற்ப மூலிகைகளைப் பற்றியும் காயசித்தியைப் பற்றியும் உலகத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

நக்கிரருக்கு ஏற்பட்டிருந்த கொடிய தலை வேதனையைத் தீர்ப்பதற்காக அகஸ்தியர் முளையில் அறுவை சிகிச்சை செய்தார்

என்பது வெறும் கதை அல்ல வரலாறு என்பது தமிழனுக்குப் பெருமை
சேர்க்கும் விஷயமல்லவா? உலோக அணுக்களை மாற்றியமைத்து ஒரு
உலோகத்தை வேறு உலோகமாக்கும் வாத வித்தை தமிழனுக்குக்
கைவந்த கலை என்பதைத் தமிழன் எடுத்துச் சொல்லா விட்டால் வேறு
யார் சொல்லப் போகிறார்? சொல்லத்தான் முடியுமா?

தமிழனுக் கென்று தனியாக ஒரு தொன்மை, வரலாறு, பாரம்பரியம்
உள்ளது என்பதைத் தமிழ்மக்கள் உணர்ந்து விழிப்படையும் நாளே
தமிழன் தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் நாள்! அந்த நாளை விரைவில் கொண்டு
வந்து சேர்க்க நம்மால் இயன்றதனைத்தும் செய்வோம்.

வணக்கம்

எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்

பதிப்பாசிரியர்.

உ

சிவமயம்

முத்துசாமிக் கவுண்டர் அணிந்துரை.

என் சிறு பிராயத்தில் எனது பெற்றோர்கள் பழனி மலைக்குச் சென்று ஞான தண்டாயுதபாணியாகிய முருகப் பெருமானை வணங்கி வழிபட்டு வரும் சமயங்களில் அவர்களோடு கூடவே நானும் சென்று வந்த நினைவு இன்னும் எனது உள்ளத்தில் பசுமையாக இருக்கிறது. இளமையில் எனது 14வது வயதில் பழனி உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு ஆண்டுகாலம் படிக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. முருகப் பெருமான் சன்னதியில் அடிக்கடி சென்று வணங்கும் பேற்றை அப்போது பெற்றேன். பழனி மலையில் நெருங்கிய தொடர்பினை இளமைக் காலத்திலேயே இது மேலும் வலுப்படுத்தியது.

அக்காலத்தில் தமிழ்ப் பாட புத்தகங்களில், கடவுள் வணக்கப் பாடல்கள் பலவற்றைப் படித்து மனப்பாடம் செய்தவை இன்னும் என் நினைவில் இருந்து வருகின்றன. அவை தாயுமானவர் பிரான், மணிவாசகப் பிரான், வடலூர் அருட்பிரகாச வள்ளற் பிரான் போன்ற பெரியோர்களின் பாடல்களாகும்.

இவற்றையெல்லாம் பிற்காலத்தில் நான் நினைவு கூர்ந்து பார்க்கும் பொழுது. அப்பாடல்களில் பொதிந்துள்ள மெய்ப் பொருளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவல் மேலிட்டது. தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், முதலிய சைவத் திருமுறைகள் சித்தாந்த சாத்திரங்கள். உபநிடதங்கள், பைபிள், திருக்குரான், தம்மபதம் முதலிய நூல்களை முடிந்த அளவு படித்துத் தெரிந்து கொள்ள முயன்று வந்தேன்.

பிற்காலத்தில் சித்தர்கள் நூல்களின் பெருமையை அறிந்து அவற்றைப் படித்து வரலானேன். இந்தியாவில், கன்னியாகுமரி முதல் இமயமலை வரையில் உள்ள பல முக்கிய தலங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். ஆங்காங்கு, நான் சந்தித்த பல சன்னியாசிகள், துறவிகள், யோகியர்களிடமிருந்து நான் படித்தறிந்த ஞான நூல்களில் கூறப் பெற்றுள்ள பாடல்களுக்கு என் அறிவு சம்மதிக்கும்படியான விளக்கங்களைப் பெற முடியவில்லை, அவர்களில் சிலர். என்னிட

மிருந்து மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற ஆவல் வெளியிட்டதைக் கண்டு வியப்பும், திகைப்பும் அடைந்தேன். பலர் யோகத்தின் பெயரால் வருமானம் தேடிப் பிழைப்புக்கு வழி வகுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

சித்தர்களால் கூறப் பெற்றுள்ள யோக நெறிக்கும், அவர்கள் கையாண்ட யோக முறைக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லாதிருந்ததை உணர்ந்தேன். பிறகு யாத்திரை செய்து வந்ததைக் குறைத்துக் கொண்டேன்.

சித்தர்களில், போகர், கொங்கணர், கருவூரார் முதலியோர் பாடல்களிலிருந்தும், அகத்திய மகா முனிவர் பாடல்களிலிருந்தும் முருகப் பெருமானின் பெருமையை அறிய முடிந்தது. முருகப் பெருமானைப் பற்றிய புராணக்கதைகளில் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை.

சரவணப் பொய்கையில் முருகப் பெருமான், ஆறுமுகம், பன்னிரு கரத்தோடு அவதாரம் செய்த கந்த புராணக் கதைகள் உண்மை வரலாறுகளாக இருக்க முடியாது எனத் தோன்றியது. அவற்றில் தத்துவ உண்மைகள் பல மறைபொருளாக அமைந்திருக்கலாம். அவற்றை விளக்கிக் கூற வல்லார் எவரையும் நான் சந்திக்கவில்லை. நேர்மையான இரண்டொரு துறவிகளின் கூட்டுறவு மட்டும் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. அவர்களில் ஒருவர் குற்றாலம் சிவானந்த சுவாமிகள் ஆவார்.

திருக்குற்றாலம் சிவானந்த சுவாமிகள் உண்மையிலேயே ஒரு சிறந்த ஞானி ஆவார். இன்றும் அவர் திருக்குற்றால மலையில் தவம் புரிந்து வருகின்றார். ஞான மார்க்கத்தில் எனக்கிருந்த பேரார்வம் கண்டு பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்த அவர், ஓரளவு ஞானத்தை நேரடியாக எனக்கு உபதேசித்த தோடு, “இந்த நூல் உனக்கு உதவும்” என்ற அருளாசியுடன் சுப்பிரமணியர் ஞானம் 500 என்ற நூலையும் பெரும் கருணையுடன் கொடுத்து உதவினார்.

சுப்பிரமணியர் ஞானம் என்ற பெயரே எனக்குப் பெரும் வியப்பளித்தது. தமிழ் தந்த குமரன் வெறும் எழுத்துக்களையும். சொற்களையும் கொடுத்து விட்டுச் சும்மாவா இருந்திருப்பார். அவசியம் அவர் ஞானத்தையும் உபதேசித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அது பெரும்பாலும் தமிழ் மக்களுக்கு கிடைக்காமல் போனது தமிழகத்தின் துரதிர்ஷ்டம் என்று தான் கூறவேண்டும்.

சுப்பிரமணியர் ஞானத்தைப் படிக்கத் தொடங்கியபின் நான் புத்துணர்வு பெற்றேன். ஆனால் அந்த நூலில் எனக்குப் புரிந்தது சிறு அளவே. ஏனென்றால் பெரும்பாலும் பரிபாஷைச் சொற்களாலேயே கூறப்பட்டிருந்தது. அதன் முழுப் பெருமையையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவல் மேலீட்டால் அலைந்தேன். பலரைச் சந்தித்து விளக்கம் பெற முயன்றேன். பெரும்பாலோர் சாக்குப் போக்குச் சொல்லித் தட்டிக் கழித்து விட்டனர். சிலர் கூற முயன்றார்கள். அவர்களுக்கு விளங்காத ஞானப்பாலை எனக்குப் புகட்ட முயன்ற அவர்களுடைய பெருந்தன்மைக் காக இரங்கினேன்.

ஞானப்பசி தணியவில்லை. முருகப் பெருமான் பரிபாஷைச் சொற்களில் கூறியதற்கு ஏதேனும் காரணம் இருக்க வேண்டும். அதை அறிந்தவர் துணை எனக்கு எப்போது கிடைக்கும் என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

இந்த நிலையில் ஒருநாள் என் அருமை நண்பர் ஈரோடு, மெய்வழி குழந்தை சாமிக் கவுண்டர் அவர்களிடம் நூலைக் கொடுத்துப் படித்துப் பார்க்கச் சொன்னேன். அவரோ குவியல் குவியலாகக் கிடந்த முத்துக்களைப் பிரித்து எடுத்து வைத்தாற்போது ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் மணிக்கணக்காக விளக்கம் கூறி என் மனதில் மூடிக்கிடந்த அஞ்ஞான இருளை விலக்கி அணையாத ஜோதியை ஏற்றி வைத்து விட்டார்.

இந்த சிவயோக ஞான முதல் நூலின் உண்மை தெரிந்து சித்தர் பெருமக்களின் அருளாசியின் பயனாய்த் தமிழ் மக்கள் யாவரும் மேன்மையுற இந்நூலைத் தாமரை நூலகம் மெய்யன்பர் திரு.எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள், மெய்வழி குழந்தைசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் எழுதிய ஆய்வுரையுடன் வெளியிட முன்வந்தது எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். தெய்வீகம் நிறைந்த தமிழ் மண்ணும். மக்களும் ஒளி பெறுவது திண்ணம்.

இங்ஙனம்.

தாராபுரம் சி. முத்துசாமிக் கவுண்டர்.
மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரி (ஒய்வு)

திரு முருகப்பெருமானைப் பற்றி

அகஸ்தியர்

சித்தர் பெருமக்கள் அனைவருமே திரு முருகப்பெருமானைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார்கள். முருகப்பெருமானின் ஒளியால், அழகால் பெருமையால், ஈர்க்கப் படாத சித்தரே கிடையாதெனலாம்.

முதலாவதாக, முருகப் பெருமானின் சீடராகிய அகஸ்தியர் எத்தகைய இனிமையான பாடல்களால் முருகப் பெருமானின் சிறப்பைப் பாடுகிறார் என்பதைப் பார்ப்போம்.

துறையறி விளக்கம் என்ற ஒரு முழு நூலையே அகஸ்தியர் பெருமானார் இயற்றியிருக்கிறார். இதில் உள்ள நூற்றிப் பதினான்கு பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு இரத்தினம் என்று கூற வேண்டும். சொற்கள் கொஞ்சிக் கொஞ்சி வரும் அழகும் அவற்றின் பொருளை உணருந்தோறும் உள்ளத்தை ஈர்க்கும் தன்மையும். மெய்மற்றது பாடலில் சொக்கிப் போக வைக்கும் லயிப்பும், மிக உன்னதமான பாடல்கள் அவை.

சீராய்ந்து பார்த்துரைக்கும் பெரியோர் பாதம்
சென்னியின் மேல் கொண்டடியேன் திறமதாக
ஆராய்ந்து பார்த்தாறு முகனைப் போற்றி
அருந்தமிழா லவன் புகழை யன்பாய்ப் பாட
காராரும் குழல் வள்ளி பங்கன் எங்கோன்
கலாபமயி லேறிவிளை யாடுஞ்சோலை
சூராதி சூரனென்ற துறையைப் பார்க்கில்
சூரியனும் சந்திரனும் தோற்றமாமே.

1

ஐந்து பெரும் பூதங்கள் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து
ஆதாரம் கடந்து நிராதார மாறில்
வந்து மயிர்ப் பாலம் நெருப் பாறு தாண்டி
வன்னி முனை மீதிலே மனதைப் பாய்ச்சில்
கந்த மயில் சேவல் கொடி யங்கே காணும்
கருத்தினா லறிந்து மனம் கண்டு தேறில்
தொந்தமிடும் திருவாடு துறையைப் பார்க்கில்
சூரியனும் சந்திரனும் தோற்றமாமே.

பாடல்-4

இப்படி ஒவ்வொன்றாக நூற்றிப் பதினான்கு பாடல்களையுமே எடுத்துக் காட்டலாம். ஓசை நயம் மிக்க அழகான பாடல்கள். படித்தவுடனேயே உள்ளத்தைச் சென்று தொட்டுப் பளிச்சென மின்னல் பூக்க வைக்கும் பாடல்கள்.

திருவள்ளுவர்

திருவள்ளுவப் பெருமான் தமது ஞானவெட்டி என்னும் பெருநூலில் கூறுகிறார்.

பாலும் சாதம் பதமாகும் கரி
வேலு மயில்மீதில் வால சுப்பிரமணியர்
மேலுங் கண்டு காட்சி விளக்க மருளியுங்
கோலா கல குமர குருபரன் - ஞான வெட்டி 1272

என் குரு சுவாமி எனக்குப் தேசிகன்
பொன் போலும் பூரணன் போதித் தனுக் கிரகம்
அன்பு வைத்துக் கழியப் பாச்சதனை
முன் பனுக் கிரகம் பூரண மாச்சதே.

வள்ளுவர்பிரான் என் குரு சுவாமி, எனக்குப் தேசிகன், பொன்போலும் பூரணன் என்று உள்ளம் பொங்கப் பூரிக்கும் உவகையோடு முருகப் பெருமானைப் பற்றிச் சொல்வதைப் படிக்கும் போது நமது உள்ளமும் பொங்கிப் பூரிக்கின்றது. முருகன் அருளால் தான் ஞான சித்தி அடைந்ததைப் படிப்படியாக மேலும் கூறிக் கொண்டு போகிறார்.

வசிஷ்டர்

வசிஷ்டர் முருகப் பெருமானைப் பற்றி பாடியிருக்கிறார் என்று சொன்னால் நம்ப முடியாமல் திகைப்படைபவர்களும் இருக்கலாம். ஆனால் ஸ்ரீ ராம பிரானுக்கு வைத்தியத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய வசிஷ்ட முனிவர்,

பூரணமாய் நின்றவரை பாதம்போற்றி
புகழான சூத்திரத்தி னிரு நூற்றாறு
நாரணனா ருபதேசம் செய்த மார்க்கம்
நவிலுகிறேன் ரெகுராமா நன்றாய்ப்பாரு.

ஆரணனும் திருமாலும் ஆதியந்தம்
அறியாம லழலுருவாய் நின்றசோதி

காரணமாய் மகவாக வந்த கந்தன்
கணபதியும் சரஸ்வதியும் காப்புத்தானே.
என்று காப்புச் செய்யுளில் கூறுகிறார்.

மேலும் வசிஷ்டர் ஸ்ரீராம பிரானுக்குப் பேசுவித்த ஞானோதயம்
பத்தாவது பாட்டில்.

யோகமதில் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
யுண்மையுடன் கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு
ஏகமென்ற மனதுறமாய்ச் செபித்தாயானால்
என் மகனே வடிவேலன் பிரகாசிப்பான்
தாகமா யவர் பதமே பணிந்து போற்றித்
தன்மையுள சிவாய குரு சிவமே என்று
வேகமுடன் பூட்டு முனை திறக்க வென்று
வேண்டினால் திறவுகோல் தருவார்தானே. பாடல்-10

என்று கூறுகிறார்.

சுழிமுனைப் பூட்டு திறந்தால் மட்டுமே எல்லா சித்திகளும்
அடைய முடியும். சுத்தி ஊடுருவாத காயசித்தி பெறவும், வெப்பம்,
குளிர், காற்று போன்றவற்றால் பாதிக்கப் படாமல் இருக்கவும்,, என்றும்,
எதிலும் நிலை கலங்காத அற்புதவலிமை பெறுவதற்கும் அப்போதுதான்
முடியும்.

அத்தன்மையை அடைய வேண்டுமானால் வடிவேலன் பிரகாசிக்க
வேண்டும். ஸ்ரீ ராம பிரானுக்கும் அந்த நிலைமைதான். அதனாலேயே
ஸ்ரீ வசிஷ்ட மகரிஷி ஸ்ரீ ராம பிரானுக்கு அதனை உபதேசம்
செய்கிறார்.

சங்கரர்

சங்கரர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நவக்கிரக சுக்கிஷம் நூறு காப்புப்
பாடலில்.

இந்து ரவிதழலாய் எட்டாப் பெருவெளியாய்
அந்தரங்கமான அரும் பொருளாய் - வந்தகுரார்
திக்கு விஜயஞ் செலுத்தும் நவக்கிரகக்
சுக்கிஷத்துக் குன்றாள் கதி.

என்று பாடுகிறார்.

மனிதன் அவனவன் செய்த கர்ம வினையின் பலனை அனுபவிக்கச் செய்வதற்காகவே நவக்கிரகங்களும் திக்கு விஜயம் செய்கின்றன. அவற்றால் ஏற்படும் துன்பத்திலிருந்து விடுபட வேண்டுமானால். முருகா உன் தானைச் சரணடைவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று கூறுகிறார்.

ஆதிசங்கரர்

ஆதி சங்கரர் செய்யும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் ஸ்தோத்திரம் உண்மையாகவே மெய் சிலிர்த்துச் செய்வதாக உள்ளது. அப்படிப்பட்ட பக்தி, அப்படிப்பட்ட லயிப்பு, - முருகனைப் பற்றி நினைத்தவுடனே சகல நாடி நரம்புகளும் ஒன்றாக இணைந்து விடுகின்றன. மூச்சும் ஒடுங்கி விடுகிறது. மனக்கண் முன் எட்டாப் பெருவளியாய் எங்கும் நிறைந்த ஒளியாய் முருகனின் உருவம் தோன்றுகின்றது.

முருகா, காலன் வந்து உயிரைப் பிரித்து இழுத்துச் செல்ல பயங்கரமான ரூபத்தோடு வந்து நிற்கும் காலத்திலே உன்னால் மட்டுமே என்னைக் காப்பாற்ற இயலும் என்பதை அறிவேன். அந்த நேரத்தில் உன்னை நினைக்கவோ, வாய் விட்டு அழைக்கவோ, கை கூப்பித் தொழவோ கூட சக்தியற்றவனாயிருக்கின்ற அந்த நேரத்தில் சக்தி என்ற வேலாயுதத்தை கையில் ஏந்திக் கொண்டு மயில் ஏறி நீ வர வேண்டும் முருகா நீ என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

உன்னைத் தவிர எனக்கு வேறு யாரும் கதியில்லை என்று கூறுகிறார்.

க்ருதாந்தஸ்ய தூதேஷுசண்டேஷு கோபாத்
தஹச்சித்தி பிந் தீதி மாம் தர்ஜ யத்ஸு
மயூரம் ஸமாருஷ்ய மா பைரிதி த்வம்
புர: சக்தி பாணிர் மமாயாஹி சீக்ரம்

ப்ரணம் யா ஸக்ருத் பாத யோஸ்தே பதித்வா
ப்ரஸாத் ய ப்ரபோ ப்ராரத்யே நேகவாரம்
ந வக்தும் சுஷ மோ ஹம் தா நீம் க்ருபாப்தே
ந கார்யாந்த காலே மநாக ப்யுபே சுபா

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய புஜங்க ஸ்தோத்திரம்
21.22. ஆம் பாடல்கள் 21.22

உ

ஆதியே துணை.

நூல் வரலாறு.

ஞானப்பசி கொண்டு. அதனைத் தேடி அலைந்தவர் களுக்குத்தான் அதன் அருமை தெரியும். அந்தப் பசி உலகில் மிகச் சிலருக்கே ஏற்படுகிறது. விட்டகுறை உள்ளவர்களுக்குத்தான் மெய்ஞ்ஞானத்தில் விருப்பம் உண்டாகிறதென்று சித்தர்களின் பாடல்களில் கூறிவைக்கப் பெற்றுள்ளது.

என் அருமை நண்பர் திரு. முத்துசாமிக் கவுண்டர், அரசாங்கத்தில் பெரிய உத்தியோகஸ்தராக இருந்தவர். உத்தியோகத்திலுள்ள கடினமான பணிகளையும் சமாளித்துக் கொண்டு, மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைவதற்கும் சலியாத முயற்சியில் ஈடுபட்டு வந்தார். இமயம் முதல் குமரி வரை உள்ள சிவஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து. "மூர்த்தி-தலம்-தீர்த்தம் முறையாற் றொடங்கினர்க்கோர் வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே " என்ற நம்பிக்கையில் தளராது இருந்து வந்தார். சாதுக்கள், சன்னியாசிகள், யோகிகள், சாமியார்கள், ஞானிகள், குருமார்கள், சித்தர்கள், மகரிஷிகள் பெயரில் யார் வந்தாலும், அவர்களை உபசரித்து வணங்கி அவர்களிடமிருந்து ஞானத்தை அடைய முயற்சித்து வந்தார்.

சித்தர்களின் பாடல்கள், திருமந்திரம், தேவாரம், திருவாசகம், திருக்குறள், பகவத்கீதை, வாசிஷ்டம், திருவருட்பா முதலிய ஞான நூல்களில் சந்தேகம் கேட்டால், விளக்கிக் கூற வல்லவர்களைக் காண முடியாமல், யாத்திரையைக் குறைத்துக் கொண்டு தன்னால் இயன்ற அளவு நூல்களை ஆராய்ந்து உண்மை காண முனைந்தார்.

இந்த நிலையில், எனக்கும் அவருக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பும், மெய்ஞ்ஞான நூல்களைப் பற்றிப் பேசும் சந்தர்ப்பங்களும் கிடைத்தன. பல சாமியார்களைப் பற்றிய தனது அனுபவங்களைக் கூறினார். அவருக்கு மிகவும் பிடித்த நூல் வடலூர் வள்ளற் பிரான் அருளிச்செய்த திருவருட்பா ஆறாவது திருமுறை என்று அவர் பேச்சிலிருந்து தெரிந்து கொண்டேன்.

இங்ஙனம் நிகழ்ந்து வரும் நாட்களில் ஒரு நாள் ஒரு கல்லூரி ஆண்டு விழா நிகழ்ச்சிக்கு, நாங்கள் இருவரும் செல்ல நேர்ந்தது. அந்தப்

பெரு விழாவில் பல தொழிலதிபர்கள், பணக்காரர்கள், வழக்கறிஞர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், மடாதிபதிகள், கல்லூரி ஆசிரியர்கள், திரளான மாணவர்கள் ஆகியோர் பங்கேற்றனர். விழா மாலை நேரத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

அங்கே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த பிரசங்கங்களைக் கேட்க என் மனம் விரும்பவில்லை, விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த முதல் மாடித் தளத்தின் மேற்கு ஓரத்தில், கைப் பிடிச்சவர் அருகில் அமர்ந்து, அஸ்தமனமாகிக் கொண்டிருந்த கதிரவனைக் கவனித்து கொண்டு, பூமியின் மேற்கு விளம்பில் வேகமாகக் கீழே அமிழ்ந்து கொண்டிருந்த கதிரவன் வீசிக் கொண்டிருந்த பலவர்ணச் சாயல்களோடு கூடிய செங்கதிர்களை வியந்து கொண்டிருந்தேன்.

இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இருள் சூழப் போகிறது. பகல் முடிந்து இரவு ஆரம்பம் ஆகும் சமயம் எனது எண்ணத்தில் ஒரு திருக்குறட்பா நினைவுக்கு வந்தது.

“நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்சர்க்கும்
வாள் அது உணர்வார்ப் பெறின”

நம் ஆயுட்காலத்தில் ஒரு நாள் கழிவும் சமயம் இது. இது நாள் எனப் பெயர் கொண்டிருப்பினும். நம் ஆயுட் காலத்தை வெட்டி வீழ்த்திக் குறைக்கும் கொடிய வாள் எனத் திருவள்ளுவதேவர் பிரான் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு எல்லா நாட்களும் ஒவ்வொன்றாக உருண்டோடிக் கழிந்து போய் நம் ஆயுட் காலம் முடிந்து கடைசியில் காலன் முன் நிற்கும் நேரமும் வருமே! இதை யாரும் உலகில் ஊன்றிச் சிந்திப்பது இல்லையே!

“கரணமெலாம் கலங்கவரும் மரணமும் சம்மதமோ.....
இற்றிதனைத் தடுத்திடலாம் என்னோடு சேர்ந்திடுமின்
என்மார்க்கம் இறப் பொழிக்கும் சன்மார்க்கந்தானே”

என்ற திருஅருட்பா அடிகளும் என்மனதில் அலைமோதின. இவ்வாறு நான் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்த சமயம். திரு முத்துசாமிக் கவுண்டர் என் அருகில் மெதுவாக வந்து நின்று, “ஏன் இங்கே வந்து தனியாக உட்கார்ந்து கொண்டீர்கள்?” என்று அன்போடு வினவினார்.

“இங்கே நடந்து கொண்டிருக்கும் பிரசங்கங்களில் என் மனம் செல்லவில்லை. வள்ளற்பிரான் அருளிச் செய்த பாடலைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன்” என்று கூறி அந்தப் பாடலையும் சொன்னேன்.

திரு அருட்பா அவர் விரும்பிப் படிக்கும் நூலாதலால். அதைப் பற்றிச் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தோம்.

“அருட்பாவைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் வேகாக்கால் தெரிய வேண்டும். அது தெரியாதவர்களுக்கு அருட்பாவை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. நான் தாராபுரம் சன்மார்க்க சங்கக்காரியதரிசியாக இருந்த போது ஆறாவது திருமுறையைப் பல முறை படித்திருக்கிறேன்.” என்று கூறினார்.

நான் மிகவும் பணிவுடன். “வேகாக்கால் எனக்குத் தெரியும்” என்றேன்.

இந்தக் கேள்வியைப் பலரிடம் கேட்டு. அவர்கள் எல்லாரும் தங்களுக்குத் “தெரியாது” என்று சொன்னதைக் கேட்டிருந்தாரேயன்றி. அன்று வரை தெரியும் என்று பதில் சொல்பவரை முதன் முதலில் அவர் சந்தித்தது அன்றுதான்.

அதிலிருந்து. என்னை விடாப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டார். நானும், வேகாதகாலை வாங்கித் தருவதாக நகைச்சுவையோடு கூறிவந்தேன், இருந்தாலும், அவர் என்னை விட்டபாடில்லை.

ஒரு நாள், என்னிடம் வைத்திருந்த ஆறாவது திருமுறையில், சுத்த சன்மார்க்கத்தின் மரபு என்ற தலைப்பின்கீழ், “சாகாத்தலை-வேகாக்கால்-போகாப் புனல்-என்பவற்றிற்குப் பொருள் யாதெனில்: அடியில் வருவனவேயாம்” என்று வள்ளற் பிரான் அவற்றின் விபரங்களையெல்லாம் விரிவாக விளக்கி எழுதியிருப்பதைப் படித்துக் காட்டி, கடைசியில், (இஃது ரகசியம்) என்று குறிப்பிட்டுள்ளதையும் உணர்த்தினேன்.

சிவகுணம் 8: ஜீவ குணம் எட்டு என்ற தலைப்பின் கீழ், “கடவுளானவர் தன்னருளைப் பெற்ற சுத்தஞானிக்கு ஞான தேகத்தையும், சுத்தப் பிரணவ தேகத்தையும் கொடுக்க முதற் கருவியாக இருக்கின்றார். இதை அனுபவத்தால் குருமுகத்தில் உணர்க” என்று வள்ளற்பிரான் எழுதியருளியுள்ளதைப் படித்துக் காட்டி,

குருபிரானின்றி இந்த இரகசியங்களை அறிந்து கொள்ள முடியாது என்று கூறினேன்.

இதன் பின்னர், அருட்பெருஞ்ஜோதி, இறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கம், மெய்யான சைவம், நெற்றிக்கண் திறத்தல், விசுவரூப காண்டப தெரிசனம், மரணமிலாப் பெருவாழ்வு, சுற்றதனாலாய பயன், வாலறிவன் நற்றாள், மலர்மிசை ஏகினான் மாணடிசேர்தல், நிலமிசை நீடு வாழ்தல், தன்னை அறிதல், அகரமுதல், தகர மெய்ஞ்ஞானத் தனிப்பெருவெளி, தகரக் கண்ணாடி விளக்கு, ஞான தீபம், குத்துவிளக்கு, நீலமாவிளக்கு, என்பன போன்றவைகளை அந்தந்த நூல்களைப் படிக்கும் போது. விளக்கிக் கூறுமாறு பணிவன்புடன் கேட்பார். இவ்வாறு, நாங்கள் பல ஆண்டுகளாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த ஞான விஷயங்களில் மேற் கூறியன ஒரு சிலவே.

தீட்சா இரகசியங்களைத் தவிர்த்து. பிறவிஷய நுணுக்கங்களைத் தக்க சான்றுகளுடன் கூறும் பொழுது ஆச்சரியத்துடன் கேட்டு தீட்சா இரகசியங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் பாக்கியம் தனக்குக் கிடைக்கவில்லையே என வருந்துவார்.

போலிச் சாமியார்களிடம் பெரும் பணச் செலவில் தான் அதுவரை பெற்றிருந்த உபதேசங்களையும் யோக முறைகளையும் தவறென உணர்ந்து அவற்றைக் கைவிட்டார்.

மனம்நொந்து அவர்களைத் திட்டுவார், உலகை ஏமாற்றும் வேடதாரிகளைப் பாவிகள் என்றும், காவி உடை தரித்த பேய்கள் என்றும் கூறுவார்.

அவருடைய வற்புறுத்தலின் பேரில், எனது ஞான வாழ்க்கையின் வரலாற்றைச் சிறிதளவு கூற நேர்ந்தது. எனது குல தெய்வம் தேவேசத்திலக பிரான் குரு கொண்டல் பிரம்மோதய மெய்வழிச் சாலை ஆண்டவரவர்களை முதன் முதலில் 1945 ஆம் ஆண்டு, நான் சந்திக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற புனித நாள் என் வாழ்க்கையில் நான் என்றும் மறக்க முடியாத. என் எண்ணத்தில் என்றும் நீக்கமற்று நிலைத்து நிற்கும் புண்ணிய தினம் முதல், அவர்களுடைய தனிப்பெருங்கருணையால் ஆட்கொள்ளப் பெற்று, சீடனாகிப் பின் நான் பெற்ற நெடும் பேற்றை ஒதி முடியாது என்றும், பெற்ற அனுபவங்களை அவ்வப்போது நினைவுக்கு வரும் சமயம் வரம்புக்குட்பட்டு. சுவைபடச் சான்றுகளோடு கூறிவந்தேன்:

வடலூர் வள்ளற் பிரானவர்கள்,

“சாகாத தலையிது வேகாத காலாம்
தரமிது காண் எனத் தயவு செய்துரைத்தே
போகாத புனலையும் தெரிவித் தென்னுளத்தே
பொற் புறவமர்ந்த தோர் அற்புதச் சுடரே”

என்று சற்குருமணியாகிய தனது குரு கொண்டல் தணிகைமணிப் பிரானைப் போற்றியுள்ள பாடலைப் படித்துக் காட்டி இது போலவே எனக்கும் வேகாக்கால் சாகாத்தலை போகாப்புனல் என்பவற்றை எனது குலதெய்வமவர்கள் பாடியருளியுள்ள பாடல்களையும் படித்துக் காட்டி வேகாக்கால் எனக்குத் தெரியும் என்பதை அவர் நம்புமாறு செய்தேன்.

பின்னர், சித்தர் பாடல்களில் கூறப் பெற்றுள்ள பரிபாசைச் சொற்கள் உணர்த்தும் பொருளினைப் பற்றியும் அவ்வப்போது அவர்கேட்டதற்கிணங்கிப் போதிய அளவு விளக்கம் கூறி வந்தேன்.

ஒரு நாள், சித்தர் ஞானக் கோவையில் உள்ள சுப்பிர மணியர் ஞானம் 32 என்ற பகுதியில், ஒரு பாடலில் “குமரன்றானும் பாய்ந்து மயிலேறிக் கிரிவலம் சென்ற” விபரம் கூறியிருப்பதைப் பற்றிப் பேச நேர்ந்தது.

“அன்ன மயில் வாசி என்ற குதிரை யேறி
அகில மண்ட மரை நொடியில் வரவு மாசும்”

என்ற என் குல தெய்வமவர்களியற்றியருளிய மெய்வழினூற் பாடலையும், கயிலாசத்தில் குடியேறுவதற்குக் காசபணம் தேவையில்லை செலவுமில்லை என அவர்கள் கூறியருளியுள்ளதையும் எடுத்துக் கூறி எனது அனுபவத்தையும் கூறினேன்.

மிக ஆச்சரியத்துடன் இதைக் கேட்டவுடன் அவர் பல ஆண்டுகளுக்கு முன், ஒரு சாமியாரிடமிருந்து கிடைத்து, தன்னிடம் வைத்திருந்த சுப்பிரமணியர் ஞானம் 200 என்ற நூலை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு, தான் அதைப் பல முறை படித்தும் ஒன்றும் விளங்காததால், எங்கேயோ ஒரு பெட்டியில் வைத்து விட்டதாகவும் எங்கே வைத்தோம் என்று கூட ஞாபகம் இல்லை எனவும் கூறினார்.

தேடிப் பார்த்தால் அகப்படுமா? என நான் வினவினேன் ஒரு வேளை கிடைக்கலாம் என விடையளித்தார்.

அப்படியானால், எப்படியாவது தேடிப்பார்த்து அந்த நூலை எடுத்து வாருங்கள் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கி, கிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் கிராமத்தில் தனது தோட்டத்தில் வைத்திருந்த பெட்டிகளை யெல்லாம் சோதனையிட்டு அந்த நூலைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து எடுத்துவந்து என்னிடம் சேர்த்து விட்டார். பல பொருட்களுக்கடியில், பெட்டியில் பல ஆண்டுகள் கிடந்ததால், நூலின் காகிதங்கள் எல்லாம் மக்கிப் போய் ஒன்றோ டொன்று ஒட்டிக் கொண்டு இருந்தன. மிகக் கவனத்தோடு அதன் பக்கங்களைப் பிரித்துப் பார்த்தேன். 200 பாடல்களும் இருந்தன. எழுத்துக்களும் மங்கிப் போன நிலையில் இருந்தன மிகச்சிரமப்பட்டு, எல்லாப் பாடல்களையும் எனது கைப்பட எழுதி வைத்துக் கொண்டு அவற்றைப் படிக்கத் தொடங்கினேன்.

மூன்றாவது பாடலில் சித்தர் மரபினர்கெல்லாம் குருமுனி என மதிக்கப் பெறும் அகத்திய மகா முனிவரைப் பார்த்துக் “கேளடா அகத்தியனே!” என்று கூறியருளியிருப்பதைக் கண்டேன். அகத்தியனாரைக் “கேளடா” என்று ஒருமையில் கூறவில்லவர் யாராக இருக்க முடியும்? முருகப் பெருமானின் பெருமையை உணரமுடிந்தது.

பல தடவைகள் படித்து. ஒவ்வொருபாடலுக்கும் குறிப்பு எழுதிவைத்தேன் ஒவ்வொரு பதமாகப் படித்து ஆராய்ந்து அதில் பொதிந்துள்ள உண்மைகளை உணர முயன்றேன்.

இங்கே, எனது குல தெய்வமவர்கள் ஒரு சமயம் என்னை அழைத்து அருகில் அமரச் செய்து எனக் கருளிச் செய்த உளவு ஒன்று பேருதவி புரிவதாயிற்று.

“நீ இலக்கணம் கற்றவனாயிற்றே பகாப்பதம் என்றால் என்ன? பகுபதம் என்றால் என்ன? நினைவிருக்கிறதா? சொல் பார்க்கலாம்” என்று என்னை அருகிருத்தி அன்போடு தெய்வம் வினவினார்கள்.

நினைவுபடுத்திப் பார்த்துக்கொண்டு, வெகு ஜாக்கிரதையாகவும், பணிவோடும், இவற்றைக் குறிக்கும் நன்னூல் சூத்திரங்களைக் கூறினேன்.

தெய்வமவர்கள், இளநகை பிறங்க, என்னைக் கருணையுடன் நோக்கி, “பகாப்பதம் என்பதை இன்றோடு மறந்து விடு - பகாப்பதம் என்று தமிழை ஆக்கிய மூல புருஷர் உண்டாக்கவில்லை. தமிழில் எந்தப் பதத்தை வேண்டுமானாலும் என்னிடம் சொல், நான் பிரித்துக் காண்பிக்கிறேன்” என்று கூறியருளினார்கள்.

அந்த மூல புருஷர் நம் தெய்வமவர்களாகத் தான் இருக்க முடியும் என்ற எண்ணம் என் உள்ளத்தில் ஊடுருவி நின்றது.

உடனே. “மெய்க்கல்விக் கலாசாலை சதுர்யுகங்களும் கண்டமெய்ம்மை - மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில். சர்வ வேதங்களின் உட்பொருள் ஆதார உயிர்ப்பதிப்பும், ஒன்றுமை வேற்றுமைத் துலக்கமும், செயற்கரி பகாப்பதத்துள்ளாலாவும் பகுபதப் பிரத்தியட்சக் காட்சி கோடா கோடிகளும் வீட்டைக் கூர்ப்பு விழிப்புணோக்கும் இவை ஆதி தலைப் பாடமாகக் குறிப்பு உணர்ந்து ரூபில் னிருபித்து னிருபித்துப் போதிக்கப் பெறும்” என்ற எம்படரடிபடு கோடாயிதக் கூர் என்ற தெய்வமவர்களின் நூலின் வாசகம் என்நினைவில் தோன்றி நின்றது.

“செயற்கரி பகாப்பதத்துள்ளாலாவும் பகுபதப் பிரத்தியட்சக் காட்சி கோடா கோடிகளும்” என்னை வீட்டையா செய்யும் பொருட்டு அன்று தெய்வமவர்கள் எனக்கு அருள் பாலித்த கூர்ப்பு விழிப்பு நோக்கும் இன்றுவரை என் நினைவில் நின்று என் காதில் ஒலித்துக் கொண்டு, மெய்ஞ்ஞானப் பாதையில் நிரந்தர வழி காட்டியாக விளங்கி வருகிறது என்பதை திரு முத்துசாமிக் கவுண்டரிடம் கூறினேன் அவர் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார் மேலும் அவரிடம் திருவருட்பா வசனபாகம் - உபதேசம் என்ற பகுதியில்.

“இதுபோல், வியாகரணம் - தொல்காப்பியம் - பாணி நீயம் - முதலியவைகளில் சொல்லியிருக்கின்ற இலக்கணங்கள் முழுவதும் குற்றமே. அவைகளில் குற்றமே சொல்லியிருக்கிறார்கள், என்று வள்ளற்பிரான் குறிப்பிட்டருளியுள்ளதை எடுத்துப் படித்துக் காண்பித்தேன் அவர் மிகவும் வியப்படைந்தார்.

இவ்வாறு சில மாதங்கள் கழிந்தன, திரு. கவுண்டர் அவர்கள் ஒரு நாள் சுப்பிரமணியர் ஞானம் 500 என்ற இந்த நூலை என்னிடம் கெண்டுவந்து கொடுத்தார், அது யாரிடமிருந்து கிடைத்தது என்ற விபரத்தையும் கூறினார். நான் மிகவும் ஆச்சரியமும், மகிழ்ச்சியும்

அடைந்தேன், இதுவும் மிகப்பழைய பிரதியாகையால், பக்கங்களைப் பிரித்தால் ஏடு ஏடாகக் கிழிய ஆரம்பித்தன. ஆகையால், வெகு ஜாக்கிரதையுடன், 500 பாடல்களையும் என்னைப்பட எழுதிவைத்துக் கொண்டு. பல ஆண்டுகள் இந்த நூலை ஒவ்வொரு பாடலாகப் படித்துப் படித்து ஆராய்ந்து பல உண்மைகளைக் கண்டேன். ஒவ்வொரு பாடலையும் அதனுள் அமைக்கப் பெற்ற பரிபாசைச் சொற்களையும் பிரித்தறிந்து குறிப்புகளும், அரும்பத விளக்கமும் எழுதி வைத்தேன்.

இந்த இரண்டு நூல்களிலும், முருகப் பெருமான் அருளிச் செய்துள்ள பரிபாசை இரகசியங்கள் அநேகம். இவையாவும், அகத்தியனாருக்கும், சிவனாருக்கும் பனிரண்டு ஆண்டுகள் உபதேசித்தருளி, நேரில் காட்டியருளிய தசதீட்சை இரகசியங்கள் எனக் கூறியருளப் பெற்றுள்ளன.

இவற்றில் சில கீழ் வருமாறு: எட்டும் இரண்டும், நாற்பத்து முக்கோணம், நெருப்பாறு மயிர்ப் பாலம், ஐம்பத்தோரட்சரம், வேகாக்கால்-சாகாத்தலை-போகாப்புனல், ஏழுதிரைகள், சந்திர புஷ்கரணி, பிரம்மரந்திரம். சுழிமுனை, நெற்றிக்கண், லலாடம், இருதயம், பிரணவம், ஓங்காரம், பஞ்சாட்சரம், ஏகாட்சரம், அசபை, வெட்டாத சக்கரம், சிற்சபை, விந்து, நாதம், அறிவு முப்பாழ், முச்சுடர், மகமேரு, மூலம், பொதிகை, ஐயும் கிலியும் சவ்வும், மும்மூலம் வாசி அன்னம், மயில், ஆறாதாரம், ஐந்தவத்தை, மூலாதாரம் ரேசக பூரக கும்பகம், பிராணாயாமம் இராசாங்க யோகம் முதலியன.

எனது குலதெய்வமவர்கள், உலக மாந்தரெல்லாம் உய்ய, வீடேற்றிவைக்கவென்று தனிப்பெருங் கருணையால் இயற்றியருளிய. ஆதிமெய் உதய பூரண வேதாந்தம் எனும் கிரந்தத்தில், மேலே காணும் பரிபாசைச் சொற்களைத் தமது பாடல்களில் ஆங்காங்கு பதித்து, தேவரகசியங்களை எங்களுக்கு உணர்த்தி, பல தீட்சைகளில் நேரில் காட்டியருளினார்கள்.

முருகப்பெருமான இயற்றியருளிய இந்த நூல்களை ஆராய்ந்து பார்த்தபின், இவை யாவும் முருகப் பெருமான் காலத்திலிருந்தே குருபரம்பரையாகத் தேவகுல மரபினர்க்கு வாழையடி வாழையாக வழங்கப் பெற்றுவரும் தீட்சாரகசியங்கள் என்றும். அவற்றிற்கு ஆதிபரம குரு முருகப் பெருமானே என்பதும் தெளிவாகப் புலனாயிற்று.

கயிலாய பரம்பரை என்னும் முருகப் பெருமானின் மரபில் வாழையடி வாழையென வடலூர் வள்ளற்பிரான் வரை வந்த சற்குரு பெருமான்களுக்கும் அவர்களின் சீடர்களுக்கும் இந்தத் தேவரகசியங்களாகிய பரிபாசை தெரியும். பிறருக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை.

இவற்றைக் கொண்டு. போலி ஞானிகளையும், போலிச் சாமியார்களையும், போலி யோகீஸ்வரர்களையும் மக்கள் அடையாளம் கண்டு ஒதுக்கி விடவேண்டும் என்பதற்காகவே, முருகப் பெருமான் ஏற்படுத்திய வழிமுறை ஏற்பாடு இந்த பரிபாசை என்று திரு முத்துசாமிக் கவுண்டரிடம் விளக்கிக் கூறினேன். அதைக் கேட்டு அவர் மிகவும் வியப்படைந்தார்.

நாங்கள் இருவரும், இந்த மெய்ஞ்ஞான உண்மைகளைப் பற்றிப் பிற நண்பர்களுடனும் கலந்து பேசுவதுண்டு அவர்களில், மிக முக்கியமானவர் சின்னியம்பாளையம் திரு S.K. பரமசிவக் கவுண்டர் B.A., முன்னாள் மக்கள் சபை உறுப்பினர் (M.P.) ஆகும்.

இந்த நூல்களையும், போகர் சத்த காண்டம் 7000, காகபுகுண்டர் பெருநூல் காவியம், அகத்தியர் அருளிய பரிபூரணம், வாத சௌமியம் முதலிய நூல்கள், திருக்குறள் முதலிய திருவள்ளுவ தேவர் இயற்றியருளிய நூல்கள், அருணகிரிநாதர் அருளிச் செய்த நூல்கள், மற்ற சித்தர்களியற்றியருளிய நூல்கள், பகவத் கீதை, பிரம்ம சூத்திரம், 108 உபநிடதங்கள், யாக்குவல்கியர் ஞானம், ஞான வாசிஷ்டம், பைபிள், திருக்குரான், பிஸ்மில் குறம், மகரிபத்து மாலை, இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சர் நூல்கள், தாயுமானவர் பெருமான் பாடல்கள், வடலூர் வள்ளற்பிரான் அருளிச் செய்த திருவருட்பா (வசன பாகங்களுடன்) முதலிய ஞான நூல்கள் எல்லாவற்றையும் பல ஆண்டுகள் துருவித்துருவி ஆராய்ந்து ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டு, ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைப் பிரித்தறிந்து முடிவுக்கு வந்த உண்மைகளில் கீழ் வருமாறு:-

1. முருகப் பெருமானைப் பற்றிய புராணக் கதைகள் ஆகிய சூரசங்காரம் முதலியன எல்லாம் உண்மை வரலாறுகள் அல்ல. கற்பனைக் கதைகளே.

2. முருகப் பெருமானின் காலம் இருக்கு (ரிக்) வேதத்திற்கும் முற்பட்டது. முருகப் பெருமானும், அகத்தியனாரும் தலைச் சங்கத்தில் பங்கேற்றவர்கள் ஆவர்.

3. சைவ மதமே எல்லா மதங்களுக்கும் ஆதாரமான ஆதிமதம். அதன் ஆதி முதல் பீடாதிபதி முருகப் பெருமானே.

4. புலால் உண்ணாமை, அஹிம்சை ஆகிய கொள்கைகளுக்கு ஆதிபிதா முருகப் பெருமான்.

5. தமிழ், கிரந்தம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளுக்கும் கர்த்தர் முருகப் பெருமான்.

6. தேவர்கள் என்று கூறப்பெறும் சித்தர் மரபினர்களுக்கு, ஆதிபரம குருநாதன் முருகப் பெருமானே. திருவாவினன் குடியில் தேவர்களோடு வாழ்ந்தவர். கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர். அவர் சொந்த ஊர் காங்கேயம். கொங்கு வேளாள குலத்தினர். அவர் தாய் மொழி-தமிழ்.

7. அகத்தியனாரும், சிவனாரும் முருகப் பெருமானின் சீடர்கள்.

8. உபநிடதங்கள், வேதங்கள், ஆகமங்கள், முதலிய எல்லா சாஸ்திரங்களும், முருகப் பெருமான் கூறியருளியபடி, பல ரிஷிகளும் முனிவர்களும் பாடி வைத்தனர். எல்லாவற்றிற்கும் மூல புருஷர் முருகப் பெருமானே.

9. முருகப் பெருமானின் சந்ததியினர், குரு பரம்பரையாக, கயிலாய பரம்பரை எனும் மரபில், வடலூர் வள்ளற் பிரான், பிரம்மோதய மெய் வழிச் சாலை ஆண்டவர்கள் வரை வந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

இவை போன்ற பல உண்மைகள், நான் தக்க சான்றுகளுடன் குறித்து வைத்திருந்ததைக் கண்ணுற்ற நண்பர்கள் சிலர் இவற்றை இந்த நூல்களோடு அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டும் என்று கருதினார்கள் அதில் பெரும் ஆர்வம் காட்டியவர் எனது அன்பிற்குரிய அருமை நண்பரும் உறவினருமான சின்னியம்பாளையம் திரு. S.K. பரம சிவக்கவுண்டர் அவர்களே. இவர் காங்கிரஸ் கட்சியில், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். பொது ஜன சேவையில், பல ஆண்டுகள் அனுபவம் வாய்ந்தவர். பொது மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு தான் சிறந்த தருமம் எனக் கருதுபவர்

கிடைத்தற்கரிய நூல்களையெல்லாம் தேடிச் சேகரித்து, பல ஆண்டுகள் அவற்றையெல்லாம் படித்து ஆராய்ச்சி செய்து. தக்க ஆதாரங்களோடு கண்ட உண்மைகளை மக்களுக்கு நாம் அறிவிக்க வேண்டும். அவற்றால் மக்கள் பயன் பெற வேண்டும்.

இன்று ஆன்மீகம் என்ற பெயரில், முருகப் பெருமானைப் பற்றி நிலவிவரும் மூடநம்பிக்கைகளும், மூடப்பழக்கங்களும். கற்பனைப் பொய்களும், ஆதாரமற்ற புராணக் கதைகளும் மக்கள் சமுதாயத்தைவிட்டு அடியோடு களைந்தெறியப்பட வேண்டும். தக்க ஆதாரங்களோடு கண்டறிந்த முருகப் பெருமானைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று உண்மைகளை உலகமக்கள் அறிய வழி வகுக்க வேண்டும்.

யோகம், ஞானம் ஆகியவற்றிற்கு மூலாதாரமான முதல் நூல் இந் நூலே ஆகும். இதனின் உதவி கொண்டு இன்று உலகில் நிலவிவரும் போலி யோகம், போலி ஞானம் ஆகிய அறியாமை, மக்கள் மனதை விட்டு நிரந்தரமாக அகற்றப்பட வேண்டும்.

இந்தநூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இளைஞர் சமுதாயத்தைத் தட்டி எழுப்பி விழிப்படையச் செய்ய வேண்டும். கற்றதனாலாய மெய்ப்பயன் அடைய வழி வகுக்க வேண்டும். இது நமது கடமை, என்று முடிவு செய்தவர், திரு பரமசிவக் கவுண்டர் அவர்களே.

இதைத் தொடர்ந்து, நூல் வெளியிடும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பல பதிப்பகத்தார்களை விசாரித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது. முருகப் பெருமான் திருவருள் கூட்டுவிக்க, தாமரை நூலகப் பதிப்பாசிரியர் திரு எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இவரைப் பற்றித் தமிழகம் நன்கு அறியும், அழிந்து மறைந்து போகும் நிலையிலிருந்த கிடைத்தற்கரிய பல சித்தர் நூல்களைத் தேடியவைந்து, பெரும் பணச் செலவில் அவற்றைச் சேகரித்து, சிறந்த முறையில் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பெருமை இவரையே சாரும். பதிப்பாசிரியர் என்ற முறையில் மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்தவர். முருகப் பெருமானிடம் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும், சிறந்த பக்தியும் கொண்டவர், இவர் பிரசுரித்த நூல்களில், குறிப்பாக, போகர் சத்தகாண்டம் 7000 என்ற நூலின் பாடல்களே முருகப் பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாற்று உண்மைகளைக் கண்டு பிடிக்க உதவிய சான்றுகள் ஆகும். முருகப் பெருமான் இயற்றி அருளிய இந்த நூலை அவர் பார்த்தவுடன் மிகவும் ஆச்சரியப் பட்டார். இந்த நூலின் பெருமையையும், என் ஆராய்ச்சியில் கண்ட உண்மைகளையும் எடுத்துக் கூறினேன். அவர் தனது அளவற்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்ததோடு, இந்த நூல் என்னுடைய

முருகப்பெருமான

ஆய்வுரையுடனும், அரும்பத விளக்கத்தோடும் வெளிவர, தான் மனப்பூர்வமாக விரும்புவதாகவும், பல ஆண்டுகளாக நான் செய்த ஆராய்ச்சியில் கண்ட, ஆதாரங்களோடு கூடிய உண்மைகள் மக்களுக்குப் பயனளிக்க வகை செய்ய வேண்டும் வீணாகப் போக விடக் கூடாது என்றும் என்னிடம் அவருடைய விருப்பத்தைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்து இந்த நூலை வெளியீடு செய்வதில் பேரார்வம் காட்டினார், இந்த ஆய்வுரையும் அரும்பத விளக்கமும் எழுதுமாறு என்னைச் சம்மதிக்க வைத்து எழுதச் செய்வித்த பெருமை என் அருமைத் தம்பி எஸ். பி. ராமச்சந்திரன் அவர்களையே சாரும், அவர் தனது முக்கியமான வேலைகளுக்கிடையே எனது இல்லத்திற்கு அடிக்கடிவந்து, எனக்கு உற்சாகத்தை ஊட்டி மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள் இவற்றை எழுதி முடிக்கச் செய்தார்.

சென்ற பல ஆண்டுகளாக நடந்து வந்த நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் உற்று நோக்குமிடத்து இவையாவும் முருகப் பெருமானின் திருவருட்செயலே என்பதில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது.

ஏனெனில் நான் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் சித்தர் நூல்களைப் படித்துக் குறிப்பு எழுதிவைத்த உண்மைகள் ஒரு காலத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்படப்பயன்படும் என்று நான் அவற்றை எழுதியபோது கனவிலும் கூடச் சிந்தித்துப் பார்த்தது இல்லை.

பின், இந்த நூலின் பழைய பிரதியை என்வசம் திரு. முத்துசாமிக் கவுண்டர் கொண்டு வந்து சேர்ப்பித்தது முதல், இதுவரை பல ஆண்டுகள் ஓயாமல் படித்து, ஆராய்ந்து, பிற நூல்களின் உதவிகொண்டு கண்ட உண்மைகளுக்கு உபநிடதங்களும், வேறு சில நூல்களும் சான்றுகளாக அமையும் என நான் சிறிதும் எதிர்ப்பார்க்க வில்லை.

மற்ற நண்பர்களின் ஆர்வமும் ஒத்துழைப்பும் நான் எதிர் பார்த்தவை அல்ல.

பதிப்பாசிரியர், தம்பி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இதில் இவ்வளவு தீவிரமும் உற்சாகமும் முனைப்பும் காட்டுவார் என்று நான் எதிர் பார்த்ததல்ல.

பிழையறப் பரிசோதித்துத் திருத்தங்கள் செய்து தர எனது ஆருயிர்ப் பிறவியர் செய்யாறு வித்வான் சோம சுந்தரஞ்செட்டியார்

எம். ஏ. பி. எட். அவர்கள் முன்வந்து உதவி செய்ததும் நான் எதிர்பார்த்ததல்ல

இவையாவும் தொடர்ச்சியாக, எனது முயற்சியின்றியே. எனக்கும் தெரியாமல், பின்னணியில் தோன்றாத் துணையாக யாரோ நின்று இயக்கி வருவது போல் நிகழ்ந்துள்ளன.

தாராபுரம் திரு. சி. முத்துசாமிக்கவுண்டர், சின்னியம் பாளையம் திரு எஸ். கே. பரம சிவக்கவுண்டர் பி. ஏ. முன்னாள் மக்கள் சபை உறுப்பினர். செய்யாறு மெய்வழி சோம சுந்தரஞ் செட்டியார் எம். ஏ. பி. எட். ஆகியோர்களுக்கும், தாமரை நூலகம் தம்பி எஸ். பி. ராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவை யாவும், எனது குலதெய்வ தேவேசத் திலக பிரான் குரு கொண்டல் பிரம்மோதய மெய்வழிச் சாலை ஆண்டவர்களின் தனிப்பெருங் கருணையால் விளைந்த திருவருட் செயல் எனவே நான் கருதுகிறேன்.

வாழ்க மெய்வழிச் சாலை ஆண்டவர்கள் திரு நாமம்,
குரு வாழ்க குருவே துணை.

இங்ஙனம்.

மெய்வழி குழந்தைசாமிக்கவுண்டர்.

ஈரோடு.

ஆதியே துணை

முருகப் பெருமான்
அகத்திய மகா முனிவருக்கு
உபதேசித்தருளிய யோக ஞானம்

ஆய்வுரை

முருகப் பெருமான் அகத்திய மகா முனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய இந்த நூல் மிகத் தொன்மையும், தனிப் பெருஞ் சிறப்பும் வாய்ந்தது, இதன் பெருமை அளவிடற் கரியதாகும்.

முருகப் பெருமான் அருளிய நூல்

முருகப் பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாடல்கள் இவை என்று நாம் கூறினால், மிகப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். ஏனெனில், அந்த அளவிற்கு மக்களிடையே புழக்கத்தில் இல்லாமல் இப்பாடல்கள் மறைந்து போய் விட்டன. இங்ஙனம், மறைந்து மறந்தே போய்விட்ட நிலையில், இந்த நூலின் மிகப் பழைய பிரதி ஒன்று எனது அருமை நண்பர், தாராபுரம், சி. முத்துசாமிக் கவுண்டர் அவர்களிடமிருந்து நமக்குக்கிடைத்தது மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரிய பெரும் பேறு எனக்கருதுகிறோம்.

இல்லையேல், இந்த நூலின் வாயிலாக நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய அநேக அரும்பெரும் உண்மைகள் உலகமக்கள் அறிய வாய்ப்பின்றி அழிந்து மறைந்தே போயிருக்கும். அந்த நன்கொடைக்காக அவருக்கு மன மார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

தமிழ் மக்களின் வரலாற்றில், சரித்திரத்திற்கு எட்டாத மிகப் புராதன காலத்தில், தமிழகம் பெற்றிருந்த நாகரீகத்தின் உயர்வும், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக. தமிழ் மக்களிடையே நிலவி வந்த எல்லா ஞானங்களுக்கும் மேலான யோக ஞானச் செல்வமும் இந்த நூலின் ஆராய்ச்சியின் மூலம் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்புள்ளதைக் காண்கிறோம்.

இந்த நூலின் சிறப்பையும் தொன்மையையும் சாதாரண மக்களும் ஓரளவாவது அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டாகச் சம்பந்தப்பட்ட சில உண்மைகளைத் தொகுத்து இங்கே கூறுகிறோம்.

முருகப் பெருமான் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நம் மக்களால் வணங்கப்படும் தெய்வமாக விளங்கி வருகிறார். அநேகமாக எல்லா ஊர்களிலும் முருகப்பெருமானின் கோயில் இருப்பதையும் மக்கள் அவரை வணங்குவதையும் காண்கிறோம். ஆறுபடை வீடுகள் என்று போற்றப்படும் பெரிய தலங்களிலும் இவை போன்ற பிற தலங்களிலும் நடந்துவரும் ஆராதனைகள், அபிடேகங்கள், திருவிழாக்கள் முதலிய விசேட நிகழ்ச்சிகளையும், அவற்றில் பல லட்சக் கணக்காக மக்கள் கலந்து கொள்வதையும் நாம் காண்கிறோம்.

எனினும். முருகப்பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட உண்மைகளைப் பற்றி ஒருவருக்குக் கூடத் தெரியாது என்று கூறும் அளவிற்கு புராணக் கற்பனைக் கதைகள் மக்களிடையே பரவி நிலைத்து விட்டன.

இதே போல், முருகப்பெருமானின் சீடராகிய அகத்திய மகா முனிவரைப்பற்றிய வரலாற்று உண்மைகளும் புராணக் கற்பனைக் கதைகளால் மறைக்கப்பட்டு, மக்கள் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பின்றி மறைந்து போய்விட்ட நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

முருகப் பெருமானைப் பற்றி புராணக் கற்பனை

முருகப் பெருமான் பிறப்பின் உண்மையான வரலாற்றைக் கூட நம் மக்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு, புராணக் கற்பனைக்கதை புனையப் பெற்று மக்களிடையே பரவியுள்ளது.

முருகப் பெருமான் பிறப்பின் வரலாற்றைப் பற்றிய புராணக் கதையைச் சுருக்கமாக இங்கே வாசகர்களுக்குத் தருகிறோம்.

சிவ பெருமானுக்கும் பார்வதி அம்மையாருக்கும் இமாசலத்தில் திருமணம் நடந்தது. அந்த மகா வைபவத்தில் கலந்து கொள்ள மகரிஷிகளும், தேவர்களும். பிறரும் திரளாக வந்திருந்தனர். அகத்திய மகா முனிவரும் வந்திருந்தார்.

திடீரென பூமியின் வடபாகம் தாழ்ந்தது, தென்பாகம் உயர்ந்தது. திருமணத்தில் கலந்து கொள்ள வந்தவர்களின் பாரம் தாங்காமல், வடபாகம் சாய்ந்தது. இதைத்தடுத்து நிறுத்தி, பூமியைச் சமநிலையில் நிறுத்தி வைக்க அகத்திய முனிவரைத் தென் திசையில் உள்ள பொதிசை மலைக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு தேவர்கள் சிவபெருமானிடம்

முறையிட, அதற்கிணங்கி அவர் அகத்தியரைத் தென்திசையில் உள்ள பொதிகை மலைக்கு அனுப்பி, பூமி சாயாமல் காப்பாற்றி யருளினார்.

பின்னர், நெடுநாட்களாகியும் குமாரக் கடவுள் தோன்றவில்லையே என்று தேவர்கள் வருத்தமுற்றுச் சிவபிரானிடம் முறையிட்டனர். அதற்கிணங்கி, சிவபிரான் தேவர்களுக்கு ஆறு தலையுடன் காட்சியளித்தார். உடனே, ஆறு நெற்றிக் கண்களிலிருந்து ஆறு நெருப்புப் பொறிகள் தோன்றின. அந்த அனலின் வெப்பம் தாங்கமுடியாமல் தேவர்கள் அஞ்சி ஓடினர். பின்னர் வேறு வகையின்றிச் சிவ பிரானிடமே திரும்பிவந்து தஞ்சம் புகுந்தனர்.

சிவபெருமான் அவர்களுக்கு அபயம் அளித்து ஆறு தீப் பொறிகளையும் சுருக்கி வாயு தேவனிடம் கொடுத்தார். அவன் தாங்க முடியாமல் தவிக்க அவனிடமிருந்து திரும்பப் பெற்று. அதை அக்கினி தேவனிடம் அளித்தார். அக்கினி தேவனும் சுமக்க முடியாமல், அதைக் கங்கையில் விடுத்தான். கங்கையும் வறண்டுபோய், இமய மலைச் சாரலில் சரவணப் பொய்கையில் சேர்த்தான். பிரமாதி தேவர்கள் அங்கு சென்று குழ்ந்து நின்றார்கள். அந்த ஆறு தீப்பொறிகளும், சரவணப் பொய்கையில் ஆறு ஆண் குழந்தைகளாக அவதாரம் செய்தன. திருமாலின் கட்டளையால் கார்த்திகைப் பெண்கள் ஆறு பேர் ஆறு குழந்தைகளுக்கும் பாலுரட்டினர்.

தீப்பொறிகளின் குடு தாங்கமுடியாமல் அஞ்சி ஓடிய பார்வதி அம்மையாரின் பாதச் சிலம்புகளிலிருந்து ஒன்பது சக்திகள் தோன்றினார்கள் சிவபெருமானுடைய அருட்பார்வையால் நவ வீரர்கள் தோன்றினார்கள்.

நவசக்திகளின் வியர்வையில் இலட்சம் வீரர்கள் தோன்றினார்கள். சிவபெருமானுடைய ஆணையினால் நவ வீரர்கள் கந்தவேளுக்குத் தம்பியராகவும், ஏனைய இலட்சம் வீரர்கள் சேனையிலும் பணிபுரிந்தார்கள்.

சிவபிரானும், பார்வதி அம்மையாரும் சரவணப் பொய்கையை அடைந்தனர். பார்வதி அம்மையார் ஆறு குழந்தைகளையும் எடுத்து அன்புடன் அணைத்தார். ஆறு உடல்களும் ஒன்றி, ஒரு உடலாக மாறின. பன்னிரண்டு கைகள். ஆறுமுகங்கள், இரண்டு கால்கள் கொண்ட முருகப் பெருமான் அவதரித்தார், பார்வதி அம்மையார் திரு ஞானப்பாலை ஊட்டினார். முருகவேள் உண்ட எச்சிற் பாலில் சிறிது சிந்தி சரவணப் பொய்கையில் கலந்தது. அதைப் பருகின ஆறு மீன்கள் சாப விமோசனம் பெற்று ஆறு சிறுவர்களாக மாறின.

மேற்கூறப்பட்டது, முருகப்பெருமானின் பிறப்பைப் பற்றிய புராணக் கதையின் சுருக்கம். இந்தப் புராணக் கற்பனைகளில் தத்துவ உண்மைகள் மறைபொருளாக வைத்துப் பாடப் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால், அவற்றை விளக்கிக் கூறவல்லார் யாரேனும் தற்காலத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவற்றை அப்படியே உண்மை என்று ஏற்று நம்புவதற்கு நமது அறிவு இடம் கொடுப்பதில்லை.

முருகப்பெருமான் நம்மைப் போல, தாய், தந்தையர்க்கு மனிதக்குழந்தையாகப் பிறந்தாரா? இல்லையா? பின் வளர்க்கப்பட்டுப் பருவம் அடைந்து கல்வி கற்று யோகஞானத்தைப்பெற்று ஞான தண்டாயுதபாணியாக வாழ்ந்தாரா? இல்லையா? எந்த ஊரில் வாழ்ந்தார்? அவருடைய தாய்மொழி என்ன? அவருடைய சொந்தஊர் எது?

இக் கேள்விகளுக்குச் சரியான விடைகள் புராணக் கதைகளில் இல்லை.

அகத்திய மகா முனிவருக்கு உபதேசித்தருளப்பெற்ற இந்த உயர்ந்த யோக ஞான நூல் யாரால் இயற்றியருளப்பட்டது?

இந்த நூலில் அமைந்துள்ள அநேக அகச் சான்றுகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது, இதை இயற்றியருளியவர் முருகப்பெருமனே தான். வேறு யாராலும் இத்தகைய நூல் இயற்ற முடியாது என்று துணிந்து கூறலாம்.

இந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு முருகப் பெருமானைப் பற்றிய உண்மைகளை உலகுக்கு உணர்த்த ஆராயப் புகுங்கால், போகர் சத்த காண்டம் 700 என்ற நூலில் சில வரலாற்று உண்மைகள் கிடைத்தன. அவைகளைக் கீழே தருகிறோம்.

முருகப் பெருமான் மனிதனே.

போக மகா முனிவர் இயற்றியருளிய சத்த காண்டம் 7000.

பாடல் 5622

செப்பலாம் சுப்பிரமணியன் என்பார் பாரு
சிறப்பான மனிதனல்லால் வேறொன்றில்லை
ஒப்புமுடன் நீ நினைத்த சுப்பிரமணியன்
ஓகோகோ நாதாந்தக் கடவுளாச்சு

எப்படியும் நாதாந்தக் கடவுளுக்கு
 எழிலான அவதார புருஷன் என்றும்
 இப்படியே கோடானு கோடி நாமம்
 எழிலான சாத்திரங்கள் சொல்லலாச்சே.

பாடல் 5693

உரைத்தேனே ஏழாயிர சத்த காண்டம்
 உற்பனமும் விற்பனமும் மெத்த உண்டு
 நிறைத்தேனே ஆறாவது காண்டத்துள்ளே
 நேர்மையுள்ள அதர்வணத்தைக் கூறினேன் யான்
 விரைத்தொரு பொருள் எல்லாம் இதில் அடக்கம்
 விருப்பமுடன் பாடிவைத்த சத்த காண்டம்
 குறைந்தொரு பொருள் எல்லாம் எந்தன் நாதர்
 குருமுனியாம் அகத்தியத்தில் காணலாமே.

பாடல் 5694

காணலாம் அகத்தியனார் காவியத்தில்
 கருவான பன்னீரா யிரத்தில் அப்பா
 பூணலாம் பனிரெண்டு காண்டத்துள்ளே
 புகட்டினார் கோடிவகைக் களஞ்சியங்கள்
 தோணவே அண்டசராசரங்கள் எல்லாம்
 துறட்டி யென்ற குறடது போல் கூறினார்காண்
 வேண்படி குருநூலாம் பன்னீராயிரம்
 விருப்பமுடன் பாடிவைத்தார் முனிவர் தாமே.

பாடல் 5695

முனியான என்பாட்டன் அகஸ்தியர் தாழும்
 முனைவான காலாங்கி நாதர் தாழும்
 சுணைபோலே சாத்திரங்கள் எனக் குரைத்தார்
 தோற்றமுடன் பிரகாசமான சித்து
 மனைதோறும் சாத்திர வேதாகமங்கள்
 மார்க்கமுடன் பாடிவைத்தார் பலநூல் சித்தர்
 வினையாலே மாண்டதொரு மாண்பருக்கு
 விரிவான அதர்வணங்கள் சொல்லார் காணே.

முருகப் பெருமான் வயது.

பாடல் 5732

காறான இன்னமொரு மார்க்கங்கேளு
கருவான புலிப்பாணி மைந்தா பாரு
ஆறான சுப்பிரமணியர் மரபேதென்றால்
அப்பனே சைவம் என்ற பீடம் ஆமே.

பாடல் 5852

சித்தான சித்தனிட மார்க்கம் சொன்னேன்
சிறப்பான இன்னமொரு வயணங் கேளீர்
முத்தான வடி வேலர் முருகரப்பா
முயற்சியுடன் வயததுவும் எது என்றாக்கால்
சத்தியமாய் வயததுவும், கணக்கோ இல்லை
சார்பான நூல்தனிலும் சொல்லவில்லை
சித்திபெற ஞானவழி கொண்ட சித்து
சிறப்பான சுப்பிரமணியர் என்னலாமே.

பாடல் 5853

என்னவே சிவ சுப்பிரமணியரான
எழிலான சித்துக்கு வயதோ இல்லை
பன்னவே பல சாஸ்திர நூல்கள் தன்னில்
பாகமுடன் வயததுவும் கூறவில்லை
சொன்னபடி சுருதிமுறை வேதாகமங்கள்
தோற்றமுடன் பலபேரும் பாடி வைத்தார்
நன்னயமாய் சுப்பிரமணியர் காப்பே என்று
நாட்டினார் நூல்களெல்லாம் நாட்டினாரே.

பாடல் 5854

நாட்டினதோர் நாமமதைக் கண்டதல்லால்
நாதாந்த வயததுவைக் கண்டதில்லை.

முருகப் பெருமான் பிறந்த நாள்

பாடல் 5941

என்னவே இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வேன்
எழிலான புலிப்பாணி கண்ணே கேளும்

பன்னவே வடிவேலர் தாம் பிறந்த
 பதாம் புயத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளும்
 துன்னவே மூன்றுயுகம் கடந்த வேலர்
 துப்புறவாய்ப் பிறந்ததொரு நேர்மையப்பா
 சொன்னபடி ஆவணியாம் திங்களப்பா
 சொல்லுகிறேன் முதற் பூசங்கால் தான் ஒன்றே.

பாடல் 5942

ஒன்றான கால்தனிலே பிறந்த நாளாம்
 உத்தமனார் வடிவேலர் பிறந்தார் என்று
 குன்றான மலைபோலே சாத்திரங்கள்
 கூறினார் குவலயத்தில் சொல்லொண்ணாது
 தென்திசையில் அகஸ்தியருக்கு உபதேசங்கள்
 செய்ததொரு வடி வேலர் சித்து தாமும்
 பன்றிபெருச் சாளியின் மேல் சாரிஏகும்
 பண்பான விநாயகர்க்கு தம்பியாமே.

பாடல் 5943

தம்பி என்று சாத்திரங்கள் சொல்லலாச்சு
 சதகோடி வடி வேலர் சித்து தன்னை
 வெம்பியதோர் மாண்பருக்கு ரோகம் தீர்க்கும்
 வெட்ட வெளி வடி வேலர் என்றே சொல்வார்
 கும்பியே மனம் கொதித்துவந்த பேர்க்கு
 கோடான கோடி பொருள் ஈவாராப்பா
 தம்பியே எந்தனுக்கு குருவு மாக்கும்
 தாக்கான வடி வேலர் தண்மைபாரே.

சுப்பிரமணியர் ஞானக்கக்கிஷம். 55

பாடல் 13

தானென்ற கிழக்குத் தொட்டு
 தப்பாமற் பீசம் போடு
 கோனென்ற போகர் பாலர்
 கொங்கணர் முக்காண்டத்துள்
 மானென்ற ஆவிசொல்ல
 வழத்தினார் ஒளிப் பில்லாமல்

வானென்ற வட மேலாயி
வாசலிற் போட்டுக் கேளே.

இந்தப் பாடலில், முருகப் பெருமான் போகரையும் கொங்கணரையும் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

முருகப் பெருமான் மரபு

மேலே குறித்துள்ள 5622-வது பாடலிலிருந்து “முருகப் பெருமான் சிறப்பான மனிதன் அல்லால் வேறொன்றில்லை” என்று யாதொரு ஐயப்பாட்டிற்கும் இடமின்றிப் போக மகா முனிவர் கூறியருளியுள்ளதைக் காணலாம்.

5732 வது பாடலில் சுப்பிரமணியர் மரபு சைவம் என்ற பீடம் ஆகும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

5941வது பாடலில் அவர் ஆவணி மாதம், பூச நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர் என்ற பிறப்பின் காலமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

5942வது பாடலில் அவர் அகத்தியருக்கு உபதேசங்கள் செய்த விபரமும், குன்றான மலை போலே சாத்திரங்கள் கூறினார் என்றும், குவலயத்தில் அவர் இயற்றியருளிய சாத்திரங்கள் சொல்லொண்ணாத அளவு மிகுதியானவை, எண்ணிறந்தவை என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன.

5852வது பாடலில் முருகப்பெருமான் சித்த மார்க்கத்தில் யோக ஞானத்தில் பூரண நிலை எய்தியவர் என்றும். ஞான சித்தி பெற்ற ஞானதேகி என்றும் போக மகா முனிவர் கூறியருளியுள்ளார். மேலும், அவரை “முத்தான வடிவேலர் முருகரப்பா,” என்று இந்த யோக ஞானத்துறையின் தந்தை அதாவது அப்பா என்று அன்பு ததும்ப அழைத்தருளியதைப் பார்க்கிறோம்.

5853வது பாடலில், சுப்பிரமணியருக்கு வயது இல்லை அவருடைய வயது எந்த நூல்களிலும் கூறப்படவில்லை எனவும். அவர் சொன்னபடி அவரிடம் சுற்றுக்கொண்டு சுருதி முறை என்ற உபநிடதங்கள், வேத ஆகமங்கள் முதலிய சாத்திரங்கள் எல்லாம் பல பேர்கள் பாடி வைத்தனர் என்றும் அதற்கு அடையாளமாக “சுப்பிரமணியர் காப்பே” என்று எல்லா நூல்களிலும் அவரவர்கள் முருகப்பெருமான் திரு நாமத்தை நாட்டினார்கள் எனவும் போக மகா முனிவர் விபரமாகக் கூறிவைத்துள்ளார்.

இதைப் போலவே, அகத்திய மகாமுனிவரைப் பற்றிய உண்மைகளையும் 5694, 5695வது பாடல்களில் கூறியுள்ளார்.

முருகப்பெருமான் ஞானவழி கொண்டு ஞான சித்தி அடைந்த ஞான தேகி எனப் போக மகா முனிவர் 5862வது பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஞான தேகம்

“ஞான தேகம்” என்பதின் விபரம் என்ன என்பதை வாசகர்களுக்கு இங்கே கூற விரும்புகிறோம்.

வடலூர் வள்ளற் பிரான் 6வது திருமுறை வசனபாகம் 52வது அதிகாரத்தில். தேகவகை மூன்று என்ற தலைப்பின் கீழ் ஞான தேகம் என்பதின் விபரங்களைக் கீழ் வருமாறு விளக்கிக் கூறியிருளியுள்ளார்கள்.

3. ஞான தேகம்: காரணரூபம், எங்கும் பூரண வியாபகம், பராபர அறிவு, பராபர தத்துவம், அளவு கடந்த மாற்று, சப்தமய தரிசனம், சர்வ மாக சத்தி, சர்வ சுதந்திரம். உருவம் தோற்றியும் தோற்றாமலும் இருக்கும். காலாதீதன்.

காலாதீதம் என்றால் கால எல்லையைக் கடந்தது. காலனின் ஆக்கினைக்கு அப்பாற்பட்டது. இதுவே. சாவாவரம் என்றும், மரணமிலாப் பெருவாழ்வு என்றும், நித்திய சத்தியசக பூரணப் பெருவாழ்வு என்றும் ஞான நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றின் இரகசியங்கள் எல்லாம் ஒரு சற்குரு பெருமானிடமிருந்து தான் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மேற் குறிப்பிட்டுள்ள பாடல்களிலிருந்து முருகப் பெருமான், அகத்திய மகா முனிவர், போக மகா முனிவர் ஆகியோர்களுக்கிடையே நிலவிய தொடர்பை வாசகர்கள் ஒருவாறு உணரலாம்.

போகர் வாழ்ந்த இடம்

போக மகா முனிவரைப் பற்றிய சில வரலாற்று உண்மைகளை இங்கே வாசகர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறோம்.

முருகப்பெருமானின் திருத்தலங்களில் பழனிமலை மிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் நாள் தோறும் மாதந்தோறும். ஆண்டு தோறும் யாத்திரை சென்று வணங்கிவரும் சிறப்பினையுடையதாகும். இந்தத் தலம், திரு முருகாற்றுப்படை என்ற

நக்கீர தேவர் இயற்றியருளிய நூலில் கூறப் பெற்ற ஆறுபடை வீடுகளில் மூன்றாவது படைவீடாகும். இந்த நூலில், இத்தலத்தின் பெயர் திருவாவினன் குடி என்று கூறப் பெற்று உள்ளது. பழனிமலை அடிவாரத்தில் "திருவாவினன்குடி குழந்தை வேலாயுதசாமி" திருக்கோயில் இன்றும் உள்ளதைக் காணலாம்.

இந்தத் திருத்தலம், கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தது என்பதைக் கீழ்வரும் திருப்புகழ் வாயிலாக அறியலாம்.

திருப்புகழ் - திருவாவினன் குடி (பழனி)

மூன்றாவது படைவீடு.

பாடல். 1

நாத விந்து கலா தீ நமோ நம
வேதமந்திர சொரூபா நமோ நம
ஞான பண்டித சாமிநமோ நம-வெகு கோடி
ஆதியந்த உலா வாசு பாடிய
சேரர் கொங்கு வை காவூர் நனாடதில்
ஆவினன் குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே.

முருகப்பெருமானை "ஞான பண்டித சாமி" என்று அருணகிரி நாதர் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். முருகப்பெருமானைச் சற்குரு பெருமானாக அடையும் பெரும் பாக்கியம் பெற்று, அவரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்று, மறு பிறப்படைந்து தேவர்களாக்கப் பெற்று பதினெண் சித்தர் எனும் தேவர்கள் வாழ்ந்த இடம் இதுவே என்பதையும், இத்திருத்தலம் கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தது என்பதையும் மேற் குறித்த திருப்புகழ் பாடலிலிருந்து தெளிவாகக் காணலாம். கயிலாய பரம்பரை என்றும், சித்தர் மரபு என்றும் கூறுவது இவர்களுடைய ஞானச் சந்ததியார்களையே ஆகும்.

பழனி மலை மேலுள்ள திருக்கோவிலில் உள்ள முருகப்பெருமானின் திரு மேனியின் திருவுருவச் சிலை, போக மகா முனிவரால் ரசக் கட்டால் செய்யப் பெற்ற நவ பாஷாணத்தாலான ரச முர்த்தம் ஆகும்.

போக மகா முனிவரால் பிரதிட்டிக்கப் பெற்ற ஸ்ரீ ஞான தண்டாயுதபாணி சாமியின் திருமேனித் தொண்டர்கள் எனக் கூறப் பெறும் அருச்சுனர்கள் முறையே போக மகாமுனிவரும், அவர் மாணவர் புலிப்பாணி முனிவரும், அவருக்குப் பின் அவர் சந்ததியாரும்

ஆவார்கள். பிற்காலத்தில் இம்முறையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

இப்பொழுதுகூட, கோவிலின் உட்பிரகாரத்தில் உள்ள போக மகா முனிவரின் சமதித்தலத்தில் சந்ததி வழியினர் பூசித்து வருவதைக் காணலாம். இவ்வாறான ஆதாரங்களைக் கொண்டு, திருவாவினன் குடி என்னும், இத்திருத்தலத்தில் முருகப்பெருமானும், அவரது மாணாக்கர்களாகிய அகத்திய மகா முனிவர், போக மகா முனிவர், புலிப்பாணி முனிவர் முதலான சித்தர்களும் ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்தனர் என்ற உண்மை தெளிவாகிறது.

இந்த உண்மையை. அருணகிரிநாதர் "ஆவினன் குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே" என்று முருகப் பெருமானைப் போற்றியிருப்பதினின்றும் அறியலாம்.

மேற் கூறப்பட்ட சான்றுகளைக் கொண்டு, முருகப் பெருமானோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு வாழ்ந்த சீடராகிய போக மகா முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாடல்களே முருகப்பெருமானைப் பற்றிய உண்மைகளை அறிவதற்கு ஏற்ற சான்றுகளாகும் என்பதை உணர்ந்து. அறிவிற்குப் பொருந்தாத புராணக் கற்பனைகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுதலே நன்மை பயக்கும் செயல் என மக்கள் எல்லாரும் அறிய வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமாகும்.

முருகப் பெருமானின் காலம்

முருகப் பெருமானின் காலம், எவ்வளவு தொன்மை வாய்ந்தது என்பதைப் பல ஆதாரங்களோடு வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறோம்.

எல்லா வேதங்களுக்கும் முற்பட்டது இருக்கு வேதம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த இருக்கு வேத பஞ்சருத்திரத்தில் பரமேசுவரனைப் போற்ற வந்த சூக்தத்தில் ஒரு மந்திரம் "குமாரனை வணங்குகிற பிதா என்று முருகப்பெருமானைக்" குமாரன் என்ற பெயரால் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணலாம். சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் ஏழாவது அத்தியாயத்தில், நாரத மகா முனிவருக்கு ஞானோபதேசம் செய்தருளிய சனற்குமாரரே ஸ்கந்தர், ஸ்கந்தர் என்று முருகப் பெருமானைக் குறிப்பிட்டுள்ளதும் நினைவு கூறத்தக்கது.

குமாரன் என்றால்-கு-மாரன் எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். கு காரம் என்ற அஞ்ஞான இருளை ஒழித்து மெய்ஞ்ஞானத்தை அருளுபவன் என்றாகிறது. மாரன்-மாரகம்

விளைவிப்பவன் அதாவது இருளைச் சாகடிப்பவன் எனப் பொருள்படும். இருளுக்கு மாரகத்தை- மரணத்தை அளிப்பவன். ஒழித்து நீக்குபவன் என்பதாகும். கு-ரு என்ற சொல்லின் பொருளும் இதுவே. கு காரம் ஆகிய ஆணவ மலமாகிய ஊழிப் பிறவி இருளை ஒட்டி ரு காரம், என்ற அறிவுப் பிரகாசத்தை - சிவப்பிர காசத்தைப் பதிப்பவர். குருபிரானே பசுவின் பாசத்தை நீக்கும் பதி எனப்படுகிறார்.

கந்தர் என்ற சொல்லிலும் இதே பொருள் மறை பொருளாக உள்ளதைக் காணலாம். கு-அந்தர் எனப் பிரித்துப் பொருள் கொண்டால் மறை பொருள் விளங்கும். கு - அஞ்ஞான இருளை, (அந்தர்-முடிவு செய்பவர். முடிவுகட்டுபவர். (அந்தம்-முடிவு, அந்தன்-முடிவு செய்பவன்).

மேலும் விளக்கமாகக் கூறினால், பிறவிப் பிணிக்குக் காரணமாகும் அஞ்ஞானமாகிய ஆணவ மலத்தை நீக்கி சீவனின் பிறவிப் பிணிக்கு அந்தம் விளைவித்து, சித்தமலம் அறுவித்து, சீவனைச் சிவமயமாக்கி அறிவுருவாக்கி-மரண மிலாப் பெருவாழ்வை அளிப்பவர்-ஞான சித்தி அளிப்பவர் எனப் பொருள்படுகிறது. நாரத மகா முனிவருக்கு, சனற் குமாரர் ஆகிய சுந்தர் ஞானோபதேசம் செய்தருளியதைச் சாந்தோக்கிய உபநிடத்தில் விரிவாகக் காணலாம். சனற் குமாரர் என்ற சொல்லை சத்-நல்-கு-மாரர் எனப் பிரித்துப் பொருள் கொண்டால் சத் ஆகிய நல்ல-நன்மை பயக்கும், குமாரர் என்று அர்த்தம். சன்மார்க்கம் என்பதைச் சத் மார்க்கம் எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்வது போல, சத் நற்குமாரர்-சனற்குமாரர் எனக் கொண்டால் பொருள் எளிதில் விளங்கும்.

பாணினி முனிவரின் வியாகரணம், அதற்குப் பதஞ்சலி முனிவர் இயற்றிய மகா பாஷ்யம், ஆகிய கிரந்தங்களில் சுந்தன் விசாகன் என்ற பெயர்களால் முருகப் பெருமானைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். போதாயன தர்ம சூத்திரத்தில் தினமும் செய்ய வேண்டிய தேவ தர்ப்பணங்களில் சுந்தரும் அவரது பரிவாரங்களும் இடம் பெறுகின்றனர். ஆதி சங்கரர் "குகனைத் தவிர இன்னொரு தெய்வம் எனக்குத் தெரிய வில்லை தெரியவே இல்லை" என்று சுப்பிரமணிய புஜங்கம் என்ற பாடல்களில் முருகப் பெருமானைப் போற்றிப் பாடியருளியுள்ளார்.

தொல்காப்பியம்-சிறப்புப்பாயிரம் இளம் பூரணம்.

முருகப் பெருமானைப் பற்றியும், அகத்திய மகா முனிவரைப் பற்றியும், கடல் கோளால் அழிந்து போன தமிழகத்தின் தென்

பகுதியைப் பற்றியும். அங்கே தென் மதுரையில் விளங்கிய தலைச்சங்க வரலாறு பற்றியும், தொல்காப்பியச் சிறப்புப்பாயிரத்தில் கூறப்பெற்றுள்ள விபரங்களைக் கீழே தருகிறோம்.

பாண்டியன் மாகீர்த்தி: இவன் தென் மதுரையில் தலைச்சங்கத்தைத் தோற்றுவித்து அதனைப் பாதுகாத்த பாண்டிய மன்னர்களில் இறுதியாக இருந்தவன், இவன் காலத்தில் பாண்டி நாட்டின் தென் பகுதியாகிய பஹுளியாறு முதல், குமரிமலை வரை கடல் கோளால் அழிந்துவிட அதனை ஈடு செய்யும் பொருட்டு வட இமயம் வரை சென்று பொருது வெற்றி பெற்று அதனைத் தன்னகப்படுத்திக் கொண்டான், ஆதலின், இவனை நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் என்றும் கூறுவர். இப்பாண்டியனின் அவைக் களத்தே தான் தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப் பட்டது.

அடியார்க்கு நல்லார் விளக்கியுள்ளபடி, “முதலாழி இறுதிக் கண் தென் மதுரையகத்துத் தலைச் சங்கத்து அகத்தியனாரும், இறையனாரும். குமரவேளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும். நிதியின் கிழவனும் என்றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரி பாடலும், முது நாரையும். முது குருகும், களரியாவிரையும் உள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து தெரிந்து நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பதிறி யாண்டு இரீஇயினார், காய்சின வழுதி முதற் கடுங்கோளீறாயுள்ளார் என்பத் தொன்பதின்மர்: அவருட் கவியரங்கேறினார் எழுவர். பாண்டியருள் ஒருவன் சயமா கீர்த்தியனாகிய நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் தொல்காப்பியம் புலப்படுத்து இரீஇயினான், அக்காலத்து அவர் நாட்டுத் தென் பாலி முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஹுளியென்னு மாற்றிற்கும் குமரியென்னு மாற்றிற்கு மிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும், இவற்றின் நீர்மலி வானென மலிந்த ஏழ்தெங்க நாடும், ஏழ் மதுரை நாடும், ஏழ் முன் பாலை நாடும், ஏழ் பின் பாலை நாடும், ஏழ் குன்ற நாடும், ஏழ் குணகாரை நாடும், ஏழ் குறும்பனை நாடும் என்னும் இந்த நாற்பத்தொன்பது நாடும் குமரி கொல்லம் முதலிய பன்மலை நாடும் காடும். நதியும், பதியும், தடநீர்க் குமரி வட பெருங் கோட்டின் காறும் கடல் கொண்டொழி தலாற் குமரியாகிய பெளவ மென்றாரென்றுணர்க.

மேலே கூறியுள்ள அடியார்க்கு நல்லார் விளக்க உரையினின்றும் தமிழகத்தின் பழங்கால வரலாற்றையும், தமிழ் மொழி அந்தக்

காலத்திலே அடைந்திருந்த வளர்ச்சியையும், தமிழ் மக்களின் நாகரீகத்தின் உன்னத நிலையையும் ஒருவாறு உணரலாம்..

தலைச் சங்கத்தில் முருகப் பெருமானும் அவர் மாணாக்கராகிய அகத்திய மகா முனிவரும் பங்கேற்ற விபரத்தையும் காணலாம்..

முதன் முதலில் தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணம் எழுதிய பெருமை அகத்திய மகா முனிவரையே சாகும். அந்த இலக்கண நூலின் பெயர் அகத்தியம் என்றும், அதுவே முதல் நூல் என்றும், தொல்காப்பியம் அதன் வழி நூல் என்றும் தொல்காப்பியர், அகத்திய மகா முனிவரின் சீடர்களில் ஒருவர் என்றும் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள தொல்காப்பியம் இளம் பூரணர் உரையிலிருந்து தெரிகிறது. அகத்திய மகா முனிவர் இசை நூலாசரியரும் ஆவார்.

முருகப் பெருமானின் காலம் எவ்வளவு தொன்மை வாய்ந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்டும் பொருட்டே மேற்குறித்த சான்றுகளைத் தொகுத்து வாசகர்களுக்கு அளித்தோம்.

முருகப் பெருமானின் தாய் மொழி

இனி, முருகப் பெருமானின் தாய்மொழி, சொந்த ஊர், குலம், சமயம் முதலிய விபரங்களைப் பற்றிய சான்றுகளை முடிந்த அளவு தொகுத்துக் கீழே தருகிறோம்.

முருகப் பெருமானின் தாய்மொழி: தமிழ் மொழிதான் முருகப் பெருமானின் தாய்மொழி என்பதில் யாருக்கும் ஐயப்பாடு இருக்க முடியாது. திருவாவினன் குடியில் தமது சீடர்களாகிய தேவர்களோடு வாழ்ந்தவர். தலைச்சங்கத்தில் தென் மதுரையில் தன் மாணாக்கராகிய அகத்தியனாரோடு பங்கேற்றவர். இந்த யோக ஞான நூலை அகத்திய னாருக்குத் தமிழ் மொழியிலே உபதேசித் தருளியுள்ளார் மேலும். தமிழ்த் தெய்வம் என்று தமிழ் மக்களால் போற்றப்படுகிறார்.

இந்த யோக ஞான நூலில் உள்ள பாடல்களை ஊன்றிப் படித்துப் பார்த்தால், கொங்கு நாட்டில் இன்றும் வழக்கில் இருந்துவரும் அநேக சொற்றொடர்களையும், சொற்களையும் காணலாம். உதாரணமாகச் சிலவற்றைக் கீழே தருகிறோம்.

பாடல் 35-500

சிறுபிள்ளை வயதோ கொஞ்சம்.....

சமையுமுன்னமே என்னைப் பெற்றாள்.

தேச மெல்லாம் அவுசாரி யாடிக் கொண்டாள்,

பாடல் 255-500

தோசிகட்கே ஆவதென்ன தொடர்ந்து கூடே.
சித்தர் எல்லாம் மறைத்துப் ஸைட்டார்

பாடல் 163-500

பல்லுதிர அடித்துத் தள்ளே.

பாடல் 41-500

தோசிகளுக்கு எத்த னையோ சொன்னாலுந்தான்

பாடல் 14-500

ஏரப்பா உழுதால் வெள்ளாமை யாகும்.

பாடல் 1-200

கண்டபடி கண்ட கோடாலியாக

பாடல் 75-200

மயக்கிப் போட்டார்

பாடல் 377-500

மன்றாட்டுப் பண்ணாதே மற்கட்டாதே

பாடல் 441-500

புத்திரனே கலயத்தில் நொறுக்கிப் போட்டு

பாடல் 58-200

கொள்ளவே கருவிகளைக் கொன்று போட்டேன்

பாடல் 59-200

கேணியெனும் முக்குழியைத் தள்ளிப் போட்டேன்

பாடல் 98-200

மாறாட்டவாசி யெல்லா மறைத்துப் போட்டேன்

பாடல் 429-500

சொல்லாட்டாற் பல்லுதிர அடிப்பேன்.

கார்த்திகேயன்

இது போலவே, முருகப் பெருமானின் திரு நாமங்களில் ஒன்றாகிய "கார்த்திகை ஈஸ்வரன்" என்ற திரு நாமம், கீழ் வரும் பாடலில் பாடப் பெற்றுள்ளது.

பாடல் 81-200

போற்றினே னெவ்வுயிரும் நான் தானென்று
புத்திரனே பூர்வ கன்ம வினைகள் போக
ஏற்றினேன் முக்கோண ரவிக் குள்ளாக
இயல்பான மும்மூலம் ஏற்றிக் கொண்டேன்
வாழ்த்தினேன் பாஷாண மூன்றுங் கொண்டேன்
வஸ்தான வஸ்தோடே வணங்கிச் சென்றேன்
கார்த்து நான் கருவிகளைக் கொன்ற தாலே
கார்த்திகை ஈஸ்வரன் என்றும் எனக்குப் பேரே.

கருவிகளைக் கொன்றதால்

மனோலயம் பெற்று நிருவிகற்ப சமாதியில் நிலைத்தற்கு. கருவிகரணங்களாகிய தத்துவங்களை நிக்கிரகஞ் செய்தல்-செயலற்று இருக்கச் செய்வது-கொன்றதால் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கருவிகளின் சேட்டைகளினின்றும்-தன்னைக் கார்க்கும்-தீ ஞானத்தீ-கைக் கொண்ட ஈஸ்வரர் என்றும் தனக்குப் பேர் உண்டாயிற்று எனக் கூறியுள்ளார்.

எமனிடமிருந்து நம்மைக் காத்து ரட்சிக்கும் ஞானத்தீ கையில் கொண்ட ஈஸ்வரர் எனினும் ஆம்.

இவ்வுளவு உயர்ந்த கருத்தாழம் கொண்ட திரு நாமத்தைப் புராணிகர்கள் கார்த்திகேயன் என்று திருத்தி அமைத்து அதற்கு கார்த்திகைப் பெண்கள் பாலுரட்டித் தாலாட்டி வளர்த்ததனால் கார்த்திகேயன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்று காரணம் கூறி வியாக்ஞானம் செய்து வருவதைக் காண்கிறோம்.

ஆறு தீப்பொறிகள்-முருகப் பெருமானாகச் சரவணப் பொய்கையில் பிறந்தன என்ற புராணக் கற்பனையே உண்மை அல்ல என்று போக மகா முனிவர் பாடல்களைக் கொண்டு நிரூபனை செய்த பின், கார்த்திகைப் பெண்கள் ஆறு பேர் பாலுரட்டி வளர்த்தார்கள் என்ற

கதை எவ்வளவு தூரம் உண்மையாக இருக்கும் என்பதை நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

சுப்பிரமணியர்

காட்டினோ மெனைப் போலே ஆசானுண்டோ
கருநெல்லி மரத்தை யுந்தான் கருதுவாரோ
பூட்டினே நென்னைப் போல் பூட்டு வாரோ
புதுமையால் வெளி துறந்து பொருள் சொல்வாரோ
நாட்டினோ மெனைப் போல் சித்தனுண்டோ
நல்வினையுந் தீவினையு மறுப்பா ருண்டோ
சூட்டினோஞ் சூரசங் காரஞ் செய்தேன்
சுப்பிரமணியர் என்றெனக்குப் பேரு மாச்சே.

அருணகிரி நாதர் பிரான் பாடியருளிய பாடலில் சுப்பிரமணி என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருப்புகழ் - விநாயகர் துதி

கைத்தல நிறை கனியப்பொ மடவல்பொரி

அத்துயரது கொடு சுப்பிரமணிபடும்
அப்புன மதனிடை - இப மாகி
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மண மருள்-பெருமானே.

வடலூர் வள்ளற் பிரான், சுப்பிரமணியம் என்ற தலைப்பின் கீழ், சுப்பிரமணியம் என்பது என்ன? என்பதை விளக்கியருளியுள்ளார்கள்:-

நமது புருவமத்தியில், ஆறு பட்டையாய் உருட்சியுள்ள ஒரு மணி பிரகாசம் பொருந்தியிருக்கிறது. இந்த ஜோதி மணியை ஷண்முகம் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இதன்றி, நமது மூலாதாரத்திற்கு மேல், மூன்றிடந்தாண்டி, விசுத்தியாகிய இருதய ஸ்தானத்தில் இடது புறத்தில் ஆறு தலையுடைய ஒரு நாடி இருக்கிறது. இதைச் சுப்பிரமணியம் என்று சொல்லுவார்கள். இந்தத் தேசத்திலுள்ள ஆற்றிலும் ஒருங்கே சேர்ந்த சுத்த விவேகமென்பதையும் ஷண்முகம் என்பார்கள். ஆறு ஆதாரங்களிலுள்ள ஆறு பிரகாசத்தையும் ஷண்முகம் என்பார்கள். ஆயினும், சர்வ தத்துவங்களினது அந்தத்தில்

உன்மணிக் கப்பால் சாந்த நிறைவாயுள்ள ஆறுதலாகிய சுத்த ஆன்ம அறிவாகிய உள்ளமே சுப்பிரமணியம்.

போக மகா முனிவர் சுத்த காண்டம் என்ற நூலில் 5732ம் பாடலில் சுப்பிரமணியர் என்று பாடியருளியுள்ளதைக் காணலாம்.

பாடல் 5732

.....
கருவான புலிப்பாணி மைந்தா பாரு
ஆறான சுப்பிரமணியர் மரபே தென்றால்
அப்பனே சைவம் என்ற பீடம் ஆ மே.

மேற் கண்ட பாடல்களிலிருந்து முருகப் பெருமானின் பெயர்களில் "சுப்பிரமணியர்" என்ற பெயரும் ஒன்றாகும் எனத் தெரிகிறது. ஆனால் சுப்பிரமணியர் என்ற பெயரை மாற்றி சுப்ரம்மணியர் என்று ஆக்கி சு+ப்ரம்மணியம் என்று பிரித்து சிலர் வியாக்கியானம் செய்துள்ளதைக் காண்கிறோம். இன்னும், சு+ப்ரம்+நியம் எனப் பிரித்துப் பொருள் கூறுவதையும் காண்கிறோம். இவை பொருந்தாக் கூற்று என்பதை வள்ளலார் விளக்கத்திலிருந்து காணலாம்.

ஆறுமுகம்

இதைப் போலவே, ஆறுமுகன் என்ற திரு நாமத்தின் காரணத்தை முருகப் பெருமானே கீழ் வரும் பாடலில் கூறியருளியுள்ளார்.

பாடல் 178-200

பற்றியே வாசியுந்தான் பதறியோடும்
பங்கு பங்காய்க் கருவி யெல்லாம் பாய்ந்து போகும்
அற்றவே ஆருரில் அடங்கிப் போகும்
அரமான தர்ம முந்தான் அவர்க்கே வாய்க்கும்
பெற்ற பேர் இப்படியே யானும் பெற்றேன்
பிலத்த நந்தி பீடத்திற் சேர்ந்து நின்றேன்.
அற்ற பின் அருநரகந்தனை அறுத்தேன்
அதினாலே ஆறுமுகன் என்று பேரே.

ஆறுமுகன்:- அறுமுகன்-நரகத்தை அறுத்த, அறுக்கவல்ல முகத்தை உடையவர்.

முருகப் பெருமானின் திரு முக தரிசனம் நரகத்தை அறுக்க வல்லது என்பது உண்மை. ஆனால், ஆறுமுகன் என்ற திருநாமத்திற்குப் புராணிகார்களின் பொருந்தா வியாக்யானம் பலவாறாக உள்ளதைக் காண்கிறோம்.

அவற்றில் ஒன்று, சிவ பெருமானுடைய ஐந்து திரு முகங்களும், உமா தேவியின் திரு முகம் ஒன்றும் சேர்ந்து ஆறுமுகங்களாயின என்பது.

சரவணப் பொய்கைக் கதையை இங்கே வாசகர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறோம்.

சிவபிரான் அமரர்களுக்கு ஆறுதலையுடன் காட்சி அளித்ததாகவும். ஆறு நெற்றிக் காண்களிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகள் தோன்றின் என்றும், அந்த அனலின் வெப்பம் தாங்காமல் உமா தேவி அஞ்சி ஓடினதாகவும் கூறப் பட்டுள்ளது. இதை, வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது முருகப்பெருமான் பிறப்புக்கு, உமாதேவி சம்பந்தப்படவில்லை என்றாகிறது. ஏனெனில், அஞ்சி ஓடி விட்டார் உமா தேவியார்.

இப்படி முன் பின் முரணாகப் புராணக் கதைகளைக் கூறி, பக்தி என்ற பெயரில் மக்களை நம்பவைத்து. முருகப் பெருமானைப் பற்றிய உண்மைகளை யாராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவு மண்ணைப் போட்டு மூடி விட்டார்கள்.

வள்ளற் பிரான் வாக்கு

இவற்றை யெல்லாம் கண்டு வடலூர் வள்ளற் பிரான் அவர்கள் மனம் நொந்து கூறிய சில வாசகங்களைக் கீழே தருகிறோம்.

“இதற்கு மேற்பட, நாம் பார்த்தும் கேட்டும் லக்ஷியம் வைத்துக் கொண்டிருந்த வேதம், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் முதலிய கலைகள் எதனினும் லக்ஷியம் வைக்க வேண்டாம் ஏனென்றால், அவைகளின் ஒன்றிலாவது குழுவைக் குறியன்னியில் தெய்வத்தை இன்னபடி என்றும், தெய்வத்தினுடைய உண்மை இன்ன தென்றும் கொஞ்ச மேனும் புறங்கவியச் சொல்லாமல், மண்ணைப்போட்டு மறைத்து விட்டார்கள்.”

“உண்மை சொல்ல வந்தனனே என்று உண்மை சொல்லப் புகுந்தாலும் தெரிந்து கொள்வாரில்லை. முன் உள்ளவர்கள் உண்மையைத் தெரிய வெட்டாது மண்ணைப் போட்டு மறைத்து விட்டார்கள்.”

திரு வருட்பா 6 வது திருமுறை 19 திருக்கதவந்திறத்தல்

பாடல் 7

கூறுகின்ற சமயமெலா மதங்களெலாம் பிடித்துக்
கூவுகின்றார் பலனொன்றுங் கொண்டறியார் வீணே
நீறுகின்றார் மண்ணாகி நாறுகின்றார் அவர்போல்
நீடுலகில் அழிந்துவிட நினைத்தேனோ நிலைமேல்
ஏறுகின்ற திறம் விழைந்தேன் ஏற்று வித்தா யாங்கே
இலங்கு திருக் கதவுதிறந் தின்னமுத மளித்தே
தேறுகின்ற மெய்ஞ்ஞான சித்தியுறப் புரிவாய்
சித்த சிகா மணியே யென் திரு நட நாயகனே.

பாடல் 8

வேதநெறி ஆகமத்தி னெறி பவுரா ணங்கள்
விளம்பு நெறி இதிகாசம் விதித்த நெறி முழுதும்
ஒதுகின்ற சூத னைத்தும் உளவனைத்தும் காட்டி
உள்ளதனை உள்ளபடி உணரவுணர்த் தினையே
ஏதமற உணர்ந்தனன் வீண் போதுகழிப் பதற்கோர்
எள்ளளவு மெண்ணமிலேன் என்னொடுநீ புணர்ந்தே
திதறவே அனைத்தும் வல்ல சித்தாடல் புரிவாய்
சிக்க சிகா மணியே என் திருநடநா யகனே.

பாடல் 9

கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும்
கண்மூடி வழக்க மெலா மண்மூடிப் போக
மலைவறு சன்மார்க்க மொன்றே நிலைபெற வெவ்வுலகும்
வாழ்ந்தோங்கக் கருதியருள் வழங்கினை யென்றனக்கே
உலைவறுமிப் பொழுதே நற்றருணமென நீயே
உணர்த்தினை வந்தனைந்தருள்வா யுண்மை உரைத்தவனே
சிலைநிகர்வன் மனங்கரைத்துத் திருவமுத மளித்தோய்
சித்த சிகா மணியே யென் திருநடநா யகனே.

பாடல் 10

திருத்தகுமோர் தருணமிதில் திருக்கதவந் திறந்தே
திருவருட்பே ரொளிகாட்டித் திருவமுத மூட்டிக்

கருத்து மகிழ்ந் தென்னுடம்பிற் கலந்துளத்தில் கலந்து
கனிந்துயிரிற் கலந்தறிவிற் கலந்துலக மனைத்தும்
உருத்தகவே அடங்குகின்ற ஊழிதொறும் பிரியாது
ஒன்றாகிக் காலவரை உரைப்பவெலாம் கடந்தே
திருத்தியொடு விளங்கியரு ளாடல்செய வேண்டும்
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே.

109 சுத்த சிவ நிலை

பாடல் 30

வேதா கமங்களென்று வீண்வாத மாடுகின்றா
வேதா கமத்தின் விளைவறியீர் - சூதாகச்
சொன்னவலால் உண்மைவெளி தோன்ற உரைத்தலிலை
என்ன பயனோ இவை.

பாடல் 31

சாகாத கல்வித் தரமறிதல் வேண்டுமென்றும்
வேகாத காலுணர்தல் வேண்டுமுடன் - சாகாத்
தலையறிதல் வேண்டுந் தனியருளால் உண்மை
நிலையடைதல் வேண்டு நிலத்து.

மேற் குறிப்பிட்ட வள்ளற் பிரான் பாடியருளிய பாடல்
களிலிருந்து. வேதாகம புராண இதிகாசங்களில் உண்மைகளை
வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல், மறை பொருளாக அமைத்துச்
சொல்லி வைத்த சூதனைத்தையும், அவற்றை அறிந்து கொள்வதற்குக்
கையாள வேண்டிய அளவு அனைத்தையும் நயம்படக் காட்டி, தனக்கு
குருபிரான் தனக்கு உள்ளதனை உள்ளபடி உணரவைத்தார் என்று
கூறியுள்ளதைக் காணலாம்.

எனவே. இந்தப் புராணங்களில் கூறப்பட்ட கற்பனைகளை
உண்மை என்று நம் மக்கள் நம்பி இனியும் கொண்டாடிக்
கொண்டிருப்பது மண் மூடிப் போக வேண்டும் என்று வள்ளற்
பெருமான் மனம் நொந்து கூறியுள்ளதை உணர வேண்டும்.

முருகப் பெருமான் கொங்கு நாட்டவரே:

முருகப் பெருமான் கொங்கு நாட்டைச் சார்ந்தவர் என்று நாம்
கூறுவதற்குச் சில அகச் சான்றுகளை அவர்களுடைய பாடல்களிலிருந்து
முன்பு கூறினோம்.

இன்னுமொரு முக்கியமான புறச் சான்று இன்றும் நிலவிவருவதைக் கீழே தருகிறோம்.

கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்த ஊர்களிலும் கிராமங்களிலும் கீழே காணும் முருகப் பெருமானின் திரு நாமங்களை மக்கள் சூட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

1. முருகன்	27. வேலப்பன்
2. முருகநாதன்	28. முத்துவேல்
3. முருகேசன்	29. செங்கோட்டையன்
4. கந்தசாமி	30. செங்கோட்டுவேலப்பன்
5. குமாரசாமி	31. சென்னிமலை
6. குமாரவேல்	32. சென்னியங்கிரி
7. ஆறுமுகன்	33. காங்கயன்
8. ஆறுமுகசாமி	34. கார்த்திகேயன்
9. சண்முகம்	35. செந்தில்
10. சரவணன்	36. தங்கவேல்
11. குருசாமி	37. வச்சிரவேல்
12. சாமிநாதன்	38. குழந்தைவேல்
13. குருநாதன்	39. வேலாயுதசாமி
14. சாமியப்பன்	40. குழந்தைசாமி
15. தண்டாயுதன்	41. சேனாபதி
16. தண்டாயுதபாணி	42. வெற்றிவேல்
17. பழனிச்சாமி	43. கொற்றவேல்
18. பழனிவேல்	44. வடிவேல்
19. பழனிமலை	45. அழகுவேல்
20. சுப்பிரமணியன்	46. முருகவேல்
21. சுப்பிரமணியசாமி	47. சக்திவேல்
22. முத்துசாமி	48. கனகவேல்
23. முத்துவேலப்பன்	49. சுப்பையன்
24. வேல்சாமி	50. சுப்புசாமி
25. சுப்பராயன்	51. முருகுசாமி
26. வேலாயுதன்	52. பழனியப்பன்

மேலே குறிப்பிட்ட பெயர்கள் கொங்கு நாட்டிலே தான் அதிகமாக வழங்கி வருகின்றன. குறிப்பாக, குழந்தை சாமி, சேனாபதி என்ற பெயர்கள் பழனியைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களைச்

சார்ந்தவர்களிடையே வழங்கிவருகின்றனவேயன்றி வேறு மாவட்டங்களில் வழங்குவதாகத் தெரியவில்லை.

மேலும், பெண்களுக்கு வள்ளியம்மா என்றும், தெய்வானை அம்மா என்றும் வள்ளியாத்தான், தெய்வானை ஆத்தான், என்றும் கொங்கு நாட்டில் இன்றும் பெயரிடும் வழக்கம் நிலவி வருகிறது. இன்னும், பழனியாத்தான், முத்தாத்தான், பழனியம்மா, முத்தாயம்மா, முருகாயி அம்மா, முருகாத்தான், மயிலாத்தான், வேலாயி அம்மா, வேலாத்தான், சுப்பம்மா, சுப்பு, சுப்பாத்தான், சுப்பாயி, முத்தாயி முதலிய பெயர்களும் கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு வழங்கி வருவதைக் காணலாம்.

ஆகவே, முருகப் பெருமான் கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்று நிச்சயமாகக் கூறுவதற்குப் போதிய அகப் புறச் சான்றுகள் வெள்ளிடை மலையாக-தெள்ளத் தெளிவாகக் காணக் கிடக்கின்றன.

முருகப் பெருமானின் குலமும் சமயமும்:-

முருகப் பெருமான் கீழ் வரும் பாடலில் "சாதி குலஞ் சமயம் அற்றேன்" எனக் கூறியருளியுள்ளார்.

பாடல் 103 - 200

நில்லடா மும்மூலம் கொண்ட போது
நினைவற்று ஆசையற்றுப் பொரியு மற்றேன்
அல்லடா சாதி குலஞ் சமைய மற்றேன்
ஆருயிரு னாமெனவே யாகி நின்றேன்
வல்லடா பரவிஷய மதமு மற்றேன்
வையகத்தோர் என்னையுந் தான் வணங்கப் பெற்றேன்
செல்லடா செல்வமயில் ஏறிக் கொண்டேன்
சிவமான குருபதத்தைப் போற்றி னேனே.

கீழ் வரும் பாடலில் சாதி ஒன்றே என முருகப் பெருமான் கூறியருளியுள்ளார்.

பாடல் 112 - 200

கேளடா சாதிவகை ஒன்றே யாகும்
கெடியான ஜனங்களெல்லாம் ஒன்றே யாகும்
ஆளடா நாமமெல்லாம் ஒன்றே யாகும்
அவனி சராசரங்கள் எல்லாம் ஒன்றே யாகும்

நாங்கென்ன சாதி யெல்லாம் ஒன்றே யாகும்
 நலமான ஜாதியைத்தான் நிக்கா தப்பா
 வாள்டா இதையறிந்து மைந்தா நீயும்
 வஸ்தான வஸ்துவையும் பூசை கொள்ளே.

முருகப் பெருமானின் சாதி குலத்தைப் பற்றிய கொள்கை -
 திடமாக "ஒன்றே குலம்" என்பதை மேற்கண்ட பாடல்கள் பிரகடனப்
 படுத்துகின்றன.

முருகப் பெருமானின் சித்தர் மரபில் வந்த திருவள்ளுவர், திரு
 மூலர் முதல் வடலூர் வள்ளற் பிரான் வரையில் "ஒன்றே குலம்
 ஒருவனே தேவன்" என்ற கொள்கையையே பரம்பரையாகப் பின்
 பற்றியுள்ளனர்.

இது அவர்கள் ஞான நிலை பெற்ற பின் இருந்த நிலை ஆகும்.
 அதாவது. ஒரு சற்குரு பிரானை அடைந்து அவரால் ஆட் கொள்ளப்
 பெற்றுச் சரிதை, கிரிகை, யோக, ஞான வழியில் நின்று பல ஆண்டுகள்
 அப்பியாசம் செய்து, சிவானுபவம் பெற்று மறு பிறப் படைந்து. தேவர்
 ஆனபின் நின்ற நிலை ஆகும்.

பல சாதிகளில் பிறந்தவர்கள் ஒரு சற்குரு பிரானால் ஆட்
 கொள்ளப் பெற்று மறு பிறப்படைதல் என்னும் இதயாசன ஆறுபடை
 வீட்டில் ஏற்றிவைக்கப் பெற்ற பின் அவர்களுக்குத் தேவர் என்ற
 ஏழுவகைப் பிறப்பின் ஏழாவது நிலை கிட்டுகிறது. திருவள்ளுவ
 தேவரும், திருமூலர் பிரானும் இவர்களை அந்தணர் என்று
 குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

தேவர் ஆக மாற்றிப் பிறந்த பின் முன்னே இருந்த குலம்-மறலி
 வெருண்டோடுகின்ற வான்குலம் - வேர் என்ற குலமாக
 மாற்றப்பெறுகிறது. அதாவது, மக்களின் நவக்கிரகக் கோளினது
 பிடிப்பை மாற்றி மெய்யாகவே குருபார்வை கொண்டு மனிதர்களைத்
 தேவ மகான்களாக்குகின்ற அரிய நிலை ஆகிய பிரம்ம வித்தைச் செயல்
 ஒரு சற்குரு பிரானை அடைந்து இந்தச் சிவானுபவம் கைவரவு
 ஆனவர்களே புரிந்து கொள்ள முடியும். பிறர் இதை அறிந்து கொள்ள
 முடியாது.

சாதி குலம் பிறப்பறுத்துச் சகமறிய எனை ஆண்ட

ஆதினனக் கருளியவாறு ஆர் பெருவார் அச்சோவே, என்று
 மணிவாசகப் பிரானும்.

அருட்பெருஞ் ஜோதி அகவல் - 211-212, 189-190, 205, 206, 209-210. (அடிகள்)

சாதியு மதமும் சமயமும் பொய்யென
ஆதியிலுணர்த்திய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஓமயத் திருவுரு உவப்புடனளித் தெனக்
காமயத் தடை தவிர அருட்பெருஞ் ஜோதி
சாமாறனைத்துந் தவிர்த்திங் கெனக்கே
ஆமாறருளிய ருட்பெருஞ் ஜோதி
சாவா நிலையிது தந்தன முனக்கே
ஆவாவென வருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

என்று வள்ளற் பிரானும், இந்தச் செயலையே கூறியுள்ளார்.

இதன் பின் ஒருவனே தேவன்-என்பதன் பொருள் விளங்கும்.

சித்தர்களான பின், அதாவது தேவர்களாக மறு பிறப்படைந்த பிறகு, அவர்களுக்கு முருகப் பெருமானாகிய அவர்களுடைய குருபிரான் ஒருவனே தேவன், அவர்கள் குலம், தேவகுலம் என்னும் ஒன்றே குலம். "திரு ஆவினன் குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே" என்ற பாடலின் பொருள் இதுவே ஆகும்.

ஞானப் பிறப்பாகிய ஏழாம் பிறப்புடலம் ஒரு மெய்க் குரு பிரான் தயவால் பெறுவதற்கு முன் பதினெண் சித்தர்கள் என்று கூறப்படும் நாற்பத்தெண்பேர்களின் சாதியும், அவர்கள் தலைமுறைகளும் போக மகா முனிவர், சத்த காண்டம் பாடல்கள் 5696 முதல் 5736 வரை -41 பாடல்களில் கூறியருளியுள்ளார்கள்.

அவர்களில் சில முக்கியமான சித்தர்களின் பெயரும். அவர்களின் குலமும், பாடல் எண்ணும் கீழே தருகிறோம்.

பெயர்	குலம்	பாடல்எண்
1. காலாங்கிநாதர்	மயன்சாதி	5698
2. போக மகா முனிவர்	விசுவ கர்மன்	5699
3. ரோமரிஷி	வலை வீசும் சாதி	5699
4. மச்சமுனி	கல்லுடையார்	5700
5. இடைக்காடர்	கோனார்	5701
6. அகத்திய மகா முனிவர்	வேளாளர்	5703
7. புசுண்டர்	வன்னியர்	5705

8. கருவூரார்	கன்னாரசாதி	5706
9. புலிப்பாணி	வேடர்	5708
10. கொங்கணர்	யாதவ குலம்	5715
11. தட்சணா மூர்த்தி	(நீதியாம்) கவுண்டர்	5716
12. வால் மீகர்	வேடர்	5723
13. திருமூலர்	வேளாளஜாதி	5737
14. சுப்பிரமணியர்	சைவம் என்ற பீடம்	5732

மற்றவர்களின் சாதி கோனார், வேடர், வேளாளர், கவுண்டர், யாதவர், வன்னியர் முதலிய விபரங்களைக் கொடுத்த போக மகா முனிவர், சுப்பிரமணியர் சாதியைக் குறிப்பிடாமல் சைவம் என்ற பீடம் என்று கூறியுள்ளதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இது மிகவும் முக்கியமான ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம் ஆகும்.

நம் நாட்டில் தோன்றிய மதங்களில் ஆதியானது சைவம். இந்த மதத்தின் கர்த்தர் யார்?

வடலூர் வள்ளந் பிரான்-சண்முகர் கொம்மி-7,8,12 வது பாடல்களைக் கீழே கொடுத்துள்ளோம்.

ஐந்தாவது திருமுறை

155 சண்முகர் கொம்மி

சிவஷண்முக சிவஞான தேசிகன் திருவடி வாழ்க

பாடல்-7

ஆனந்த மான அமுதனடி - பர

மானந்த நாட்டுக் கரசனடி

தானந்த மில்லாச் சதுரனடி - சிவ

சண்முக நங்குரு சாமியடி

பாடல்-8

வேதமுடி சொல்லு நாதனடி - சதுர்

வேதமுடி திகழ் பாதனடி

நாதவடிவு கொள் நீதனடி - பர

நாதங் கடந்த நலத்தனடி

பாடல் - 10

சச்சிதா னந்த வருவாண்டி - பர
தற்பர போகந் தருவாண்டி
உச்சிதாழ் அன்பர்க் குறவாண்டி - அந்த
உத்தம தேவனைப் பாடுங்கடி

பாடல் - 11

அற்புத மான அழகனடி - துதி
அன்பர்க் கருள் செய் குழகனடி
சிற்பர யோகத் திறந்தனடி - அந்தச்
சேவகன் கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி

பாடல் - 12

சைவம் தழைக்கத் தழைத்தாண்டி - ஞான
சம்பந்தப் பேர்கொண் டழைத்தாண்டி
பொய்வந்த உள்ளத்திற் போகாண்டி - அந்தப்
புண்ணியன் பொன்னடி போற்றுகடி

சிவசண்முகம்

சண்முகப் பெருமானை, சிவ சண்முகர் எனவும். சிவ ஞான
தேசிகர் எனவும், வள்ளற் பிரான் கூறியருளியுள்ளதைக் கூர்ந்து கவனிக்க
வேண்டும்.

இந்தப் பாடல்களில் முருகப் பெருமானைப் பற்றி வள்ளற் பிரான்
கூறியுள்ள சிறப்புகள் அனைத்தையும் பற்றி விளக்கம் எழுதினால் ஒரு
தனி நூலாக விரிவும். விரிவஞ்சி முக்கியமானவற்றைச் சுருக்கமாகக்
குறிப்பிடுகிறோம்.

பாடல் 7-ல் “சிவ சண்முகர் - நம்- குருசாமி” எனக்
குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“சிவம்” என்றால் “குரு” என்று பொருள் பெறும். கு-காரம் -
அஞ்ஞானம், அறியாமை ஆகிய இருள் கு காரம் - பிரகாசம் - ஒளி -
அறிவு.

நம் அறியாமை இருளை நீக்கி அறிவை அளித்து - நம்மை அறிவுரு
- சிவமயம் ஆக்குபவர் குரு பெருமான் ஆவார். இதுவே, சாவாவரம்
எனப்படும்.

மூர்த்தி - தலம் - தீர்த்தம்

சிவ வழிபாடு, சிவ பூசை, சிவ வணக்கம் என்று நம் தமிழகத்தில் தொன்று தொட்டு இன்று வரை நிலவி வருவன குரு வழிபாட்டைப் பற்றியவையே ஆகும். மெய்க் குரு பெருமானை அடையும் வரை, தெய்வ நம்பிக்கை மக்களிடையே நிலைத்து நிற்குமாறு, மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற ஏற்பாட்டைப் பெரியோர்கள் செய்து வைத்துள்ளனர்.

இதைப் பற்றியே, தாயுமானவப் பெருமான்,

மூர்த்தி தலந் தீர்த்தம்
முறையாற் றொடங் கினர்க் கோர்,
வார்த்தை சொலச் சற்குருவும்
வாய்க்கும் பராபரமே

எனப் பாடியருளியுள்ளார்கள். “ஓர் வார்த்தை” என்றால் ஒப்பற்ற ஒரு வார்த்தையாகிய, சேமமிகு மாமறையின் “ஓம்” எனும் அருட்பதம் எனப் பொருள்படும்.

சிவஞான தேசிகர் என்றால் சிவஞானத்தை அளிக்க வல்ல குரு பெருமானைக் குறிக்கும்.

குருவே சிவம்

கீழ் வரும் திரு மந்திரப் பாடல்களில், சிவஞானியே சிவன் எனவும். குருவே சிவம் எனவும் திருமூலர்பிரான் கூறியருளியுள்ளதை எப்போதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்வது நன்மை பயக்கும்.

சுத்த சிவன், குருவாய் வந்து தூய்மை செய்
தத்தனை நல்கருள் காணா அதிமூடர்
பொய்த்தகு கண்ணால் நமர்என்பர் புண்ணியர்
அத்தன் இவன் என்று அடிபணிவாரே.

சிவனே சிவஞானி யாதலாற் சுத்த
சிவனே என அடி சேரவல் லார்க்கு
நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்ணும்
பவமான தின்றிப் பரலோகம் ஆமே.

குருவே சிவமெனக் கூறின னந்தி
குருவே சிவ மென் பதுகுறித் தோரார
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே உரைஉணர்வு அற்றதோர் கோலே.

போக மகா முனிவர், தமது குரு பெருமானாகிய முருகப் பெருமானே ஆதி சைவ பீடம் என்பதைக் குறப்பிடும் வகையில்.

சைவம் என்ற பீடம்.

முருகப் பெருமானே எனக் கூறியுள்ளதைக் காணலாம். முருகப் பெருமான் பரம சிவனாருக்கும், அகத்தியனாருக்கும் உபதேசித்தது போலவே யோக ஞானத்தை விரிவாக உபதேசித்தருளியுள்ளதை இந்த நூலில் அநேகம் பாடல்கள் வாயிலாக அறியலாம்.

அருணகிரி நாதர், கீழ்வரும் திருப்புகழ்ப் பாடலில் சிவனை நிகர் பொதியவரை முனிவன் என்று பாடியருளியதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

திருப்புகழ் - திருச் செந்தூர்

பாடல் - 18

அறிவழிய மயல்பெருக உரையுமற விழிகழல
அனலவிய மலமொழுக அகலாதே
அனையுமனை அருகிலுற வெருவியழ உறவும்அழ
அழலின்நிகர் மறலிஎனை அழையாதே
செறியுமிரு வ்னைகளற மருவுபுலன் ஒழியஉயர்
திருஅடியில் அணுகவரம் அருள்வாயே
சிவனைநிகர் பொதியவரை முனிவன் அகமகிழஇரு
செவிகுளிர இனியதமிழ் பகர்வோனே.

“பொதியவரை முனிவன் என்றழைக்கப்படும் அகத்திய மகா முனிவரின் இருசெவி குளிரும் படியாக யோக ஞான உபதேசம் இனிய தமிழ் மொழியிலே பகரும் முருகப் பெருமானே” என்று முருகப் பெருமானுக்குச் சூட்டிய பாமாலையில். சிவனுக்கு நிகரான அகத்தியனார் எனக் கூறியுள்ளதைக் காணலாம்.

முருகப் பெருமானிடம் ஞானோபதேசம் பெற்ற மாணவர்கள் என்ற முறையில். சிவபிரானும், அகத்திய மகா முனிவரும் சக மாணவர்களாவர், ஒருவர்க்கொருவர் நிகரானவர்களே ஆவர்.

இந்தச் சான்றுகளை யெல்லாம் வைத்து நோக்கும் பொழுது உலகில் தோன்றிய எல்லா மதங்கட்கும் முன்னர்த் தோன்றி நிலவிய சைவ மதத்திற்கு ஆதிமுதலவர் முருகப் பெருமானே என்பது யாதொரு ஐயப்பாட்டிற்கும் இடமின்றி நிரூபண ஆகிறது. சிவ மதத்திற்கு

ஆதி பிதா ஆகிய சிவ சண்முக சிவஞான தேசிகர் - போக மகா முனிவரால் "சைவம் என்ற பீடம்" எனக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளார் என்பதைக் காணலாம்.

அவரே நம் குரு சாமி

நம் எல்லோருக்கும், நமது நாட்டினர் யாவருக்கும், குருபரன் ஆகிய சாமி ஆவார், அவர் தான் ஆதி பிதா, மெய்ஞ் ஞானத் தந்தை அவருக்குப் பின் வந்த ஞானிகள் எல்லாரும் முருகப் பெருமானின் மரபில் வந்த கைலாய பரம்பரையினர் எனப்பெறுவர். "வாழையடி வாழை யென வந்த திருக் கூட்ட மரபு" என்று வள்ளற் பிரான் குறிப்பிடுவதும் இதுவே.

அமர சிம்மன் என்பவரால் எழுதப்பட்ட அமர கோசம் என்ற நிகண்டு சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ள பிரசித்தமான அகராதி ஆகும்.

ஸ்வாமீ: என்ற பெயர் சுப்பிரமணியருக்கே உரியது என்று அமர கோசத்தினின்றும் காணலாம்.

"தேவஸேனாபதி சூர: ஸ்வாமி: கஜமுகாநுஜ" என்கிறது அமர கோசம்.

வேறு எந்தத் தெய்வத்திற்கும் ஸ்வாமீ என்ற பெயரை அமர சிம்மன் கொடுக்கவில்லை.

சாமி

ஸ்வாமீ: என்ற சொல் தமிழ் மொழியில் "சாமி" என்றே எல்லா ஞானிகளாலும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

இந்தத் தமிழ்ச் சொல் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இது தன் அகத்தே ஒரு அரிய பொருளை மறை பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. எனவே தான் இச் சொல் முருகப் பெருமான் ஒருவருக்கே உரித்தானது என அமரகோசம் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளது.

சா - மீ என்ற இரு எழுத்துக்களாலான இந்தச் சொல்லின் பொருள் சாவை மீறியவர் - என்பதாகும். இச் சொல்லினால் குறிக்கப்படும் செயல் சாவை மீறுதல் - என்பதாகும். இதையே திருவள்ளுவர் பெருமான் "கூற்றம் குதித்தல்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கீழ்வரும் திருப்புகழ்ப் பாடலில், முருகப் பெருமானை ஞான பண்டித சாமீ என்றே அருணகிரி நாதர் பிரான் கூறியுள்ளதைக் காணலாம்.

திருவானினங்குடி - [புழனி]

மூன்றாவது படைவீடு

பாடல் - 1

நாத விந்து கலாதீ நமோ நம
வேத மந்திர சாருபா நமோ நம
ஞான பாண்டித சாமீ நமோ நம - வெகு கோடி

இந்த சாமி என்ற சொல் சாகாத கல்விக்கு ஆதி பிதாவாகிய முருகப் பெருமானுக்கே உரித்தாகும்.

இதன் பொருளை அறியாமல் தற்காலத்தில் நம் நாட்டில் இந்த மெய்ச் செயலைப் பற்றிக் காதால் கூடக் கேட்டிராத சாமியார்கள் ஏராளமாகப் பெருகி விட்ட நிலையைக் காண்கிறோம்.

முருகப் பெருமான் அவர்களும், “ஐயனெங்கள் ஆதி வஸ்து பதமும் போற்றி” என்று தனது குரு பெருமானைப் பற்றிக் கூறியருளியுள்ளார். அவர் யார் என்று தெரிந்து கொள்ளப் போதிய சான்றுகள் இது வரை கிடைக்கவில்லை.

முருகப் பெருமான் அவர்களும், அகத்திய மகா முனிவர் அவர்களும் இயற்றிய நூல்கள் இவ்வளவு என்று அளவு கூற முடியாதவை என்று போக மகா முனிவர் பாடல்கள் 5942, 5693, 5694, 5853 முதலியவைகளிலிருந்து தெரியவருகிறது.

இவைகள் எல்லாம் கடல் கோளால் அழிந்து போயிருக்கக் கூடும் என்று கருத வேண்டி இருக்கிறது. அவைகள் பெரும்பாலும் வழக்கில் இல்லாமல் அழிந்தே போய்விட்டன. எஞ்சியவை மிக மிகச் சிலவே ஆகும்.

முருகப் பெருமான், தனது குருபிரானால் ஆட்கொள்ளப் பெற்று, மறுபிறப்பு அடைவதற்கு முன் எந்தச்சாதி குலத்தைச் சேர்ந்தவர்? அவர்களுடைய பெற்றோர்களின் குலம் என்ன? அவர்கள் ஏதாவது ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத் தானே இருந்திருக்க வேண்டும்? இதற்குச் சான்றுகள் என்ன? இவற்றைப் பற்றிய சில சான்றுகள் கீழ்வருமாறு:

போக மகா முனிவர் தன்னை விசுவகர்ம குலத்தைச் சேர்ந்தவனென்றும், மற்ற சித்தர்கள் என்னென்ன குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் பாடியருளியுள்ளார். முருகப் பெருமான் தனது குரு பெருமான் என்றும் அவர் சைவம் என்ற பீடம் என்று

பாடியருளியிருக்கிறாரேயன்றி, அவர் குலம் என்ன என்று மற்ற சித்தர்களுக்குக் கூறியுள்ளது போல் கூறவில்லை. ஒரு வேளை அதை முருகப் பெருமான் விரும்பவில்லை போலும்.

முருகவேள் - வேளாண் குலத்தவரா?

முருகப் பெருமானுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பல பெயர்களுக்கும் காரணம் அவர் பாடியருளிய பாடல்களிலே பல இடங்களில் முருகப் பெருமானே கூறியருளியுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

தலைச் சங்க வரலாற்றில் அடியார்க்கு நல்லார். அகத்திய மகா முனிவரை அகத்தியனார் எனவும், முருகப்பெருமானைக் குமரவேள் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். வடலூர் வள்ளற்பிரான் தெய்வமணி மாலையில் கந்தவேள் என்று முருகப் பெருமானைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“வேள்” எனும் சொல் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சொல்லாகும்.

வேள் என்ற சொல், வேளாளர்களின் உரிமைப் பெயராகப் பழங்காலத்தில் தமிழகத்தில் வழங்கி வந்திருக்கிறது.

3சாமுன் கரிகாற் பெருவளத்தான் நாங்கூர் வேள் என்னும் வேளாண் தலைவனிடத்துப் பெண் கொண்டமை போன்ற பழந்தமிழர் வரலாறுகளிலிருந்து. வேள் எனுஞ் சொல் வேளாளர் குலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக வழங்கி வந்தமை தெரிகிறது. வேளாண்மை என்ற சொல்லும் வேளாளர் என்ற பெயரும் பயிர்த் தொழில் புரிவோர்க்கு மட்டும் வழங்கி வந்திருக்கின்றது. அந்தக் காலத்தில் தொழில் சம்பந்தமாகப் பதினெட்டுப் பிரிவுகள், சாதிகள் என்ற பெயரில் தமிழ் மக்களிடையே நிலவி வந்தன. நெசவுத் தொழில், செய்வோர் கைக்கோளர் என்ற பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தங்கள் பெயருக்குப் பின் முதலியார் என்று குலப் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டனர். இவ்வாறு தங்கள் பெயருக்குப் பின் குலத்தின் பெயரைச் சேர்த்து வழங்கி வரும் வழக்கம் இன்றும் தமிழகத்தில் நிலவிவருதலைக் காணலாம்.

வேள் எனும் வேளாளர் குலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லுடன், கவுண்டர் என்ற சொல்லும் வேளாள குலத்தினரால் இன்றும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. கொங்கு நாட்டில் இதை, இன்றும் காணலாம்.

போக மகா முனிவர் சத்த காண்டம் 5716 ம் பாடலில். தட்சிணாமூர்த்தி பெருமான் அவர்களை, "நீதியாம் கவுண்டன் என்ற மரபைச்" சேர்ந்தவர் எனக் கூறியுள்ளார்.

தட்சிணாமூர்த்தி - நீதியாம் கவுண்டன்

பாடல் - 5716

சாதியாம் இன்னமொரு மார்க்கம் கேளு
தயவான புலிப்பாணி மைந்தா பாரு
ஆதியாம் தட்சணா மூர்த்தி யப்பா
அப்பனே அவர் மரபு, ஏதென்றாக்கால்
நீதியாம் கவுண்டன் என்றமரபே ஆகும்
நிஷ்களங்கம் ஆனதொரு மூர்த்தி என்பார்
சோதிடமாம் பலநூல்கள் ஆராய்ந்தே தான்
சொன்னதொரு மொழியதுவும் மெய்ய தாமே!

மேற் கண்ட பாடலில், ஆதியாம் தட்சிணாமூர்த்தி என்றும், அவர் குலம் நீதி வழுவாத கவுண்டர் குலம் எனவும், அவர் யாதொரு களங்கமும் இல்லாத மூர்த்தி எனவும், அவர் சொன்னதொரு மொழியதுவும், மெய்யதாகும். எனவும் போக மகா முனிவர் தட்சிணாமூர்த்தி பெருமான் அவர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்துரைத் திருப்பதைக் காணலாம்.

முருகப் பெருமான் இந்த யோக ஞான நூலில் முதல் பனிரெண்டு பாடல்களிலே அநேக யோக ஞான இரகசியங்களை அகத்திய மகா முனிவருக்குக் கூறிவந்த பின்னர், இவைகளையே தான் ஈசனுக்கும் கூறியதாகக் கீழ் வரும் பாடல்களில் கூறுகிறார்.

ஈசனுக்கு உபதேசம்

பாடல் 14 - 500

பேரான ஈசனுக்கு இதுதான் சொல்லிப்
பேசாத எழுத்தினுட வரையுங் காட்டிச்
சீரான ஆறுவரை வீடுங் காட்டித்
தேவிபரா சத்தியுட மகிமை காட்டிக்
காரான அஷ்டாங்க முடிவுஞ் சொல்லிக்
கலந்தெழுந்த யாகாதி முடிவுங் காட்டி
நேரான குலதெய்வம் இதுதான் என்று
நின்றதினால் சிவன்றானும் நிலைத்தாற் பாரே.

பாடல் 15 - 500

பாரப்பா சிவன்றானும் அதுதான் கண்டு
 பன்னிருகை வேலனென்றே பகர்ந்தார் நாமம்
 ஆரப்பா அறிந்து சிவ சத்தி என்னை
 அருளான குமாரனென்றே அழைத்துத் தானும்
 நேரப்பா திருமுலைப் பாலமுத மூட்டி
 நீங்காத நிஷ்டையிலே இருத்தி வைத்தாள்
 ஏரப்பா வுமுதால் வெள்ளாமை யாகும்
 ஏரில்லா னறுத்தடித்த தன்மை தானே.

வெள்ளாமை

இங்கே, வெள்ளாமை என்ற சொல்லைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். வேளாண்மை என்ற சொல், முருகப் பெருமானால், “வெள்ளாமை” என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

“ஏரப்பா வுமுதால் வெள்ளாமை யாகும்” என்றும், “ஏரில்லான் அறுத்தடித்த தன்மை” என்றும் அவர் கூறியதில் அடங்கிய உண்மையை யுகித்து அறிதல் வேண்டும்.

பயிர்த் தொழில் மிகவும் கடினமான, சிரமம் மிகுந்த தொழில் என்பது அதைச் செய்து பார்த்தவர்களுக்கே தெரியும். பிறருக்கு அதில் உள்ள கஷ்டமும், கவலையும் அறிய வாய்ப்பில்லை.

மெய்ஞ்ஞானப் பயிர் விளைவு செய்வதில் உள்ள கஷ்டத்தை உழவு செய்து, பயிரிட்டு அறுவடை செய்து தாம் படிக்கும் கஷ்டங்களோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார்.

ஏரில்லாதவன், ஏர் உழுது வெள்ளாமை செய்யாமல், எப்படி கதிர் அறுத்துத் தாம்படிக்க முடியும்? வெள்ளாமையின் பயனை அடைய முடியாது. அதே போல், மெய்ஞ்ஞானப் பயிர்த் தொழிலிலும் கஷ்டப்பட்டால் தான் பலன் அடைய முடியும் என்பதை, வெள்ளாளர்க்கே, உரிய பேச்சு வழக்கு மொழியில் கூறி வலியுறுத்தியுள்ளார்.

வெள்ளாமை என்ற உபமானத்தால் மெய்ஞ்ஞானம் விளைவிப்பதில் உள்ள கஷ்டத்தைக் கூறியுள்ளார்கள். மேலும், வெள்ளாமை என்ற சொல் இன்றும் கொங்கு நாட்டில் மட்டும் பரவலாகப் புழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது.

“வெள்ளாமைக் காட்டில் மாட்டை விட்டு மேய்த்து விட்டான் என்ன அநியாயம் இது” என்று கொங்கு நாட்டில் கிராம வாசிகளிடையே சகஜமாகப் பேசப்படுவதைக் காணலாம்.

இந்தச் சான்றுகள் எல்லாம், முருகப் பெருமான் தாய் தந்தையர்கள் கொங்கு நாட்டு வெள்ளாளர்களாகத் தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும், முருகப் பெருமான் சிறுவயதில் வெள்ளாமைத் தொழில் அனுபவம் வெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதையே நிரூபணம் செய்கின்றன.

முருகப் பெருமான், ஞான தண்டாயுதபாணியாக விளங்கியவர். சைவம் என்ற பீடம் ஆக விளங்கியவர். அந்த நிலையில் அவர் சாதி சமயச் சமூகை விட்டு அருட்பெருஞ் ஜோதி வடிவாக விளங்கியவர். எல்லாந்தானாக விளங்கியவர் ஆகியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ் ஜோதியாயும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பெருவெளி எனும் மெய் மேனியுடையவராகவும் விளங்கியவர்.

சாதி குலம் சமய மற்றேன் எனவும். மதமுமற்றேன் எனவும். சாதி வகை ஒன்றே எனவும் அவர் பாடியருளிய பாடல்களை இதற்கு (103. 112-200) முன்னரே வாசகர்களுக்குக் கூறியுள்ளோம்.

எனினும், புராணக் கதை மக்கள் மனதில் வேருன்றிப் போனதை ஓரளவாவது அகற்றி, உண்மை வரலாற்றைத் தெரிந்த அளவு. தெரிந்து கொள்ள முடிகின்ற அளவு தக்க சான்றுகளைக் கொண்டு வாசகர்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் தப்பொன்றும் இல்லை என்று கருதியே இந்த உண்மைகளைக் கூறினோம்.

தில்லையிலே ஆடினான்

இந்த யோக ஞான நூலிலிருந்து. திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தே ஆடல் செய் ஐயன் முருகப் பெருமான் என்ற உண்மையை வாசகர்களுக்குக் கூறவிரும்புகிறோம்.

இந்த உண்மையை, முருகப் பெருமான் பாடியருளியிருக்கும் கீழ் வரும் பாடல்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பாடல் 27 - 500

கூடுவது ஸ்கு வல்ல வாய்ப் பேச்சல்ல

கோடியிலே ஒருவனடா குறியைக் காண்பான்

ஆடுவது தில்லையிலே காலைத் தூக்கி
 அம்பரமாம் அம்பலத்தில் ஆட்டைப் பார்த்து
 நாடுவது சதாகாலம் நாட்டம் பாரு
 நமனேது நமனேது நாசம் ஆகும்
 பாடுவது அனுராகம் அனந்தம் கேட்கப்
 பச்சைமயில் ஏறியுந்தான் பாய்ந்தேன் பாரே.

பாடல் 190 - 500

கூடினேன் பராபரத்தின் முடியிலே தான்
 கொண்டனடா பஞ்ச சத்தி கூரினாலே
 ஆடினேன் தில்லையிலே காலைத் தூக்கி
 அம்மம்மா வாசிஎன்றே அருளைப் போற்றி
 நாடினேன் வாசிஎன்றே அருளைப் போற்றி
 நாட்டியே ஆறெழுத்தால் முருகா வென்றான்
 கூடினேன் சபைநடுவே சென்றேன் யானும்
 குருவான பரங்கிரியான் என்றான் பாரே.

பாடல் 191-200

பாரடா வாசிஎன்ற அம்மா வாசி
 பார்தனிலே யார்க்கு மீனித் தெரியாதையா
 ஆரடா வாசிஎன்ற அம்மா வாசி
 ஆதாரம் ஆறினினும் நடுவே தோன்றி
 நேரடா சிவலிங்க ரூப மாகி
 நிறைந்த பராபரை தானா வுடையுமாகி
 ஏரடா இவர்களுட வாசி தோன்றி
 இருந்ததடா குலதெய்வ மென்றுந் தானே.

பாடல் 97-200

கடந்திட்டேன் அறுசுவையும் கழித்துக் கொண்டேன்
 காரணமா மூர்த்தி யென்றுங் கருதினார்கள்
 அடர்ந்திட்டேன் அம்பலத்தில் ஆடல் செய்தேன்
 ஆச்சரியம் ஆனதையு மறிந்து கொண்டேன்
 படர்ந்திட்டேன் பராபரத்தோ டொடுங்கி நின்றேன்
 பகலிரவு தானாகிப் பதியும் பெற்றேன்
 நடந்திட்டே நடனமுந்தா நாதங் கொண்டேன்
 நானாகி நீயாகி இருந் திட்டேனே.

பாடல் 98-200

இருந்திட்டேன் எனைத்தானும் ஈசன் என்று
 எல்லோரும் போற்றவுந்தான் அருளும் பெற்றேன்
 மறந்திட்டேன் மனோன்மணியை நடு மையத்தில்
 மாறாட்டவாசி எல்லாம் மறைத்துப் போட்டேன்
 அறைந்திட்டேன் ஞான மெல்லாம் உனக்கே ஈயந்தேன்
 அபுருபமானதையும் அறியச் சொன்னேன்
 வறைந்திட்டேன் பக்குவந்தான் இதுதான் என்று
 வாதான ஞானமதை நாட்டி னேனே.

பாடல் 131-200

நாட்டினேன் ஜெகமெல்லாம் பணிந்து கொண்டார்
 நாதன் என்று ஜெகமெல்லாம் போற்றுமைந்தா
 ஆடினேன் ஜெகமெல்லாம் நிறைந்து நின்றேன்
 அண்டபராபர னென்று அருளும் பெற்றேன்
 பாடினேன் தலங்களெல்லாம் பரிந்து நின்றேன்
 பகல்மதியின் மேடையிலே பதிவாய்ச் சொன்னேன்
 சூடினேன் வாசியைத் தான் மஃரதாகச்
 குரசங் காரமுந்தான் செய்திட் டோமே.

பாடல் 132-200

செய்திட்டோம் எவ்வுயிரும் நானு மாணேன்
 சிவனுக்கு மேலான சிவனு மாணேன்
 அய்திட்டேன் யவ்வூரி லறிவாய்ச் சென்றேன்
 ஆதிமகா மூலம்என்று மருளே பெற்றேன்
 கைதிட்டேன் கருவூரில் கடக்க நின்றேன்
 கன்மமென்ற பாசங்கள் கடத்திப் போட்டேன்
 மெய்திட்ட மெய்ஞ்ஞானி குருவு மாணேன்
 மேலான பதவியிலே மேவி னேனே.

அகத்தியர் விண்ணப்பம்**பாடல் 133-200**

மேவியே எங்குமாய் நிறைந்தோம் என்றீர்
 மெய்ஞ்ஞான முழுவதையும் பெற்றோ மென்றீர்

ஆவியே மும்மூலம் கொள்ளா மற்றான்
 அதிசயமாய் சிரஞ்சீவி யருளு முண்டேன்
 தாவியே வாசியதைப் பாரா மற்றான்
 தனவானே யவனாகும் தகைமை செய்வீர்
 ஆவியே அறுமுகமே குருவே சுவாமி
 ஐயனே யிந்தவகை யருளு வீரே.

(இந்தப் பாடலில், அகத்திய மகா முனிவர் முருகப் பெருமானை
 “அருளுவீர்” என வேண்டுகதல்)

பாடல் 134 - 200

அருளுகிறோம் என்மகனே மாணா கேளு
 அப்பனே சிரஞ்சீவி அருளே கேட்டார்
 வருளுகிற மும்மூலம் கொள்ளா விட்டால்
 வடிவுள்ள தேகமுந்தான் மாண்டு போகும்
 உருளுகிற சிரஞ்சீவி கேட்டால் நீயும்
 உத்தமனே சிரஞ்சீவி வுடைத்துச் சொல்வேன்
 அருளுகிற பேரொளியைக் காணா தார்க்கு
 அருபுமுள்ள சிரஞ்சீவி யாகா தென்றே.

பாடல் 147-200

அருளுகிற பேச்செல்லாம் யான் தானையா
 அவனி யெல்லாம் படைத்துவும் யான்தானையா
 இருளுகிற பேச்செல்லாம் யான் தானையா
 ஈசன் என்று சொல்லுவதும் யான்தானையா
 வருளுகிற வாய்வெல்லாம் யான் தானையா
 வையகத்தில் நடப்பதெல்லாம் யான் தானையா
 உருளுகிற உற்பனமும் யான் தானையா
 உடையவன் தான் என்றதுவும் யான்தானாச்சே.

பாடல் 148-200

ஆச்சப்பா உருவாகித் திருவு மாகி
 அண்டசரா சரங்கள் எல்லாம் நிறைந்து நின்றேன்
 பூச்சப்பா மனமாகி ஒன்ற தாகிப்
 புவிதனிலே மதிதேய்ந்து ரவியிற் கூடி
 வாச்சப்பா வாசியென்ற மயிலி னாலே
 வஸ்தான வஸ்தாகி மேலே நின்றேன்

மூச்சப்பா மூச்சற்ற இடமும் கண்டேன்
முருகன் என்றும் எந்தனுக்குப் பேருமாச்சே.

மேலே கூறப்பட்ட பாடல்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய தேவரகசியங்கள் அநேகம் இருப்பினும், அவை பெரும்பாலும் பரிபாஷையில் கூறப்பட்டுள்ளன.

தேவரகசியம் என்று ஏன் கூறினோம் என்றால் அது திரு ஆவினன் குடிவாழ்வான தேவர்களுக்கும் அவர்களின் மரபில் வாழையடி வாழையென வரும் சுத்த சன்மார்க்க மரபினருக்கும் பரிபாஷையில் வைத்துப் பூட்டிய இரகசியம் ஆகும்.

இந்த இரகசியப் பெட்டகத்தின் திறவுகோல், முருகப் பெருமானின் பரம்பரையில் வரும் கைலாய பரம்பரையினராகிய, வேல், உடுக்கை, சூலம், சங்கு, சக்கரம் முதலான பல தேவ சன்னத முத்திரைக் கரத்தினர் ஆகிய சற்குரு பெருமானிடமே பரம்பரையாக இருந்து வருகிறது. வேறுயாரும் இதை அறிய வாய்ப்பில்லை.

அவர்கள் தயவால், ஆட்கொள்ளப் பெற்று, மறுபிறப்பருளப் பெற்று-இதயாசன ஆறுபடை வீட்டில் ஏற்றிவைக்கப் பெறும் தேவர்களுக்குப் படிப்படியாகப் பல தீட்சைகளில் இந்த இரகசியங்கள் எல்லாம் உணர்த்தப் பெறும்.

இந்தச் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் மரபில் திரு அவதாரம் செய்த வடலூர் வள்ளற் பிரான். திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தே திருக்கூத்து எவ்வாறு தமக்கு விளங்கிற்று என்பதைக் கீழ் வரும் பாடலில் கூறியருளி உள்ளார், இந்த, அம்பலத்து ஆடலில் என்னென்ன விளங்கின என்பதையும் கூறியருளி இருக்கிறார். ஊன்றிப் படித்துச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்:

வள்ளலார் கண்ட உண்மை

உ

சிவ மயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

(6வது திருமுறை) 2. பரசிவ வணக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிளங்கச் சிவயோகச் சித்தியெலாம் விளங்கச்
 சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவானுபவம் விளங்கத்
 தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தே
 திருக்கூத்து விளங்கஒளி சிறந்ததிரு விளக்கே
 உருவிளங்க உயிர்விளங்க உணர்ச்சியது விளங்க
 உலகமெலாம் விளங்க அருள்உதவு பெருந்தாயாம்
 மருவிளங்கு குழல்வல்லி மகிழ்ந்தொருபால் விளங்க
 வயங்குமணிப் பொதுவிளங்க வளர்ந்த சிவக் கொழுந்தே.
 அன்பெனும் பிடியு எகப்படு மலையே
 அன்பெனுங் குடில் புகு டரூசே
 அன்பெனும் வலைக்குட் படுபரம் பொருளே
 அன்பெனும் கரத்தம் ரமுதே
 அன்பெனுங் கடத்து எடங்கிடுங் கடலே
 அன்பெனு முயிரொளி ரறிவே
 அன்பெனு மனுவு ளமைந்தபே ரொளியே
 அன்புரு வம் பரசிவமே.

இதற்கு அடுத்த அதிகாரம் - பதிவிளக்கம்:- இதில் எல்லாப் பாடல்களிலும் திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே தெய்வம் ஒன்றே கண்டார் எனவும், எல்லாந் தாமாகி ஒங்குகின்ற தனிக்கடவுள் ஒருவருண்டே கண்டார் எனவும்., சுத்த சிவானந்த சபை நடுவே ஒங்குகின்ற தனிக் கடவுள் ஒருவருண்டே கண்டார் எனவும் பாடியருளியி ருப்பதைக் காணலாம்.

திரு அடிப்புகழ்ச்சி, நடராஜ பதிமாலை அருள்விளக்க மாலை அனுபவமாலை முதலிய அதிகாரங்களிலும் பல பாடல்கள் திருச்சிற்றம்பல நடனத்தைப் பற்றியவைகளே ஆகும்.

161. ஆடிய பாதம்

இந்த அதிகாரத்தில், சில பாடல்களைக் கீழே தருகிறோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்**பல்லவி**

ஆடிய பாதம் ன்றாடிய பாதம்
ஆடிய பாதம் நின்றாடிய பாதம்

சுரணங்கள்

சாகாவரந் தந்த தாரக பாதம்
சச்சிதானந்த சதோ தய பாதம்
தேகாதி யெல்லாஞ் சிருட்டிக்கும் பாதம்
திதிமுதல் ஐந்தொழில் செய்கின்ற பாதம்
ஓங்கார பீடத் தொளிர்கின்ற பாதம்
ஒன்றா யிரண்டாகி ஓங்கிய பாதம்
தூங்காத தூக்கத்திற் தூக்கிய பாதம்
துரியத்தில் ஊன்றித் துலங்கிய பாதம்
நாரண னாதியர் நாடரும் பாதம்
நான்தவத் தாற்பெற்ற நற்றுணைப் பாதம்
ஆரண மாகமம் போற்றிய பாதம்
ஆசைவிட்டார்க்கே அணிமை யாம் பாதம்.

149. பாங்கியர்க் கறிவுறுத்தல்

இந்த அதிகாரத்தில், அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற தனது கொழுநரைப் பற்றித் தனது பாங்கியர்க்கு அறிவுறுத்துகிறார் வள்ளற்பிரான், சில பாடல்களைக் கீழே தருகிறோம். படித்துப் பாருங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்பலத்தில் ஆடுகின்றார் பாங்கிமாரே - அவர்
ஆட்டங் கண்டு நாட்டங் கொண்டேன் - பாங்கிமாரே
கற்பழித்துத் கலந்தாரே பாங்கிமாரே - இன்று
கைநழுவ விடுவாரோ பாங்கிமாரே
கண்டவரெலாம் பாக்கப் பாங்கிமாரே - என்றன்
கன்னியழித்தே யொளித்தார் பாங்கிமாரே
குற்ற மெல்லாங் குணமாகப் பாங்கிமாரே - கொள்ளும்

கொற்றவர் என் கொழுநர்காண் பாங்கிமாரே
குஞ்சிதப் பொற்பாதங் கண்டாற் பாங்கிமாரே - உள்ள
குறை எல்லாம் திருங்கண்டர் பாங்கிமாரே
கூற்றுதைத்த பாதங்கண்டர் பாங்கிமாரே - எங்கள்
குடிக் கெல்லாம் குலதெய்வம் பாங்கிமாரே.

இவைபோல, திரு அருட்பாவில் அநேகம் பாடல்கள் திருவம்பல
நடனத்தைப் பற்றியவை உள்ளன.

சுத்த சன்மார்க்க மரபில் வந்த சித்தர்கள் பாடல்களில் திருவம்பல
நடனத்தைப் பற்றி மிக விரிவாகக் காணலாம்.

உதாரணமாகச் சிலவற்றைக் கீழே தருகிறோம்.

கொங்கண நாயனார்

வாலைக் கும்மி

பாடல். 8

தில்லையில் முல்லையில் எல்லையுள் ஆடிய
வல்லவள் வாலைப் பெண் மீதினிலே
சல்லாபக் கும்மித் தமிழ்பாட வரும்
தொல்லை வினைப்பாக்கும் வாலைப் பெண்ணே.

பாடல். 21

சிதம்பர சக்கரம் தானறிவா நிந்தச்
சீமையிலுள்ள பெரி யோர்கள்
சிதம்பர சக்கரம் என்றால் அதற்குள்ளே
தெய்வத்தை யல்லோ அறிய வேணும்.

மணிவாசகப் பெருமாள்

கீர்த்தித் திரு அகவல்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை மூதூ ராடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி

சிவ புராணம்

அடி - 90

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே.

திரு மூலர் பிரான், திருமந்திரம் 3000 என்ற நூலில், திருச்சிற்றம்பல ஆனந்த மாநடனத்தைப் பற்றி மிக விரிவாகப் பாடியருளியவைத் துள்ளார்கள்.

திருக் கூத்துத் தரிசனம், சிவானந்தக் கூத்து, சுந்தரக் கூத்து, பொற்பதிக் கூத்து, பொற்றில்லைக் கூத்து, அற்புதக் கூத்து என்ற தலைப்புகளின் கீழ் 82 பாடல்கள் உள்ளன.

சில பாடல்களைக் கீழே தருகிறோம்:-

ஆறுமுகத்தில் அதிபதி நானென்றும்
கூறு சமயக் குருபர நானென்றுந்
தேறினர் தெற்குத் திரு அம்பலத்துளே
வேறின்றி அண்ணல் விளங்கி நின்றானே.

திருவழி யாவது சிற்றம்பலத்தே
குருவடி வுள்ளாக் குனிக்கு முருவே
உருவரு வாவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு
அருள்வழி யாவது மவ்வழி தானே.

நெற்றிக்கு நேரே புருவத்திடைவெளி
உற்றுற்றுப்பார்க்க ஒளிவிடும் டந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய்ப்பரம னிருத்திடம்
சிற்றம்பலம் என்று சேர்ந்து கொண்டேனே.

அரன்றுடி தோற்றம் அமைத்த திதியாம்
அரனங்கிதன்னில் அறையிற் சங்காரம்
அரனுற்ற ணைப்பில் மருந் திரோதாயி
அரனடி யென்று மனுக்கிரக மென்னே.

சீயகுருநந்தி திரு அம்பலத்திலே
ஆயுறு மேனியை யாரு மறிகிலர்
தீயுறுசெம்மை வெளுப்பொடு மத்தன்மை
ஆயுறு மேனி அணைபுகலாமே.

சிற்சபை, பொற்சபை என்றும், கனகசபை என்றும், திருச்சிற்றம்பலம் என்றும், கனக சபாபதி என்றும், நடேசர் என்றும், கூறும் பொழுது, சாதாரணமாக மக்களிடையே சிதம்பரத்தில் உள்ள நடராஜர் கோவில் தான் நினைவிற்கு வரும். நம் தமிழ் நாட்டில் உள்ள தேவாலயங்களில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது சிதம்பரம்

நடராஜர் கோயிலாகும். லட்சக் கணக்கான மக்கள் இங்கு நடக்கும் ஆராதனைகளிலும். திருவிழாக்களிலும் கலந்து கொள்வதைக் காண்கிறோம்.

போக மகா முனிவர் சத்த காண்டம் என்ற நூலில் சிதம்பரம் நடேசரைப் பற்றியும், தேவஸ்தானத்தைப் பற்றியும் பாடியருளியுள்ள பாடல்களைக் கீழே தருகிறோம். இந்தப் பாடல்களில் கூறப்பெற்றுள்ள விவரங்கள் வேறு எந்த நூலிலும் கூறப் பெறவில்லை என்றே கருதுகிறோம்.

பாடல் 5768

காணவே இன்னமொரு கருமானங் கேள்
காசினியில் கருவூரார் என்ற சித்து
தோணவே நடேசர் என்னும் கருவுண்டாகி
துப்புரவாய் பாண்டியனுக்கு அருளும் தந்தார்
பூணவே பாண்டியன் தேவாலயத் தில்
பொங்கமுடன் நடேசரைத்தான் செய்து வைத்தே
தோணவே காயாதி கற்பங் கொண்டு
தோல்லுலகில் வெகுகாலம் இருந்த சித்து

பாடல் 5769

சித்தான கருவூரார் என்ற சித்து
சின்மயத்தில் பேரின்பம் கொண்ட சித்து
முத்தான வயத்துவும் முந்நூ றாண்டு
முதுலகில் பாண்டியனுக்கு உகந்த சித்து
பத்தியுடன் சிதம்பரமாம் தேவஸ்தானம்
பட்சமுடன் நிர்மித்த ஞான சித்து
சத்தியெனும் மடாலயங்கள் உண்டு பண்ணி
சாங்கமுடன் சமாதிமுகம் சென்ற சித்தே.

கருவூரார் என்ற சித்தர் பெருமான் முருகப் பெருமானின் சீடர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர், அகத்திய மகா முனிவர் பாடியருளிய பரிபூரணம் 1200 என்ற நூலில் 958ம் பாடலில் கருவூரார் நிலையைப் பற்றிப் பாடியருளியுள்ளார். எனவே. முருகப் பெருமான் தில்லையிலே, காலைத்தூக்கி ஆடல் புரிந்ததாகக் கூறியதன் இரகசியப் பொருள் நன்கு அறிந்து உணர்ந்து அனுபவித்துப் பயன் எய்தியவர் ஆவார்.

முருகப் பெருமான் வகுத்து வைத்த வழியில் இந்த இரகசியங்களையெல்லாம் ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் அறிந்து அடையும் வரை, மக்கள் மனதில் இவற்றின் முக்கியத்துவம் வேருன்றி நிலைக்கும் வகையில், இந்தத் திருக் கோயில் அமைப்பும், சிற்சபை பொற்சபை அமைப்பும், அம்பலத்தாடல் எனும் சிதம்பர சக்கரத்துள் ஞான நடம் புரியும் நடேசர் பெருமான் திரு மேனித் திருவுருவச் சிலை அமைப்பும், சிதம்பர இரகசியம் என்ற அமைப்பும் கருவூரார் பெருமானால் நிறுவப் பெற்று இன்றும் நிலை பெற்றுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

மேலே கூறப்பெற்றுள்ள விவரங்களிலிருந்து, “ஆடினேன் தில்லையிலே காலைத் தூக்கி அம்மம்மா வாசி என்றே அருளைப் போற்றி” என்றும் “அம்பலத்தில் ஆடல் செய்தேன்” என்றும் தான் தில்லையில் ஆடியதாக முருகப் பெருமான் ஒருவர் தான் கூறியருளியுள்ளார்கள், எனவே வேறு யாரும் அவ்வாறு கூறவில்லை எனவும் அறியலாம்.

மேலும், “எவ்வுயிரும் நானுமானேன்” எனவும், “சிவனுக்கு மேலான சிவனுமானேன்” எனவும் ஆதி மகா மூலம் என்றும் அருளே பெற்றேன் எனவும் மெய்ஞ்ஞானி குருவும் ஆனேன் எனவும், “ஈசன் என்று எல்லோரும் போற்றவுந்தான் அருளும் பெற்றேன்” என்றும் “ஈசன் என்று சொல்வதும் யான் தானையா” என்றும் முருகப் பெருமான் கூறியருளியுள்ளார். சிவனுக்கு மேலான சிவன் என்றால், சிவபெருமானுக்கு யோக ஞானத்தை உபதேசித்தருளிய குரு முருகப் பெருமான் ஆகையால் குருவே சிவம் என்றும் அழைக்கப்பெறுவதால் “சிவனுக்கு மேலான குரு ஆகிய சிவன் ஆனேன்” எனக் கூறியுள்ளமை காண்க.

மேற்கூறிய சான்றுகளினின்று சிதம்பர சக்கர மன்றுள் ஆடியவர் முருகப் பெருமானே என்று நிரூபணை ஆகிறது.

**அகத்திய மகா முனிவர் அருளிய
துறையறிவிளக்கம் - பாடல் - 10**

கடகரியைப் பிடித் ததன்மேல் கால்கொண்டேறி
கடைக்கோடி நடுத்தெருவே கரியைக் கட்டி
வடவையன லாறுமயிர்ப் பாலம் தாண்டி
வாசமலர் ஆயிரத்தெண் வாவி மூழ்கி

நடனமிடும் சபைமேவி குறத்தி தெய்வ
நாயகனைக் கண்டுதொழு திறைஞ்சிப் போற்றி
கூடரொளியாம் திருவாடு துறையைப் பார்க்கில்
சூரியனும் சந்திரனும் தோற்ற மாமே.

மேற் கண்ட பாடலில், அகத்திய மகா முனிவர், “நடனமிடும் சபை
மேவி, குறத்தி தெய்வ நாயகனைக் கண்டு தொழுது இறைஞ்சிப்
போற்றி” என்று கூறியருளியதிலிருந்து, தில்லைச் சிற்சபையில் நடன
மிடுபவர் வள்ளி நாயகியாரின் மணாளனாகிய முருகப் பெருமானே
என்பது மேலும் நிச்சயமாகிறது.

அகத்திய மகா முனிவர் அருளிய தற்க சாஸ்திரம் - 300

பாடல் - 96

சாரான அண்டமதில் நிறைந்த ஈசன்
சகல கலை வல்லவனாய் இருந்த மூர்த்தி
பேரான ஐம்பூதம் ஆன மூர்த்தி
பேருலக மேலுலகம் படைத்த னாதன்
கூரான சுடுகாடு குடியிருந்த மூர்த்தி
கூறுகிற ஆசனத்தில் இருந்த மூர்த்தி
ஆரான ஆறுமுகம் ஆன மூர்த்தி
அம்பலத்தில் ஆடுகிற ஐயர் தானே.

அம்பலத்தில் ஆடுகிற ஐயர், ஆறுமுகம் ஆன மூர்த்தியாகிய முருகப்
பெருமானே என்ற உண்மை, அகத்திய மகா முனிவர் அருளிய இந்தப்
பாடலின் வாயிலாகவும் உறுதியாகிறது.

சிதம்பர சக்கர மன்றில் ஆடியருளிய காரணத்தால். முருகப்
பெருமானுக்கு வழங்கி வரும் சேனாபதி, கந்தர் முதலிய திரு
நாமங்களோடு. சக்கர மன்றாடியார் என்ற திரு நாமமும்
பொருந்துமாகையால் இந்தத் திரு நாமமும், முருகப் பெருமானின்
சொந்த ஊராகிய காங்கயம் என்ற அவர் திரு நாமம் கொண்ட
ஊருக்கருகில் உள்ள மக்களிடையே சூடப்பட்டுவருவதையும்
காண்கிறோம்.

முருகப்பெருமானைப் பற்றிய ஓவியங்களும், படங்களும்.

முருகப் பெருமான் வள்ளி தெய்வானை சமேதராய் மயில்மேல்
அமர்ந்திருப்பது போலவும். கையில் வேலேந்திய சிறுவனாக மயில்

மேல் உட்கார்ந்திருப்பது போலவும். கயிலாயமலைச் சிகரத்தின் மேலே. சிவபெருமான், பார்வதி அம்மையாராகிய தாய் தந்தையார்கள் முன்பாக முருகப் பெருமானும். யானை முகத்தோடு கண்பதியும் சிறுவர்களாக விளையாடிக் கொண்டிருப்பது போலவும் இன்னும் பலவாறாகப் படங்கள் வரைந்து. அழகான வர்ணங்களில் அச்சடித்து. தமது இல்லங்களில் பூஜை அறைகளில் அந்தப் படங்களை வைத்து மக்கள் பூசித்துவருகின்றனர். வேலும் மயிலும் துணை என்று திருமண அழைப்பிதழ்களில் தலைப்பில் அச்சடித்திருப்பதையும் சாதாரணமாகப் பழக்கத்தில் இருந்து வருவதைக் காண்கிறோம். கடிதங்களில் தலைப்பிலும் முருகபக்கர்கள் இவ்வாறு எழுதுவதையும் பார்க்கிறோம்.

இவை யெல்லாம். புராணக் கதைகளைக் கேட்டுக் கேட்டு மக்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து நிலைத்து விட்ட காரணத்தால், உண்மைகள் என்றே மக்கள் நம்பும் அளவிற்கு வழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன.

ஆனால், இந்த யோக ஞான நூலில் காணும் அகச் சான்றுகளைக் கொண்டும், ஏனைய சித்தர்கள் பாடல்களில் உள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டும் பார்க்கும்பொழுது. மேலே கூறப்பட்டவை எல்லாம் புராணக் கற்பனைகளையன்றி உண்மைகள் அல்ல என்பதை உணரலாம். அவற்றை ஒவ்வொன்றாக ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

முருகப் பெருமான், வள்ளியம்மையார், தெய்வானை அம்மையார் ஆகிய மூவரையும் தாங்கும் அளவிற்கு மயில் அந்தக் காலத்தில் பெரியதாக இருந்ததா? தற்போது உள்ள அளவிற்குப் பிற்காலத்தில் வரவரச் சிறிதாகி விட்டதா? ஏன் சிறுத்துப் போய் விட்டது? இவை நியாயமான கேள்விகள் தான். ஆனால், புராணிகர்கள் பதில் கூற முடியாதவை. அவர்களுக்குக் கோப மூட்டும் கேள்விகள் ஆகும்.

இவற்றின் இரகசியங்கள் முருகப் பெருமானின் பாடல்களிலும். சித்தர்களின் பாடல்களிலும் விளக்கப் பட்டுள்ளன. மயிலும், வேலும், வாசி இன்னதென்று அறிந்து கொண்டால் நமக்கு விளங்கும். எமனைச் சந்திக்கும் வேளையில், மரணத்தருவாயில் அவை நமக்கு உண்மையாகவே துணை என்பதும் புரியும்.

கயிலாயம் என்ற இமயமலைச் சிகரம் வருடம் முழுவதும் பனிக் கட்டியால் மூடப்பட்டு மனித சஞ்சார மற்ற இடம், தற்கால நவீன வசதிகளைக் கொண்டு யாத்திரிகர்கள் வெகு சிரமப்பட்டு அங்கே போய் வருகிறார்கள். போய் வருபவர்கள் அங்கே சிவபெருமானையும் பார்வதி அம்மையாரையும் காண்பதில்லை. காணவும் முடியாது.

ஓங்காரம் உள்ள இடம்

கைலாயம், வைகுண்டம், பிரம்மலோகம் என்பன நம் அகத்தே உள்ளவை என்று ஞான நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. மணிவாசகப் பெருமான், சிவபுராணத்தில், “உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற மெய்யா விமலா, விடைப்பாகா வேதங்கள் ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே” என்று பாடியருளியிருக்கிறார். எனவே, “ஓங்காரம் உள்ள இடம்” உள்ளம் ஆகும். ஓங்காரத்தின் ஐந்து பாகங்கள் அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, நாதம் என்பன ஆகும்.

அகரம் பிரம்மாவையும், உகரம் திருமாவையும், மகரம் சிவனையும் குறிக்கும். ஆகவே அந்த மும்மூர்த்திகளும் உறைகின்ற தலம் நம் உள்ளம் என்ற பெருங்கோயில் எனப்படுகிறது. அவை முறையே பிரம்மலோகம் என்றும், வைகுண்டம் என்றும், கைலாயம் என்றும் ஞான நூல்களில் கூறப் பெற்றுள்ளன.

இவற்றை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது புராணக் கதைகளின் அடிப்படையில் வரையப் பட்ட படங்களும் அவற்றை உண்மை என்று நம்பி மக்கள் பூசை செய்து வருவதும் சரியா என்பதை வாசகர்கள் முடிவிற்கே விட்டு விடுகிறோம்.

வாலையவள் இருந்த வீடு

கருவூரார் பூஜாவிதியில் கீழ்க் கண்ட பாடல்களில் பார்வதி தேவியாகிய சிவகாமி அம்மையார் பத்து வயதுள்ள சிறு பிள்ளை கன்னி என்றும், அவரைக் காணரிது என்றும், அவரை அறிந்தவர்கள் சித்தர்கள் எனவும், சித்தர்க்கெல்லாம் தேன் போன்ற மொழியாகிய அமிர்தம் ஊட்டி வைப்பார் எனவும், அப்போதுதான் வேதாந்த சூட்சம் எல்லாம் விளங்கும். எனவும் கூறியருளி இருப்பதைக் காணலாம். மேலும், அவர் வீற்றிருக்கும் இடம் ஊனுடம்புக்குள் சோதி வடிவாக விளங்கும் நடு வீட்டில் உள்ள பீடம் எனவும் கூறியருளியுள்ளார்.

கருவூரார் பூஜாவிதி

பாடல் - 1

ஆதியந்தம் வாலையவ ளிருந்த வீடே

ஆச்சரியம் மெத்தமெத்த அதுதான் பாரு

சோதியந்த நடுவீடு பீட மாகிச்

சொகுசு பெற வீற்றிருந்தாள் துரைப் பெண்ணாத்தாள்

வீதியந்த ஆறுதெரு அமர்ந்த வீதி
விளையாடி நின்ற திருமாளி கண்டாய்
பாதிமதி சூடியே யிருந்த காமி
பத்துவய தாகு மிந்த வாமிதானே.

பாடல் - 2

வாமியிவள் மர்மம் வைத்துப் பூசைபண்ண
மதியுனக்கு வேணுமடா அதிக மாக
காமி வெகுகாமி சிவகாமி ரூபி
காணரிது சிறுபிள்ளை கன்னி கன்னி
ஆமிவளை அறிந்தவர்கள் சித்தர் சித்தர்
அறிந்தாலு மனமடக்க மறிய வேணும்
நாமிவளைப் பூசை பண்ண நினைத்தவாறு
நாட்டிலே சொல்ல வென்றால் நகைப்பார்கானே.

பாடல் - 3

காணப்பா இவளுடைய கற்பு மெத்த
கண்டவர்க்குப் பெண்ணரசு தானே யென்பாள்
ஊணப்பா அமிர்தமிவள் ஊட்டி வைப்பாள்
உள்வீட்டுக் குள்ளிருந்து மேலே யேறப்
பூணப்பா மனமுறைந்து வாவா வென்பாள்
புத்திரனே யென்மகனே யென்று சொல்லி
வேணப்பா வேணதெல்லாம் தருவே னென்பாள்
வேதாந்த சூட்சுமெல்லாம் விளங்குத் தானே.

பாடல் - 4

தானென்ற வாலையிவள் ரூபங் காணச்
சமர்த்துண்டோ ஆண்பிள்ளை தானு முண்டோ
பானென்ற வாமத்துக் குள்ளே யப்பா
பராபரையாள் பலகோடி விதமு மாடித்
தேனென்ற மொழிச்சியிவள் சித்தர்க் கெல்லாம்
சிறுபிள்ளை பத்துவயது உள்ள தேவி
ஊனென்ற உடலுக்குள் நடுவு மாகி
உத்தமியாள் வீற்றிருந்த உண்மை தானே.

உத்தமியாள் வீற்றிருக்கும் இந்த உடலுக்குள் நடுவுமாகி, சோதியந்த
நடுவீடு பீடமாகி விளங்கும் இடத்தையே, வடலுரர் வள்ளற் பிரான்

தனது திரு அருட்பாவில், "தேசுறும் அம்மாட நடுத் தெய்வ மணிப் பீடம்" என்று கூறியருளியுள்ளதையும் காணலாம்.

கன்னி நின்ற இடம்

"கன்னி நின்ற இடம் கண்டால் அவனே ஞானி" என்று கீழ் வரும் பாடலில் கைலாயச் சட்டை முனி நாயனார் பெருமான் கூறியருளியுள்ளார்.

பாடல் - 11

உன்னிநின்ற மூலமுதல் ஆறும் பார்த்தே
உருகி நின்ற சுழிமுனையை யறிந்த பின்பு
மன்னிநின்ற மதிமேல் சாம்பவியைக் கண்டு
மருவிநின்று மனமுறைந்து தேர்ந்த பின்பு
பன்னிநின்ற இவ்வளவும் யோக மார்க்கம்
பகலிரவு மற்ற இடம் ஞான மார்க்கம்
கன்னிநின்ற இடங்கண்டால் அவனே ஞானி
காட்டுவான் கேசரியைக் காட்டு வாணே.

உமா தேவியாகிய என்றும் பத்து வயது உள்ள கன்னி நின்ற இடத்தை அம்மாடநடுவே அமைந்துள்ள தேஜோ மயமான அத்தத் தெய்வமணிப் பீடத்தை ஒரு சற்குரு பெருமான் மனமிரங்கிக் காட்டித் தரும் நெறியில் காட்டித்தர அதை நேரில் காணும் பாக்கியம் பெற்றவரே ஞானி ஆகும். அவரே கேசரியைப் பிறர்க்குக் காட்ட வல்லவர். மற்றவர்கள் எவ்வளவு நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும், ஞானி அல்ல என்று நாம் அறிய வேண்டும்.

மேலே கூறப்பெற்ற சித்தர் பாடல்களின் வாயிலாக நாம் அறிந்து கொள்ளும் உண்மைகளை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது மக்களிடையே இன்று பரவலாக நிலவிவரும் உமா தேவியாரைப் பற்றிய விபரங்களும், இமயமலையில் கைலாயம் என்ற சிகரத்தில் பணிக்கட்டிகளால் மூடப்பட்ட மனித சஞ்சாரமற்ற இடத்தில் சிவபெருமானோடு கொலு வீற்றிருப்பதாகக் கற்பனை செய்து ஒவியர்களால் தீட்டப் பட்டு அழகான பல வர்ணங்களில் அச்சடிக்கப்பட்டுப் பூஜை அறைகளில் வைத்துப் பூஜிக்கப்பட்டு வணங்கப்படும் படங்களில் இடம் பெற்றுள்ள புராணக் கற்பனைகளும் எவ்வளவு உண்மைக்கு மாறானவை என்பதை உணரலாம்.

உமாதேவிக்கு உறைவிடம் நம் ஊனுடம்பாகிய ஆலயமே அன்றிப் பனிஉறைந்த இமயமலைச் சிகரம் அல்ல என்பதைச் சித்தர்களின், பாடல்களின் ஆதாரங்களைக் கொண்டு அறியலாம்.

முருகன் சிவனுக்கு உபதேசம் செய்தது

இனி, முருகப் பெருமானுக்கும் சிவபிரானுக்கும் உள்ள உறவுமுறை என்ன என்பதைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

புராணக் கதைகளின் வாயிலாக, முருகப் பெருமான் சிவபிரானின் மகன் என்று நாம் அறிகிறோம். அவர் பிறப்பின் விபரங்கள் சரவணப் பொய்கை சம்பந்தமான புராணத்தின் சுருக்கம் முன்னரே கூறியுள்ளோம்.

முருகப் பெருமான் சிவபிரானுக்கு எவ்வாறு பிரணவத்தை உபதேசித்தார் என்ற புராணக் கதையின் சுருக்கம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

“ஒரு நாள் பிரம்ம தேவர் சிவபெருமானைத் தரிசிக்க வந்தவர் செருக்குடன் சென்றதைக் கண்ட சிறு குழந்தையாகிய முருகப் பெருமான் அவரை அழைத்து “ஓம்” என்ற பிரணவத்தின் பொருள் என்ன வென்று வினா, அவர் அறியாமல் திகைத்தார், அவரைக் குழந்தை முருகர் காலால் உதைத்து, அவர் தலையில் குட்டி, தமது சேனை வீரர் களைக் கொண்டு அவருக்கு விலங்கிட்டுக் கந்த வெற்பில் சிறையில் அடைத்துவிட்டு, பிரம்ம தேவரின் படைத்தல் தொழிலைத் தாமே மேற்கொண்டு செய்து வரலானார். இதையறிந்த சிவபெருமான் பிரம்ம தேவரை விடுதலை செய்யுமாறு கூறியதனால் அங்ஙனமே விடுதலை செய்தார். பிரணவத்தின் பொருளைத் தமக்குக் கூறுமாறு சிவபிரான், கேட்க பிதா மடியில் அமர்ந்து கொண்டு குழந்தை முருகர் அவர் காதில் ஓம் என்று உபதேசித்துப் பிரணவப் பொருளைப் பிதாவை அறியச் செய்தார். சிவ பிரான் தன மகன் முருகரை மிகவும் மெச்சிக் கொண்டார். பின்னர் விரும்பிக் கேட்ட இதை அகத்தியருக்கும் உபதேசித்தார்.

இது போன்று கூட்டியும் குறைத்தும் பலவிதமாக இந்தக் கதை வழங்கிவருகிறது.

ஆனால், உண்மை வரலாறு என்ன? இந்த யோக ஞான நூலில் முருகப் பெருமான் அகத்திய மகா முனிவருக்கு உபதேசித்த யோக ஞான இரகசியங்கள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இது போலவே,

சிவனாருக்கும் யோக ஞானத்தைத் தான் உபதேசித்தருளியதைப் பல பாடல்களில் முருகப் பெருமானே கூறியுள்ளதைக் கீழே தருகிறோம்.

இத்துடன், தனக்குச் சிவபெருமான் தந்தையாகவும், மகனாகவும் ஆன உறவு முறையின் இரகசியத்தையும் அகத்திய மகா முனிவர் கேட்டதற்கிணங்க, கீழ் வரும் பாடல்களில் முருகப் பெருமானே கூறியருளியிருக்கிறார்.

தந்தை ஆனார் மகனும் ஆனார்

பாடல் 66 - 500

பாரப்பா பரமசிவன் என்னைப் பார்த்துப்
பாலகனே என்குருவே என்றே போற்றித்
தேரப்பா முன்றெழுத்து மூல மந்தரஞ்
செப்பென்றே தெண்டனிட்டும் அப்பா என்றார்
வேரப்பா தெரியாதென் றவர்க்குச் சொன்னேன்
வேண்டினா ரென்னையும் தான் விபரமாக
ஏரப்பா இம்முன்று மூலங் காட்டி
எந்நாளுஞ் சிரஞ்சீவி யிருமென் றேனே.

அகத்தியர் கேள்வி

பாடல் 149 - 200

ஆச்சென்று என்குருவே அறியச் சொன்னீர்
அரன்றனையும் ஈன்றீர் அதுவும் சொன்னீர்
வாச்சென்று அரனுக்குப் பிள்ளை யென்று
வையகத்தோர் சொல்லுகின்ற வகையைச் சொல்லும்
மூச்சென்று முக்கண்ணர்க் குபதே சித்த
முறையைத் தான் எந்தனுக்கு மொழிய வேணும்
வாச்சென்ற இந்தவகை விபர மெல்லாம்
வலுவாக எந்தனுக்கு வழுத்து வீரே.

என்று அகத்திய மகா முனிவர் முருகப் பெருமானைக் கேட்கிறார்.

முருகப் பெருமானின் விடை

பாடல் 150 - 200

வழுத்துகிறேன் என்மகனே மாணா கேளு
வல்லவர்க்குப் பிள்ளை என்றவகையும் சொல்வேன்

அழுத்துகிற ஆத்தானை அவர்க்கே ஈந்தேன்
 அதினாலே அரனுக்குப் பிள்ளை என்றார்
 தொழுத்துகிற அவரையுந்தா நின்று யானும்
 துய்யவெளி உபதேசம் துரந்து சொல்லி
 வழுத்துகிறேன் அதனாலே ஆசா னென்று
 அல்லோரும் எனைத்தானும் அருளினாரே.

முருகப் பெருமான் சிவனாருக்கு உபதேசம் செய்து அவருக்கு
 மறுபிறப்பருளிய சிவஞான தேசிகன் ஆதலால், சிவனாருக்குக் குருபரன்
 என்ற முறையில் மெய்ஞ்ஞானத் தந்தை ஆக விளங்குகிறார்.

அதே சமயம், தனது ஆத்தாளாகிய, பார்வதி தேவியாகிய, பத்து
 வயது சிறுபிள்ளை கன்னியை சிவனாருக்குப் பாரியாகத் திருமணம்
 செய்து வைக்கிறார், இந்த முறையில், சிவனார் தனக்குத் தந்தை
 முறையும் ஆகிறார் என முருகப் பெருமான் அகத்தியனாருக்கு
 விளக்கியருளியுள்ளதை மேற்கண்ட பாடலில் காணலாம்.

இதைப் போன்ற இரகசியம், கீழ்வரும் திரு மந்திரப் பாடல்களிலும்
 கூறப்பெற்றுள்ளது.

திருமந்திரம் 4ம் தந்திரம் - ஆதார வாடேயம்

பாடல் - 24

வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மணி
 பேயும் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை
 ஆயு மறிவுங் கடந்த வரனுக்குத்
 தாயு மகளுந் றாரமு மாமே.

பாடல் - 25

தாரமு மாகுவள் தத்துவ மாய் நிற்பள்
 காரண காரிய மாகுங் கலப்பினள்
 பூரண விந்து பொதிந்த புராதனி
 பாரள வாந்திசை பத்துடை யாளே

வயிரனி மந்திரம்

பாடல் - 44

கன்னியுங் கன்னி யழிந்திலள் காதலி
 துன்னியங் கைவரைப் பெற்றனள் தூய்மொழி

பன்னிய நன்னூற் பகைவரு மங்குள
என்னவிம் மாயை இருளது தானே.

பாடல் - 45

இருளது சத்தி வெளியதெம் மண்ணல்
பொருளது புண்ணியர் போகத் துளின்பம்
தெருளது சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணி
அருளது செய்யுமெம் மாதிப் பிரானே.

இந்த மெய்ஞ்ஞான உண்மையை சாதாரண மக்கள் புரிந்து
கொள்வது கடினம், ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் பிரம்மோபதேசம்
பெற்றவர்களுக்கு, இந்த உண்மை தங்களுடைய அனுபவமே என்று
எளிதில் விளங்கும்.

முருகப் பெருமான், சங்கரனாருக்கு ஞானோபதேசம் அருளி, யோக
ஞானத்தைப் பல காலம் பயிற்றுவித்த செயலையும், விபரங்களையும்,
அறிவித்த இரகசியங்களையும் கீழ் வரும் பாடல்களில் காணலாம்.

(பாடல்கள் 2 முதல் 12 வரை)

யோகம், ஞானம், நிருவிகற்ப சமாதிமார்க்கம், வாடாத
மணிவிளக்கு, திரை ஏழை அறுத்தல், குருபாதம், சரிதை, கிரிகை,
தேட்கொடுக்காங் குலதெய்வம், சிவநிலை, வாசிமயில் ஏறுதல்,
அசுரர்களைக் குலைத்தல், தான் என்ற மூலம், மூலக்குண்டலி,
சுழிமுனை, நிஷ்டை, சமாதி, அமுதம் உண்ணல், சிவயோகம், ஆதாரம்
ஆறும் ஏகம், நாற்பத்து முக்கோணம், வெற்றிமயில் ஏறி விளையாடல்,
பூரணத்தை அறிதல், குண்டலி வட்டம், ஊமை மூலம். இம் என்ற
மவுனம் முதலிய யோக ஞானச் செயல்களில் தெரிவிக்க வேண்டிய
பரிபாஷை இரகசியங்களை எல்லாம் அகத்தியனாருக்கு
உபதேசித்தருளியதை இந்தப் பாடல்களில் விபரமாகக் காணலாம்.

இவற்றை யெல்லாம் ஈசனுக்கும் அறிவித்துக் கீழ் வரும் பாடலில்
முருகப் பெருமான் கூறியருளி இருக்கிறார்.

பாடல் 13 - 500

பேரான ஈசனுக்கு இதுதான் சொல்லிப்
பேசாத எழுத்தினுட வரையும் காட்டிச்
சீரான ஆறுவரை வீடுங் காட்டித்
தேவிபரா சத்தியுட மகிமை காட்டிக்

காரான அஷ்டாங்க முடிவும் சொல்லிக்
கலந்தெழுந்த யாகாதி முடிவும் காட்டி
நேரான குலதெய்வம் இதுதான் என்று
நின்றதினாற் சிவன்றானும் நிலைத்தாற் பாரே.

இதற்கு மேற் கொண்டு முருகப் பெருமான் சிவனாருக்கு
உபதேசித்தருளிய விபரங்களை யெல்லாம் கீழ்வரும் பாடல்களில்
காணலாம்.

பாடல்கள்:- 66, 82, 83, 90, 120, 121, 318, 319, 362, 363, 364,
365, 392, 393, 395, 396, 497, 498,

முடிவாக பரமசிவனார், தன்னைக் கேட்க “நாதாந்தத் தீட்சை
பத்தும் நாட்டி னேனே” என்று முருகப் பெருமான் கூறியருளியுள்ளார்.

இவ்வளவு தீட்சைகளையும், அகத்தியருக்கு அருளிய வண்ணமே,
முருகப் பெருமான் சிவனாருக்கும் அருளியுள்ள விபரங்களை, முருகப்
பெருமானே பாடியருளிய பாடல்களின் மூலம் நாம் காண்கிறோம்.

உண்மை இவ்வாறிருக்கும் பொழுது, முருகப் பெருமான் சிறு
குழந்தையாக இருக்கும் பொழுது சிவனார் மடியில் உட்கார்ந்து
கொண்டு அவர் காதில் ஓம் என்று கூறியதாகவும், சிவனார்
குழந்தையை மெச்சிக் கொண்டதாகவும் புனையப் பெற்ற புராணக்கதை
எவ்வளவு தூரம் உண்மையாக இருக்க முடியும் என்பதை வாசகர்கள்
முடிவுக்கே விட்டு விடுகிறோம்.

சங்கரனார், முருகப் பெருமானிடம் பெற்ற யோக ஞானச்
செல்வத்தைப் பற்றிப் பிரம்ம தேவரிடம் எவ்வளவு உயர்வாகக்
குறியுள்ளார் என்பதைக் கீழ்க் காணும் யோக சிகா உபநிடதத்தினின்றும்
காணலாம்.

ஸ்ரீ ராமபிரான் அனுமாருக்கு உபதேசித்தருளிய முத்தி கோப
நிடதத்தில், 108 உபநிடதங்களின் பெயர்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

இந்த 108 உபநிடதங்களையும் அனுமாருக்கு இராம பிரான்
உபதேசித்தருளி, இவை ரகசியமானது என்றும்.

வேத வித்தையை முற்றும் கற்றுணர்ந்த குருவினிட மிருந்து
நேரில் முன்னும் பின்னும் சாந்தி பாடத்துடன் இந்த நூற்றெட்டு உப
நிடதங்களையும் உபதேசிக்கப் பெற்று எந்த பிராம்மண சிரேஷ்டர்கள்
படிக்கிறார்களோ அவர்கள் பிராரப்தம் நசித்த பின் “என் சம்பந்தமான

விதேக முத்தியை அடைவார்கள்" எனவும் இராம பிரான் கூறியுள்ளதையும் காணலாம்.

இவைகளில் 64வது உபநிடதம், யோக சிகா உப நிஷத் என்பதாகும்.

இதன் விபரம் கீழ் வருமாறு:-

யோகசிகோபநிஷத்து

முதல் அத்தியாயம்

"ஓம்ஸஹ நாவவது என்று சாந்தி பாடல் 1.1 எல்லா ஜீவர்களும் மாயாஜாலத்தால் சுக துக்கங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்றனர். சங்கர பகவானே! தேவதேவரே அவர்கள் முத்தி யெய்வது எங்ஙனம்? கிருபை கூர்ந்து கூறியருளுங்கள் என்று பிரம்ம தேவர் கேட்க மஹேஸ்வரர் பின் வருமாறு கூறினார். 1.2 இதற்கு உபாயம் ஞானம் ஒன்றே என்று சிலர் கூறுகின்றனர். சித்தி எய்த அது மட்டும் போதாது. யோக மில்லா ஞானம் மட்டும் எப்படி முத்தியையளிக்கும்? ஐயனே! யோகமும், ஞானம் இல்லாமல் மோக்ஷகர்மாவில் பயன் அளிக்காது. ஆகையால், ஞானத்தையும் யோகத்தையும் முத்தியை நாடுபவன் திடமாக அப்பியாசிக்க வேண்டும். 1.3 எல்லா ஜீவர்க்கிடமும் மனமானது ஒரு கயிற்றினால் கட்டப் பட்ட பறவையைப் போல் கட்டப்பட்டுள்ளது. பலவகைப் பட்ட விசாரணைகளால் மனதின் கட்டு. பாதிக்கப் படுவதில்லை. ஆகையால், மனதை ஜயிக்க வழி பிராண ஜயத்தின் மூலம் தான், வேறு வழியில்லை. பிராணன் வசப்படுவதும் சித்தர்கள் காட்டிய வழியில்லாமல் வேறு வகையில் இல்லை.

1, 4 அதனால் யோக சிகையைக் கூறுகிறேன். அது எல்லா ஞானத்திலும் உத்தமமானது."

மேற்கண்டவாறு, பிரம்ம தேவருக்குச் சிவ பெருமான் கூறியருளியதனின்றும், ஜீவர்கள் மோட்சம் அடைவதற்கு உள்ள ஒரே வழி, சித்தர்கள் காட்டிய வழியாகிய யோக ஞானம் என்று தெரிகிறது.

ஆதி குரு - ஆதி பிதா

சித்தர்கள் காட்டிய வழியாகிய யோக ஞானத்தின் ஆதிபிதா முருகப் பெருமான் என்றும், அகத்தியனார் முதலாய சித்தர் மரபினர்

எல்லாருக்கும் முருகப் பெருமானே மெய்ஞ்ஞானத் தந்தை என்றும் இந்த நூலின் பாடல்களின் வாயிலாக நாம் அறியலாம்.

சிவபெருமானுக்கும் இந்த யோக ஞானச் செல்வம் முருகப் பெருமானால் அருளப்பட்டது என மேலே நாம் கூறியுள்ளோம்.

சிவபெருமான் மேற் கண்டவாறு பிரம்ம தேவருக்குக் கூறியதன் காரணம் மேலே நாம் கூறிய சான்றுகளைக் கொண்டு அறியலாம்.

இதுவரை நாம் கூறியுள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டு, இந்த யோக ஞான நூலின் சிறப்பையும், பெருமையையும் தொன்மையையும் வாசகர்கள் நன்கு உணர முடியும் எனக் கருதுகிறோம். உலகத்தில் இன்று நிலவிவரும் வேதாந்த ஆகமாந்த யோக ஞானத்திற்கு, இந்த நூலே முதல் நூல் எனவும். பிற நூல்கள் எல்லாம் வழி நூல், சார்பு நூல்களே எனவும் நிரூபணை ஆகிறது. முருகப் பெருமான் யோக ஞானத்தின் ஆதி பிதா ஆதிமுதல் குருபரன் என்பதும் நிரூபணை ஆகிறது.

இந்த நூலில் அடங்கியுள்ள இரகசியங்கள் அனைத்தையும் அறிந்துணர்வது என்றால், அது வள்ளற் பிரான் போன்ற அவதார புருஷர்களுக்கே சாத்தியம் எனக் கருதுகிறோம். நம் பாவற்றவர்கள் இந்த நூலில் கூறப்பட்ட உண்மைகளில் ஒரு சிலவற்றைப் புரிந்து செயலில் கொண்டு வர இயலுமானால் அவைகளே நமக்குச் சாவாவரம் என்னும் மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை அளிக்கும் என்று திடமாக நம்புகிறோம்.

இந்த நூலும், ஏனைய ஆயிரக்கணக்கான முருகப் பெருமானின் நூல்கள் போல, அழிந்து போயிருந்தால், இந்த உண்மைகள் எல்லாம் உலக மக்களுக்கு அறிய வாய்ப்பின்றி மறைந்தே போயிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சூரசங்காரம்

இனி, சூரசங்காரம் என்றால் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம்.

கந்தபுராணத்தில், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்தகாண்டம் என்ற மூன்று காண்டங்களாகச் சூரசங்காரத்தைப் பற்றிய கற்பனைகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் யாம் இங்கே கூற விரும்பவில்லை. அவைகள் உண்மை வரலாறுகள் அல்ல என்று வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதற்காக ஒரு கதையை உதாரணமாக, கீழே சுருக்கமாகக் கூறுகிறோம்.

“இந்திரன் சீகாமியில், மூங்கில் வடிவமாக நின்று தவம் செய்தான், இந்திரன் பூசை செய்வதற்கு, ஒரு நந்தவனம் அமைத்து அந்த மலர்களைக் கொண்டு பூசை செய்துவர, அரக்கர்கள் மழைவராமல் தடுத்து நந்தவனத்தை வாடச் செய்தனர். இந்திரன் வேண்ட, விநாயகர் குடகுமலையில் சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்த அகத்தியருடைய கமண்டலத்தைக் காகவடிவாகச் சென்று கவிழ்த்துவிட அதிலிருந்து கவிழ்ந்த தண்ணீர் காவிரி ஆறாகப் பெருகி வந்து இந்திரன் நந்தவனத்தில் பாய்ந்து நந்தவனத்தைச் செழிக்கச் செய்து, இன்று வரை வற்றாமல் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. சில அமரர்கள். இந்திரனிடம் தங்கள் குறைகளை முறையிட்டு அழ, அவர்களைக் கயிலாயத்தில் இருக்கும் சில பெருமானிடம் இந்திரன் அழைத்துச் சென்றான்.

இந்திரன் மனைவி இந்திராணி தனியே இருப்பதைக் கண்ட அங்கே வந்த அஜமுகி, அண்ணனுக்காக அவளைத் தூக்கிச் செல்ல முயன்றாள். அங்கே காவல் புரிந்த மகாகாளர் அஜமுகியின் கைகளை வெட்டினார்.

இதனை அறிந்த சூரபன்மன் கோபமடைந்து அமராவதி நகரைக் கொளுத்தி, இந்திரன் மகனையும், தேவர்களையும், தேவப் பெண்களையும் சிறையில் அடைத்துக் கொடுமை புரிந்து கொண்டிருந்தான்.”

இது தான் யுத்தத்திற்குக் காரணம், இது தான் தேவாசுரயுத்தம் எனக் கூறப்படுவது. இவையாவும் கற்பனைக் கதைகளேயன்றி, உண்மையாக நடந்த வரலாறுகள் அல்ல என்பதைத் தக்க ஆதாரங்களோடு கூற விரும்புகிறோம்.

வடலூர் வள்ளற் பிரான் சூர சங்காரத்தைப் பற்றிக் கீழ் வருமாறு கூறியருளியுள்ளார்.

சூரனின் முகங்கள்

பத்மாசுரனாகிய அவர். கஜமுகம் என்பது-மதம், சிங்கமுகம் என்பது-மோகம் இவைகளை வெல்வது-ஐந்தறி வாலும் உபசத்தியான பஞ்ச சத்தியாலும் கூடாது - ஆதலால் சிவத்தால் தடைப்பட்டது. சுப்பிரமணியம் என்னும் ஷண்முகரால் சம்மரிக்க வேண்டியது எப்படி எனில்:- பஞ்ச சத்தியோடு அனன்னியமாகிய சம்வேதனை என்னும் அருட்சத்தியையும் கூட்டிச் சுத்த அறிவே வடிவாகிய ஆற்றிவென்னும் முகங்களோடு. சுத்த ஞானம், சுத்தக் கிரியை என்னும் சத்தியுடன் கூர்மை பொருந்திய வேல் என்னும் விவேகத்தால், தயாவடிவாய் அவா மோக மதங்களை நாசஞ் செய்வது சூரசம்மாரம் மயில் என்பது

மேற்படி தத்துவங்கள் நஷ்டமானாலும் அவற்றின் அக்கிரமம், அதிகிரமம் கெட்டுக் கிரம மாத்திரம் இருப்பது. பூர்வ வாசனாதிகள் பல வண்ணமாய் விரிந்து ஆடுவது இயல்பாதலால் அவற்றை அசைய வொட்டாத மத்தியில் ஏறி இருப்பதாகிய சுத்த அறிவே ஷண்முகம். விகல்ப ஜாலமே மயில். இவ்வண்ணமே அண்டத்திலும் உண்டு. மேலும் நமது புருவமத்தியில்-ஆறு பட்டையாய் மணி போல் ஓர் ஜோதி இருக்கிறது. அந்த ஜோதியே ஷண்முகம்.”

இந்த யோக ஞானநூலில், பல பாடல்களில் சூரசங்காரத்தைப் பற்றிய உண்மைகளைக் காணலாம். அவற்றில், சிலவற்றை வாசகர்களுக்குக் கூறி, சூரசங்காரத்தைப் பற்றிய உண்மைகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.

வாசி - மயில்

பாடல் 6-500

கேளடா சரிதையொடு கிரிகை யோகம்
கிருபையுடன் ஞானமெல்லாம் வெளியாய்ப் பாடி
வாழடா வாழ்வதற்கு வகையுங் காட்டி
வாடாத தீபமதை யறிந்தே யேற்றித்
தேளடா தேட்கொடுக் காங்குல தெய்வந்தான்
சீவநிலை சிவநிலையும் அதுவே ஆகிக்
கோளடா அசுரர்களைக் குலைத்து விட்டேன்
குவலயத்தில் வாசி மயில் ஏறித்தானே.

பாடல் 189 - 500

பேராகி எனைப்போலே பேரு பெற்றுப்
பெண்மையை அத்தனையும் அறுத்துத் தள்ளி
நேராகி நிலையறிந்து புவனை பாதம்
நின்றனடா கோடிவரை நிலையைப் பார்த்து
வேராகி வெளியாகி ரூப மாகி
வெட்டவெளிக் குள்ளிருந்து வெளிச்ச மாகி
கூராகி அசுரர்களை மடிய வெட்டிக்
குறிஎட்டிப் பார்த்தே யான் கூடினேனே.

பாடல் 233 - 500

போமடா இப்படி யேவருட மூன்று
பொய்யுடலாய்த் தான்கிடந்து மாண்டு போவான்

ஆமடா இதைத்தீர்க்க அரிது சொன்னேன்
 யாராலும் ஆகாது அவன்தான் சர்வான்
 நாமடா மவுனத்தை அறிந்த தாலே
 நலமான அசுரர்கிளை நாச மாச்சு
 ஓமடா ஓம் என்ற பிரணவத்தை
 ஓதடா பூரணத்தில் ஒடுங்கிப் பாரே.

பாடல் 271 - 500

பாரப்பா விந்துஎல்லாம் வட்டம் ஆச்சு
 பரமசிவன் தனைப்படைத்த பரையு மாச்சு
 ஆரப்பா லோகமெல்லாம் உயிர்தான் ஆச்சு
 அண்டர் முதல் முனிவருக்கும் வலுவுண்டாச்சு
 நேரப்பா அசுரர்கிளை மாளல் ஆச்சு
 நிலையான பராசத்தி வேலும் ஆச்சு
 தேர் அப்பா மயில் ஏறிச் சுத்திவந்த
 சிறுபிள்ளை முருகன் என்றபெயர் தான்காணே.

பாடல் 272-500

காண்டா பரலோக நாதன் ஆனேன்
 கடவுளர்க்கும் உபதேசம் காட்டல் ஆனேன்
 தானடா சகலருக்கும் உயிரும் ஆனேன்
 சடாட்சரமாம் சாமி என்றவாமி ஆனேன்
 தோண்டா துரதிஷ்டி அறியலாச்சு
 சொல்லாத மந்திரத்தின் சுருதியாலே
 கோனடா ஓர்எழுத்தை அறிந்த தாலே
 கூசாமல் பவனிவலம் வந்தேன் பாரே.

பாடல் 395 - 500

தானடா தானிருந்து தவசு செய்து
சத்தி வடிவேலுருவம் பெற்றேன் அங்கே
 கோனடா குருமலையைப் போலே மைந்தா
 குவலயத்தில் மற்றுமொறு கிரிதான் ஏது?
 தானடா அதிலிருக்கும் பெருமை தன்னைத்
 தவசிகளும் சித்தர்களும் சொல்லார் சொல்லார்
 வானடா மவுனமது அறிய வென்றால்
 வாடாத கிரிதனக்கு வருகு வாயே.

பாடல் 396 - 500

வருகுவாய் எனைநினைத்து வாலை விஞ்ஞை
 வருந்துவாய் பராசத்தி அருளைப் போற்றித்
தருகுவேன் அவர்களுக்கு ஞானம் எல்லாம்
சண்டாளத் தத்துவங்கள் தொலைந்து போகும்
 மருகுவாய் மவுனமுண்டு அமுதம் கொண்டு
மாசற்ற பெருவெளியை மனதிற் கொண்டு
பெருகுவாய் பேசாத எழுத்தை நாடிப்
 பேரின்ப மானதையும் தொடர்ந்து கூடே.

பாடல் 37-200

கட்டலாம் கபடற்ற சித்தனாவாய்
 கைலாய தேகமடா கருணை யாகும்
 வெட்டலாம் காலனையு மிரட்டி மைந்தா
 வேல் முனையிலேறி வினையாடலாம் நீ
 தட்டலாம் தமர்திறக்கும் வாசல் தோணும்
 தாயான சிற்பரையுந் தனதே யாவாள்
 முட்டலாம் சூரசங்காந் செய்து
 முடுக்கலாம் கருவிகளை முடுக்க லாமே.

பாடல் 87 - 200

தானவனாய்த் தன்மன மாய்நிலைக்க வேணும்
 சச்சிதானந்த வெளரி தாண்ட வேணும்
 ஊனென்ற உலகத்தில் வாழ வேணும்
 உபயமதில் சிகரம் காண வேணும்
 நானானா வென்று கூவி பாடினாலும்
 நாதாந்த பேரொளிவு நட்பைக் காணார்
 ஆனான ஆதிவஸ்தை அறிந்து மைந்தா
அசுரர்கிளை தங்களையும் அறுத்தி டரே.

பாடல் 88 - 200

அறுக்கவே வேணுமடா மனது அமுக்கை
 அறுத்தாக்கால் அவன்யோகி அவனே சித்தன்
 பெருக்கவே பிராணாயங்கண்டு நீயும்
 பிசகாமல் பிராணாயம் கூட்டிச் செய்து

தருக்கவல்லோ தாய்மதத்தைப் போற்றி செய்து
தமர்கிளையும் கடத்தேற வேணு மென்று
இருக்கவல்லோ வேணுமென்று சொன்னேன் அப்பா
ஈழிந்து போனாக்கால் என்ன செய்வேன்.

வடலூர் வள்ளற் பிரான் கூறியருளிய உண்மை நெறியில். நாம்
பெறும் நான்கு புருஷார்த்தங்களைக் கூறியுள்ளார்.

அவையாவன:-

1. ஏமசித்தி	3. தத்துவ நிக்கிரகஞ் செய்தல்
2. சாகாக் கல்வி	4. கடவுள் நிலையறிந்து அம்மயமாதல்

மேற் குறித்த 396-500, 37-200 வது பாடல்களில், தன்னிடம்
வருவோருக்கு ஞானம் எல்லாம் தருவதாகவும், சண்டாளத்தத்துவங்கள்
தொலைந்து போகும் எனவும், தான் அளிக்கும் அமுதம் உண்டு மாசற்ற
பெருவெளியை மனதில் கொண்டு பேரின்பத்தைத் தொடர்ந்து
கூடலாம் என்றும் கபடற்ற சித்தன் ஆகலாம் என்றும், காலனையும்
மிரட்டி ஓட்டலாம் எனவும் சாகாக் கல்வி, தத்துவ நிக்கிரகஞ் செய்தல்
ஆகியவற்றைத் தன்னிடம் பெறும் ஞானத்தாலும் அமுதத்தாலும்
அடையலாம் என்றும் முருகப் பெருமான் கூறியருளியுள்ளதைக்
காணலாம்.

மேற்கண்ட பாடல்களைக் கூர்ந்துபடித்தால் சூரசங்காரம் என்பது
நம்மிடம் உள்ள மன அழுக்கைப் போக்கி, அவா, மதம், மோகம் என்ற
பத்மாசுரன் கஜமுகன், சிங்கமுகன் என்ற தீய அசுரர்களையும்
அவர்களின் கிளை ஆகிய தீய எண்ணங்களையும், அசுத்த மனோ
வாசனைகளையும் வேரோடு களைந்தெறிதல் என்பதே என அறியலாம்.
ஆகையால், முருகப் பெருமானிடம் நாம் பெறும் வாசி என்ற வடிவேல்,
சூரசங்காரம் செய்யும் ஞான ஆயுதம் - ஞான தண்டாயுதம் - என்று
அறிய வேண்டும்.

மேற் கூறிய சான்றுகளைக் கொண்டு, வாசகர்கள் சூரசங்காரம்
என்றதன் உண்மை இன்னதென்று தெரிந்து கொள்ளலாம். மேலும்,
புராணக் கதைகளில் கூறப்பட்டுள்ள சூரசங்காரமும், தேவாசுர
யுத்தமும் உண்மையாய் நடந்த வரலாறுகள் அல்ல என்பதையும், இந்த
யோக ஞான நூலில் முருகப் பெருமான் பாடியருளிய பாடல்களின்
வாயிலாகத் தெளிவாகக் காணலாம்.

முருகப்பெருமான் தனிப் பெருங் கருணை வடிவானவர். அருள் வடிவமான பேரொளி மயமானவர்: அறிவுரு ஆனவர், ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர்.

உயிர்க் கொலையும், புலைப் புசிப்பும் அவரால் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்ட பாவச் செயல்கள் ஆகும்.

முருகப் பெருமான் கொலை புலையைத் தவிர்க்குமாறு கூறியருளியிருப்பதைக் கீழ் வரும் பாடலில் காணலாம்.

பாடல் 98-500

போடென் றேன் பொய் கொலைகளுயிரைக் கொன்று
புசித்தவரை அப்புறமே தள்ளதள்ளு
நாடென்றேன் ரவிமதியை மைந்தா நீயும்
நாதாக்கள் சாபமெல்லாம் நிவர்த்தி செய்து
தேடென்றேன் தவந்தேடி யோகம் பாரு
செம்பவளம் போலே தான் நிறமும் காட்டும்
பாடென்ன பட்டவர்க்குப் பலன் றானுண்டும்
பராபரத்தின் அடியினுட பாதம் தானே.

புலால் உண்ணாமை முருகப் பெருமானால் மக்களுக்குப் போதிக்கப்பட்ட கொள்கையாகும். புலால் உண்பவரை புலையர் எனக் கூறுகிறார் திருமூலர் பிரான். திருவள்ளுவரும் கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை ஆகிய கொள்கைகளை வற்புறுத்தியவர் ஆவார். அதேமரபில் வந்த வடலூர் வள்ளற்பிரான் உயிர்க் கொலை, புலைப்புசிப்பை வெறுத்து ஒதுக்கியவர். இது சம்பந்தமான பாடல்கள் சிலவற்றைக் கீழே தருகிறோம்.

திருமந்திரம் - புலால்மறுத்தல்

பாடல். 1

பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை
எல்லாரும் காண இயமன்றன் தூதுவர்
செல்லாகப் பற்றிய தீவாய் நரகத்தின்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்து வைப்பாரே.

பாடல். 2

கொலையே களவு கட்டாமம் பொய் கூறல்
மலைவான பாதக மாமவை நீக்கித்

தலையாஞ் சிவனடி சார்ந்தின்பஞ் சார்ந் தோர்க்கு
இலையாமிவை ஞானானந்தத் திருத்தலே.

திருமந்திரம் - 196 [தருமை]

9. கொல்லாமை

பற்றாய நற்குரு பூசைக்கும் பன்மலர்
மற்றோர் அணுக்களைக் கொல்லாமை ஒண்மலர்
நற்றார் நடுக்கற்ற தீபமும் சித்தமும்
உற்றாரும் ஆவி அமர்ந்திடம் உச்சியே.

197

கொல்லிடு குத்தென்று கூறியமாக்களை
வல்லடிக்காரர் வலிக் கயிற்றாற் கட்டிச்
செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகிடை
நில்விடும் என்று நிறுத்துவர் தாமே.

திருக்குறள்

257

உண்ணாமை வேண்டும் புலால் மிட்டுதான்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

259

அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று.

330

உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிர்உடம்பின்
சொல்லாத் தீவாழ்க்கை யவர்.

திரு அருட்பா - அருள்விளக்கமாலை

பாடல் - 70

சொலை புரிவார்தவிர மற்றை யெல்லாரு நினைது
குலத்தாரே நீயெனது குலத்து முதல் மகனே
மலைவறவே சுத்தசிவ சமரசன் மார்க்கம்
வளர வளர்ந்திருக்க வெனவாழ்த்தியவென் குருவே

நிலைவிழைவார் தமைக்காக்கு நித்தியனே யெல்லா
நிலையும் விளங்குற வருளில் நிறுத்திய சிற்குணனே
புலைஅறியாப் பெருந்தவர்கள் போற்றமணிப் பொதுவில்
புனித நடத்தரசே என்புகலுமணிந்தருளே.

பாடல் - 71

உயிர்க்கொலையும் புலைப்புசிப்பும் உடையவர் களெல்லாம்
உறவினத்தார் அல்லர், அவர்புறவினத்தார் அவர்க்குப்
பயிர்ப்புறுமோர் பசிதவிர்த்தல் மாத்திரமே புரிக
பரிந்து மற்றைப் பண்புரையேல் நண்புதவேல் இங்கே
நயப்புறு சன்மார்க்கம் அவரடையளவும் இதுதான்
நம்மாணை என்றெனக்கு நவின்ற அருள் இறையே
மயர்ப்பறு மெய்த்தவர் போற்றப் பொதுவில் நடம்புரியும்
மாநடத்தென் அரசே என் மாலை அணிந்தருளே.

இந்தச் சான்றுகள், தமிழ் மக்களிடையே புலால் உண்ணாமை
என்ற கொள்கை முருகப் பெருமான் காலத்திலிருந்தே நிலவி
வந்திருக்கிறதென்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. புலால் உண்ணாமை
என்ற கொள்கை சிவ மதத்தில் முக்கியமாகக் கையாள வேண்டிய விரதம்
ஆகையால், புலால் தவிர்த்த உணவைச் சைவ உணவு என்றே கூறும்
பழக்கம் நாளடைவில் நிலைத்துவிட்டதைக் காண்கிறோம். முருகப்
பெருமானே ஆதிசைவம் என்ற பீடம் எனப் போக மகா முனிவர்
கூறியருளியதிலிருந்து, முருகப் பெருமான் உயிர்க்கொலையும்,
புலைப்புசிப்பும் தவிர்க்கும் கொள்கைக்கும் ஆதிபிதா என்பது
தெரிகிறது.

பாடல் 369 - 500

தங்கடா செடிபூடு விருட்ச மெல்லாம்
சம்ப சதா பரவெளியே யல்லால் வேறோ
அங்கடா உயிரெல்லாம் சிவமதாகும்
அடங்காத மலைகளும் சிவமதாகும்
தங்கடா இப்படியே சிவ மதாகிச்
சகலருக்கும் உயிர்க்கு யிராய்த் தானே தானாய்ப்
பங்கடா பலவிதமாய் மாய்கை தோன்றிப்
புராபணையும் ஒன்றாகி இருந்த வாறே.

பாடல் 372 - 500

உண்மை என்றால் மனதுண்மை இருக்க வேணும்
உயிர்தோறும் நாம் என்று நினைக்கவேணும்

இந்தப் பாடலில் “உயிர்தோறும் நாம் என்று நினைக்க வேண்டும்” என்று முருகப் பெருமானே கூறியருளியதை ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் செயல் படுத்த வேண்டும்.

சீவகாருண்யம், அஹிம்சை என்ற கொள்கைகளுக்கு நம் நாட்டில் வித்திட்டவர் முருகப் பெருமானே என்ற பேருண்மை மேற் பாடலிலிருந்து அறியலாம். முருகப் பெருமான் காலம் ருக் வேதத்திற்கு முற்பட்டதாகையால் பிற்காலத்தில் தோற்றிய சமணம், பௌத்தம் போன்ற பிற மதங்களும், சமயங்களும் இந்தக் கொள்கையையே பின் பற்றின என்பது தெரிகிறது.

இந்தக் கொள்கையே, சித்தர் மரபினரின் கொள்கையாகும். இந்தச் சன்மார்க்க மரபில் வந்த வடலூர் வள்ளற் பிரான் சுத்த சன்மார்க்க சாதனம் என்ற தலைப்பில் கூறியருளியுள்ளதைக் கீழே தருகிறோம்.

(வசன பாகம்) 13, சுத்த சன்மார்க்க சாதனம்

சன்மார்க்க சாதனம்:- சாதனங்கள் ஒன்றும் வேண்டாம். ஏதாவது ஓர் சாதனம் சொல்லக் கேட்டு, அதன்படி நடந்தால் சிறு ஒளி உண்டாகும். அதைக் கண்டு பல்லிளித்து இறுமாந்து கெடநேரிடும். ஆதலால், காலந் தாழ்த்தாது. எல்லா உயிரையும் தன் உயிரைப் போலப் பார்க்கும் உணர்வை வருவித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இதுவே சாதனம், இந்தக் குணம் வந்தவன் எவனோ அவன் தான் இறந்தவரை எழுப்புகிறவன், அவனே ஆண்டவனு மாவான்.

முருகப் பெருமான் பாடியருளிய பாடலில், “உயிர் தோறும் நாம் என்று நினைக்க வேணும்” என்ற ஒரு அடியின் வேண்டுகோளைப் பின்பற்றினால் செயல்படுத்தினால் இன்று உள்ள உலகம், பெருந்துக்கமும், கவலையும், துன்பமும், வறுமையும், பேராசையும், கொலை களவு கட்காமம் பொய் என்ற பஞ்சமா பாதகமும், சண்டை வழக்குகளும், யுத்தமும் நிறைந்துள்ள துன்பநிலை மாறிப் பேரின்ப மயமான உலகமாக மாறும் என்ற பேருண்மையைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

முருகப் பெருமானைப் பற்றிய சில உண்மைகளைத் தக்க சான்றுகளோடு வாசகர்களுக்கு இதுவரை கூறினோம்.

இனி, யோக ஞானத்தைப் பற்றிய இந்த நூலின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பினைப் பற்றிச் சில உண்மைகளை வாசகர்களுக்குக் கூறவிரும்புகிறோம்.

108 உபநிடதங்களில்,

64வது உபநிடதம் ஆகிய யோக சிகோபநிடதம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. சங்கர பகவான் பிரம்ம தேவருக்கு உபதேசித்தருளிய இந்த உபநிடதத்தில், உலகில் சுகதுக்கங்களால் சூழப்பட்ட ஜீவர்கள் மோட்சம் அடைவதற்கு உள்ள ஒரே ஒரு வழி சித்தர்கள் காட்டிய வழியே என்றும், வேறு வழியே இல்லை என்றும், இது யோக சிகை (ஞானம்) எனப்படும் என்றும், இது எல்லா ஞானங்களை விட உத்தமமானது என்றும் கூறுகிறார்.

சித்தர் மரபிற்கே முதன்மையானவர் அகத்திய மகா முனிவர். இவர் முருகப் பெருமானின் சீடர் ஆவார். இந்த நூலில், பல பாடல்களில், “கேளடா அகத்தியனே” என்றும் “அகத்தியனே உந்தனுக்கு அறியச் சொன்னேன்” என்றும் முருகப் பெருமான் பாடியருளியிருப்பதைக் காணலாம். இதிலிருந்து. இந்த நூல் முருகப் பெருமானால், அகத்திய மகா முனிவருக்கு உபதேசித்தருளப் பெற்ற நூல் என்று அறியலாம்.

இந்த நூலில் யோக ஞானத்தைப் பற்றிய அநேக இரகசியங்கள் பரிபாஷைச் சொற்களாலும் சொற்றொடர் களாலும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றை எல்லாம் அகத்திய மகா முனிவருக்குத் திறவு கோலால் திறந்து மெய்ஞ்ஞானம் என்பது இன்னதுதான் என்று விளங்கும்படி கூறியருளிய பின் “பூட்டுகிறேன் திறவு கோல் திறந்து தானும், புத்தியுள்ள பிள்ளாய் நீ பேணிக் கேளே” என்று கூறி முருகப் பெருமான் மறுபடியும் பூட்டி விட்டார்கள். (பாடல் 2-200)

இம்மாதிரி இரகசியங்களைப் பற்றி, வடலூர் வள்ளாற் பிரான் கூறியருளியுள்ளதைக் கீழே தருகிறோம்.

“ஆதியிலே இதை மறைத்தவன் ஓர் வல்லவன், அவன் மறைத்ததை இதுவரைக்கும் ஒருவரும் கண்டபாடில்லை. அவன் பூட்டிய அந்த பூட்டை ஒருவரும் திறக்கவில்லை. இது வரைக்கும் அப்படிப்பட்டவன் பூட்டிய பூட்டை உடைக்க ஒருவரும் வரவில்லை.”

சில முக்கியமான பரிபாஷைச் சொற்றொடர்களையும், பாடல் எண்களையும் கீழே தருகிறோம் படித்துப் பாருங்கள்.

1. எட்டிரண்டு-பாடல் 121-500, 64-500, 295-500, 424-500
2. முப்பாழ் 1-500
3. நாற்பத்து முக்கோணம் 9-500
4. குண்டலியாம் வட்டம் 10-500
5. விந்து விட்டம் 25-500
6. வில்லடா கீழ் மேல் 25-500
7. அம்பலத்தில் ஆடல் 27-500
8. ஆறுபடை வீடு 47-500
9. ஐயும், கிலியும், செளவும் 49-500
10. ஐம்பத் தோரட்சரம் 50-500
11. ஆமென்ற பாலம் நெருப்பாறு-சுப்ர-ஞானம்-20 பாடல் 5
12. சாகாத கால் வேகாத தலை சுப்ர-ஞானம். 33-பாடல் 4,5
13. சுத்த சலம் சுப்ர-ஞானம் 33-பாடல் 6
14. பிரணவம் சுப்ர-ஞானம் 33-பாடல் 8
15. பூரணம்-1-500, 10-500
16. மூலம்-7-500
17. பதிவான சுழிமுனை 8-500
18. மயில் ஏறிவிளையாடுதல் 9-500
19. வாசி 36-500
20. சிதம்பரம் 51-500

அகத்திய மகா முனிவர் முதல் மற்ற சித்தர் மரபினர்களின் நூல்களிலும் மேற் குறிக்கப் பெற்ற பரிபாஷைச் சொற்றொடர்களைக் காணலாம். இதிலிருந்து, சித்தர்களின் நூற்களுக் கெல்லாம் முருகப் பெருமான் அருளிய நூலே முதல் நூல் என்பது பெறப்படும்.

உதாரணமாக. "எட்டிரண்டு" என்ற பரிபாஷை இரகசியத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

காகபுசுண்டர் பிரான். இராம பிரானின் குருவாகிய வசிஷ்ட மகா முனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய பெருநூல் காவியம் (1000) என்ற நூலில் அகத்திய மகா முனிவரின் பெருமையைக் கூறும் பொழுது "எட்டிரண்டு" என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாடல் - 142

அகத்தியரே பெரும் பேற்றை அடைந்தோராவார்
 அம்மம்மா வெகு தெளிவு அவர் வாக்குத் தான்
 அகத்திலுறை பொருள் எல்லாம் வெளியாய்ச் சொல்வர்
 அவர் வாக்குச் செவி கேட்க அருமை யாகும்
 அகத்தியரின் பொதிகையே மேருவாகும்
 அம்மலையும் அகத்தியரின் மலையுமாகும்
 அகத்தியரின் அடையாளம் பொதிகை மேரு
 அவர் மனது மவரைப் போற் பெரியோ ருண்டோ.

பாடல் - 773

கூறுமே யாம் நினைத்த சங்கற்பத்தை
 குருவானாற் சொல்லிடுமே அடியாரா வோம்
 யாருமே எட்டு ரெண்டும் பத்தென்றார்கள்
 யார் சொன்னார் அகத்தியரே விரித்துச் சொன்னார்
 தாருமே மாந்தர்களு மயங்கினார்கள்
 தமர் சித்தரானாக் காற் சொல்லுவார்கள்
 கோருமே நீர்கேட்கச் சொல்லி வாரேன்
 குருவாகு மந்திரங்க ளிது தானே.

மேற் கண்ட பாடலில், எட்டிரண்டும், பத்தென்று பல பேர்
 பாடியுள்ளார்கள் எனினும், அகத்தியரே அதை விரித்துச் சொன்னார்
 என்று புசுண்டர் பிரான் கூறியருளியுள்ளார்கள்.

அகத்திய மகா முனிவர் அருளிய பாடலைக் கீழே தருகிறோம்.

சௌமிய சாகரம்

பாடல் 336

காணப்பா புலத்தியனே உனக்காய்ச் சொன்னேன்
 கருவான எட்டிரண்டும் நாத விந்து
 பேணப்பா நாதவிந்து சத்தி சிவமாச்சு
 பெருகி நின்ற சத்திசிவம் தான் தானென்று
 பூணப்பா அறிவதனால் மனமே பூண்டு
 புத்தியுடன் சத்தி சிவம் உரைக்கக் கேளு
 தோணப்பா தனையறிந்து பூசை செய்ய
 சொல்லு கிறேன் கருமானஞ் சூட்சந் தானே.

இராம தேவர் என்ற யாகோபு முனிவர் வாத சூஸ்திரம்

பாடல் - 180

உரைத்ததொரு என்குருவே அய்யா அய்யா
உண்மையுள்ள எட்டிரண்டு மென்றா லென்ன
கரைத்த புளி போல வல்லோ சொல்வேன் சேயே
கரவான அகாநமது எட்டதாகும்
நிரைத்தபொரு ளானதொரு உகாரந் தாண்டா
நிலையான லக்கத்தில் ரெண்டதாகும்
வரைத்திட்டே னுந்தனுக்காய் மைந்தா னானும்
வகையறியா மடையருக்குக் காட்டிடாதே.

சிவவாக்கியர்

பாடல் - 485

எட்டிரண்டும் கூடியே இலிங்கமான தேவனை
மட்டதாக உம் முளே மதித்து நோக்க வல்லீரேல்
கட்டமான பிறவிஎன் கருங்கடல் கடக்கலாம்
இட்டமான வெளியினோடு இசைந்திருப்பீர் காண்மினே

இடைக்காடர்

பாடல் - 86

எட்டிரண்டு அறிந்தோர்க்கு இடர்இல்லை குயிலே-மனம்
ஏகாமல் நிற்கில் கதி எய்தும் குயிலே

கடுவெளிச்சித்தர்

பாடல் - 22

எட்டு மிரண்டையும் ஓர்ந்து - மறை
எல்லாம் உனக்குள்ளே ஏகமாய்த் தேர்ந்து
வெட்டவெளியினைச் சார்ந்து - ஆனந்த
வெள்ளத்தில் முழுகி மிகுகளி கூர்ந்து

கணபதி தாசர் - நெஞ்சறி விளக்கம்

பாடல் - 7

எட்டுடன் இரண்டுமாகி இருந்ததோர் எழுத்தைக் காணார்
விட்டதோர் குறியுங் காணார் விதியின்றன் விவரங்காணார்

தொட்டதோர் குறியுங் காணார் சோதிமெய்ப் பொருளும் காணார்
கிட்டுமோ நாகைநாதர் கிருபைதான் உரைப் பாய்நெஞ்சே.

கருவூரார் பூஜாவிதி

பாடல் - 25

எட்டிரண்டு மொன்றுமது வாலை என்பார்
இதுதானே பரிதிமதி கழினை என்பார்
ஒட்டிமுறிந் தெழுத் ததுமுக் கோண மென்பார்
உதித்தெழுந்த மூன்றெழுத்தை அறியாரையோ
கொட்டுமொரு தேளுருவாய் நிற்கும் பாரு
கூட்டமிட்டுப் பாராதே குறிகள் தோன்றும்
சுட்டசுடு காடுமது வெளியு மாகும்
சொல்லுவதற்கு வாய் விளங்காச் சூட்சம் தானே.

அத்திரி மகா முனிவர் உண்மை ஞான ஔபாதகம்

பாடல் - 2

ஆமப்பா சரிதையதே உரிய தென்ன
அமர்ந்த சடாதரன்றனது வரையைக் கட்டி
நாமப்பா மூலமெனும் பரையைப் போற்ற
நலமாச்சு சகல சித்தியு முண்டாச்சு
வாமப்பா வாலைதனைக் காண்ப தென்றால்
வழியறிந் தோர்க் கன்றிமற்றோர்க் கெய்திடாது
தேமப்பா எட்டிரண்டு வயது தாகித்
திகழ் கின்ற சோதியுரு வானாள் பாரே.

கௌசிக முனிவர்

ஞான சூஸ்திரம் - 30

பாடல் - 11

காணவே முக்காலுந் தப்பிடாது
கணக்காக அஷ்டசுத்தி இதனாலாகும்
தோண விந்த நூலறியார்க் கொன்று மில்லை
சுத்தமுடன் எட்டிரண்டும் அறிந்து பாரு
நாணமற்று நூலறியா மடையரோடே
நாடி நீ கூடாமல் முத்திசித்தி
பேணவே வாலை, பதி முன்றுள்ளாகப்
பெருமையுடன் மதிய முதம் அங்கே உண்டே.

கடைப்பிள்ளை
சிவ யோக ஞானம் 100
பாடல் - 67

பூட்டான கண் எட்டுமிரண்டே கண்ணாம்
பூப்பட்டு முழி குருடாய்த் தோணவில்லை
காட்டான பூவொன்று நந்தியா வட்டம்
கண்கண்ட பூவோடே சரிகை வெள்ளி
கூட்டான குளிகையது மூன்றுங் கூட்டிக்
குருடான கண்ணுக்கு குளிகை போட்டு
ஆட்டான காலாட்டைக் கண்ணிற் காண
அய்யா கொங்கணரே நீருள் செய்வீரே.

குரு ராஜர் ஞான ரத்தினாபரணம் - 50
பாடல் - 45

பாரப்பா எட்டு ரெண்டு ஒன்றாய் நின்ற
பதி அறிந்தால் துயரேது பாசமேது
ஊரப்பா ஏதுமில்லை பேருமில்லை
உண்மையதாய் அப்புறமும் உருவிப் பார்த்தால்
சேரப்பா எளிதாகச் செத்த விடங் கலந்தால்
திகைப்பேது பசிஏது சித்து மிசை ஏது
நேரப்பா துயரேது சோப வினைஏது
நீங்காத காதலுண்டோ நினைத்திருந்தாற் பாரே.

கோரக்கர் - சந்திரமேகை - 200
பாடல் - 9

மட்டிலடங்காத நன்னூல் மறைகள் மற்றும்
மனந்தேற உணர்ந்தாலும் மதிதான் காணார்
அட்டி யிறைமதி யதனை அறிந்திட்டாலும்
அலைமனத்தை அகத்தடக்கார் ஆண்மை கொள்வார்
எட்டிரண்டு மின்னதென்று மியம்ப மாட்டார்
எவர்கட்கும் யாங்களுக்கு வென்றே சொல்வார்
திட்டமுடன் பொருள் கேட்டால் சிவன்தான் விட்டு
திறமை, யென்று ஒதுவார் தீவிரமாய்த் தானே.

பாடல் - 10

தீவிரமாய்க் காவியங்கள் உணர்ந்தால் என்ன
 திறமையுடன் தினகரணைத் திருத்திக் கூட்டார்
 கோவில் என்றும் குளங்கள் என்றும் குதர்க்கம் பேசி
 குரு இருக்கும் இடம் காணார் குளத்தைக் காணார்
 ஆவியது அடங்கி நிற்கும் தலத்தைக் காணார்
 ஆண்பெண் தான் இன்ன தென்றும் அறியான் மட்டே
 காவிகட்டிச் சாம்பல் பூசிக் கபடங் கொண்டு
 காசுபணம் பறிப்பரவர் கள்ளர் பாரே.

மீபாக மகா முனிவர் - ஞான சூத்திரம் - 100

பாடல் - 81

அறியவே அஷ்டகர்ம வித்தை நன்றாய்
 அடி முடியும் தெரிந் திடவே கொங்க ணையர்
 பிரியமாய் அட்சரத்தின் மாறல் சொன்னார்
 பேர் பெரிய வாசிவித்தை மறைத்துப் போட்டார்
 குறிப்புடனே கொம்பு சுழி எட்டிரண்டு
 குறுகலின்றி நீண்டதுவே கர்ம வாலை
 வெறியான மூலம் அந்த மகாரங் கூட்டு
 விஞ்சை என்ற கர்ம வித்தை கைக்குள்ளாமே.

தீருவள்ளுவ நாயனார் அருளிச் செய்த ஞான
 வெட்டியான் - [1500]

பாடல் - 938

கட்டுப்படாது செம்பது காண்-மூல
 காரத்தினால் கரு சேர்ந்தல்லோ கட்டும்
 வட்டுப்போ லிறுகியும் வலுவாஞ் - சோதி
 வஸ்து வென்ன வாசிமயம் அதுஞ் சேர்ந்தால்
எட்டிரண்டும் பத்துவயதாம்-அது
 இங்கித நாதச்ச ரோணிதத் தாலும்
 பட்டுவிடும் சரக்கதீதம் - நவ
 பாஷாண முதற்கொண்டு பரிசு வேதியதாம்.

பாடல் - 939

நமசிவாய மென்ற தஞ்சு-விந்து
 நாத மூன்றெழுத்தையுங் கிலியும் ஓம்சவ்வு

அமிர்தங் கொண்டு வாசி-ஊது
 அடங்காது அம்உம்மென்று அக்ஷரம் ரெண்டு
 சமரசமாகும் பத்தெழுத்தும்-குரு
 சாமி கடாட்சத்தால் சாதித்தேன் காணும்
 எமலமி யகற்றுமில் வெழுத்து-எந்தன்
 ஆசான் சொல்லவு மினியான் கண்டேனாண்டே

மணிவாசகப் பெருமான்-திருச்சதகம்
கைம்மாறு கொடுத்தல்

பாடல்- 49

கட்ட றுத்தெனை ஆண்டு கண்ணாரநீ
 றிட்ட அன்பரொ டியாவருங் காணவே
 பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டினோ டிரண்டும் அறியே நையே.

மனவாசகங் கடந்தார் அருளிய உண்மை விளக்கம்

பாடல் - 32

எட்டு மிரண்டு முருவான லிங்கத்தே
 நடட்டம் புதல்வா நவிலக்கேள்-சிட்டன்
 சிவாய நம வென்னுந் திருவெழுத் தஞ்சாலே
 அவாயமற நின்றாடு வான்.

வடலூர் வள்ளற் பிரான்
அருட்பெருஞ் ஜோதி அகவல்
[1131 - 1132]

எட்டிரண்டறிவித்து எனைத்தனி ஏற்றிப்
 பட்டி மண்டபத்திற் பதித்தமெய்த் தந்தையே

அருள் விளக்க மாலை
பாடல் - 22

எட்டிரண்டும் என்னென்றால் மயங்கிய என்றனக்கே
 எட்டாத நிலைஎல்லாம் எட்டுவித்த குருவே.

திரு வருட்பேறு
பாடல் - 2

பெட்டியிதி லுலவாத பெரும்பொருளுண் டிதுநீ
 பெறுகவென அதுதிறக்கும் பெருந்திறவு கோலும்

எட்டிரண்டும் தெரியாதேன் என்கையிலே கொடுத்திர்
 இதுதருணந் திறந்ததனை எடுக்க முயல்கின்றேன்
 அட்டிசெய நினையாதீர் அரைக்கண முந்தரியேன்
 அரைக்கணத்துக் காயிர மாயிரங் கோடியாக
 வட்டியிட்டு நும்மிடத்தே வாங்குவனும் மாணை
 மணிமன்றில் நடம்புரிவீர் வந்தருள்வீர் விரைந்தே.

**திரு மூலர் பிரான் அருளிய
 திரு மந்திரம் [3000]-திருவம்பலச் சக்கரம்**

பாடல் -986

எட்டும் இரண்டும் இனிதறி கின்றிலர்
 எட்டும் இரண்டும் அறியாத ஏழையர்
 எட்டும் இரண்டும் இருமுன்று நான்கெனப்
 பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே.

அருணகிரி நாதர் பிரான் அருளிச் செய்த திருப்புகழ்

கட்டி முண்டர பாலி யங்கி தனை

எட்டிரண்டுமறி யாத என் செவியில்
 எட்டிரண்டு மிது வாமிலிங்கமென
 எட்டிரண்டும் வெளி யாமொழிந்த குரு-முருகோனே
 எட்டிரண்டு திசை யோட செங்குருதி
 எட்டிரண்டு முருவாகி வஞ்சகர் மெ
 லெட்டிரண்டு திசை யோர்கள் போன்ற அயில்
 விடுவோனே.

முருகப் பெருமான் அகத்திய மகா முனிவருக்கு
 உபதேசித்தருளிய இந்த நூலின்.

பாடல் 121 - 500

ஏற்றுவது வாசி மனோன் மணியாள் தேவி
 இருதயமே இவளிருந்தே எட்டிரண்டாய்ச்
 சாற்று மொரு விஞ்சை யெனு மூன்றெழுத்துத்
 தற்பரத்தைத் தாவி அதற்கப்பால் மேவு
 மாற்று மொன்று மதிகமடா தேகமாக்கி
 மனோன் மணியாள் கற்பநிலை மருவிச் சொல்வாள்

போற்றும் நிலை யறியாத சவுங்கல் தன்னைப்
புழுக்குழியிற் றள்ளி யுந்தான் போக்கு வாயே.

பாடல் 64-500

ஆச்சடா இதனாலே கவன சித்தி
அம்பல வரனுதினமு மாட்டைப் பாரு
பேச்சடா வாய்திறந்து பேசிடாதே
பேய்போலே இருந்து மனதறிவில் நில்லு
ஏச்சடா திரியாதே இந்தப் பேச்சு
எட்டிரண்டும் அறியாத சவங்கள் தானும்
மூச்சடா பிறந்திடத்தில் முனையைப் பாரு
மூவுலகுந் தனதாச்சு மோது மோதே.

காகபுகண்டர் பிரான் முதல் அருணகிரிநாதர் பிரான் வரை மேலே
கூறப்பட்ட பல மகா முனிவர்களின் பாடல்களில் “எட்டிரண்டு” என்ற
பரிபாஷைச் சொற்றொடர் கையாளப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.
இவர்கள் எல்லாரும் முருகப் பெருமான்-அகத்திய மகா முனிவர் மரபில்
வந்தவர்களே என அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம். இந்த
இரகசியமும், இது போன்ற பல இரகசியங்களும் குரு பரம்பரையாக
வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

வாழையடி வாழையாக இந்தச் சித்தர் மரபில் வரும் சற்குரு
பெருமான் உதவியின்றி இந்த இரகசியப் பெட்டியைத் திறக்க
யாராலும் முடியாது. இதை வள்ளற் பெருமான் பாடலில்,
தெளிவாகக் கூறியருளியுள்ளார். அதாவது, உலகில் உலவாத
புழக்கத்தில் இல்லாத ஒரு பெரும் பொருள் இந்த
“எட்டிரண்டும்” என்ற பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டப்பட்டுள்ளது
என்று கூறி, “அது திறக்கும் ஒரு பெருந் திறவு கோலும் கொடுத்திர்.
எட்டிரண்டும் தெரியாத நான் அந்தச் சாவி கொண்டு திறந்து அந்தப்
பெரும் பொருளை எடுக்க முயல்கின்றேன். அதைத் திறந்து அப்பெரும்
பொருளை எனக்குக் கொடுத்துதவ விரைந்து வந்தருள்வீர்” எனத் தன்
குரு பெருமானிடம் விண்ணப்பம் செய்வதைக் காணலாம்.

திறவு கோல் கிடைத்தாலும் திறக்க முடியாத பூட்டு அது. அந்தத்
திறவு கோல் கொண்டு குரு பெருமானேதான் திறக்க வேண்டும். வேறு
யாராலும் திறக்க முடியாது.

இதன் இரகசியப் பொருள் ஒரு மெய்க் குரு பிரானிடம் மறு
பிறப்படைந்து ஆறுபடை வீட்டில் குடியேறியவர்களுக்குத் தான்

தெரிந்து கொள்ள முடியும். பிறருக்கு அதை அறிந்து கொள்ள முடியாது. அறிய வாய்ப்பும் இல்லை.

முருகப் பெருமான், “கேளடா அகத்தியனே! பூட்டுகிறேன் திறவு கோல் திறந்து தானும். புத்தியுள்ள பிள்ளாய் நீ பேணிக் கேளே” என்று பாடியருளியதை நாம் முன்பு வாசகர்களுக்குக் கூறியுள்ளதை மீண்டும் இங்கே நினைவூட்டுகிறோம். (பாடல்கள் 2, 3-200)

“இந்த மெய்ஞ்ஞான இரகசியங்களை எல்லாம் ஆதியிலே பூட்டிட்டவர் ஒரு வல்லவர்” என்று வள்ளற் பிரான் கூறியருளியதன் உண்மை இப்போது தெரிகிற தல்லவா? அந்த “எல்லாம் வல்லவர்” முருகப் பிரானைத் தவிர வேறு யாராக இருக்க முடியும்?

“எட்டிரண்டும் அறியாதவர் ஏழையர்” என்று திரு மூலர் பிரான் ஏன் கூறியுள்ளார் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

செல்வம் உடையவர் செல்வர். செல்வம் இல்லாதவர் ஏழையர். உலகில் உள்ள பொருட் செல்வம் எவ்வளவு ஒருவரிடம் இருந்தாலும், அவற்றை விட்டு நீங்கி இறுதி நாளன்று பிரிந்து போய்த் தானே ஆகவேண்டும். இந்தச் செல்வ மெல்லாம் நீங்கிய பின் ஏழைதானே. ஆகையால் ஞானியர்கள் இந்தச் செல்வத்தைப் பெரிதாக நினைப்பதில்லை. எவ்வளவு கோடி கோடியாகக் குவித்து வைத்திருப்பினும், அவற்றில் நாம் பயன்படுத்துவது எவ்வளவு? எல்லாம் யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர உண்பதும் உறங்குவதுமாகவே முடியும். இது எல்லாருக்கும் தெரிந்த உண்மையே.

எட்டிரண்டும் அறியாதவர் ஏழையர் என்றால் எட்டிரண்டை அறிந்தவர் ஏழையர் அல்லர்: பணக்காரர் என்றாகிறது. எத்தகைய பணக்காரர் என்றால் என்றும் குறையாப் பணக்காரர். எட்டிரண்டும் என்ற பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டப் பெற்ற அளவிறந்த விலைமதிக்க முடியாத நித்திய மெய் நிதிக்குச் சொந்தக்காரர். கோடஸ்வரப் பட்டம் பெற்றவர் ஆகிறார். அந்தச் செல்வம், குருபிரான் பேரிரக்கத்தினால் தணிப் பெருங் கருணையால் அருளிச் செய்யும் செவிச் செல்வமாகிய பெருஞ் ஜோதி மயமான பெரும் பொருள், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பெரியதான அறிவு எனும் பொருள். அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலையாய செல்வமாகும். அது நம்மை விட்டுப் பிரிய முடியாது. ஏனென்றால், அந்த அறிவே நம் திருமேனி, அந்த அறிவுருவாகவே நாம் ஆகிறோம். நமது வடிவம் அறிவு வடிவம் ஆகிறது. நாம் அறிவுருவாகி அழியாமை அடைகிறோம். நாம் சிவமயம் ஆகிறோம்.

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர். (திருக்குறள்)

அறிவுடைய ஞானி எல்லாம்தானாகி நிற்பவர். அவர் அறிவு வடிவு ஆனதால் அறிவுக்கு அழிவில்லை, ஆக்கமும் இல்லை என்ற காரணத்தால் அவர் காலங் கடந்த காலாதீதன்-ஞான தேகி எனப் போற்றப்படுகிறார்.

இனி, முருகப் பெருமான், “எட்டிரண்டும் அறியாதவர் சவங்கள்” என்று ஏன் கூறியருளினார்கள் என்பதைக் கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்ப்போம் (பாடல் 64-500)

“எட்டிரண்டும்” என்ற பெட்டியில் எல்லா யோக ஞானச் செல்வமாகிய அழியா நிதியை செல்வத்துள் எல்லாம் தலையாய அச்செல்வம் எனப்படும் செல்வத்துட் செல்வம் எனும் செவிச் செல்வத்தை ஆதியில் வைத்துப் பூட்டி. அது திறக்கும் பெருந் திறவு கோலைத் தனது பரம்பரையில் வரும் தேவ சன்னத முத்திரைக் கரத்தினர் ஆகிய சற்குரு பிரான்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டார்கள்.

அத்தகைய சற்குரு பிரானை அடைந்து அவர் வசம் வைத்திருக்கும் பெருந் திறவு கோல் கொண்டு எட்டிரண்டாகிய பெட்டியைத் திறந்து யோக ஞானச் செல்வத்தை அடைபவர்கள் மரணமிலாப் பெரு வாழ்வு எனும் சாவாவரம் பெறுகிறார்கள். அதை அடையாதவர்கள் சவங்களே. மரணப் பிடியில் சிக்குண்டவர்களே. இவர்களை “இனிச் சாகும் பிணங்களே” என்று வடலூர் வள்ளற் பிரான் கூறியருளியுள்ளார்கள்.

திரு அருட்பா 6 வது திருமுறை

111 இரங்கள்

ஆன்ம ஔய உரிமை

பாடல் - 1

ஆயுரைத்த அருடஜோதி வருகின்ற தருணமிதே யறிமி னென்றே
வாயுரைத்த வார்த்தை என்றன் வார்த்தைகளென்கின்றார் இம்மனிதர்
அந்தோ
தாயுரைத்த திருப்பொதுவில் நடம்புரிந்தென் உளங்கலந்த தலைவா
இங்கே
நீயுரைத்த திருவார்த்தை என அறியார் இவர் அறிவின் இகழ்ச்சி என்னே

பாடல் - 4

தொண்டாளப் பணந்தேடும் துறையாள உலகாளச் சூழ்ந்த காமப்
பெண்டாளத் திரிகின்ற பேய்மனத்தீர் நும்உயிரைப் பிடிக்க நாளைச்
சண்டாளக் கூற்றுவரில் என் புகல்வீர் ஞானசபைத் தலைவன் உம்மைக்
கொண்டாளக் கருது மினோ ஆண்ட பின்னர் இவ்வுலகிற் குலாவு வீரே

பாடல் - 6

அணங்கெழு பேரோசையொடும் பறை யோசை பொங்கக் கோரணி
கொண்டந்தோ
பிணங்கழவி எடுத்துப் போய்ச் சுடுகின்றீர் இனிச் சாகும் பிணங்களேநீர்
கணங் கழுகுண்டாலும் ஒரு பயன் உண்டே என்ன பயன்கண்டீர் சுட்ட
எணங்கெழுஞ் சாம்பலைக் கண்டீர் அது புன்செய் எருவுக்கும் இயலா
தன்றே.

மேலே கூறப்பட்ட எட்டிரண்டின் இரகசியப் பொருளைப்
போலவே மற்ற பரிபாஷைச் சொற்களிலும் தேவ இரகசியங்கள் வைத்து
முருகப் பெருமான் பூட்டியுள்ளார்கள். சிவனைநிகர் பொதிய வரை
முனிவன் அகமகிழ இருசெவி குளிர இனிய தமிழ் பகர்ந்தது போலவே.
சிவனார் மனங்குளிர உபதேச மந்திரம் இரு செவி மீதிலும் பகர் செய்
குருநாதர் ஆகிய முருகப் பெருமானே ஆதி சைவ பீடாதிபதி என்பதை
இதுவரை நாம் தொகுத்துக் கூறிய சான்றுகளைக் கொண்டு வாசகர்கள்
உணரலாம்.

சைவப் பெருமைத் தனிநா யகனந்தி
உய்யவகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்து லார்க்கு வகுத்து வைத் தானே.

மேற்கூறியுள்ள திரு மந்திரப் பாடலிலிருந்து குரு நெறி என்பதும்,
சிவ நெறி என்பதும் சன்மார்க்கம் என்பதும் சைவ சமயமே எனக்
காணலாம்.

யோக சிகா உபநிடதத்தில் சங்கர பகவான் கூறியருளியபடி,
சீவர்கள் மோட்சம் அடைய யோக ஞானத்தைத் திடமாக அப்பியாசம்
செய்ய வேண்டும் என்ற உண்மை இந்த நூலின் பாடல்களில் மிக
விரிவாகக் காணலாம். ஒரு சில பாடல்களைக் கீழே தருகிறோம்.

பாடல் - 377

ஒன்றான சத்தியடா உறவு மாகி
 உன்னோடே பிறந்த தொண்ணூற் நாறுபேரை
 நன்றாக நசித்திடலாம்) மவுனங் கண்டால்
 நாடாட்டால் நகைபுரிந்து பேசுவாளாம்
 குன்றாதே மவுனம் வைக்கும் போது நீயுங்
 கோடிதன. மிருந்தாலுங் குருவுக் கீவாய்
 மன்றாட்டுப் பண்ணாதே மற்கட்டாதே
 மனதிரங்கு மட்டுமடா குருவைக் காரே.

பாடல் - 378

காரையா பன்னிரண்டு வருடங் காத்தாற்
 காட்டுவார் மவுன மென்ற விஞ்சை தன்னை
 மாராத வாழ்வல்லோ சிவயோகத்தால்
 மயங்கினால் வருவ தென்ன விழலாய்ப் போச்சு
 பாராதே சந்தேக மாக மைந்தா
 பார்த்தாக் காற் பாவம்வரும் தோஷமாகும்
 நேராதே சந்தேகந் தெளிந்து நீயும்
 நிஷ்டையிலே நின்றாக்காற் காட்டுவாளே.

பாடல் 379

காட்டுவாள் குருமொழியுந் தவறாவண்ணங்
 காரணமே பூரணமே யென்று போற்ற
 நாட்டுவா ளென்மகனே வாவா வென்பாள்
 நல்வினையுந் தீவினையும் நசித்துப் போகக்
 கூட்டுவாள் தன்னோடே யுறவதாக்கிக்
 கூறுவாள் மவுனமென்ற விஞ்சை யெல்லாம்
 பூட்டுவாள் கற்ப மறிந்துண்ணச் சொல்லிப்
 புகழ்ந் திடுவாளென் மகனே யென்றே போற்றி
 மாட்டுவாள் நமனையுந்தான் மாண்டு போக
 மாறாத வாசியிலே யேற்றுவாளே.

பாடல் 380

ஏற்றுவாள், கண்மணியே மகனே என்று
 ஈசனுக்கு மேலாக இருக்கச் சொல்வாள்

வாழ்த்துவாள் அமுதமெல்லாம் உனக்கே யீந்து
 வந்தவினை அற்றிடவே வாக்கு மீவாள்
 மாற்றுவாள் பிறவிதனை வர வொட்டாமல்
 மயக்கம் என்ற மாயை யெல்லாம் வாங்கிக் கொள்வாள்
 ஏற்றுவா ளீராறு தலத்தினூடே
 என்மகனே யென்று சொல்லிக் கூறுவாளே.

பாடல் 381

கூறுவதற் கெளிதாமோ அவடன் கோலக்
 கோலமென்ன கோலமெல்லாம் வெகு வாங்குத்து
 சேருவது கெதியறிந்து சேருவாளாஞ்
 செகத் தோடே கூத்தாடித் திரிகுவாளாம்
 ஏறுவது லாடத்தில் ஏறுவாளாம்
 என் தாயாள் முகமாறி யாடுவாளாம்
 மேருவில் ஓர்கால் மிதித்துக் கொள்ளுவாளாம்
 மெல்லியடா நல்லவளாம் வருகுவாளே.

பாடல் 382

வருந்தாத பாவிகட்கு வருந்து வாளோ
 வம்பு சொலும் வீணர்தங் களிடஞ் சேர்வாளோ
 பொருந்தாத பேர்களுக்குப் பொருந்து வாளோ
 புல்லர்களை நம்பியுந்தான் வருகுவாளோ
 இருந்தாலு மவுனமதை எண்ணினாலும்
 என் தாயைப் போற்றார்க்கு வருவதுண்டோ
 திருந்திடவே மலையாமல் நிலையைப் பாரு
 சீவன் முத்தன் ஆவதற்குத் தீர்க்கம் பாரே.

மேற் கண்ட பாடல்களிலிருந்து, ஒருவன் ஜீவன் முத்தன் ஆவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? எத்தனை ஆண்டுகள் குரு பிரானிடம் சேவை செய்ய வேண்டும்? குரு பிரானிடம் எவ்விதம் நடந்து கொள்ள வேண்டும்? பிறவா வரமும், சாவாவரமும் எப்படிப் பெறுவது? குரு காணிக்கை எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்? நமது தொண்ணுற்றாறு தத்துவங்களை நசிக்கச் செய்து தத்துவ நிக்கிரகம் செய்வது எப்படி? சிவயோகத்தால் நாம் அடையும் பயன் யாது? நிஷ்டையில் நிற்பது எப்படி? நல்வினை தீவினைகளை நசிக்கச் செய்வது எங்ஙனம்? கற்பம் உண்ணும் முறை எவ்வாறு? என்றிவை போன்ற விபரங்களைக் காணலாம்.

ஆகவே, சைவமதம் அல்லது சைவ சமயம் என்றால் ஒரு குரு பிரானை அடைந்து, பனிரண்டு ஆண்டுகள் குருபரன் காட்டிய நெறியில நின்று சிவ யோகம் பயின்று சிவபோகத்தால் அடையும் சிவானந்தம் சிவானுபவம் பெற்று ஜீவன் முத்தன் ஆவது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கு சரிதை, கிரிகை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு படிகளாக அமைத்துள்ளார்கள். இவை நான்கும் நான்கு தனிப்பாதைகள் அல்ல. ஒரே பாதையில் உள்ள நான்கு படிகள் ஆகும்.

மேற் கூறியவற்றை எல்லாம் ஊன்றிப் படித்து நினைவில் வைத்துக் கொண்டால், போலிக் குருமார்களிடமும், போலிச் சாமியார்களிடமும், போலி யோகிஸ் வரார்களிடமும் நாம் ஏமாந்து போகமாட்டோம்.

வடமொழியும், தமிழ் மொழியும்

முருகப் பெருமான், அகத்திய மகா முனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய இந்த நூலில், யோகத்தைப் பற்றியும் யோகத்தால் அடையும் ஞானத்தைப் பற்றியும். நிஷ்டை, சமாதி முதலிய நிலைகளைப் பற்றியும், விரிவாகக் கூறியருளியிருக்கிறார். இவைகளை விளக்கிக் கூறும் பொழுது அநேக வடமொழிச் சொற்களையும் முருகப் பெருமான் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

பாடல் 298-500

கொள்ளடா வாசிநிலை யறிந்தாற் கற்பம்
குலதெய்வ மறியாட்டா லாகாதையா
அல்லடா விந்நூலை யறிந்துபாடி
அப்பனே வட மொழியைத் தமிழுண்டாக்கி
செல்லடா சிங்கு வங்கு வாசல்தாண்டிச்
செபித்தனடா விந்நூலைப் பதனம் பண்ணி
விள்ளடா வீணருக்குக் கொடுத்திடாதே
விட்டகுறைக் காரனுக்கே எய்தும்பாரே.

என்னும், பாடலில்.

"வடமொழியைத் தமிழுண்டாக்கி" என்ற சொற்றொடர் மிக நுட்பம் வாய்ந்தது. அதன் பொருளைக் கூர்ந்து ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும்.

“வட மொழியைத் தமிழுண்டாக்கி அல்லடா இந்நூலை அறிந்து பாடி” என்று கூறியிருப்பதால், இதற்கு முன் இந்த நூல் வடமொழியில் இருந்ததா? முதலில் யாரால் இயற்றப் பெற்றது என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன.

முருகப்பெருமான், சிவனாருக்கும், அகத்திய மகா முனிவருக்கும் யோக ஞானத்தை உபதேசித்துப் பயிற்றுவித்த குருபிரான் ஆவார்- அவரே ஆதிபரமகுரு. இந்த யோக ஞான நூலைத் தனது குருபரனின் பாதம் போற்றியே ஆரம்பித்திருப்பதைக் காண்கிறோம் - ஆனால் முருகப் பெருமானின் குருபிரான் யார் என்ற விபரம் இப்போது கிடைத்துள்ள எந்த நூலிலும் காணப்படவில்லை.

போக மகா முனிவர் இயற்றியருளிய சத்த காண்டம் 7000 என்ற நூலின் 5852, 5853 வது பாடல்களில் “முத்தான வடிவேலார் முருகருடைய வயது எது என்றாக்கால் சத்தியமாய் வயததுவும் கணக்கோ இல்லை. முருகப் பெருமான் சொன்னபடி பலபேர் சுருதி முறை, வேதாகமங்கள் பாடிவைத்தார். சுப்பிரமணியர் காப்பே என்று நூல்களெல்லாம் நாட்டினாரே என்று கூறியுள்ளார்.”

சுருதி முறை என்ற உபநிடதங்களும், வேதங்களும், ஆகமங்களும், வடமொழியில் இயற்றப் பெற்றுள்ளன. முருகப் பெருமான் சொன்னபடி என்றிருப்பதால் முருகப் பெருமான் அவற்றை வடமொழியில் சொன்னபடி இயற்றப் பட்டனவே என்பது தெளிவாகிறது.

சௌமிய சாகரம்: பாடல் : 6

தானான சதுரகிரி மூலங்கண்டு
தவமான சிவயோகத்திருக்கும் போது
கோனான வேதியரை அடுத்து நானும்
குறியான பூரணத்துக்கு உறுதிகேட்டேன்
ஊனான சத்திசிவம் என்று பின்னும்
உண்மையுள்ள அகஸ்தியனே வாவாவென்றார்
தேனான வடமொழியைக் கையில் ஈந்து
திருவான பூரணத்தின் திரஞ்சொன்னாரே.

பாடல் : 7

திரஞ்சொன்ன மகிமையை நான் பெற்றுக்கொண்டு
திருவான வடமொழியை நன்றாய்ப் பார்த்து

பரஞ்சேர்ந்த பூரணமாம் அறிவில் ஏறி
 பாடினேன் செளமிய சாகரத்தை மைந்தா
 சரமான வாசியில் நான் உறுதி கொண்டு
 சந்தோஷமாக ஈராறு நூறும்
 வரஞ்சேர்ந்த தவமதனால் பாடி நானும்
 மகத்தான வேதியர் முன்வைத்தேன் பாரே.

பாடல் : 8

தானான செளமிய சாகரத்தை நன்றாய்த்
 தன்மையுடன் ஆதியந்தந் தயவாய்ப் பார்த்து
 தேனான வட மொழியைத் தமிழ்தான் செய்த
 திரமான கருவிபரம் நன்றாய்ச் சொன்னீர்
 ஊனான உலகமதில் உலகத்தோர்கள்
 உறுதியுள்ள கைலாயம் இடங்கொள்ளாது
 மாணாகேள் செளமிய சாகரத்தை நீயும்
 மார்க்கமுடன் அந்திசந்தி மகிழ்ந்துபாரே.

முருகப் பெருமான் அகத்திய மகாமுனிவருக்கு, “தேனான வடமொழியைக் கையில் ஈந்து திருவான பூரணத்தின் திரஞ் சொன்னார்” என்றும், அதன்படியே, தான் 1200 பாடல்கள் கொண்ட செளமிய சாகரம் என்ற நூலை இயற்றி, முருகப் பெருமான் முன்வைத்ததாகவும், அகத்திய மகாமுனிவர் கூறியுள்ளதைக் காண்கிறோம். தன் சீடராகிய அகத்திய மகா முனிவர் இயற்றித் தன் முன்னே வைத்த செளமிய சாகரம் என்ற நூலைத் தயவுடனே படித்துப் பார்த்து.

“தேனான வடமொழியைத் தமிழ் தான் செய்த திரமான கருவிபரம் நன்றாய்ச் சொன்னீர்” என்று முருகப் பெருமான் அகத்தியனாரைப் பாராட்டியுள்ளதையும் காண்கிறோம்.

காகபுசுண்டர் பிரான் பெருநூல் காவியம் 1000 ல் 436 வது பாடலில் “பாசையென்ன சமஸ்கிருத வடமாம் பாசை பரிச்சுழையைக் காட்டிடுமா முத்தியீமா” என்றும்.

440 வது பாடலில்

கிரந்த மென்ன அகத்தியர் சொல் பாசைதானே
 கிழக்குருவும் சத்திரியர் வசிஷ்டர்தானே
 பிறந்தமென ராமர்வீடு தனிலிருந்தார்

எனவும் பாடியருளியுள்ளார்.
மேலும் 4 வது பாடலில்

தானென்ற ஞானமதை வெளியதாகத்
தான்சொல்ல வேணுமென்று வசிஷ்டர் கேட்க...
.... கோனென்றே வேண்டினதால் வசிஷ்டருக்குக்
குறிப்பாக ஞானமதைச் செப்பினேன்.

எனவும் கூறியருளியிருக்கிறார்.

வசிஷ்ட மகா முனிவர், இராம பிரானின் குரு ஆவார், காகபுசுண்டர் பிரான் வசிஷ்டருக்கு இந்த நூலில் யோக ஞானத்தைத் தமிழ் மொழியில் உபதேசித்தருளி விளக்கியுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

சமஸ்கிருத மொழியை “வடமாம் பாசை” என்றும் “பரிச்சுழி” என்ற ஞான யோக இரகசியத்தை, வடமாம் பாசையாகிய சமஸ்கிருதம் காட்டிடுமா? காட்டாது என்றும். சமஸ்கிருதம் முத்திகொடுக்காது என்றும் திட்டமாகக் கூறியுள்ளார்.

மேலும் 440 வது பாடலில், “கிரந்தம் என்ற பாசை அகத்தியர் சொல் பாசை தானே” எனவும் வசிஷ்டர் ராமர் வீட்டில் இருந்தார் என்றும் கூறியுள்ளார்.

மேற்காணும் பாடல்களிலிருந்து, வசிஷ்ட மகா முனிவர் தமிழ் மொழியிலும் புலமை மிக்கவர் என்பது தெளிவு - ஆகையால் அவர் சீடரான இராமபிரானுக்கு “பரிச்சுழி” முதலிய யோக ஞான இரகசியங்களை சமஸ்கிருத மொழியில் விளக்கிக்காட்ட முடியாதாகையல் தமிழ் மொழியிலே தான் விளக்கி யருளி பிரம்மோபதேசம் முதலிய யோக ஞான தீட்சைகளை வழங்கி இருக்க வேண்டும். வசிஷ்ட மகா முனிவர் இராமபிரானுக்குத் தமிழ் மொழியிலே தான் உபதேசம் அளித்தார் என்ற உண்மையைக் கீழ்வரும் பாடல்களிலிருந்து காண்கிறோம்:-

வசிஷ்டர் ஸ்ரீ ராமனுக்குபதேசித்த

வைத்திய சூஸ்திரம் - 206.

காப்பு

பூரணமாய் நின்ற பரை பாதம் போற்றி
புகழான சூத்திரத்தி னிரு நூற்றாறு

நாரணனா ருபதேசஞ் செய்த மார்க்கம்
 நவிலுகிறேன் ரெகுராமா நன்றாய்ப் பாரு
 ஆரணனும் திருமாலும் ஆதியந்தம்
 அறியாமல் அழலுருவாய் நின்ற சோதி
 காரணமாய் மகவாக வந்த கந்தன்
 கணபதியுஞ் சரஸ்பதியுங் காப்புத் தானே.

வசிஷ்டர் ஸ்ரீராமனுக்குபதேசித்த

ஞானோ தயம் - 16

பாடல் - 10

யோகமதில் ரேசக பூரகமும் பண்ணி
 யுண்மையுடன் கும்பத்தில் நின்று கொண்டு
 ஏகமென்ற மனதுறமாய்ச் செபித்தா யானால்
 என்மகனே வடிவேலன் பிரகாசிப்பான்
 தாகமாயவர் பதமே பனிந்து போற்றித்
 தன்மையுள்ள சிவாய குரு சிவமே யென்று
 வேகமுடன் பூட்டுமுனை திறக்க வென்று
 வேண்டினால் திறவு கோல் தருவார் தானே

இதன்றியும், இராமபிரான் தென்னாட்டுக்கு வந்து அனுமான் முதலானோருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தது தமிழ்மொழியில்தான் இருந்திருக்க முடியும். ஆகவே, இராம பிரானுக்கும் தமிழ் மொழியில் புலமை இருந்திருக்கிறது.

மேலும், இராமேசுவரத்தில், இராமபிரானும், சீதா பிராட்டியாரும் சிவலிங்கத்தை (ப் பிரதிஷ்டை செய்து) அமைத்துச் சிவபெருமானை வணங்கிய பின், அயோத்திக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள்.

இராம பிரானின் சமயம், சைவம் என்று இதிலிருந்து நிரூபணை ஆகிறது.

போக மகா முனிவர், சத்த காண்டம் 7000ல் 5834, 5835, 5836 வது பாடல்களில் வால்மீகி முனிவர் துய்ய தமிழ்ப்பண்டிதர் என்றும், கல்விமான் என்றும் கூறியுள்ளார். இவர் வால்மீக ராமாயணத்தையும் தேனான வைதீக சாத்திரங்களையும் (யோகவாசிஷ்டம்) தெளிவுடனே இயற்றி உலகமாந்தருக்கு அளித்தருளிய ஞான சித்தர் எனவும் கூறியுள்ளார்.

வால்மீகி முனிவரைப் பற்றிய இந்தப் பேருண்மை உலக மக்களுக்கு இன்பமயமான ஆச்சரிய செய்தியாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏனெனில், வால்மீகி முனிவர் வால்மீகி இராமாயணத்தை வடமொழியில் முதன்முதலில் இயற்றியருளிய ஆதிகவி என்று வைதீக உலகுக்குத் தெரியுமேயன்றி அவர் ஒரு தாய்மையான தமிழ்ப் பண்டிதர், கல்விமான் என்ற செய்தி போக மகா முனிவர் கூறியிராவிடில், யாருக்கும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பின்றிப் போயிருக்கும்.

மேபாக மகா முனிவர் சத்த காண்டம் - 7000

பாடல் - 5834

போற்றுவார் பூதலத்தார் எல்லாருந் தான்
பொங்கமுடன் இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வேன்
தேற்றமுடன் வால்மீகர் என்ற சித்து
தெளிவான மார்க்கமது சொல்வேன் பாரீர்
மாற்றமயம் நீக்கியல்லோ வையகத்தில்
வளமையுடன் வெகுகாலம் இருந்த சித்து
ஆற்றலுடன் வால்மீக ராமாயணத்தை
அவனிதனில் மாந்தருக்குச் செய்திட்டாரே.

பாடல் - 5835

செய்ததொரு வால்மீகர் வயது ஏதென்றால்
செப்பமுடன் எழுநூற்றுச் சொச்சம்பா
துய்ய தமிழ்ப்பண்டிதனாம் கல்விவானாம்
தூய்தான் வகப்பேரு கொண்டசித்து
பையவே சமாதிமுகம் சென்றதில்லை
பாங்குடனே காயாதி கொண்டுதானும்
வெய்யவே நெடுங்காலம் இருந்தசித்து
வேதாந்த வால்மீகர் தானுமாமே.

பாடல் - 5836

தானான வையகத்து மாந்தர்க் கெல்லாம்
தகமையுள்ள வால்மீகர் சரிகை தன்னை
கோனான குருவான வால்மீகர் தானும்
குவலயத்தில் பேர்கொண்ட ஞானசித்து
தேனான வைதீக சாத்திரங்கள்
தெளிவுடனே கட்டிவைத்த ஞானசித்து

பானான பராசரிஷிக் கொப்பதான
பாங்கான ரிடி என்று செப்பலாமே.

திருமூலர் பிரான் இயற்றியருளிய திரு மந்திரம் 3000 என்ற நூலில், “ஆரியமும் தமிழும்” என்ற சொற்றொடரும் தமிழ்ச் சொல் வடசொல் எனும் இவ்விரண்டும் உணர்த்தும் அவனை என்ற சொற்றொடரும் கீழ்வரும் பாடல்களில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. மேலும், “அண்ணல் அருளால் அருளும் சிவாகமம்” எனவும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

இப்பாடல்களில், நாம் ஆராய்ந்து. தெளிந்து அறிய வேண்டிய பல உண்மைகள் பொதிந்துள்ளன.

பாடல் - 108

அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம்
எண்ணிலி கோடி தொகுத்திடுமா யினும்
அண்ணல் அறைந்த அறிவறி யாவிடில்
எண்ணிலி கோடியும் நீர்மேல் எழுத்தே.

பாடல் - 109

மாரியும் கோடையும் வார்பனி தூங்கநின்
றேரியு நின்றங் கிளைக் கின்ற காலத்து
ஆரியமும் தமிழும் உடனே சொலிக்
காரிகை யார்க்குக் கருணை செய்தானே.

பாடல் - 110

அவிழ்க்கின்ற வாறும் அதுகட்டு மாறும்
சிமிழ்த் தலைப்பட்டுயிர் போகின்ற வாறும்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனும் இவ்விரண்டும்
உணர்த்தும் அவனை உணரலுமாமே.

முருகப் பெருமான் சொன்னபடி சுருதி முறை வேத ஆகமங்களைப் பலபேர் பாடிவைத்தார் என்று போக மகா முனிவர் கூறுகிறார். திருமூலர் பிரான், “அண்ணல் அருளால்” அதாவது, அண்ணல் மனதிரங்கி அருளிச் செய்தபடி மற்றையோர் சிவாகமம் எண்ணிலிகோடி தொகுத்தனர் எனினும், அண்ணல் அறைந்த அதாவது உபதேசித்தருளிய “அறிவு” என்ற இரகசியப் பொருளை அறியாதவர்களுக்கு அவையாவும் நீர்மேல் எழுதிய எழுத்துப்போல

உடனே மறைந்து போய் பயனளிக்காமாட்டா என்றும், மேற்கண்ட பாடலில் கூறியிருக்கிறார்.

மேலும், “காரிகையார்க்கு ஆரியமும், தமிழும் உடனே சொல்லிக் கருணை செய்தார்” எனவும் கூறுகிறார்.

இங்கே காரிகையார் என்ற சொல் யாரைக் குறிக்கிறது? என்ற வினாவுக்கு விடை காண்பது அவசியமாகிறது.

[ஆறாவது திருமுறை]

80 வது அதிகாரம் - தலைவிவருந்தல்.

பாடல் - 14 ல்

காரிகையீர் எல்லீருங் காணவம்மின் எனது

கணவர் அழகினை என்றேன்

என்று வடலூர் வள்ளற் பிரான் தன்னை ஒரு பெண்ணாகப் பாவித்துத் தனது குரு பிரானைக் கணவர் என்று கூறி மற்ற சீடர்களைத் தோழியர்களாக உருவகப்படுத்தி அவர்களைக் காரிகையீர் என்று அழைக்கிறார்.

அதுபோல், முருகப் பெருமான் தன்சீடர்களாகிய சித்தர் மரபினர்களுக்கு ஆரியமும் தமிழும் ஒருங்கே கற்பித்தருளினார் என்று திருமுலர்பிரான் கூறியுள்ளார்.

ஆரியமும் தமிழும் உடனே சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன? என்ற கேள்விக்கு விடை காண்பது அவசியமாகிறது. வடசொல்லில் ஒரு இரகசியத்தை வைத்து “அதுகட்டுமாறும்” அதைத் தமிழ்ச்சொல்லாகப் பிரித்துப் பொருள் விளங்கும் வண்ணம் “அவிழ்க்கின்றவாறும்” ஒவ்வொரு பரிபாசை இரகசியத்திற்கும், ஆரியமும். தமிழும் உடனே சொல்லி காரிகையார் என்று அழைக்கப் பெற்ற சித்தர் மரபினர்க்கு அருளியுள்ளார்.

உதாரணமாக, யோக ஞான நூல்களில் மறை பொருளாகக் கூறப் பெற்றுள்ள அநேக இரகசியங்களில். ஒன்றாகிய “சுழிமுனை” என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். சுழிமுனையாகிய பூட்டை. “நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண்ணை ஆச்சாரியார் அனுக்கிரகத்தால் திறக்கப் பெற்றுக் கொள்வது நலம்.” ஏனெனில், மேற்படி நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்கப் பெற்றுக் கொண்டவனுக்கு எல்லா

அனுபவங்களும் பட்டப்பகல் போல் தெரியும். அவன் தான் சுத்தஞானி என்று வடலூர் வள்ளற்பிரான் கூறியருளியிருக்கிறார்.

33 ஸ்ரீரீகாப நிஷத்து

இந்த உபநிடதத்தில் 14. 15 வது சுலோகங்கள் கீழ் வருமாறு:-

சுலோகம் 14

இடாரக்ஷது வாமேன பிங்களா தக்ஷிணேனது

தயோர் - மத்தயே வாம் ஸ்த்தானம் யஸ்தம் வேத ஸவேதவித்

(உரை) இடை எனும் நாடி இடது பக்கத்தில், ரக்ஷையாக இருப்பதையும் பிங்களை என்பது வலது பக்கத்திலும். அவற்றின் நடுவில் உள்ள சிறந்த ஸ்தானத்தையும் காண வேண்டும். அதைக் காண்பவனே வேத ரகசியம் அறிந்தவன் ஆவான்.

இதை காணாதவன் வேதரகசியம் அறியாதவன் என்பது மறை பொருளாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சுலோகம் 15

ஸுஷும்னாது பரேவீனா விரஜா ப்ரஹ்ம ரூபிணி

த்வாஸப்ததி ஸஹஸ்ராணி ப்ரதி நாடஷு தைதிலம்

ச்சித்யந்தே த்த்யான யோகேன ஸுஷும்னைகா நச்சித்யதே

(உரை) ஸுஷும்னா நாடிதான் பரம்பொருளில் லயிக்கச் செய்வது. மாசற்றது. பிரம்ம சொரூபமானது. எழுபத் திரண்டாயிரும் நாடிகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் எண்ணெய் போன்ற வஸ்து உள்ளது. அவை தியான யோகத்தால் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஸுஷும்னை ஒன்றுதான் பிரிக்கப்படுவதில்லை.

இவ்வாறு பிரிக்கப்படாமல் உள்ள சொல்லாகிய ஸுஷும்னா என்ற சொல் வட சொல் ஆகும். அந்த வேதரகசியமாகிய "அது கட்டு மாறும்" வட சொல்லாகக் கட்டும் விதமும். கீழ்வரும் முருகப் பெருமான் அருளியுள்ள பாடல்களில் அந்த இரகசியத்தைத் தமிழ்ச் சொல்லாக உண்டாக்கி அதைத் தமிழில் அவிழ்க்கின்றவாறும் காணலாம்.

பாடல் 459-500

பேசியே அழியாதே முப்பூ மார்க்கம்

பிண்டம் என்றும் நாதம் என்றும் இதற்குப் பேராம்

வாசியே நிறுத்துமடா இந்தப் பூவால்
 வல்லோர்க்குக் கிட்டும் அது மற்றோர்க்கு ஏது
 கூசியே திரியாதே வழலை மார்க்கம்
 கோடான கோடிவரை கூட்டிவைக்கும்
நாசியே சுழிமுனையாம் விந்துநாதம்
 நாட்டா முப்புவை அறிந்து தானே.

பாடல் 460 - 500

தானென்ற மூன்றெழுத்தின் விபரங்கேளு
 சத்தியமாய் இடைபின் சுழி முனையது ஆச்சு
 நான் என்றும் அகாரம் என்றும் உகாரம் என்றும்
 நடுவணையா மகாரம் என்று நாடினாலும்
 தேனென்ற அகாரமொடு மகாரந்தானும்
 தெளிவு ஆன உகாரமும் மூன்றெழுத்துமைந்தா
 கோன்என்ற மகாரமல்லோ மவுனம்ஆச்சு
 குருவான அகாரமொடு உகாரங்கேளே.

திரு வாதவூரராகிய மாணிக்கவாசகப் பிரானவர்கள், திருஞானத்
 தாழிசை என்ற பதிகத்தில், முதற் பாடலில்,

“சுழியாகிய முனை கண்டபின் உற்றார் உறவற்றாய்” என்று
 பாடியுள்ளார்.

காகபுசுண்டர் பிரான் சமஸ்கிருத வடமாம்பாசை பரிச்சுழியைக்
 காட்டாது என்றும் பரிச்சுழியைக் காட்டாத தனால், முத்திகிடைக்காது
 என்றும் கூறியதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். வடமாம் பாசை
 என்றதன் பொருள் என்ன?

“வடம்” என்ற சொல் வடக்கயிறு, தேர்வடம் போன்ற
 பலபிரிவுகளைக் கொண்டு பின்னி முறுக்கி உண்டாக்கிய. பலம்வாய்ந்த
 சுலபமாகப் பிரிக்க முடியாத கயிற்றைக் குறிக்கிறது. அதுபோல்.
 சமஸ்கிருத பாசை முருகப் பெருமானால் வேதரகசியங்களை வைத்துப்
 பின்னி முறுக்கி உண்டாக்கப் பெற்ற தேர் வடம் போன்ற வடம் ஆம்
 பாசை, தேவர்களுக்காகவே தேவரகசியங்களைப் பூட்டிவைத்த
 பரிபாசையாகிய தேவபாசை ஆகும்.

கூலிரிகோபநிததத்தில், ஸுஷுமனா என்ற சொல் ஒன்று தான்
 பிரிக்கப்படுவதில்லை என்று கூறப்பெற்றுள்ளது.

அதை முருகப்பெருமான் அருளிய பாடல்களில் பிரித்து, கட்டை அவிழ்த்து, விரிவான விளக்கங்கள் கூறியருளியுள்ளார்.

மாணிக்கவாசகப் பிரானும் சுழியாகிய முனையைக் கண்டதாகக் கூறுகிறார். இதைத்தான் காகபுசுண்டர் பிரான் பரிச்சுழி என்று கூறுகிறார்.

ஒரு சற்குரு பெருமானை அடைந்து, அவர் தயவால், சுழிமுனை என்ற நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண் புருவப் பூட்டு திறக்கப் பெற்றுக் கொண்டால்தான் இந்தப் பரிச்சுழியைக் காணமுடியும்.

சற்குரு பெருமானிடம் பிரம்மோபதேசமும், பாத தீட்சையும் பெற்றவர்களுக்கு இவையாவும் பட்டப்பகல் போல் தெரியும்.

இதையேதான் கூசுலிரிகோபநிடதம் 14வது சுலோகத்தில் “அதைக் காண்பவனே வேத ரகசியம் அறிந்தவன் ஆவான் எனக் கூறுகிறது ஸ்ரீ இராமபிரான் முக்திகோபநிடதத்தில், “இந்த நூற்றெட்டு உபநிடத சாஸ்திரம் இரகசியமானது. வேத வித்தையை முற்றும் சுற்றுணர்ந்த சற்குரு பெருமானிடம் நேரில் உபதேசிக்கப்பெற வேண்டும்” என்றும். “நாலு வேதங்களையும் எல்லா சாஸ்திரங்களையும் பல தடவை படித்தாலும் பிரம்மவித்தைச் செயலை ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் பெறாவிடில் அகப்பையானது சமையல் ருசியை அறியாதது போலப் பயனற்றதாகும்” என்றும் எவ்வித சந்தேகத்துக்கும் இடமில்லாமல் கூறியுள்ளார். வடமாம் பாசையில் கூறிப் பூட்டப்பெற்ற வேத இரகசியங்கள் தமிழ்ச் சொல்லால் அவிழ்க்கப்பெற்று. கிரந்திகளாகிய முடிச்சுகள் நீக்கப் பெற வேண்டும். இந்தக் காரணத்தினாலே தான் இந்த வட மொழிக்குக் “கிரந்தம்” என்று பெயர் ஏற்பட்டது.

நாம் மேற்கூறிய சான்றுகளிலிருந்து. தமிழ், கிரந்தம் என்ற இரு மொழிகளுக்கும் ஆதிபிதா முருகப் பெருமான் தான் என்ற பேருண்மையாதொரு ஐயப்பாட்டிற்கும் இடமின்றி உறுதியாகிறது.

முருகப் பெருமானின் சீடராகிய அகத்திய மகா முனிவரும், அவர் மரபில் வந்த சித்தர், முனிவர், ரிஷிகள் முதலானோர்களும் தமிழ் மொழியிலும், கிரந்த மொழியிலும் புலமை பெற்றிருந்தார்கள் என்பதும் நிச்சயம் ஆகிறது. இவர்களிடமிருந்து பிற கல்விமான்களிடையேயும் கிரந்த மொழி பரவி வந்திருக்கிறது.

மேற்கூறப்பெற்ற உண்மைகளை நாம் முருகப் பெருமான், அகத்திய மகா முனிவர், காகபுசுண்டர் பிரான், போக மகா முனிவர்

முதலானவர்களின் நூல்களிலிருந்தும், 108 உபநிடதங்களினின்றும் தொகுத்துத் தக்க சான்றுகளோடு கூறியுள்ளோம்.

உண்மைகள் இவ்வாறிருக்கும் பொழுது, இந்திய சரித்திரத்தை எழுதிய ஆங்கிலேய ஆசிரியர்கள், ஆரியர்கள் என்ற வகுப்பினர் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இந்தியாவிற்குள் புகுந்து குடி யேறியவர்கள் என்றும், அவர்கள் மொழி ஆரிய மொழியாகிய சமஸ்கிருதம் என்றும் எழுதியுள்ளதை ஆதாரமாகக்கொண்ட அபிப்பிராயங்கள் மக்களிடையே மட்டுமன்றி தமிழ்ப்பண்டிதர்களிடையிலும் நிலவி வருவதைக் காண்கிறோம். ஆனால், ஆங்கிலேயே ஆசிரியர்கள் சித்தர்கள் நூல்களைப் படித்திருக்க வாய்ப்பே இல்லை, இந்தியச் சரித்திர ஆசிரியர்களும் சித்தர்களைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஏனெனில், இந்த நூல்கள் கலா சாலைகளிலோ, பள்ளிக் கூடங்களிலோ யாராலும் பயிலப் படவில்லை. ஏதோ சில மடங்களிலும், சன்னியாசிகளிடமும் இருந்து வந்திருக்கின்றனவே யன்றிப் பொது மக்களிடம் அதிகமாகப் புழக்கத்தில் இருந்ததில்லை.

மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்து இந்தியாவில் குடியேறியவர்களை ஆரியர்கள் என்று சரித்திர ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் இந்தியாவில் குடியேறிய காலம் என்ன? அதற்கு என்ன ஆதாரம்? அவர்களுக்கு “ஆரியர்” என்று பெயர் எப்படி ஏற்பட்டது? காரணம் என்ன? ஆரியம் என்ற சொல்லின் பொருள் யாது? ஆரியம் எப்படி சமஸ்கிருதம், கிரந்தம், வடமொழி என்று பெயர் பெற்றது? மத்திய ஆசியாவில் அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவர் கூட இல்லாமல் எல்லோரும் கூண்டோடு இந்தியாவிற்குள் நுழைந்து குடியேறி விட்டார்களா? மத்திய ஆசியாவில் தற்போதுள்ள மனிதர்கள் எப்படி உண்டானார்கள்? அவர்கள் தாய் மொழி எது?

இந்தமாதிரியான கேள்விகளுக்குச் சரித்திரத்தில் சரியான தகுந்த விடைகள் இல்லை. சரித்திர ஆசிரியர்கள் எதை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதினார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்தக் கூற்றை ஆதரிப்பவர்களுக்கும் தெரியவில்லை.

காலம்: தொல்காப்பியம் சிறப்புப் பாயிரம் இளம் பூரணர் உரையில் இருந்து “பாண்டியன் மாகீர்த்தியின் காலத்தில்,” பாண்டிய நாட்டின் தென் பகுதியாகிய பஹுளியாறு முதல். குமரி வரை கடல் கேளால் ஆழிந்து விட அதனை ஈடு செய்யும் பொருட்டு வட இமயம் வரை சென்று பொருது. வெற்றிபெற்று அதனைத் தன்கைப்படுத்திக்

கொண்டான். ஆதலின், இவனை நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன் என்றும் கூறுவர். இப்பாண்டியனின் அவைக் களத்தேதான் தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்டது, என்று அறிகிறோம். இந்த வரலாற்றில், இந்தப் பாண்டிய மன்னன் வடஇமயம்வரை சென்று தன் ஆட்சியை நிலை நாட்டியபோது. ஆரியர்களைப்பற்றியோ அப்பெயரினையுடைய ஒரு இனம் அங்கே குடியேறியிருந்த விபரங்களைப் பற்றியோ ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

முருகப் பெருமான், அகத்திய மகா முனிவர் ஆகியோர் காலம் தலைச் சங்க காலம். தலைச்சங்கம் தென்மதுரையில் அமைக்கப் பெற்றது. ஆகவே பாண்டியன் மாகீர்த்தியின் காலத்திற்கு நெடுங்காலம் முந்தியதாகும்.

இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ என்னும் இரண்டு இடங்களில் முன்னொரு காலத்தில் நாகரீகத்தில் தலை சிறந்து விளங்கிய இரண்டு பெரிய நகரங்கள் அழிந்துபட்ட குறிகள் தோன்றக் கண்டு ஆங்கில அரசின் பழமை ஆராய்ச்சிக்கழகத்தார் சர் ஜான் மார்ஷல் என்போரின் தலைமையில் நுண்ணிதின் ஆராய்ந்து அநேக உண்மைகளை வெளியிட்டுள்ளனர்.

அவற்றில் சில விபரங்களைக் கீழே தருகிறோம், “அவ்விடங்களை அகழ்ந்து பார்க்க அங்கிருந்த நகரங்களில் சிறந்த கட்டிடங்களும், கோயில்களும் அக்கோயில் களிலிருந்த பல சிவலிங்கவடிவங்கள் முதலானவை புலப்படலாயின. இவை தமிழ் மக்களுக்கு உரியவை என்றும் அப்பண்டைத் தமிழ் மக்கள் வணங்கிய சிவலிங்க வடிவங்கள் அவ்விடங்களில் ஏராளமாய்ப் புதைபட்டிருந்தன” என்றும் சர்ஜான் மார்ஷல் எழுதியிருக்கிறார்.

மேலும், இந்திய நாட்டுக்குப்புறம்பேயிருந்து அன்னியர்கள் இந்திய நாட்டுக்குள் நுழைவதற்கு முன்னரேயே இந்தியாவின் வடமேற்கு எல்லைவரை தமிழ் மக்கள் நாடு நகரங்கள் அமைத்தும், சிவலிங்கங்கள் நிறுவியும், சிவபிரான் திருக்கோயில்கள் அமைத்தும் நாகரீகத்தில் மிகச் சிறந்தாராய்த் திகழ்ந்தனர் எனவும் மேற் காணும் ஆராய்ச்சியின் மூலம் புலனாகிறது.

சிவலிங்க வழிபாடு சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தது. சைவ சமயத்தின் ஆதிபீடம் முருகப்பெருமான் என்று போக மகா முனிவர் பாடலில் இருந்து அறிகிறோம். ஆகவே மத்திய ஆசியாவில் இருந்து அன்னியர்களாகிய பல இனத்தோர் இந்தியாவில் குடியேறிய காலம்,

முருகப்பெருமான், அகத்தியனார் முதலியோருடைய காலத்திற்குப் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் பிற்பட்டது என்பதும் நிச்சயமாகிறது.

மேலும் ஆரியம், ஆரியன் என்ற சொல் பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் வேறு பொருள் உடையதாயிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக, “பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கம் ஆரியனே” என்று மாணிக்கவாசகப் பெருமான் “தென்னாடுடைய சிவனை ஆரியனே” என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

சிவன் எப்போது மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்தார்? சிவபெருமான் காலம் சரித்திரத்திற்கு எட்டாத தலைச்சங்க காலம் ஆகும்.

வடலூர் வள்ளற்பிரான். அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் 1510 வது அடியில் “ஆரியர் வழுத்திய வருணிலையனாதி காரியம் விளக்குமோர் காரண விளக்கே” எனப் பாடியிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

திருமந்திரம்-முதல் தந்திரம்

1. உபதேசம்.

பாடல் - 5

சூரிய காந்தமுஞ் சூழ்பஞ்சும் போலவே
சூரிய காந்தஞ் சூழ்பஞ்சைச் சுடமாட்டா
சூரியன் சந்நிதியிற் சுடு மாறுபோல்
ஆரியன் தோற்ற முன் அற்ற மலங்களே

ஆரியன் என்று திருமூலர் பிரான் இங்கே கூறியருளியுள்ளது. சற்குரு பெருமானையே ஆகும்.

சிவ ஞான சித்தியார் சாதனவியல், கீழ்க்காணும் பாடலில்.

சூரிய காந்தக் கல்லினிடத்தே செய்ய
சுடர் தோன்றியிடச் சோதிதோன்று மா போல்
ஆரியனாம் ஆசான் வந்தருளால் தோன்ற
அடிஞானம் ஆன்மாவில் தோன்றுந் தோன்றத்
தூரியனாம் சிவன் தோன்றுந் தானுந் தோன்றும்
தொல்லுலக மெல்லாந் தன்னுள்ளே தோன்றும்
நேரியனுமாய்ப் பரியனுமாய் உயிர்க்குயிராய் எங்கும்
நின்ற நிலை எல்லாமுன் நிகழ்ந்து தோன்றும்.

ஆரியனாம் ஆசான் எனக் கூறப் பெற்றுள்ளது. ஆரியர் என்ற பெயர் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்து இந்தியாவில் குடியேறிய மக்களுக்கு ஆங்கிலேயச் சரித்திர ஆசிரியர்களால் கொடுக்கப்பட்டது என்ன காரணத்தால் எனத் தெரிய வில்லை. அவர்களின் தாய்மொழி எது என்பதும் தெரிய வில்லை.

வடமாம் பாசையாகிய சமஸ்கிருத பாசை எனப்படும் அகத்தியர் சொன்ன கிரந்த மொழி நிச்சயமாக அவர்களுடைய தாய்மொழியாக இருந்திருக்க முடியாது. வட நாட்டில் உள்ள எந்த வகுப்பினரிடையேயும், எக்காலத்திலேனும் கிரந்த மொழி தாய் மொழியாக இருந்ததில்லை. இப்பொழுதும் இந்தியாவில் உள்ள எந்த மாநிலத்திலேனும். அல்லது உலகில் வேறு எந்நாட்டிலேனும் எந்த வகுப்பினரிடையேயும் கிரந்தம் தாய் மொழியாக வழங்கிவர வில்லை. ஏனெனில்.

<u>அந்த</u>	<u>மொழி</u>	<u>தேவரகசியங்களைப்</u>	<u>பரிமாறிக்</u>
<u>கொள்வதற்காகக்</u>	<u>குழுஉக்குறியாக,</u>	<u>பரிபாசையாகப்</u>	
<u>பயன்படுவதற்கு</u>	<u>முருகப்</u>	<u>பெருமான்</u>	<u>இயற்றியருளிய</u>
<u>மொழியாகும்.</u>			

எனவே, அது தேவபாஷை என்ற பெயரில் வழங்கிவருவதை இன்றும் காண்கிறோம். தேவரகசியங்களைத் தொகுத்துப் பூட்டி வைக்கப் பெற்றிருக்கும் பெட்டகமே தேவ பாஷை ஆகும். தமிழ் மொழியோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ள மொழி கிரந்தம். இவ்விரு மொழிகளுக்கும் எண்கள் பொதுவானவை.

எழுத்துக்களின் ஒலி வடிவத்திலும், வரி வடிவத்திலும் மிகுந்த ஒற்றுமை இருக்கிறது.

கிரந்தச் சொற்களைத் தமிழ்ச் சொற்களாகப் பிரித்துப் பார்த்தால்தான். முடிச்சை அவிழ்த்துப் பிரித்தால்தான். மறை பொருளாக உள்ளே வைத்துக் கட்டிப் பூட்டியிருக்கும் இரகசியம் வெளியாகும். அதுவும் அதற்கேற்ற திறவு கோல் கொண்டுவரும் சற்குரு பிரானால்தான் இரகசியத்தை வெளியாக்கிப் பொருளை நேர்பெறக் காட்ட முடியும்.

பிராமணர்கள் பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத மொழியைத் தங்களுடைய தாய்மொழி என்று தவறாக நினைத்துக் கொண்டு, தமிழ் மொழியைத் தங்களுக்கு அன்னிய மொழியாகிய திராவிட மொழி

என்று கருதுவதைக் காண்கிறோம். சமஸ்கிருதம் படிக்காத பிராமணர்களும் கூட சமஸ்கிருத மொழி மீது ஆழ்ந்த பற்றுடையவர்களாயிருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் வீட்டில் தமிழில் தான் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். யாரும் சமஸ்கிருதத்தில் வீட்டில் பேசிக் கொள்வதில்லை பேசவும் முடியாது.

இந்திய மாநிலங்களிலும், மத்திய ஆசியாவிலும், உலகில் வேறு எந்த நாட்டிலும் எந்த மக்கள் வகுப்பினிரிடையேயும். சமஸ்கிருதம் தாய்மொழியாகப் பேச்சு வழக்கில் எந்தக் காலத்திலேனும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. நிச்சயமாக, இன்று எந்த நாட்டிலும் எந்த, மக்களிடையேயும் சமஸ்கிருதம் தாய் மொழியாக வீட்டில் பேசப்படுகிறதில்லை. ஏன்? உயர்ந்த மொழியாகிய சமஸ்கிருதத்தை வேண்டுமென்றே தத்தம் வீடுகளில் தாய் மொழியாக வழங்காத வண்ணம் ஒதுக்கி விட்டார்களா? கிரந்த மொழியில் ஆதி காலத்தில் பெரியோர்களால் இயற்றியருளப் பெற்ற நூல்கள் அப்படியே இன்றும் இருந்து வருகின்றன. கிரந்த எழுத்துக்களுக்கும். தமிழ் எழுத்துக்களுக்கும், வரி வடிவில் மிகுந்த ஒற்றுமை உண்டு, தேவநாகரி எழுத்துக்கள் பிற்காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்டவை எனத் தெரிகிறது. அவைகளும் வரிவடிவில், தமிழ் எழுத்துக்களைப் பின்பற்றியே ஆக்கப் பெற்றுள்ளன என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன.

எனவே கிரந்த மொழி தமிழ் மொழிக்கு அன்னியமான மொழி அல்ல எனத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். காகபுசுண்டர் பிரான் பெருநூல் காவியம் 1000ல் 440 வது பாடலில் கூறியருளியபடி, கிரந்தம் அகத்தியர் இயற்றிய பாசையாகும். அகத்தியருக்கு முருகப் பெருமான் கற்பித்தருளியது.

அகத்தியரே, தமது நூலாகிய செளமிய சாகரம் ஆறாவது பாடலில் இதை “தேனான வடமொழியைக் கையில் ஈந்தார்” என்று கூறியுள்ளார். ஆகையால் கிரந்தம், நிச்சயமாக மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்ததல்ல.

தமிழ் மொழியும் கிரந்த மொழியும் முருகப் பெருமானால் ஆக்கப் பெற்றவையே. இரண்டும் சகோதர மொழிகள் ஆகும். தலைச் சங்க காலத்திலிருந்தே ஆரியமும், தமிழும் உடன் சொல்லி முருகப் பெருமான் கருணையால் மக்களுக்கு அளித்தருளிய மொழிகளாகும்.

முருகப் பெருமான் இயற்றியருளிய இந்த நூலிலும், அகத்திய மகா முனிவர், போக மகா முனிவர், காகபுசுண்டர், கொங்கணவர்,

சட்டைமுனி நாயனார், கருவூரார் முதலியோருடைய நூல்களிலும் மற்ற சித்தர்கள் நூல்களிலும் யோக ஞானத்தைப் பற்றிய சொற்களில் பெரும்பான்மையானவை கிரந்தச் சொற்களாக இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் தமிழ் அறிஞர்களும் கிரந்த மொழி அன்னிய மொழி என்று அந்த மொழிச் சொற்களைத் தவிர்த்து ஒதுக்கிவிட்டு, தனித்தமிழ்ச் சொற்கள் என்று தாங்கள் நினைக்கும் சொற்களையே கூடுமானவரை பயன்படுத்தி வருவதையும், பிராமணவகுப்பினர் தமிழ் மொழி தங்களுக்கு அன்னியமான திராவிட மொழி என்று தாழ்வாகக் கருதித் தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பதிலாகச் சமஸ்கிருத மொழிச் சொற்களை உபயோகப்படுத்துவதையும் இன்று காண்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, பிராமணர்கள் “விவாக சுப முகூர்த்தப்பத்திரிக்கை” என்று எழுதுவதையும், தனித் தமிழ் ஆர்வமுடையோராகத் தம்மைக் கருதுபவர்கள் “திருமண அழைப்பிதழ்” என்று எழுதுவதையும் இன்று எங்கும் பார்க்கிறோம்.

இந்தத் தப்பான எண்ணம் பிராமண வகுப்பினரிடையேயும், பிராமணரல்லாத வகுப்பினரிடையேயும் மிகப் பரவலாக நிலவி வருகிறது. ஒரு சற்குரு பிரானிடம் பிரணவ சொருப மான பேரின்ப முதலைப் பெற்றுக் கொண்டால், ஆரியம் என்ற பதமும் திராவிடம் என்ற பதமும் உணர்த்தும் பொருள் ஒன்றே தான் என்று தெரியும்.

சுப்பிரமணியப் பெருமான் இயற்றியருளிய இந்த நூலையும் அகத்தியர் முதலான சித்தர் மரபினர்களுடைய நூல்களையும் கூர்ந்து படித்து ஆராய்ந்து பார்த்ததன் விளைவால் நாம் கண்ட உண்மை, தமிழ் மொழியும் கிரந்த மொழியும் நெருங்கிய தொடர்புடைய சகோதர மொழிகள் என்பதே ஆகும். இந்த உண்மையைச் சாதாரண மக்களும், குறிப்பாக மொழி வெறி உடையவர்களும் உணர வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் தகுந்த சான்றுகளைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளோம்.

வரிவடிவமே இல்லாத மலைச்சாதியினர்கள் பாஷைகளும், நரிக் குறவர் போன்றோர் மொழிகளும் தாய் மொழிகளாக அந்தந்த வகுப்பினரிடையே பேசப்பட்டு வருகின்றன. தெலுங்கு நாட்டிலிருந்தும் கன்னட நாட்டிலிருந்தும், தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் இந்தியாவில் பல மாநிலங்களில் குடியேறினவர்களும் உலகில் பல தேசங்களில் குடியேறினவர்களும் தத்தம் தாய் மொழியையே அவரவர்கள் வீட்டில் புழங்கி வரும்போது பிராமணர்கள் மாத்திரம்

சமஸ்கிருத மொழியை எல்லா மாநிலத்திலும் கைவிட்டதன் காரணம் என்ன? எந்தக் காலத்திலும் எந்த வகுப்பினரிடையேயும் சமஸ்கிருதம் தாய் மொழியாகப் பேசப்பட்டதில்லை. இது தான் உண்மை, சமஸ்கிருதம் மெய்ஞ்ஞானப் பாதையில் செல்பவர்கள் எல்லாருக்கும் சொந்தமான மொழியே என்பது மறுக்க இயலாத உண்மையாகும்.

முருகப் பெருமானைப் பற்றிய பல உண்மைகளைத் தக்க சான்றுகளைக் கொண்டு வாசகர்களுக்கு நாம் எடுத்து விளக்கிக் கூறியுள்ளதன் நோக்கம், முருகப் பெருமானின் பெருமையை மக்கள் உள்ளபடி உணரவேண்டும் என்பதும். புராணக் கற்பனைக் கதைகளினால் மக்கள் மனதில் இதுவரை நிலைத்திருந்த உண்மைக்கு மாறான தப்பான எண்ணங்களை அகற்றுவதுமே ஆகும்.

இங்ஙனம்.

மெய்வழி குழந்தை சாமிக் கவுண்டர்,

ஈரோடு.

உ

பரமபதி துணை

சுப்பிரமணியர் ஞானம்

காப்பு விருத்தம்

பூரணமாய் நிறைந்தபரா பரத்தின் பாதம்
 போற்றியே சுழிமுனையிற் புகுந்துக் கொண்டு
 காரணமாந் தேவியுட வழுதங்கொண்டு
 கங்குல்ரவி தனையறுத்துக் கருணைபெற்று
 காரணமாந் தீட்சைபத்து வகைகள்கண்டு
 மருவியே முப்பாழுங் கடந்தேயேறி
 வாரணமா மூலத்திற் கணேசன்றன்னை
 வணங்கியே யிந்நூலை வழுத்துவோமே.

அருஞ் சொல் விளக்கம்

முருகப்பெருமான் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய இந்த நூலில், சரிதை-கிரிகை-யோகம்-ஞானம், நிட்டை, நிருவிகற்ப சமாதி, சாகாக் கல்வி முதலியவற்றைப் பற்றிய விபரங்களைக் காணலாம். முருகப் பெருமான் இவற்றையெல்லாம், சிவபெருமானுக்கும் உபதேசித்தருளியதாகக் கூறியிருக்கிறார்.

அகத்தியமகாமுனிவர், சிவபெருமான் ஆகிய இருவரையும், முருகப் பெருமான் சித்தயோக நெறியில் பல ஆண்டுகள் பயிற்றுவித்து, பிரணவத்தை உபதேசித்தருளி, எம்படரை நீக்கிச் சிவமயம் ஆக்கிய அரிய பெரிய செயலினைப் பற்றிய அநேக தேவ ரகசியங்கள் இந்நூலில் கூறப்பெற்றுள்ளன.

66வது பாடலில், பரமசிவனார் முருகப் பெருமானைப் பார்த்து, முன்றெழுத்து மூலமந்திரமாகிய பிரணவத்தை விபரமாகக் கூறியருளுமாறு தெண்டனிட்டு வேண்டினார் என்பதையும், அதற்கிணங்கி முருகப் பெருமான் சிவனாருக்கு, “இம்முன்று மூலங்காட்டி எந்நாளும் சிரஞ்சீவியாக இருப்பீராக” என்று உபதேசித்தருளினார் என்பதையும் காணலாம்.

90வது பாடலில் பரமசிவனார் தனக்குத் தெரியுமாறு அருளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதனால், முருகப் பெருமான்

மனதிரங்கி, எட்டிரண்டு எனும் தேவரகசியப் பொருளை உபதேசித்தருளிய விபரம் கூறப் பெற்றுள்ளது.

இவைபோலவே, இந்நூலில் கூறப்பெற்றுள்ள விபரங்கள் பெரும்பாலும், சற்குருபெருமான் நேரில் காட்டக் கண்டு, கேட்டு, உணர்ந்து அனுபவிக்கும் சிவயோகம், சிவபோகம், சிவானந்தம், சிவானுபவம், சிவஞானம் என்பனவாகும்.

இவைபோன்ற அனுபவங்களையே, அருணகிரிநாதர் பெருமான் கந்தரனுபூதி-51 பாடல்களிலும், வடலூர் வள்ளற்பிரான் அனுபவமாலை-100 பாடல்களிலும் கூறியருளியுள்ளனர்.

இவையாவும் தேவரகசியங்கள், பரிபாசைச் சொற்களில் வைத்துக் கட்டிப் பூட்டப் பெற்றுள்ளன. ஒரு சற்குரு பெருமான் நேரில் காட்டித் தந்தாலன்றி, எத்தனை நூல்களை எவ்வளவு காலம் படித்தாலும், அணுவளவேனும் உண்மைப் பொருளை யாராலும் கண்டு பிடிக்க முடியாது. இது உண்மை.

எனவே, இந்நூலுக்குப் பதவுரையோ, பொழிப் புரையோ, தமிழ்ப் பண்டிதர்களாலும், தமிழ்ப் புலவர்களாலும் எழுத முடியாது. ஏனெனில், அவர்களுக்குத் தேவரகசியங்களைப் பற்றிய பரிபாசைச்சொற்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பில்லை.

அகராதியிலிருந்து சொற்களுக்கு உரை கண்டுபிடித்துத் தொகுத்துப் பதவுரை எழுதுவதால் பயன் ஒன்றும் கிட்டாது.

கயிலாய பரம்பரையில், சன்மார்க்க மரபில் வரும் ஒரு சற்குருபிரானைச் சந்திக்கும் பேறுபெற்று, அவரிடம் சரண்புகுந்து, பணிசெய்து கிடந்து, அவர்மனதிரங்கி, ஆட்கொண்டு, பிரம்மோபதேசம் அருளி, தேவனாக மறுபிறப்பாளனாகும் பாக்கியம் பெற்றால் மட்டுமே தேவரகசியங்கள் விளங்கும்.

இவ்வாறு, தேவரகசியங்களை விளங்கப்பெறும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள், “இந்தத் தேவ ரகசியங்களை எக்காரணத்தினாலும், வெளியிட மாட்டோம்” என்று சத்தியம் செய்து கொடுத்தபின்பே அவற்றைப் பெற வேண்டியிருப்பதால் இந்த இரகசியங்களை வெளியிடக் கூடாது. ஆகையால், அவர்கள் இந்நூலின் பரிபாசைச் சொற்களில் பூட்டப்பெற்ற இரகசியங்களை விளக்கி உரை எழுத மாட்டார்கள்.

தேவரகசியங்களின் சுட்டை அவிழ்க்குமாறும், அவற்றின் பூட்டை திறக்கும் பெரிய திறவுகோலும் தேவசன்னத முத்திரைக் கரத்தினராக வரும் சற்குரு பெருமானார்களின் வசம் உள்ளன. இந்த இரகசியங்கள் யாவும் நம் ஊனுடம்பாகிய ஆலயத்திலும், உள்ளமாகிய பெருங்கோவிலிலும் உள்ளனவே.

இந்தக் கோயில் கதவு பூட்டப் பெற்றுள்ளது. வடலூர் வள்ளற்பிரான், இந்தத்திருக்கதவந் திறந்தருளுமாறு தனது குருபெருமானாகிய தணிகை வள்ளற்பிரானை வேண்டுகிறார்.

திருக்கதவந்திறத்தல் என்ற அதிகாரத்தில் உள்ள பத்துப் பாடல்களில் இந்த வேண்டுகோளைக் காணலாம்.

வேது திருமுறை 19 திருக்கதவந்திறத்தல்

பாடல் - 1

திருக்கதவந் திறவாயோ திரைகளெலாந்தவிர்த்தே
திருவருளாம் பெருஞ்ஜோதித் திருவுருக்காட்டாயோ
உருக்கியமு தூற்றெடுத் தென்னுடம் புயிரோடுளமும்
ஒளிமயமே ஆக்குறமெய் உணர்ச்சி அருளாயோ
கருக்கருதாத் தனிவடி வோய் நின்னைஎன்னுட்கலந்தே
கங்குல் பகலின்றிஎன்றும் களித்திடச் செய்யாயோ
செருக்கருதா தவர்க்கருளும் சித்திபுரத் தரசே
சித்தசிகாமணியே என்திரு நடநாயகனே.

பாடல் - 10

திருத்தகுமோர் தருணமிதில் திருக்கதவந் திறந்தே
திருவருட்பே ரொளிகாட்டித் திருவமுத மூட்டிக்
கருத்து மகிழ்ந்து என்னுடம்பிற் கலந்துளத்திற்கலந்து
கனிந்துயிரிற் கலந்து அறிவிற் கலந்துலகமனைத்தும்
உருத்தகவே அடங்குகின்ற ஊழிதொறும் பிரியாது
ஒன்றாகிக் காலவரைஉரைப்ப வெலாம் கடந்தே
திருத்தியொடு விளங்கி அருளாடல் செயவேண்டும்
சித்தசிகாமணியே என்திரு நடநாயகனே.

தம் வேண்டுகோளுக்கிரங்கித் தம் குருபெருமான் திருக்கதவந் திறந்து காட்டக்கண்ட காட்சிகளையும், அடைந்த அனுபவப்பேறுகளையும், வள்ளற்பிரான் கீழ்க் காணும் பாடலில் கூறுகிறார்:-

தனிப்பாடல்-64

கடல் கடந்தேன் கரை அடைந்தேன் கண்டு கொண்டேன்
கோயில்
கதவு திறந்திடப் பெற்றேன் காட்சியெலாம் கண்டேன்
அடர் கடந்த திருவமுதுண்டு அருள் ஒளியால் அனைத்தும்
அறிந்து தெளிந்து அறிவுருவாய் அழியாமை அடைந்தேன்
உடல் குளிர்ந்தேன் உயிர்கிளர்ந்தேன் உள்ளமெலாம்
தழைத்தேன்
உள்ளபடி உள்ள பொருள் உள்ளவனாய் நிறைந்தேன்
இடர்தவிர்க்கும் சித்தி யெலாம் என்வசம் ஒங்கினவே
இத்தனையும் பொது நடஞ்செய் இறை வனருட் செயலே

மேலும், ஞானநூற்களில் சித்தர்கள் கூறியருளிய சொற்களைத் தங்கள் விருப்பம்போல் பதிப்பாளர்கள் மாற்றித் திருத்தி அச்சிட்டிருப்பதையும் காண்கிறோம்.

உதாரணமாக, சுழிமுனை என்ற பரிபாசைச்சொல் சுழுமுனை என்று திருத்தி அச்சிடப் பெற்றுள்ளது சுஷும்னா என்ற வடமொழியிலிருந்து இந்தச்சொல் வந்தது என்ற தவறான எண்ணத்தில் சுழிமுனை என்பதைச் சுழுமுனா என மாற்றியிருக்கிறார்கள் எனத் தெரிகிறது.

மாணிக்கவாசகப்பெருமான் திருஞானத்தாழிசை என்ற பதிகத்தின் முதற் பாடலில்.

“சுழியாகிய முனை கண்டபின் உற்றார் உறவற்றாய்” என்று சுழி ஆகிய முனை எனக் கூறுகிறார்.

ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் பிரம்மோபதேசம் பெறும் போது. இந்த இரகசியப் பொருளாகிய சுழியை நேரில்காணும் பேறு கிடைக்கும். அப்போது தான், சுழியையும் சுழியாகிய முனையையும் நேரில் காணமுடியும். அப்போது தான் சுழுமுனை என்று திருத்தியது தவறு என்பது தெரியும்.

இப்படியே, உண்மை அறியாதவர்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் சித்தர்கள் நூற்களில் வரும் சொற்றொடர்களைப் பிரித்தும், மாற்றியும் பாழாக்கி விட்டார்கள். மேலும், சொற்களின் பொருளை அறிந்து கொள்ள முடியாத அளவு எழுத்துப் பிழைகளும் நிறைந்துள்ளன.

இவற்றையெல்லாம் நினைவிற் கொண்டு, இந்நூலில் வரும் சில முக்கியமான சொற்களுக்குமட்டும் விளக்கம் அளிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இந்த விளக்கம் இந்நூலின் பெருமையை உணர உதவும் என்ற நோக்கத்துடனே தொகுத்தளிக்கிறோம்.

இந்நூலின் மெய்ப்பொருளை ஒரு சற்குரு பெருமான் உதவி கொண்டு தான் முழுமையாக அறிய முடியும் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முருகப் பெருமான், தனது குரு பிரானின் பாதத்தைப் போற்றி இந்நூலை ஆரம்பம் செய்கிறார்.

பராபரத்தின் பாதம்: 11 வது பாடலில், ஈற்றடியில், "பராபரமாம் குலதெய்வம்" என்று கூறுகிறார். ஆகவே, பராபரத்தின் பாதம், குலதெய்வம் ஆகியவை குரு பிரானின் பாதம் ஆகும்.

பாதம்: பாதம் என்ற சொல் உணர்த்தும் பொருள் பூரணமாய் நிறைந்தது என முருகப்பெருமான் கூறியருளியுள்ளார்.

குருபாதம் என்று சொன்னவுடனே நம் எண்ணத்தில், குரு பிரானின் தூல மாமிச உடலின் பாதங்களே நினைவிற்கு வருகின்றன. இவை பூரணமாய் நிறைந்தவை அல்ல. ஆகையால், முருகப் பெருமான் பாதம் என்று குறிப்பிடுவது. தூல உடலின் பாதம் அல்ல என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

குருகீதை:- சுலோகம்-28 எக்காரணத்தினால் ஸ்ரீ குருவின் பாத சேவையினால் தேகி, சர்வ பாவங்களினின்றும் நீங்கி, விசுத்த வடிவனாய் பிரமம் ஆவானோ, அதனை நினக்கு அருளால் கூறுகிறேன்.

சுலோகம்-30: குருவின் பாதோதகம் (பாத தீர்த்தம்) செவ்வையாய்ப் பாபச்சேற்றை உலர்த்துவதும். ஞான தேஜஸ்ஸை விளக்குவதும், சம்சார சமுத்திரத்தைக் கடத்துவதும் ஆம்.

சுலோகம்-31: அக்ஞானமாகிய மூலத்தைக் கெடுப்பதும், பிறப்பிற்கேதுவான கர்மத்தை ஒழிப்பதுமாகிய குரு பாததீர்த்தத்தை ஞான வைராக்கியம் பெறுதற் பொருட்டுப் பருகுக.

குருமார்கள் என்போரின் தூல உடலின் கால்களையும் கால்களின் படங்களையும் பூசை செய்வதும், கால்களைக் கழுவிய தண்ணீரைப் பாததீர்த்தம் என்று குடிப்பதாலும் இன்று மக்களிடையே நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது

இப்படித் தூல உடலின் கால்களையும், கால்களின் படங்களையும் வைத்துப் பூசை செய்வதாலும் பாதங்களைத் தட்டில் வைத்துக் கழுவித் தண்ணீரைப் பாததீர்த்தம் என்று குடிப்பதாலும் மேலே குருகீதையின் சுலோகங்களில் கூறப் பெற்ற பலன்களைப் பெற முடியுமா? நிச்சயமாகப் பெற முடியாது.

பாதம் என்றால் என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ளாத தால் ஏற்பட்ட விளைவு, மேலே கூறப் பெற்ற தவறான பழக்க வழக்கங்கள் ஆகும்.,

உண்மையான பாதபூசையும், பாததீர்த்தமும் குருகீதையில் கூறப்பெற்றுள்ள நற்பயன்களை நிச்சயமாகக் கொடுக்கும்.

குருபாதம், திருவடி, நற்றாள், இறைவனடி என்று ஞான நூல்களில் கூறப் பெற்றுள்ளன. பாதத்தின் உண்மையும் பெருமையும் ஒரு சற்குரு பெருமானை அடையும் வாய்ப்பினைப் பெற்று அவர் தனிப் பெருங்கருணையால் அருளிச் செய்யும் பிரம்மோபதேசமும், பாத தீட்சையும் பெற்ற பின்னரே உணர முடியும்.

பாதம் என்ற பரிபாசைச் சொல் உணர்த்தும் பொருள் பிரணவம் எனப்பெறும், இதுவே வாசி ஆகும்.

திருவதிகை-மனவாசகங் கடந்தார் இயற்றியருளிய

உண்மை விளக்கம் பாடல் - 35

ஓங்காரமே நற்றிருவாசி யுற்றதனில்
நீங்கா வெழுத்தே நிறைசுடராம் - ஆங்காரம்
அற்றாரறிவாரணி யம்பலத்தா னாடலிது
பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்.

(உண்மை விளக்கம்:- மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கில், ஆறாவது சாத்திரம் ஆகும்.)

இதுவே ஓங்காரம். இதுவே, ஏகாட்சரம். இதுவே, பிரம்மம், இதுவே, சிவமயம், இதுவே சின்மயம்.

இதை, சற்குருபெருமான் நேரில் காட்டியருளும் போது, தெரிசிக்கும் பேறு வாய்க்கும்.

அப்போது, நமது சொருபம் "ஓம்" என்பது விளங்கும். இந்தப் பேறு பெற்றவர்களே, தெய்வமறை முடிவான பிரணவ சொருபம் பெற்றவர்கள். இதைப் பெற்றார், பின் பிறப்பற்றார்.

இந்தப் பரமரகசியப்பொருள், சிவயோகத்தாலும் சிவானுபவத்தாலும் அடையக் கூடிய பெரும் பேறு ஆகும்.

இந்தப் பாதத்தின் பெருமையைக் கூறும் சில பாடல்களைக் கீழே தருகிறோம்:-

திருக்குறள்

2. கற்றதனால் ஆயபய னென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்.
3. மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ்வார்.
7. தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.
10. பிறவிப் பெருங்கடல் நீத்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடி சேர்த்தார்.

மாணடி சேர்தல், தாள் சேர்தல், இறைவனடி சேர்தல் என்ற சொற்றொடர்களின் பொருளை ஆழ்ந்து சிந்தித்து உணரவேண்டும். சேர்தல் என்றால் ஒன்றுசேர்தல், ஒன்றாகுதல், பாலுடன் நீர் சேர்தல் போல இரண்டறக் கலத்தல் எனப் பொருள் பெறும்.

நற்றாள், மாணடி, இறைவனடி என்று திருவள்ளுவர் பெருமான் குறிப்பிட்டுள்ளது, பூரணமாய் நிறைந்த பராபரத்தின் பாதத்தையே ஆகும். தூல உடலின் கால்களை அல்ல.

திரு மூலர் பிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருமந்திரம்.

பாடல் - 133

திரு அடியே சிவம் ஆவது தேரில்
திரு அடியே சிவலோகம் சிந்திக்கில்
திரு அடியே செல்கதியது செப்பில்
திரு அடியே தஞ்சம் உள் தெளிவார்க்கே.

பாடல் - 1598

திரு வடிஞானம் சிவமாக் குவிக்கும்
 திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும்
 திருவடி ஞானம் சிறைமல மீட்கும்
 திருவடி ஞானமே திண்முத்தி சித்தியே.

வடலூர் அருட் பிரகாச வள்ளற் பிரான் அருளிய திரு
 அருட்பா:-

ஆடியபாதம்**பாடல் - 8**

சாகாவரம் தந்த தாரக பாதம்
 சச்சிதானந்த சதோதய பாதம்
 தேகாதி எல்லாம் சிருட்டிக்கும் பாதம்
 திதிமுதல் ஐந்தொழில் செய்கின்ற பாதம்.

பாடல் - 9

ஒங்கார பீடத்து ஒளிர்கின்ற பாதம்
 ஒன்றா யிரண்டாகி ஒங்கிய பாதம்
 தூங்காத தூக்கத்தில் தூக்கிய பாதம்
 துரியத்தில் ஊன்றித் துலங்கிய பாதம்.

பாடல் - 11

ஆருயிர்க்கு ஆதாரம் ஆகிய பாதம்
 அண்டபிண்டங்கள் ஒளிக்கின்ற பாதம்
 சாருயிர்க்கு இன்பம் தருகின்ற பாதம்
 சத்திய ஞான தயாநிதி பாதம்.

பாடல் - 13

எண்ணிய வாறே எனக்கருள் பாதம்
 இறவாநிலையில் இருத்திய பாதம்

பாடல் - 15

அருட பெருஞ்ஜோதிய தாகிய பாதம்
 அம்மையும் அப்பனும் ஆகிய பாதம்

6 வது திருமுறை 46. திருவடிநிலை**பாடல் - 10**

பரைதரு சுத்த நிலைமுத லதீதப்
 பதிவரை நிறுவியாங் கதின்மேல்
 உரைதர வொண்ணா வெறு வெளிவெட்ட
 வெறுவெளி என உலகுணர்ந்த
 புரையறும் இன்ப அனுபவம் தரற்கோர்
 திருவுருக் கொண்டு பொற்பொதுவில்
 திரை அறும் இன்ப நடம்புரிகின்ற
 வென்பராற் றிருவடி நிலையே.

[6 வது திருமுறை-பக்-275**83. வரம்பிலின்பம் - பாடல் 36]**

“திருவடியின் எல்லையையார் சொல்லவல்லார்

இயம்பாய் என் தோழி”

திருவடிப் புகழ்ச்சி

1. பரசிவம்: சின்மயம் பூரணம் சிவயோக
 பாக்கியம் பரமநிதியம்
2. பரசுகம் தன்மயம் சச்சிதானந்த
 மெய்ப் பிரம ஏகாந்த நிலயம்.....
67. மலிபிறவி மறலியினமுந்தும் உயிர்தமை
 அருளின் மருவுற எடுக்கும்பதம்
69. வல்ல முயலகன் மீதூன்றிய திருப்பதம்
 வளந்தரத்தூக்கும் பதம்
70. வல்வினை எலாம் தவிர்த்து அழியாத
 சுத்தநிலை வாய்த்திட வழங்கும்பதம்
112. என்னுயிரை யன்ன பதம் என்னுயிர்க்
 குயிராயிலங்கு செம்பதுமப் பதம்
113. என் அறிவு எனும் பதம் என் அறிவினுக்கு
 அறிவாயிருந்த செங்கமலப் பதம்
120. என் குருவெனும் பதம்எனிட்ட
 தெய்வப்பதம் எனது குலதெய்வப்பதம்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ் ஜோதி

என்று வள்ளற்பிரான் அருளிய நூல்களில் தலைப்பில் எழுதப் பெற்றுள்ளதைப் பார்க்கிறோம்.

சைவ சித்தாந்த நூல்களின் தலைப்பில்,

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
குருபாதம்

என்று எழுதியிருப்பதைக் காணலாம். இவற்றிலிருந்து. குரு பாதம், பிள்ளையார் சுழி, சிவமயம், திருச்சிற்றம்பலம், அருட் பெருஞ்ஜோதி என்பவையாவும் பூரணமாய் நிறைந்த பராபரத்தின் பாதத்தையே குறிக்கின்றன என்பதை அறிகிறோம். இவை யாவும், முருகப் பெருமானின் காலத்தி ன்ருத் த நம்முன்னோர்கள் பின்பற்றிவரும் வழக்கம் ஆகும்.

தூல உடலின் பாதங்கள், தூல உடலின் பளுவைத் தாங்குகின்ற ஆதாரமாக இருக்கின்றன.

அதுபோலவே, பராபரத்தின் பாதம் ஆகிய அருட் பெருஞ் ஜோதியாகிய பாதம், அறிவு எனும் பாதம், சத்திய ஞானபாதம். அகிலாண்ட கோடி சராசரங்ள் எல்லாவற்றையும் தாங்கி நிற்கும் ஆதாரம் ஆகும். எனவே, பாதம் எனும் பெயர் பெற்றது. எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக விளங்கும் இது ஆதாரம் அற்றது. நிராதாரமானது.

தூல உடலின் பாதத்தினின்றும் வேறானது இது என்பதை உணர்த்தவே, இதை மண் தீண்டாப் பாதம் என ஞான நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

நிராதாரமான பெருவெளி என்பது. பூதவெளி, கரண வெளி முதலிய வெளிகளை எல்லாம் தன்னகத்தே ஒடுக்கி வெளிப்படுத்தும் பெருவெளி ஆகும். இதுவே, சிவவெளி எனவும் கூறப் பெற்றுள்ளது.

பெருவெளியாய் ஐம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப்
 பேசாத பெரிய மோனம்
 வருமிடமாய் மனமாதிக் கெட்டாத
 பேரின்ப மயமாய் ஞானக்
 குருவருளாற் காட்டிடவும் அன்பரைக்
 கோத் தறவிழுங்கிக் கொண்டப்பாலுந்
 தெரிவரிதாய்க் கலந்த தெந்தப்பொருள்
 அந்தப் பொருளினை யாம்சிந்தை செய்வாம்.

என்று தாயுமானவர் பெருமான், இந்தப் பொருளைக் குரு வருளாற்
 காட்டி உணர்ந்ததாகவும் சிந்தை செய்வதாகவும் கூறியருளியிருக்கிறார்.

வடலூர் வள்ளற்பிரான், உரைமனம் கடந்த ஒரு பெருவெளி
 என்றும், திருநிலைத் தனிவெளி சிவவெளி எனுமோர் அருள்வெளி
 என்னும் சுத்த மெய்ஞ்ஞான சுகோதய வெளி என்றும், சுத்த
 வேதாந்தத்துரிய மேல் வெளி என்றும், சச்சிதானந்தத் தனிப் பரவெளி
 என்றும் பலவாறாக பெருவெளியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இந்த ஒரு
 பெருவெளி மேல் அரசு செய்து ஒங்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதியாகிய
 பாதம் என்று பாதத்தின் பெருமையைக் கூறியருளியுள்ளதைக்
 காண்கிறோம்.

பாதம் என்ற சொல் உணர்த்தும் பொருளை ஒரு சிறிதளவாவது
 உணர்ந்து கொள்வதற்கு உதவும் வண்ணம் மேற்கண்ட பாடல்களைத்
 தொகுத்துக் கூறினோம்.

பாதம் என்றால் அறிவு எனும் பாதம் என்றும், பாதம் அறிவு
 வடிவானது என்றும் மேற்காணும் பாடல்களிலிருந்து நாம் அறிந்து
 கொள்ளும் உண்மை ஆகும்.

“அறிவுக்கு அழிவில்லை ஆக்கமூழில்லை அறிவுக்கு அறிவல்லது
 ஆதாரமூழில்லை” என்று திருமூலர் பிரான் கூறியருளியிருக்கிறார்.

பாதத்தின் பொருளை இவ்வாறு உணர்ந்து நினைவில் வைத்துக்
 கொண்டால், திருக்குறளில் மாணடி சேர்ந்தார், நிலமிசை நீடு வாழ்வார்
 என்பதன் உண்மை விளங்கும்.

குரு பிரானின் அறிவு எனும் பாதமாகிய மாணடியுடன் சேர்ந்து
 இரண்டறக்கலந்து அறிவுரு ஆனால் அழியாமை அடையலாம், என்றும்
 அழியாத ஞான தேகம் பெற்று நித்திய சுக பூரணப் பெருவாழ்வு என்ற
 மரணமில்லாப் பெருவாழ்வில் வாழலாம். நில் அம்மிசை நீடுழி காலம்

காலாதீதனாக வாழலாம் என்ற உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அறிவுடன் சேர்ந்து இரண்டறக் கலந்து ஞானாகாய வடிவம் பெற்று ஒளிவெளி நிலை அடைந்தால், அங்கு மனம் இல்லாததால், அது மனது அற்ற பரிசுத்த நிலை ஆதலால், மனக் கவலையும் இருக்க இடமின்றி இல்லாது ஒழியும் என்ற பேருண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த நிலை பெறாதவர்கட்கு மனக் கவலை மாற்றல் அரிது என்று திருவள்ளுவர் பெருமான் கூறியிருளுகிறார். இறைவன் அடி சேர்ந்தால், பிறவாமை பெறலாம். அறிவுக்கு அழிவில்லை, ஆக்கமும் இல்லை என்பது திருமூலர் பிரான் திருவாக்காகும்.

பாதம், நம் தேகாதி எல்லாம் சிருட்டித்துத் திதி முதல் ஐந்தொழில் செய்கின்ற சிவமயப் பொருள் ஆகும். சற்குரு பெருமான் நம்மிடம் அதைக் காட்டித்தரப்பெற்று. நாம் அதை அறிதலே தன்னை அறிதல் ஆகும்.

இந்த அனுபவத்தை வடலூர் வள்ளற் பிரான் கீழ்வரும் பாடலில் விளக்கிக் கூறியருளி யுள்ளார்.

வேது திருமுறை - அனுபவமாலை பாடல்-96

தனிப்படுமோர் சுத்த சிவ சாக்கிர நன்னிலையில்
தனித்திருந்தேன் சுத்தசிவ சொப்பனத்தே சார்ந்தேன்
தனிப்படுமோர் சுத்த சிவசுழித்தியிலே களித்தேன்
கலந்து கொண்டேன் சுத்த சிவதுரியநிலை யதுவாய்ச்
செனிப்பிலதாய் எல்லாமாயல்லதுவாம் சுத்த
சிவதுரியா தீதத்தே சிவமயமாய் நிறைந்தேன்
இனிப்புறு சிற்சபை இறையைப் பெற்ற பரிசதனாள்
இத்தனையும் பெற்றிங்கே இருக்கின்றேன் தோழி.

குருபெருமானாகிய வாலறிவன் நற்றான் தொழுது, அவரிடம் சாகாத கல்வி கற்றுப் பெற்ற-கற்றதனாலாய பயன் சுத்த சிவ துரியாதீதத்தே சிவமயமாய் நிறைதல் என்பதாகும். இதுவே, நமது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்.

வாலறிவன் நற்றான் ஆகிய பாதத்தின் மெய்ப் பொருளை அறியாதவர்கள், திருவள்ளுவர்பெருமான் அருளிய மேற்கண்ட பாடல்களின் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

எல்லா மெய்ஞ்ஞான நூல்களிலும் சித்தர்களின் பாடல்களிலும் பாதத்தைப் பற்றிய விரிவான விளக்கங்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன. விரும்புவோர். அவற்றைப் படித்துணரலாம்.

பூரணம்

இனி, பூரணம் என்ற சொல்லின் பொருளை விளக்கிக் கூறும் சில பாடல்களைப் பார்ப்போம்.

அகத்திய மகா முனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பாடல்கள்:-

சித்தர் பெரிய ஞானக் கோவை

பூரணமே தெய்வமென் றுரைத்தாரையா
பூரணத்தை இன்னதென்று புகலவேண்டும்
காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன் நினைவாய்க்கேளு
கலையானபதினாறும் பூரணமே ஆகும்
மாரணமாம் உலகத்தில் மதிமயங்கி
மதிகெட்டுப் பூரணத்தை இகழ்ந்தாரையா
வாரணத்தை மனம்வைத்துப் பூரணத்தைத் காத்தால்
வாசிஎன்ற சிவயோக வாழ்க்கை ஆச்சே.

பரிபூரணம் 1200

பாடல் - 512

உண்மையென்ற பூரணமே மவுனபீடம்
உத்தகலை ரவிமதி சென்றிருக்கும்வீடு
நன்மையென்ற வீடதிலே நயனநாட்டம்
நாட்டமுட நீயிருந்து நன்றாய்ப்பார்த்தால்
சின்மயமாய் நின்றஓங் காரதீபம்
திருவான சும்பமடா வாசியாச்சு
நன்மையுட னின்றிலங்கம் வாசியாலே
சாயுச்ச பதவியது தான்தானாச்சு..

பாடல் - 566

அறிவான பூரணமே ஆதிசோதி
அகண்டபரா பரமான அருஞ்ஞானத்தீ
குறியான தீயறிந்து நெறியில் நின்றால்
கூடுறுதி யாகுமடா குருவைக்காரு

நெறியறிந்து குருவருளைக் கார்க்கவென்றால்
 நேசமுடன் அஞ்சதிலே மூன்றைப்பாரு
 சரியாக மூன்றதிலே ஒன்றைப்பார்க்க
 தன்மயமு விண்மயமு மொன்றாப் போச்சே.

மணக் கோலம் - 200

காப்பு

மேருவிலுதித்த பூரண மாகும்
 வெளிப்படுஞ் சோதி யினாரயக்
 கருவினிற் றங்கி நான்முக னென்றும்
 கணபதியுச்சி யினிடத்தே
 யுருவினிலொன்றி மரபிடை பூரண
 முதிக்கின்ற சோதி மாமணியே
 திருவினிலுதித்த ஞான மெய்வழியே
 தெளிந்தவர் மப்பெனுங் காப்பே.

பாடல் - 2

விதித்தோர் வட்டம் விளங்குந் திருவடி
 பகுத்தோர் பிரமன் பரிதியிடமாகி
 உதித்தோர் ரவ்விடம் ஒங்காரத்துள்ளே
 சதித்தோர் பூரணம் தானது வாமே.

பாடல் - 4

தந்திட்டோமப்பா தான் மயங்காதே
 உந்திட்ட பூரணம் ஓம்வட்டத்துள்ளே
 வந்திட்டது கலை வந்தது பூரணம்
 பந்திட்டமாகப் பார்த்து நீ கட்டே.

சுப்பிரமணியர் ஞான சைதன்யம் 108

பாடல் - 71

வாமமென்ற யோகத்தின் வாமங் கேளு
 வண்மையுள்ள தீபத்தை ஏற்றி வைத்து
 சோக்ஷ மென்ற அக்ஷரம்போல் கீறிக்கொண்டு
 சுகமாக அதினுள்ளே வாசியிட்டு
 நாமமென்ற அக்ஷரத்தால் தியானம்பண்ணு
 நலமான பூசையது நன்றாய்க்கேளு

ஏமமென்ற வித்தையிது கைக்குள்ளாகும்
ஏகாக்ஷர பூரணத்தைக் காணலாமே.

தாயுமானவர் பெருமான் அருளிய பாடல்.

பொருள் வணக்கம்

பாடல் - 8

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்
மாமுனிவர் சித்தராதி யானோர்
தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற்பனை
கடந்த செல்வ மாகிக்
கருதரிய மலரின் மணம்ள்ளில்
எண்ணெய் உடல்உயிர் போற்கலந்தென்னாளும்
துரிய நடுவூட்டிருந்த பெரிய பொருளி
யாமதனைத் தொழுதல் செய்வாம்.

இப்பாடலில், "அருமறையின் சிரப்பொருளாய்" பூரணம் விளங்குகிறது என்று தாயுமானவர் பெருமான் கூறுகிறார்.

108 உபநிடதங்களில், ஈசாவாஸ்ய உபநிடதம் முதலாவது ஆகும்.

அதன் தலைப்பாகக் கூறப்பெற்றுள்ள சாந்தி பாடம் வருமாறு: -

ஓம் பூர்ணமத: பூர்ணமிதம் பூர்ணாத்
பூர்ண முதச்யதே பூர்ணஸ்ய பூர்ண
மாதாய பூர்ணமேவா வசிஷ்யதே
ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி:

(உரை) ஓம் அது பூர்ணம் இதுவும் பூர்ணம் பூர்ணத்திலிருந்து பூர்ணம் உதயமாயுள்ளது. பூர்ணத்திலிருந்து பூர்ணத்தை எடுத்தும் பூர்ணமே எஞ்சி நிற்கிறது.

பரஞ்சோதி முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாடல் தட்சிணாமூர்த்தி துதி.

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறை
ஆறங்கமுதற் கற்ற கேள்வி
வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த
பூரணமாய் மறைக் கப்பாலாய்
எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை
இருந்தபடி இருந்து காட்டிச்

சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாமல்
நினைந்து பவத் தொடக்கை வெல்லாம்.

இந்தப் பாடலிலிருந்து, பூரணம் என்ற பொருள் வேதத்திற்கு அப்பாற்பட்டது எனத் தெரிகிறது.

வேதம் என்ற நூல் சொற்களால் தொகுக்கப் பெற்றது தானே. உரைமனங் கடந்த அறிவு எனும் பொருளை- தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணம் கற்பனை கடந்த ஞானச் செல்வமாய் விளங்குவதைச் சொற்களால் விளக்கக்கூற முடியுமா? முடியாது.

எனவே தான், மறைக்கு அப்பாற்பட்டது எனக் கூறப் பெற்றுள்ளது. அகத்திய மகா முனிவர், அறிவான பூரணமே ஆதிசோதி எனவும். அது அகண்ட பராபரமான அருள் ஞானத்தீ எனவும் கூறுகிறார்.

மேலும் "கலையான பதினாறும் பூரணமே ஆகும்" என்று இடகலையாகிய சந்திரகலை பதினாறுகலை பெற்று விளங்கும்போது அது பூரணம் ஆகும் என்று விளக்கிக் கூறியருளியிருக்கிறார்.

சற்குரு பிராணிடம் காத்திருந்து நேசமுடன் அவர் அருளுக்தப் பாத்திரமாகி உபநிஷதம் எனப்பெறும் சிவ யோகநெறியின் தீர்மான பழகி குறியான த் அறிந்து நெறியில் நின்றால், பூரணநிலையாகிய பதினாறுகலையோடு கூடிய ஞான நிலை அடையலாம் என்றும் கூறியருளியிருக்கிறார்.

பாதம், பூரணம் என்று முதல் அடியில் முருகப் பெருமான் வைத்துப் பாடியருளியுள்ள இருசொற்களால், உணர்த்தப்பெறும் பொருள், ஒரு சற்குருபெருமானால் நேரில் உபதேசிக்கப்பெற்று, உணர்ந்து அனுபவிக்கும் பொருள் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது மறைக்கு அப்பாற்பட்டது. எனவே. வேதாந்த ஆகமாந்த நூல்களை எத்தனை முறை படித்து மனப்பாடம் பண்ணினாலும், பாதம் பூரணம் என்ற சொற்கள் உணர்த்தும் பொருளாகிய மவுனபீடத்தை, இரவிமதி சென்று இருக்கும் வீட்டை அறிய முடியாது.

அறிவெனும் பாதம் என்றும், அறிவான பூரணமே ஆதிசோதி என்றும் கூறப் பெற்றுள்ளதைக் காண்கிறோம். ஆகவே, பூரணம் என்ற சொல்லும் பாதம் என்ற சொல்லும் அறிவையே குறிக்கின்றன. அறிவு என்றால், நாம் நினைக்கும் மன அறிவு அல்ல.

மனம் உதித்து ஒடுங்கும் இடமாகிய மனஅறிவுக்கு ஆதாரமாகிய அறிவு. இந்த அறிவை மனதைக் கொண்டு அறிய முடியாது. அது மனம் ஒடுங்கும் இடம். மனதற்ற பரிசுத்த நிலை, அங்கு மனம் இல்லாமல் ஒடுங்கி விடுகிறது. எனவே தான் அதை உரை மனம் கடந்த ஒருபெருவெளி என்று வடலூர் வள்ளற் பிரான் குறிப்பிடுகிறார்.

திருமூலப்பிரான், உலகமக்களுக்கு அறிவு என்றால் இன்னது என்றும் அறியாமை என்றால் இன்னது என்றும் தெரியாது எனக் கீழ்வரும் பாடலில் கூறுகிறார்.

திருமந்திரம் 8ம் தந்திரம்

அறிவுதயம்-பாடம்-8

அறிவறி வென்றங் கரற்று முலகம்
அறிவறியாமை யாரு மறியார்
அறிவறியாமை கடந்தறிவானால்
அறிவறியாமை அழகிய வாறே.

அறிவு என்றால் என்ன? இந்த வினாவிற்கு விடை திரு மூலப் பிராண கூறுகிறார்.

திருமந்திரம் 8ம் தந்திரம்-நிள்மலாவத்தை

பாடல்-15

முன்னை அறிவினிற் செய்த முதுதவம்
பின்னை அறிவினைப் பெற்றால் அறியலாம்
தன்னை அறிவது அறிவாம் அஃதன்றிப்
பின்னை யறிவது பேயறிவாகுமே.

தன்னை அறிவதுதான் அறிவு என்றும். தன்னை யன்றிப் பிறவற்றை, தானல்லாத பிறபொருட்களை அறிவது மனத்தின் செயல் ஆகையால் மனப்பேயின் அறிவு. அதாவது மனம் எனும் ஓர் பேய்க்குரங்கின் அறிவாகும் என்றும் விளக்கப்பெற்றுள்ளது.

இதுவரை, பூரணம், பாதம் என்ற இரு சொற்கள் உணர்த்தும் பொருளின் விளக்கத்தை ஞானிகளின் பாடல்கள் சிலவற்றின் ஆதாரத்துடன் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறினோம். அவற்றை ஒரு சற்குருபெருமானிடம் நேரில் காட்டக் கண்டு உணர்ந்து அனுபவத்தால் அறிய வேண்டும்.

மெய்ஞ்ஞானப் பாதையில், பூரணம், பாதம் ஆகிய இரு சொற்களின் விளக்கம் மிக உதவியாக இருக்கும்.

சுழிமுனை:-

தேவரகசியங்கள் எல்லாம் வைத்துப் பூட்டப் பெற்ற இடம் சுழிமுனை ஆகும்.

காகபுசுண்டர் பிரான் அருளிச் செய்த பெருநூல்

காவியம் 1000

பாடல் - 754

வீட்டிலே புருவமத்தி நாமமத்தி
வெள்ளாட்டி அய்யனுட பொட்டுமத்தி
நாட்டிலே யவ்விடத்தே குருவின்பத்தி
நடுநாமப் பாதைவழி மூச்சு ஓடும்
ஏட்டிலே எழுதலையோ புருவப்பூட்டே
இப்பூட்டைத் திறப்பதற்கு குருவே ஆசான்
மாட்டிலே காலைசெய்தார் மனுவாமாந்தர்
மாடிதுவே வாசியுயிர் வாசிதானே.

பாடல் - 758

தூண்டியே சுழிமுனையாம் சுவடிகொம்பே
சுழித்தசுழி அரிச்சுவடி ஆதி காப்பு
ஆண்டியே ஆகாமல் சுழினை பாரு
அரிச்சுவடி ஆதியிலே சுற்றைப்பாரு
தோண்டியே பார்ப்பதற்கு உடலுள்ளேதான்
சுழிமுனையின் கொம்பதனைச் சுழித்த வாய்வை
ஏண்டியே என்று சொல்லிவாலை கோரி
என்தாயைச் சுழிக் காற்றாற் சுட்டுவாயே.

பாடல் - 380

சோதியே பெருஞ்சோதி சொல்லொண்ணாது
சுழிவாசல் தான் திறந்தோர் காண்பார் பூண்பார்
ஆதியோ இவ்வாசல் நுழையக் காணார்
ஆர்காண்பார் மெஞ்ஞானம் அரிதுசத்தே
வீதியோ மேல்வாசல் கெதியாம் வாசல்
மெய்ஞ்ஞான வீடதனிற்குள்ளே சென்றால்

தீதியோ துன்பமில்லை கண்ணாம் வீட்டில்
செந்தணலைக் கண்டிடலாம் தெருவில்தானே

பாடல் - 328

அகத்திய மகா முனிவர் அருளிச் செய்த
சௌம்ய சாகரம் 1200

ஆச்சப்பா அருள் நிறைந்த புருவமத்தி
அண்டபகிரண்ட மென்ற ஆதிவீடு
பேச்சப்பா பெருகிநின்ற ஆதிவீட்டில்
பிலமான பஞ்சகர்த்தாள் பஞ்சசத்தி
மூச்சப்பா நிறைந்ததொரு சுடர்கள்மூன்று
முனையான சுழிமுனைதான் மோட்சம்என்று
போச்சப்பா அந்திடமே சொந்தமாக
புத்தியுடன் அந்திடத்தைப் பூசைபண்ணே.

பாடல் - 29

ஒதுவது புருவநடு சுழியில்நின்று
உத்தமனே நூற்றெட்டு உருவேசெய்தால்
மாதுவளர் ஆதார் பூசைதானும்
மார்க்கமுடன் சுத்தமதாய் சித்தியாச்சு
கோதுபமுதில்லா ஆறாதாரம்
குருவான மூலமடா மேலாதாரம்
நீதியுள்ள ஆதாரம் ஈராறுக்கும்
நிரஞ்சனமாய் நின்ற பூரணத்தைப்பாரே.

அகத்திய மகா முனிவர் அருளிச் செய்த
சுத்திர ஞானம் - 40

பாடல் - 6

தானென்ற சுழிமுனையை அருளால் கண்டோர்
சாதிகுலம் வரம்பற்றுத் தானே தானாய்
ஊனென்ற சுவைபோகம் ஒழித்துவிட்டு
உயிர்பரவுங் காரணம்போல் ஒடுங்கிநின்று
நானென்ற சொல்லற்று அறிவில் உற்று
நான்மறைக்கு மெட்டாத பொருளோடொத்து
வானென்ற மதிப்பாலைத் திறந்து கொண்டு
வாழ்ந்திருப்பார் எந்நாளும் மாயார் தானே.

பாடல் - 7

மாயாமல் இருக்கவென்றால் மதிப்பால் வேணும்
 மற்றமற்ற முறைகளெல்லாம் மறுவுண்டாகும்
 ஆயாமல் வேதாந்த நூல்கள் தன்னை
 அறிந்துணர்ந்து பிரமசுழி ஏறுஏறு
 காயான கற்பங்கள் அனந்தங் கோடி
 கட்டினார் நூல்தோறும் பரையோ இல்லை
 வாயாலே வாய்ச்சமத்துப் பேசுமாந்தர்
 வருவதுவும் போவதுவும் வகைகாணாரே.

அகத்தியர் பஞ்சாட்சரம்-37

பாடல் - 37

அறிந்து கொள்ளு சித்தருட மறப்பைஎல்லாம்
 அகார முடிதனிலேறி உகாரந்தொட்டு
 செறிந்துபார் இராசலிங்க சுருபந்தன்னை
 சிகாரத்தின் நடுவேறி மகாரத்துள்ளே
 கருவறிந்து கைலைமலை ஏறினாக்கால்
 காணுமடா சின்மயந்தான் கார்மேகம்போல்
 புருவநடு முனையாகிச் சுழியும் ஆகிப்
 புகுந்தனடா பரவெளியில் ஞானம்முற்றே.

அகத்தியர் ஞானம் - 5

பாடல் - 7

சும்மாநீ பார்க்கையிலே மனத்தை அப்பா
 சுழிமுனையில் ஓட்டி அங்கே காலைப்பாராய்
 அம்மாநீ தேவிஎன்று அடங்கிப்பாராய்
 அப்பவல்லோ காயசித்தி யோகசித்தி
 உம்மாவும் அம்மாவும் அதிலேகாணும்
 ஒருமனதாய்ச் சுழிமுனையில் மனத்தைஊன்று
 நம்மாலே ஆனதெல்லாம் சொன்னோம் அப்பா
 நாதர்களில் இதையாரும் பாடார் காணே.

கடைப்பிள்ளை கலைக்ஞானம் - 120

பாடல்-13

அழுத்திஅந்தச் சுழிமுனையைப் பார்க்கும்போது
 அகாரமுடன் உகாரமது மகாரமுன்று

சுழித்தசுழி நடுமனையில் கண்டகாட்சி
 சொல்லுகிறேன் ஓங்கார சுத்தமாக
 வழுத்துதற்கு அரிதான வடிவேல்போலே
 மண்ணும் விண்ணும் ஊடுருவி வளைந்துகொண்டு
 செழித்த மனதுறுதியுள்ள சித்தருக்குச்
 சிவ சிவா பழம்பொருளாய் விளங்குந் தானே.

பாடல் - 14

தானேதான் தானவனாய் விளங்குகின்ற
 சகலகலை பூரண ஓங்காரம் தன்னை
 தானே தான் சூரியகலை உகாரம் ஆகும்
 சதாபோத சுழிமுனை ஓங்காரம் ஆச்சு
 தானேதான் சுழிமுனையில் தாக்கிப்பார்த்தால்
 சந்திரகலை அகாரமதாய்த் தானே காணும்
 தானேதான் மூன்றும் ஒன்றாய்க் கண்ட போதே
 சகலகலைக் ஞானம் எல்லாம் ஒன்றாய்ப்பாரே.

மதுரை வாலைசாமி ஞானக் கும்மி

பாடல் - 54

முச்சுடர் வட்டமே சக்கர மாமது
 மூக்கு நுனியிற் சுழிமுனையாம்
 அச்சுடர் வட்டத் திருந்தவனே குரு
 ஆனந்த நந்தியாம் வாலைப் பெண்ணே.

பாடல் - 87

பார்க்கும் சுழிமுனை காணாரே
 அதுமூக்கு நுனியென்றறியாரே
 மார்க்க மறிந்து பெரியோரைக்கண்டு
 வாழ்த்திக் கும்மி அடியுங்கடி.

**அருணகிரி நாதர் பெருமான் அருளிய
 திருப்புகழ்**

வருபவர்கள் ஓலை கொண்டு
 நமனுடைய தூத ரென்று
 மடிபிடிய தாகநின்று

தொடர்போது

மயவது பொறாத வம்பன் விரகுடையனாகு மென்று வகைகளுடனே தொடர்ந்து	அடைவார்கள்
கருவிய தனா லெரிந்து சதைகள் தனை யேயிரிந்து கரிய புனலே சொரிந்து	விடவேதான்
சுழிமுனையிலே இரு என்று விடும்எனும் அவ்வேளை கண்டு கடுகிவர வேணும் என்றன்	முனமேதான்
பரகிரி யுலாவு செந்தி மலையுடனே இடும்பன் பழனி தனிலே இருந்த	குமரேசா
பதிகள் பல ஆயிரங்கள் மலைகள் வெகு கோடிநின்ற பதம் அடியர் காணவந்த	கதிர்காமா
அரவு பிறைபூனை தும்பை விலுவமொடு தூர்வை கொன்றை அணைவர் சடையாளர் தந்த	முருகேசான
அரதர சிவாய சம்பு குருபர குமார நம்பும் அடியர் தமை ஆளவந்த	பெருமானே

திருவாத ஐராகிய மாணிக்கவாசகப்பெருமான் அருளிச் செய்த திருஞானத் தாழிசை.

பாடல் - 1

சுழியாகிய முனை கண்டபின் உற்றார் உறவற்றாய்
சூதும் பலபொய் பேசிய தொழிலும் பிறர்க் கிட்டாய்
வழியாகிய துறைகண்டபின் அனுட்டான முமற்றாய்
வழங்கும்பல நூல்கற்றிடு நினைவும் பிறர்க்கிட்டாய்
விழியாகிய மலர் கண்டபின் உயர் அர்ச்சனையுற்றாய்
மெய்நீற்றிடு திருமந்திரம் விளங்கச் சிவம்உற்றாய்
அழியாப் பதிகுடி யேறிமுன் அச்சம் பலவற்றாய்
யாரொப்பவர் நிலையுற்றவர் அலைவற்றிரு மனமே.

33. சூரிமுகாபநிடதம்

சுலோகம் - 14

இடாரகூது வாமேன பிங்களா தகூழினேனது
தயோர் மத்தயே வரம்ஸ்த் தானம் யஸ்தம் வேதஸவேதவித்

(உரை) இடை எனும் நாடி இடது பக்கத்தில் ரகசுயாக இருப்பதையும் பிங்கலை என்பது வலது பக்கத்திலும் அவற்றின் நடுவில் உள்ள சிறந்த ஸ்தானத்தையும் காண வேண்டும், அதைக் காண்பவனே வேத இரகசியம் அறிந்தவன் ஆவான்.

சுலோகம் - 15

ஸுஷும்னாது பரேலீனா விரஜா ப்ரவற்ம ரூபினீ
தவாஸப்ததி-ஸவறஸ் ராணிப்பராதிநாடி ஷுதைதிலம்
ச்சித்யந்தே த்தயான யோகேன ஸுஷுமனைகா
நச்சித்யதே.

(உரை) ஸுஷும்னா நாடிதான் பரம் பொருளில் லயிக்கச் செய்வது, மாசற்றது. ப்ரம்ம ஸ்வரூபமானது எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடிகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் எண்ணெய் போன்ற வஸ்துஉளது. அவை தியான யோகத்தால் பிரிக்கப்படுகின்றன.

ஸுஷும்னை ஒன்று தான் பிரிக்கப்படுவதில்லை.

99. வராஹாப நிடதம்

5வது அத்தியாயம்

சுலோகம்-3

இடா-பிங்கலயோர்-மத்தயே
ஸுஷும்னா நாடி மண்டலே.

(உரை) இடை பிங்கலை எனும் நாடிகளின் மத்தியில் உள்ள ஸுஷும்னா நாடி மண்டலம்.

மேலே குறிப்பிட்ட உபநிடதங்களில் சுழிமுனையைப் பற்றிக் கூறப் பெற்றுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

சுழிமுனை பரம் பொருளில் லயிக்கச் செய்வது. பிரம்ம சொரூபமானது. இது வேதரகசியப் பொருள். இதைக் காண்பவனே

வேதரகசியம் அறிந்தவன் ஆவான் என்று சூரிகோபநிடதம் 14வது சுலோகத்தில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

ஆகவே. சுழிமுனையின் ரகசியம் தெரியாதவன், வேத ரகசியம் அறியாதவன் என்பது முடிவு.

முருகப் பெருமான் அகத்திய மகா முனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய இந்த நூலில் 460வது பாடல் வருமாறு:-

தானென்ற மூன்றெழுத்தின் விபரங்கேளு
சத்தியமாய் இடைபின் சுழிமுனையது ஆச்சு
நான் என்றும் அகாரம் என்றும் உகாரம் என்றும்
நடுவணையா மகாரம் என்று நாடினாலும்
தேனென்ற அகாரமொடு மகாரந் தர்னும்
தெளிவான உகாரம் மூன்றெழுத்தும் மைந்தா
கோனென்ற மகாரமல்லோ மவுனமாச்சு
குருவான அகாரமொடு உகாரங் கேளே.

பாடல் - 370

வாரான தேவிக்குக் கண்தான் பார்த்து
வளமான சிவனுக்குப் பதினொன்றாகும்
தாரான கண்ணையுந்தான் அறிந்தால் முத்தி
தவறினாலுனை வாரித் தகர்த்துப் போடும்
கூரான இடகலையே காலனாகும்
குறிப்பான பிங்கலையே பாசமாச்சு
பேரான சுழிமுனையே முத்தியாகும்
பேசாத குலதெய்வந் தன்னைப்பாரே.

பாடல் - 373

முத்தியுமாய் முப்பொருளாய் முளைத்தலிங்கம்
முளைத்ததிலே ஆவுடைய மானலிங்கம்
சத்தியமாய்க் குலையாக வாழ்ந்தலிங்கம்
சரமாரிக் கால்மாறி ஆடும்லிங்கம்
புத்தியிலே பேதையொன்றும் பொருந்தலிங்கம்
புல்லருக்குத் துணையாகப்பு குந்தலிங்கம்
எத்திசையும் உயிர்தோறும் இருந்தலிங்கம்
ஏகாந்தலிங்க மொன்று மிச்சம்பாரே.

பாடல் - 375

தான்என்ற சிவலிங்கமியார்தான் காண்பார்
 தன்னினைவைத் தானறிந்த பெயர்க்கேகிட்டும்
 மானென்ற மகாரமதை அறியாப் பேர்க்கு
 மகாலிங்கந் தெரிசனைதான் கிடையாதப்பா
 வானின்று வளர்ந்தமணி பூரகத்தில்
 வடவரையா மேருவென்று வந்தலிங்கம்
 கோனென்றும் குருவென்றும் ஆனலிங்கம்
 கூறவென்றால் அதினாலே பேசலாச்சே.

பாடல் - 376

பேசாத எழுத்தாச்சு மகாரம் ஆச்சு
 பேசுவென்றால் வாய்திறந்து பேசலாச்சு
 கூசாது எழுத்தல்லோ குலையாந்தெய்வம்
 கூறுதற்கு மென்னாலே நாவு முண்டோ
 ஏசாதே வெளிதிறந்து சொன்னேனென்று
 என்மக்காள் மனதிரங்கி வெளியேவிட்டேன்
 காசாசை வைத்தவர்க்கு ஞானம் ஏது
 கருத்தறியா மடையருக்குக் காட்டொணாதே.

ஞானம்-20 பாடல்-5

ஆமென்ற பாலம் நெருப்பாறு தாண்டி
 ஆறுமுகவேலவன் என்றருளும் பெற்று
 ஓம்என்ற பிரணவமே சுழினைவீடு
 ஒருகோடி ரவிபோலக் காந்திமீறும்
 நாம்என்று சொல்லாமல் நந்தியூடே
 நாற்பத்தி முக்கோண மேருசென்று
 காமென்று காமதேனு கற்பகத்தைக்
 கருவறிந்து கண்டவனே ஞானிதானே.

மேலே நாம் தொகுத்து அளித்திருக்கும் பாடல் களிலிருந்தும்,
 உபநிடத சுலோகங்களிலிருந்தும் சுழி ஆகிய முனையின்
 பெருமையையும், மெய்ஞ்ஞானப்பாதையில் அதன் இரகசியத்தை, ஒரு
 சற்குரு பிரானின் உதவியால் கண்புருவப் பூட்டைத் திறக்கப்பெற்றுக்
 கொள்ளாவிடில், அறிந்துணர முடியாது என்னும் உண்மையையும்
 காணலாம்.

வடலூர் வள்ளற் பிரான், "நாம் நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண்ணை ஆச்சாரியார் அனுக்கிரகத்தால், திறக்கப் பெற்றுக் கொள்வது நலம். ஏனெனில் மேற்படி நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்கப் பெற்றுக் கொண்டவனுக்கு எல்லா அனுபவங்களும் பட்டப்பகல் போல் தெரியும். அவன் தான் சுத்த ஞானி" என்று கூறியருளியிருக்கிறார்.

கடல் கடந்தேன் கரை அடைந்தேன்

கோயில் கதவு திறந்திடப் பெற்றேன் காட்சிலாம்

கண்டேன்

அடர்கடந்த திருவமுது உண்டு

அருள்ஒளியால் அனைத்தும்

அறிந்துதெளிந்துஅருவுரு ஆகி அழியாமை அடைந்தேன்.

என்று தான் பெற்ற அழியாமை எனும் சாகாவரமும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வும் அடைந்த அனுபவத்தைக் கூறுகிறார்.

பிரம்மோபதேசத்தன்று, குருபிரான் பரமபத வாசல் எனும் கோயில்கதவைத் திறந்து சீடனுக்குத் தெய்வீகக் காட்சியாகிய தேவரகசியங்களை உணர்த்துகிறார்.

இந்த இரவு சிவன்ராத்திரி என்றும், வைகுண்ட ஏகாதசி என்றும், லைலத்துல் கதிரி என்றும் சைவ, வைணவ. இசுலாமிய மதங்களில் முறையே புழங்கி வருகின்றன.

இந்தக் கோயில் கதவின் பூட்டை "நடுக்கண் புருவப் பூட்டு" என்று வள்ளற் பிரான் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதைக் குருபிரான் அருளால் திறக்கப்பெற்றுக் கொண்ட பின்னர். தனக்குச் சிற்சபையும் பொற்சபையும் சொந்தமானவைகளாயின என்றும் தேவர்களும் மூவர்களும் பேசுவது தான் பெற்ற பிரணவ சொரூபமாகிய ஓங்காரத்தைப் பற்றிய பேச்சு தன்னைப் பற்றியதே எனவும் கூறுகிறார்.

ஆனந்தமீடு-3 பாடல்-2

சிற்சபையும் பொற்சபையும் சொந்தமெனதாச்சு

தேவர்களும் மூவர்களும் பேசுவதென் பேச்சு

பாடல் - 8

சிற்பொதுவும் பொற்பொதுவும் நானறிய லாச்சு

சித்தர்களும் முத்தர்களும் பேசுவதென் பேச்சு.

என்று வள்ளற் பிரான் உவகை பொங்கக் கூறியருளியுள்ளார்.

சுழிமுனைப் பூட்டை ஒரு சற்குருபெருமான் உதவி கொண்டு திறக்கப்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தையும், சுழியாகிய முனையின் பெருமையையும் காகபுசுண்டர் பிரான் அகத்திய மகாமுனிவர் முதலாகிய சித்தர்களின் பாடல்கள் சிலவற்றைக் கொண்டும், உபநிடதங்களின் சுலோகங்கள் சிலவற்றின் சான்றுகளைக் கொண்டும் சுருக்கமாக விளக்கிக் கூறினோம்.

“மும்பாழங்கடந்தே ஏறி”

மும்பாழ்

மும்பாழ் என்ற பரிபாசைச் சொல் சித்தர்களின் நூல்களிலும், மணிவாசகப் பெருமான், வடலூர் வள்ளற் பிரான் முதலியோர்களின் பாடல்களிலும் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ள ஒரு முக்கியமான சொல் ஆகும். இந்தச் சொல்லால் உணர்த்தப் பெறும் பொருள் இரகசியமானது. சற்குரு பிரானிடமிருந்து நேரில் காட்டக் கண்டு கேட்டு அறிந்து உணர வேண்டியது.

மும்பாழைப் பற்றிக் கூறும் சில பாடல்களைக் கீழே தருகிறோம்.

அகத்தியமகாமுனிவர் புலத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய

பரிபுரணம் - 1200

பாடல் 1075

பாரப்பா சீவகளை நாலு தானும்
பரிவான பூரணமாய் நின்றுதப்பா
நேரப்பா பூரணத்தைச் சொல்லக் கேளு
நிச்சயமாய் ஒளிப்பாழாய் நின்றதொன்று
காரப்பா வெளிப்பாழாய் நின்றதொன்று
கருவான வெளியொளிப் பாழானதொன்று
சாரப்பா நிற்குணப்பாழ் ஒன்றுமாச்சு
சரியான சீவகளை நாலுங் காணே.

காகபுசுண்டர் பிரான் அருளிச்செய்த பெருநூல் காவியம் 1000

மும்பாழ் பாடல் - 509

வீழென்றும் பாழதனில் உச்சிப் பாழை
மெய்சிலிர்க்கும் கள்ளமுர்தம் அமுர்தக்கள்ளு

ஊழென்றும் பிறகென்ற உடலின் கர்மம்
 ஊழ்பாழே மனம்பாழே உச்சிபாழே
 கூழென்று சொன்னாரே பாழாம் வீட்டில்
 மெய்யரே வந்திடுவீர் குருவே அய்யா
 ஆழென்று சொன்னாரே அப்பாழப்பாழ்
 அப்பாழைக் கடப்பதற்கு முப்பாழ் தாண்டே.

பாடல் - 510

முப்பாழே முக்கண்ணை மறைந்திருக்கும்
 மோகக்கண் திறந்திருக்கு முன்னேதானே
 இப்பாழே தாண்டாமல் அப்பாழ் தாண்ட
 எத்தனிப்பீர் உச்சிப்பாழ் தாண்டுதற்கே
 துப்பாழே யாகாது ஒளிப்பாழ் கண்டு
 தூங்காமல் தூங்கிவிடு ஒளிக்குள்ளே தான்
 கைப்பாழே ஒளிதாண்டி வெளியிற் சென்றால்
 கரையில்லா ஒளிவீசும் உச்சிக்கீழே.

சௌமிய சாகரம் - 1200

பாடல் - 323

தானே தான் ஆகிநின்ற எழுவர்தானும்
 தனித்து நின்ற பராபரமாம் சுழியினுள்ளே
 வானேதான் கெதியெனவே சகலசித்தும்
 வரிந்து விளையாடிமிக வானமுட்டி
 ஊனேதான் தானேவே முப்பாழுக்கப்பால்
 ஒடுங்கிநின்ற பாழ்வீட்டுக் குள்ளே சென்று
 நானேதான் நீயென்று அந்த காரம்
 நலமான இருளதனில் நாடிப்பாரே.

பாடல் - 324

பாரப்பா இருளொளியும் வெளிமூன்றப்பா
 பதிவான தேகமதில் கண்டு கொள்ளு
 சாரப்பா இம்மூன்றின் நிலையைச் சொல்வேன்
 சரீரமென்ற சத்தியடா இருள்தானப்பா
 நேரப்பா அறிவான ஒளியின்கண்ணு
 நிசமான வெளியந்த மாயாமாயம்

காரப்பா மாய்கைவெளி கண்ணோ சூட்சம்
கருவான கண்மறைந்தான் இருள்தான் கானே

பாடல்-325

காணப்பா இருளதினால் ஒளிவுதான் தோன்றும்
கருவான ஒளியதனால் வெளிதான் தோன்றும்
பேணப்பா வெளியொளியும் எதனாலாச்சு
பெருகின்ற இருளதிலே உண்டாச்சப்பா
ஊணப்பா தானொடுங்கும் வகையைக் கேளு
உத்தமனே வெளியதுவும் ஒளியாய்ச்சேரும்
பூணப்பா ஒளியதுவும் இருளில் சேரும்
புத்தியுடன் கண்டறிவாய்த் தன்னுள் தானே.

பாடல்-326

தன்னுள்ளே தானறிந்து தன்னைப்பார்க்க
தனதான மண்டலங்கள் மூன்றினுள்ளே
கண்ணுள்ளே பொரிதனிலே தன்னைக் கண்டேன்
கருணைவர வெளிதனிலே தின்னக் கண்டேன்
விண்ணுள்ளே முச்சுடரைக் கண்டே அந்த
வேதாந்த முச்சுடரின் ஒளியைப் பார்க்கில்
எண்ணுள்ளே இருளதனில் நின்று பார்க்கில்
ஏகாந்த நிராமயமாம் அருள் தானாச்சே.

சட்டைமுனி நாயனார் அருளிச்செய்த

முன்ஞானம் 100

பாடல்-48

தானென்ற சிவத்துக்குள் மௌனஞ் சென்றால்
சதகோடி நவகோடி வன்னிரவி சோமன்
பானென்ற பரத்தின் கீழ் முப்பாழ் உண்டு
பார்மகனே அகார மொன்றுகாரம் ஒன்று
வானென்ற மகாரம்ஒன்று முப்பாழாக
வழங்கிற்றே அதன் ஒளியைச் சொல்லப்போகா
தேனென்ற மொழியுடைய னமனாந் தத்தை
தேவிபதம் என்ற கேசரிதான் கானே.

**திருவள்ளுவர் பெருமான் அருளிச்செய்த
நாதாந்தத் திறவுகோல்**

பாடல்-1

இருளொளி வெளி மூன்றாகி இலங்கு முப்பாழுக் கப்பாற்
பெருவெளி கைலை மீதே பேரொளி யாகி எங்கும்
குருவழி குலத்துக் கெல்லாங் கோதிலா ஞானாம னம்
திருவருளுருவ மான திருவடி நெஞ்சில் வைப் பாம்.

பாடல் - 7

முப்பதி மாய்கையாலே மூவுலகெல்லாந் தோன்றி
முப்பதி மூன்றுபாழில் மூவருந்தொழிலால் நின்று
முப்பதி மூன்றுவட்ட முச்சுடர் மூர்த்தியாகி
முப்பதி தானே எங்கும் முடிந்தது சோதி பாதம்.

பாடல்-8

முப்பாழு மூன்று நாடி மூலமு நடு முடியாம்
முப்பாழு மூன்று வட்டம் முடிச்சது மூன்றுமாகும்
முப்பாழே முத்தியாகி முடிச்சதா மூன்றுள்ளே
முப்பாழே பெரும் பாழான முறைமையைக் குருவாற் காணே.

பாடல்-12

மூலமேமேல் கீழாகி முடிநடு முப்பாழாகி
யேலமே மூலமாகி இருந்தது வெளிபாழாகும்
மூலமா முச்சிமீதே திருவடி நடனமாகும்
மூலமாஞ் சோதியாகு முடிந்திடந் தானேமுத்தி

திருமூலர் பிரான் அருளிச்செய்த திருமந்திரம்

8ம் தந்திரம்

முப்பாழ்-பாடல்-2495

காரியமேழ் கண்டறுமாயப் பாழ்விடக்
காரணமேற் கண்டனும் போதப்பாழ் விடக்
காரிய காரண வாதினை கண்டறுஞ்
சீருபசாந்த முப்பாழ் விடத் தீரு

பாடல்-2497

மாயப்பாழ் சீவன் வியோமப் பாழ் மண்பரன்
சேய முப்பாழென சிவசத்தியிற் சீவன்
ஆய வியாப்தம் எனும் முப்பாழாம் அந்தது
தூய சொருபத்திற் சொல் முடிவு ஆகுமே.

பாடல்-2498

துரியம் அடங்கிய சொல்லறும் பாழை
அரிய பரம்பரம் என்பர்கள் ஆதர்
அரிய பரம்பரம் என்றே துதிக்கும்
அருநிலம் என்பதை யார் அறிவாரே.

பாடல் - 2500

உள்ளம் உருவென்றும் உருவம் உளம் என்றும்
உள்ளபரிசு அறிந்து ஓரும்அவர்கட்குப்
பள்ளமும் இல்லைத் திடரில்லைப் பாழில்லை
உள்ளமும் இல்லை உருவில்லை தானே.

**மாணிக்கவாசகப் பிரானவர்கள் அருளிச்செய்த
திருஞானத்தாழிசை**

முப்பாழ் கடந்தப்பா லொரு முகப்புண்டதி னடுவே
முச்சந்திகள் கூடும்மது தானம்முதற் பாழாம்
அப்பாழ் கடந்தப்பாலொரு கணவாயதின் பெருமை
அறுகுனுனியிடமும் மென அறிவார் பெரியோர்கள்
செப்பாதது தானும்மறிந்தப்பாற் கடந்திட்டாற்
சேரும்கலை னாலும்வருதிசையும் மறிந்திட்டால்
ஒப்பாரினி யிப்பாரினி லொப்பாருமேயில்லை
யொன்றைப் பிடிதன்னைத்தரு மென்னப்படுமனமே.

வடனூர் அருட்பிரகாச வள்ளற் பிரான்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பா-6வது திரு முறை

161 ஆடிய பாதம்

பாடல்-6

தேவர்களுல்லாம் சிந்திக்கும் பாதம்
தெள்ளமுதா யுளந்தித்திக்கும் பாதம்

மூவரும் காணாமுழு முதற்பாதம்
 முப்பாழக் காப்பால் முளைத்த பொற்பாதம்
 திருவள்ளுவர்பெருமான் அருளிச்செய்த ஞான
 வெட்டியான் [1500]

பாடல்-34

ஆதியந்தமுங் கடந்து ஆதாரமூலம்
 அதுகடந்து பரவெளி தாண்டி
 நீதியின் மறைவிளங்கும் முப்பாழ்கடந்து
 நின்ற பரிபூரணத்தின் நிலைகடந்து
 ஒதுமறை வேதமுந்தாண்டி-பிரகாசஒளி
 ஒங்கார ரீங்கா சனத்தில் உறுதியதாய்ச்
 சோதியின் நிலையில்நின்று-சுழிமுனையில்
 துதித்துத் தொழுத சாம்புவன் காணும்

பாடல்-36

ஒளிவெளி மதிதாண்டி-சிவசிவ
 ஒன்பது வாசலுங் கட்டறுத்து
 தெறியவும் பொறிபுலனும்-சிக்கறுத்துச்
 சிந்தையகற்றி மனது ஒருப்படுத்தி
 பொழியவும் அமிர்தரசம்-பொசிக்க இன்பம்
 பூசிக்கப் பூசிக்க ஞானப் பூரணமதாய்ச்
 சுழிதனில் எழுந்த தொருவாசி எனும்
 சோதியைக் கண்டவனும் நான் காணும்.

முப்பாழ், சுழிமுனை, பூரணம், பாதம், வாசி, ஒளிவெளி, பரவெளி, ஆதாரமூலம், ஒங்காரம், சோதி, அமிர்தரசம் என்ற பரிபாசைச் சொற்களை மேற்படி இரண்டு பாடல்களில், திருவள்ளுவர் பெருமான் அமைத்துப் பாடியருளியுள்ளார்கள்.

பூரணம், பாதம், சுழிமுனை, முப்பாழ் ஆகிய நான்கு அருஞ்சொற்களின் விளக்கம் பெரியோர்களின் பாடல்களின் சான்றுகளோடு மேலே தொகுத்துக் கூறினோம்.

யோக ஞானம் என்பது அனுபவித்து அறியும் ஞானம். நூல்களில் படித்து உணர முடியாது.

சுருங்கச் சொன்னால், கரும்பின் சுவையை, கரும்பைத் தின்று அனுபவித்தால்தான் அறிந்து கொள்ள முடியுமேயன்றி.

கரும்பைப்பற்றி எவ்வளவு நூல்களைப் படித்தாலும் உணர முடியுமா? முடியாது. அதுபோன்ற அனுபவ அறிவே யோக ஞானம் ஆகும்.

திருமந்திரம் - பாடல் 2944

முகத்திற் கண் கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள்
அகத்திற் காண் கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்
மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோடாடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்றால் சொல்லுமாறு எங்ஙனே.

ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் பணிரண்டு ஆண்டுகள் காத்துக்கிடந்து. தனிப்பெருங்கருணையினால் அவர் அருளும் உபதேசங்களைப் பெற்று. அடையும் பெரும் பேறு ஆகிய அனுபவ ஞானமே யோகஞானம் என்பதாகும். முருகப் பெருமான் இந்த நூலின் 377, 378, 379, 380, 381, 382 வது பாடல்களில் இந்த விபரங்களைக் குறிப்பிட்டு, நாம் எவ்வாறு சீவன் முத்தனாக ஆவது என்பதைக் கூறியருளி யுள்ளார்கள்.

நூல் வரலாறு

வழுத்துகிறே னிந்நூலை மனதிரங்கி
வையகத்தோர் சித்தரெல்லாம் பிழைக்கவென்று
அழுத்தமுட னின்நூலை மக்காள் மக்காள்
அடிதொடுத்து நுனிவரைக்கு மாராய்ந்தேபார்
பழுத்தமலைச் சாயையிலே பதுங்கியேறிப்
பராபரத்தி னடியினுட வட்டம்பார்த்துக்
கொழுத்தியே பாணமதைப் பாணஞ்செய்து
குவலயத்தில் வாதமொடு வயித்தியம்பாரே.

2

வட்டம் என்பது விந்து வட்டம்-25 வது பாடலில் “விந்து வட்டம் பளீரெனவே ஒளிவீசும்” என்று கூறுகிறார். இதைக் குண்டலி வட்டம் என்று வள்ளந் பிரான் குறிப்பிடு கிறார். இது குருமுகமாக அறிய வேண்டிய இரகசியம்

பாரப்பா அஷ்டகர்ம் வசியமாற்றம்
பரிவான அஞ்சனமுந் திலதப்போக்கும்
ஆரப்பா வகாருமொடு வயித்யந்தானும்
அடங்காத தேகசித்தி கெவுனமார்க்கம்
நேரப்பா யோகமொடு ஞானந்தானும்
நிலையான நிருவிகற்ப சமாதிமார்க்கம்

சேரப்பா இதுவெல்லாம் வெளியாய்மைந்தா
செப்புகிறே னிந்தவகை தெளிவுதானே.

3

யோகமொடு கூடிய ஞானம், நிருவிகற்ப சமாதியில் நிலைத்தல்
முதலியன இனிவரும் பாடல்களில் கூறுகிறார்.

தானென்ற வழியறியா னிடமுங்காணான்
தன்னுயிரைத் தானென்று போற்றமாட்டான்
வானென்று பொழியுமந்த அமுதம்சாரான்
வாடாத மணிவிளக்கை யறியமாட்டான்
தேனென்ற திரையேழை யறுக்கமாட்டான்
தேகசித்தி மாயசித்தி செய்யமாட்டான்
கோனென்ற குருபாத மடுக்கமாட்டான்
கூறுவான் வாய்ப்பேச்சால் ஞானந்தாமே.

4

போலி ஞானிகளின் செயல்கள்.

தாமடா வாய்ஞானம் பேசிப்பேசிச்
சாவதற்குக் கல்வியெல்லா மறிந்தேனென்பான்
காமடா காமப்பேய் பிடித்துக்கொண்டு
கருத்தழிந்து போவதல்லாற் கருவைப்பாரான்
ஓமடா வுடலிறந்து போவதல்லால்
உண்மையென்று தானறியா னுறுதிபாரான்
வாமடா வெறிநீரைக் குடித்துப்பாவி
வகைகெட்டு அலையாமல் வகைதான்கேளே.

5

போலி ஞானிகளின் செயல்கள்.

கேளடா சரிதையொடு கிரிகையோகம்
கிருபையுடன் ஞானமெல்லாம் வெளியாய்ப்பாடி
வாழடா வாழ்வதற்கு வகையுங்காட்டி
வாடாத தீபமதை யறிந்தேயேற்றித்
தேளடா தேட்கொடுக்காங் குலதெய்வந்தான்
சிவநிலை சிவநிலையு மதுவே யாகிக்
கோளடா வசரர்களைக் குலைத்துவிட்டேன்
குவலயத்தில் வாசிமயி லேறித்தானே.

6

சரிதை - ஒரு சற்குரு பிராணைச் சந்தித்த பின் அவர் மனதில் சரி
என்று தைக்கும் வண்ணம் பணிவுடன் தொண்டு செய்து, அவர்

தயவைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுதல், இது தாசமார்க்கம் என்றும் கூறப் பெறுகிறது.

கிரிகை: குருபிரான் மனமிரங்கி, சீடனாக ஏற்றுக் கொள்ளும் பொழுதும் சரிதை என்ற முதற்படி முடிவடைகிறது.

ஞானமலை சோதிமலை என்று கூறப்பெறும் குரு மலையாகிய வேதகிரியின் கையகத்தாகுதல்-கிரிகை எனப் பெறும் இரண்டாவது படி ஆகும்.

இது சற்புத்திரமார்க்கம் எனப்பெறும்.

யோகம்: பிரம்மோபதேசம் பெற்ற நான்முதல் யோகம் ஆரம்பம் ஆகிறது. பணிரண்டாண்டுகள் இச்செயல் நடந்தேறுகிறது.

இது சுகமார்க்கம் எனப்பெறும்.

ஞானம்: குருபரன் கிருபையால், குரு துரியம் கடந்து, எல்லாமாய் அல்லதுவாய் சுத்தசிவ துரியாதித்தே சிவ மயமாய் நிறைதல்-இது சன்மார்க்கம் முடிவு.

தேட்கொடுக்கு-சிவநிலை-சிவநிலை, வாசி-மயில் இவை குருமுகமாக நேரில் அறிய வேண்டியவை.

தானென்ற மூலமதைச் சாற்றக்கேளு
சந்திரன்றன் மண்டலத்துக் கடுக்கவேறிக்
கோனென்ற பச்சைநிற வழியுமாகிக்
குருவான பஞ்சகர்தா மாயைதோன்ற
வானென்ற வானிலொரு இடியுங்காற்றும்
வந்ததடா தந்தையுட விந்துமாகிக்
கோனென்ற பாசமொடு பார்வை திஷ்டி
கொடுத்தவனாம் மூலக்குண் டலியாம்பாரே.

7

மூலக் குண்டலி, சந்திர மண்டலம் குருமுகமாய் அறிய வேண்டியவை.

பாரப்பா குண்டலியும் வேறேயென்பான்
பதிவான சுழிமுனையை யறியமாட்டான்
ஆரப்பா பூரணகுண் டலியாமென்றும்
அண்டமென்றும் பிண்டமென்று மறியமாட்டான்
நேரப்பா பூரணமாங் கல்லநாலாகி
நிஷ்டையொடு சமாதியுநிஷ் களமுமாகிக்

காரப்பா வமுதமதை யுண்டுதேறிக்
கருத்துடனே சிவயோகங் கண்டுகொள்ளே.

8

குண்டலியும், சுழிமுனையும் வேறல்ல, குருபிரானிடம் சிவ
யோகத்தில் இவற்றை அறிய வேண்டும்.

கொள்ளடா சுழினையிலே மனக்கண்ணாட்டிக்
கோளான கருவிகளைக் கூர்ந்தேதள்ளி
அள்ளடா அங்கெனடிப் படையைக்கட்டி
ஆதாரம் ஆறுமே யேகமென்று
நள்ளடா சுழிக்காற்றி லலைந்திடாமல்
நாற்பத்து முன்கோண நடுவே சென்று
விள்ளடா வில்விசையி லுண்டையேற்றி
வெற்றிமயி லேறிவினை யாடுவாயே.

ஆறு ஆதாரம் என்பதை ஏகம் என்று அறிய வேண்டும். இவை
சூக்கும தேகத்தில் உள்ளவை. சற்குரு பிரான் காட்டியருள வேண்டும்.

நாற்பத்து முக்கோணம்: பரிபாகை, சற்குரு பெருமான் காட்டித்
தந்தருள வேண்டும். இது எல்லாச் சித்தர் நூல்களிலும் குறிப்பிடப்
பெறுகிறது.

உதாரணமாக, அகத்தியமகாமுனிவர் அருளிச் செய்த
மனோன்மணியாள்-நாற்பத்துமுக்கோண பூஜாவிதி

பாடல்-2

சொல்லாத நாற்பத்து முக்கோணந்தான்
துரியாதீதங் கடந்த சோதியப்பா
விளையாடப் பூரணத்தை யறியச்சொன்னேன்
வீணான மாயைகளை மறக்கச்சொன்னேன்
குலையான குலதெய்வ மறியச்சொன்னேன்
குண்டலியாம் வட்டமதன் கூறுஞ்சொன்னேன்
மலையாமல் வெறுவாயை மென்றிடாமல்
மனதுறுதி யாகவும்நீ கவனம்வைத்துக்
கலையான பூரணத்திற் கலந்துநீயுங்
காவலர்க ளைவரையு மொன்றாய்ச்சேரே.

10

பூரணம், குலையான குலதெய்வம், குண்டலி வட்டம்
முதலியவற்றை அகத்தியனாருக்கு அறியும்படி நேரில் காட்டியருளிய
விபரங்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

சேரடா மவுனமென்ற லுமைமூலஞ்
 செகத்தோர்க ளறியாம லிறந்துபோனார்
 ஆரடா லுமைதனை யறிந்தாற்றேகம்
 அழியாது நீடுழி காலமட்டும்
 நேரடா நின்றநிலை மவுனந்தன்னை
 நீங்காம லிம்மென்ற நிலையிற்சாற்றிப்
 பாரடா வனுதினமும் விடாமல்நின்று
 பராபரமாங் குலதெய்வந் தன்னைப்பாரே.

11

ஊமை எழுத்தாகிய பிள்ளையார் சுழியின் உண்மையை
 குருபரனிடமிருந்து காட்டக்கண்டு அறிந்து சிவமயம் ஆக்கப் பெற்றால்
 நீடுழிகாலம் அழியாது வாழலாம் என்று அகத்தியனாருக்கு
 உபதேசித்தருளுகிறார்.

பாரப்பா இம்மென்ற மவுனத்தாலே
 பல்லாயி ரங்களண்டம் படைக்கலாச்சு
 ஆரப்பா நவசித்த ரதுதானாச்சு
 அருளான மறைநான்கு மதற்குள்ளாச்சு
 நேரப்பா நிஷ்டையொடு சமாதியாச்சு
 நீண்டத்தி லுயிர்களெல்லா மதனாலாச்சு
 மேரப்பா மேருவென்று மதற்குப்பேராம்
 விஞ்சையென்றும் ஞானமென்று மதற்குப்பேரே.

12

நிஷ்டை, சமாதி முதலிய விபரங்கள் அகத்தியனாருக்கு நேரில்
 கூறியருளுதல்.

பேரான வீசனுக்கு இதுதான்சொல்லிப்
 பேசாத வெழுத்தினுட வரையுங்காட்டிச்
 சீரான ஆறுவரை வீடுங்காட்டித்
 தேவிபரா சத்தியுட மகிமைகாட்டிக்
 காரான அஷ்டாங்க முடிவுஞ்சொல்லிக்
 கலந்தெழுந்த யாகாதி முடிவுங்காட்டி
 நேரான குலதெய்வமிதுதானென்று
 நின்றதினாற் சிவன்றானும் நிலைத்தாற்பாரே.

13

12 பாடல்கள் வரை அகத்தியனாருக்கு உபதேசிக்கப் பெற்ற ஞானச்
 செயல்கள் ஈசனாருக்கும் உபதேசித்தருள் பெற்றன எனக் கூறுகிறார்.

பாரப்பா சிவன்றானு மதுதான்கண்டு
 பன்னிருகை வேலனென்றே பகர்ந்தார்நாமம்
 ஆரப்பா அறிந்துசிவ சத்தியென்னை
 அருளான குமாரனென்றே அழைத்துத்தானும்
 நேரப்பா திருமுலைப்பா லமுதமுட்டி
 நீங்காத நிஷ்டையிலே யிருத்திவைத்தாள்
 ஏரப்பா வுழுதால்வெள் ளாமையாகும்
 ஏரில்லா னறுத்தடித்த தன்மைதானே.

14

தன்மையுள்ள குலையல்லோ தெய்வமாகிச்
 சகலருக்குஞ் சீவனுயி ரதுதான்மைந்தா
 உண்மையா தாரமெழுத் தாறுமாகி
 யுதயகிரி பருவதத்தி லொடுங்கிவாழ்ந்து
 நன்மையுடன் பாழ்வீடு சுடுகாடாகி
 நானென்றும் நீயென்றும் நாவுண்டாகி
 அம்மைசிவ காமிசிலம் பொலியுங்கேட்கும்
 அத்தலத்திற் றெரிசனைக ளநேகம்பாரே.

15

பாரப்பா சதகோடி ரவிபோல்வீசும்
 பனிரண்டு தலமும்ங்கே பாய்ந்துகாணும்
 ஆரப்பா அயனோடு டாலுங்காணும்
 அழகான சதாசிவன் ருத்திரனுமங்கே
 நேரப்பா மயேஸ்வரத்தின் கூருமங்கே
 நிலையான கணேசனுட பீஜமங்கே
 தேரப்பா நினைப்போடு மறைப்புமங்கே
 தேறாத கருவியங்கே தெளிந்துகாணே.

16

காண்டா வழலையென்ற முப்புவங்கே
 கலந்தெழுந்த வைங்காயக் கருவுமங்கே
 தானடா அஞ்சனத்தின் நிலையுமங்கே
 தாரணையுஞ் சாரணையுஞ் சமாதுமங்கே
 ஊண்டா தீட்சைபத்து முடிவுமங்கே
 ஒருமித்து வுடலுயிருந் தரிப்பதெங்கே
 கோண்டா குருபாதங் காண்பதெங்கே
 கூறுவேன் பேசாத வெழுத்தாய்ப்போச்சே.

17

போச்சடா ஆறுதலம் வேறீதென்று
 புகுந்தெழுந்த மூலமதைப் பார்ப்பார்கோடி

ஆச்சடா மால்வீடு பிரமன்வீடு

அப்புறந்தான் ருத்திரன்வீ டென்பான்பாவி
வாச்சடா மகேஸசதா சிவன்றானென்று
வாதாடித் திரிவர்பல வண்டர்கோடி
காச்சடா லலாடஞ்சாம் பவிதானென்றுங்
கண்மூக்கு மத்தியென்று மலைவான்றானே.

18

தானென்று மிதுவென்று மலைந்துசெத்துச்
சாகாம லுறைகின்ற தலமுங்காணான்
வானென்றும் முடிவென்றுங் கால்தானென்றும்
மணியூரந் தனையறிந்து வணங்கமாட்டான்
தோணென்றாற் றோணாது மனம்வேறாகச்
சுடுபொட்ட லிடுகாடு சுவறிப்போகும்
கோணென்றும் ஆறுபடை வீடாமென்றுங்
கூறியே யசுரர்களைக் கொன்றேன்பாரே.

19

பாரப்பா அறுபத்து நான்குயோகம்
பார்தனிலே வீணாக வலைந்துபார்த்து
ஆரப்பா ராசாங்க யோகந்தன்னை
யறியாம லலைந்தவர்க ளனத்தங்கோடி
நேரப்பா நின்றநிலை கண்டுமைந்தா
நினைவிருத்தித் தவசுபண்ணி நிலையைப்பார்த்து
வேரப்பா எழுத்துகளைச் சேர்த்துச்சேர்த்து
விண்ணென்று மண்ணென்று மறந்திடாயே.

20

மறந்திடா திருந்திடவே யெழுத்தைச்சொல்வேன்
மனமல்லோ மனோன்மணியம் மணியைப்போற்றி
இறந்திடா திருந்திடரீங் காரந்தன்னை
யீஸ்வரியாள் பீடமென்று நிலையிற்சாற்றப்
பறந்திடாக் குருவிகளும் பொசுங்கிப்போகும்
பாரடா அஞ்செழுத்தின் பயனைமைந்தா
நிறந்திடாச் சிம்மொன்று நினைவாயொட்டி
நீங்காமல் நம்மென்றே நினைவிற்காக்கே.

21

தாக்கவே மகாரமல்லோ மவுனமாகுந்
தயங்காம லனுதினமும் நினைவாய்ப்போற்றி
வாக்கினாற் சொல்லாதே வம்மென்றேதான்
வைத்திடுவா யொருநிலையாய் வணங்கிமைந்தா

தாக்கியே யம்மென்றே யுறுதியாகச்
சாற்றுமஞ் செழுத்தைத்தா ரணையேசெய்து
நாக்கினாற் சொல்லவுந்தான் கூடாதப்பா
நாதாக்கள் சாபமுந்தான் சபித்திட்டாரே.

22

இதுவரை கூறியருளிய பரிபாசை ரகசியங்கள் நாக்கினால்
வெளிப்படையாகச் சொல்லக் கூடாதவை ஆகும்.

சபித்திட்ட சாபமதை நிவர்த்திசெய்து
சந்திரபுஷ் கரணியெனுஞ் சார்பிற்சென்று
கூவித்திடாத் தீபமனு தினமுமேற்றி
அங்கென்றுஞ் சிங்கென்று மறிந்தே போற்றிக்
குவித்திடவே உங்கென்றுங் கூடச்சேர்த்துக்
குண்டலியாம் நந்திவட்டக் குறியிற்சென்று
தவித்திடா மூன்றெழுத்துந் தன்னைக்கண்டேன்
தந்திமுக னுக்கிளைய சாமிநானே.

23

மூன்றெழுத்து வடிவமாகிய தன்னைக்கண்ட அனுபவத்தைக்
கூறுகறார்.

நானாக நியாகி யேகமாகி
நல்வினையுந் தீவினையுங் கடந்துமைந்தா
தானாகி மூன்றெழுத்து வாலையிஞ்சை
தவறாதே தீட்சையிலே மறந்திடாதே
வானாகி வீணாகக் கொடுத்திடாதே
வாய்ப்பான அஷ்டாங்க தீட்சைசொல்வேன்
கோனாகி அங்கிலியு மென்றேவோதிக்
குருபாதந் தனையறிந்து குவிந்து நில்லே.

அகத்தியனாருக்கு உபதேச விபரங்கள் அஷ்டாங்க தீட்சை,
குருபாதம் முதலிய இரகசியங்கள்.

நில்லடா ஓமென்றும் ஸ்ரீயுமென்றும்
நிறுத்தடா பூரணத்தின் நிலையைப்பார்த்து
அல்லடா வதினுடைய மகிமைசொல்ல
அரனாலு முடியாது மற்றோர்க்கேது
சொல்லடா வாய்ப்பேச்சு முனக்குமேது
சொல்லாதே யிம்மூலந் திறவுகோலாம்

வில்லடா கீழ்மேலா ராய்ந்துபாரு
விந்துவட்டம் பளீரெனவே வீசும்பாரே.

25

வில்லடா கீழ்மேல்-விந்து வட்டம் இது. பாத தீட்சை
பெற்றவர்கள் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பாரப்பா யின்னமொரு மகிமைசொல்வேன்
பாலகனே வாவென்று மலியென்றோதி
ஆரப்பா முன்தீட்சை மார்க்கம்போலே
அடிதொடுத்து நுனிவரைக்கா ராய்ந்துபார்த்துச்
சேரப்பா சிவயோக மிதுவாமென்றுந்
தீர்க்கமுட னந்திசந்தி தெளிந்துபார்த்துக்
கோரப்பா பராபரனை வாவாவென்று
குவிந்தநிலை தனைப்பார்த்துக் கூடுவாயே.

26

அகத்தியனாருக்குச் சிலயோக இன்னது தான் என்று விளக்கியருளி
அந்திசந்தி மனம் குவிந்து கூடுமாறு கூறுகிறார்..

கூடுவது லகுவல்ல வாய்ப்பேச்சல்ல
கோடியிலே யொருவனடா குறியைக்காண்பான்
ஆடுவது தில்லையிலே காலைத்தூக்கி
யம்பரமா மம்பலத்தி வாட்டைப்பார்த்து
நாடுவது சதாகாலம் நாட்டம்பாரு
நமனேது நமனேது நாசமாகும்
பாடுவது அனுராக மனந்தங்கேட்கப்
பச்சைமயி லேறியுந்தான் பாய்ந்தேன்பாரே.

27

யோகத்தில் கூடுவது லகுவல்ல. அது வெறும் வாய்ப்பேச்சல்ல.
தில்லையிலே தான் காலைத்தூக்கி ஆடும் ஆட்டத்தை அம்பலத்தில்
கவனமாக நாடிப்பார்க்குமாறும். அப்போது நமன் நாசமாகும் எனவும்
அகத்தியனாருக்குக் கூறுகிறார்.

பாரப்பா இங்கென்றே குறியிற்சாதி
பராசத்தி மூலமிது பாருபாரு
ஆரப்பா இம்மூல மார்தான்சொல்வார்
அகத்தியமா முனியேகே ஞானக்காகச்சொன்னேன்
நேரப்பா நீமகனே நினைவாய்நின்று
நிருவிகற்ப சமாதியிலே நீஞ்சியேறு

வீரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
வெட்டவெளி தனைநாடி விந்தைகாணே.

28

அகத்திய மாமுனியே கேள்: உனக்காய்ச் சொன்னேன் பராசத்தி
மூலம் இதுதான் பார் என நேரில் காட்டியருளி நிருவிகற்பசமாதியில்
நின்று அந்த ஆச்சரியத்தைக் காணும்படி செய்கிறார்.

காணுவது பராசத்தி தீட்சைக்கெல்லாம்
கலந்திருந்த ததினுடைய கனல்தான்மைந்தா
பூணுவது இதையன்றிப் புலன்வேறில்லை
பூமியுட நாதமென்று மிதற்குப்பேரு
வாணுலகிற் றிரியாதே மயங்கிடாதே
வாய்பேசாப் பூரணத்தை வணங்கிப்போற்றித்
தோணுவதெல் லாமுனக்குத் தோணும்பாரு
துரியாதீ தம்மதனைத் தொடர்ந்துபாரே.

29

துரியாதீதம் அதனைத் தொடர்ந்து பார்க்கும்படி கூறுகிறார்.

பாரப்பா விண்ணமொரு மவுனங்கேளு
பராபரத்தி னடியினுட பாதம்போற்றி
ஆரப்பா நசியென்று மசியென் னோதி
யடங்காத தேவிதனை யர்ச்சித்தேற்றிக்
கூரப்பா குவிந்துமன மொன்றாய்நின்று
கூடுகையி லம்பலவர் கூத்துந்தோணும்
சேரப்பா விம்முன்று எழுத்தினாலே
சிவனுடைய கயிலைவரை தெரியலாச்சே.

30

மனம் குவிந்து நின்று கூடும்போது அம்பலவர் கூத்துத் தோணும்
என்றும் மூன்று எழுத்தினால் சிவனுடைய கயிலை வரை தெரியும்
எனவும் கூறுகிறார்.

ஆச்சடா மூன்றெழுத்தி னாலேமைந்தா
ஆறுவரை யூடுருவி யடுக்கத்தோணும்
மூச்சடா மூச்சடங்கி மேலேநோக்கு
மூச்சந்தி யுதயகிரி யுச்சிதோணும்
வாச்சடா வாயுசா ரணையாம்வேகம்
வாரியுனை யுயரவினித் தூக்கியோடும்
காச்சடா கருவிகளைத் தள்ளியோடும்
காரணமும் பூரணமுங் கலந்துபோமே.

31

மூச்சடங்கி மேலே நோக்குமாறும் உதயகிரி தோணும் எனவும்
கூறுகிறார்.

போமடா இரியென்றுங் கிரியென்றோதிப்
பொருத்தமுடன் பூரணத்தைக் கலந்துபாரு
ஆமடா சகலசித்து மதிகமாகும்
அடங்காத பூதமைந்து மொன்றாய்ச்சேரும்
வாமடா வாமமுந்தான் கசிந்துபாயும்
வடவரையிற் றுருவனுட சூட்சங்காட்டும்
காமடா காமப்பால் திரண்டுகாணுங்
காணாத காட்சியெல்லாங் காணும்பாரே.

32

உதயகிரியில் பூரணத்தைக்கலந்து பார்க்குமாறும், அப்போது
காணாத காட்சி எல்லாம் காணும் என்றும் அவற்றைப் பார்க்கும் படியும்
அகத்தியனாருக்குக் கூறுகிறார்.

பாரப்பா வங்குசிங்கு என்றேவாகிப்
பராபரமாங் குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
நேரப்பா நிலையறிந்து பிதுங்கொட்டாமல்
நீமகனே பூசைநிறை வேற்றிக்கொண்டு
ஏரப்பா பூரணத்தின் மனக்கண்ணாட்ட
இடகலையும் பின்கலையீ டழிந்துபோகும்
வேரப்பா சுழிமுனையில் நினைவாய்நின்று
வேதாந்த பராபரையை வேண்டிநில்லே.

33

"குலதெய்வத்தைப்பார்த்து அதாவது தன்னைப் பார்த்து பூசை
நிறைவேற்றிக் கொண்டு பூரணத்தில் மனக் கண்ணை நாட்டி இடகலை
பின்கலை இரண்டும் சுழிமுனையில் ஒன்றாகுமாறு நினைவாய் நின்று
வேண்டிநில்" என்று அகத்தியனாருக்கு உபதேசிக்கிறார்.

நில்லடா சற்புத்ர னானால்மைந்தா
நிற்கையிலே நின்றநிலை யுனக்குத்தோணும்
சொல்லடா சுழிக்காற்று நிலைக்கொட்டாது
சொன்னதெல்லா மெய்யாகும் நினைந்தபோதே
அல்லடா வெனைப்போலே யார்தான்சொன்னார்
ஆதியந்த மனாதியந்த மிரண்டுமைந்தா
கொல்லடா மாயைதனை யொழித்ததாலே
குமரகுரு பரனென்று நமக்குப்பேரே.

34

மாயைதனை ஒழித்ததால் குமரகுருபரன் என்று தனக்குப் பேர் ஏற்பட்டது என்று கூறுகிறார்.

பேரிட்டாள் சிறுபிள்ளை வயதோகொஞ்சம்
பெற்றபிள்ளை தன்னையுந்தான் பேணிப்பாராள்
சீரிட்டாள் சமையுமுன்னமே யென்னைப்பெற்றாள்
தேசமெல்லா மவுசாரி யாடிக்கொண்டாள்
ஏரிட்டுப் பார்த்தாலுங் கண்தான்கூசும்
இவளுடைய மாயையல்லோ வுலகமாச்சு
நேரிட்ட ஐவருக்குந் தாயுமாகி
நிறைந்தாளே யாவருக்கும் பெண்டிர்தானே.

35

தனது குரு பிரானைத் தன்னை ஈன்றெடுத்த தாயாகவும், சிறுபிள்ளை கன்னி என்றும், சமையுமுன் தன்னை ஈன்றெடுத்ததாகவும். அவசாரி அதாவது அகாரத்தையும் உகாரத்தையும் சார்ந்துள்ள சாரி எட்டிரண்டும் பத்து வயதைச் சார்ந்தவள் எனவும் கூறியிருக்கிறார். இது பிரம்மோபதேச இரகசியம். பிரம்மோபதேசம் பெற்றவர்களே புரிந்து கொள்ள முடியும்.

தானென்ற நாமமதை மவுனம்வைத்து
தமர்வாசல் தனிநுத்தி மைந்தாமைந்தா
கோனென்ற இம்மூல வெழுத்தினாலே
குருபாதந் தன்னிலையுங் கூட்டிவைக்கும்
வானென்ற வாசியுந்தா னடங்கிப்பாயும்
வஸ்தான வஸ்துவென்று வணங்கவைக்கும்
கோனென்ற குண்டலியின் குறியைக்காட்டும்
கூசாமல் மவுனத்திற் கூட்டும்பாரே.

36

குருபாதம்-பாதம் முதற்பாடலில் விளக்கப் பெற்றுள்ளது. வாசி-இதுபரிபாசைச் சொல், வாசி என்றால் பாதம் என்று தான் பொருள். “ஓங்காரமே நற்றிருவாசி”-பாதம் என்ற சொல்லுக்கு அளிக்கப்பெற்ற விளக்கம் வாசிக்கும் பொருந்தும்.

பாரப்பா இம்மூலந் தன்னைப்பார்த்துப்
பராபரத்தில் மூவருந்தான் முத்தியானார்
ஆரப்பா யிதையறியாப் பாவிதன்னை
யடித்தடித்தே அப்புறமுந் தள்ளவேண்டும்
நேரப்பா நிறைந்தபரா பரத்தினூடே
நீங்காமல் நிறுத்து நினைவாய்ச்சேர்க்கும்

பேரப்பா யிதனாலே முத்திபெற்றார்

பெரியோர்க ளனந்தம்வெகு கோடிதானே.

37

“இம்” மூலம்-தன்னைப்பார்த்து அ+உ+ம் என்ற ஓங்காரத்தின் மூன்று பாதங்களில் இம் என்பது மூன்றாவது பாதம். ஒடுங்கும் இடமும் உதிக்கும் இடமும் ஆகிய மூலம் இது.

கோடான கோடிசித்தர் முனிவரெல்லாங்

குணமறிந்து தசதீட்சை தன்னால்மைந்தா

பாடான பாடுபட்டுப் பிழைத்தோர்கோடி

பாழிலே மாண்டவர்கள் கோடாகோடி

வீடான வீட்டையுந்தா னறிந்துநீயும்

மேலாறு தலத்தினுட விலாசங்கண்டு

வாடாத தீபமதை யறிந்துகொண்டு

வந்தவர்க்கே பேரின்பங் காட்டுவேனே.

38

வாடாத தீபம்-குருபிரான் காட்டித் தரும் ஞானதீபம். தீபஒளி கண்டவுடன் சேர்ந்தது சந்தோசம் என்று வள்ளற் பிரான் பாடுகிறார்.

காட்டுகிறேன் தசதீட்சை யறியாப்பாவி

கழுதையவன் கரையேற மாட்டான்பாடு

நாட்டுகிறே னகத்தியமா முனியேகேளு

நன்மையுட னுனக்காகச் சொன்னேன்மைந்தா

பூட்டுகிறேன் திரையேழுங் கிழிந்துபோகப்

பூரணத்தின் யோகமதை யறிந்துநீயும்

சூட்டுமணி பூரஞ்சு வாதிட்டானும்

சொல்லாத விஞ்சையுடன் சுருதிபாரே.

39

அகத்திய மாமுனியே கேளு: நன்மையுடன் உனக்காகச் சொன்னேன் என்று ஏழுதிரைகளையும் நீக்கி தசதீட்சை ரகசியங்களைக் காட்டியருளுகிறார்.

பாரப்பா பூசைவிதி யறியாமற்றான்

பரமசிவ தீட்சையென்றே அலைவான்பாவி

ஆரப்பா முமுகியனுஷ்டாணஞ் செய்து

அஞ்செழுத் தா மூன்றெழுத்தெட் டெழுத்தாமென்று

நேரப்பா தீட்சைவைத்த குருக்களுந்தான்

நீணிலத்தில் மணியுருட்டிப் பூசைசெய்து

வேறப்பா வெறிபிடித்துத் திரிவான்பாவி

வேரற்ற மரமென்று வீசவேனே.

40

போலிக் குருமார் செயல்.

வீசவேன் பூரணத்தை யறியாப்பேர்க்கு
விண்ணிலிடி தான்வீழ்ந்து நரகில்வீழ்வான்
காசிநதி தனிலேதான் தீர்த்தமாடிக்
கரைகாணா மந்திரங்க டன்னையோதி
வாசிநிலை யறியாமற் றெய்வமென்று
வணங்கியவ னலைந்திடுவான் வருவதேது
தோசிகளுக் கெத்தனையோ சொன்னாலுந்தான்
தோற்றாது அலைந்திடுவான் கண்டுபாரே.

41

வாசிநிலை அறியாமல் காசி என்றும் கங்கா நதி தீர்த்தம் என்றும்
வாய் வேதாந்திகள் மந்திரத்தை வாயால் ஓதிக் கொண்டு அலைவதால்
பயன் இல்லை. அவர்கள் தோசிகள் என்று கூறுகிறார்.

பாரப்பா ஆலயத்தில் நெய்விளக்குப்
பலபூசை செய்துமவ னலைந்திட்டாலும்
ஆரப்பா அன்னதானம் பூமிதானம்
அப்பனே மாதானஞ் செய்திட்டாலும்
நேரப்பா குளங்கிணறு வெட்டினாலும்
நீடகணை கறையேற மாட்டாய்பாவி
தேரப்பா தேட்கொடுக்காங் கொடுக்காந்தேளு
திரையேழை யறுத்துமினிக் கண்டுதேரே.

42

ஆலயங்களில் நெய்விளக்கிடுதல், பலவகைப் பூசைகள் செய்தல்,
பல தலங்களுக்குச் சுற்றி அலைதல், அன்னதானம், பூதானம் முதலிய
பெரிய தானங்கள் செய்தல், குளங்கள் கிணறுகள் வெட்டுதல், முதலிய
செயல்களால் பயன் ஒன்றும் கிட்டாது. பிறவிப் பெருங்கடல்
நீந்திக்கரை ஏற மாட்டாய், தேட்கொடுக்கு என்ற பரிபாசைச்
சொல்லால் குறிக்கப் பெறும் குலதெய்வத்தின்-பராபரத்தின் பாதத்தை
குருபிரான் அருளால் ஏழு மாயா திரைகளை அறுத்துக் காட்டக்கண்டு
தேரவும் என்று அகத்தியனாருக்குக் கூறுகிறார்.

தேரடா தேளிருக்குஞ் சிவசாயைக்குள்
செந்தேளுங் கருந்தேளுந் திடமாய்ப்பாயும்
ஆரடா கருந்தேனை யறிவாருண்டோ
அறிந்தாலு மதினிலையை யறியப்போமோ
ஏரடா நிலையறிந்து மவுனம்பெற்று
என்மகனே புலியுருச் சாயைதன்னில்

நேரடா நேர்நிலையும் நீயேபார்த்து

நின்றுகொண்டு அரவுவிஷ நிலையக்காணே.

43

செந்தேள் கருந்தேள் என்ற பரிபாசை இரகசியங்களைக் குருமுகமாய் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

காண்டா அரவுவிஷங் கடித்தாலுந்தான்

கைநொடிக்கும் நேரமதி லிருந்துபோகுந்

தானடா அரவுதனைப் பிடித்தேமைந்தா

சத்திசிவ லிங்கமதிற் சார்பாய்ச்சேர்த்து

நானடா அதையறிந்து மவுனங்கண்டு

ரவியினுட கற்பத்தில் நாடியேறிக்

கோனடா வானவர்கோன் றனக்கேயானுங்

கொடுத்தனடா தெய்வபதி கூர்ந்துபாரே.

44

சத்தி சிவ லிங்கம் முதலிய இரகசியங்கள் கூறுகிறார்.

பாரடா சாகரமு முடிவதாச்சு

பன்னிருகைப் புயமில்ங்க வுரைக்கலாச்சு

ஆரடா அஷ்டாங்க முடிவுமாச்சு

ஆதிவஸ்து அனாதிவஸ்து வொன்றாய்ப்போச்சு

கூரடா சடாட்சரமு மிதுவேயாச்சு

குவிந்தெழுந்த வைந்தெழுத்து மிதுவேயாச்சு

நேரடா பராசத்தி வேலுமாச்சு

நிலையான தாரணையை நிறுத்துவேனே.

45

சடாட்சரம், பஞ்சாட்சரம், பராசத்தி வேல், தாரணை முதலிய இரகசியங்களை அகத்தியனாருக்கு உபதேசிக்கிறார்.

நிறுத்துவேன் தாரணைதான் மகாரமாச்சு

நின்றிலங்கும் வாசியல்லோ சாரியாச்சு

கருத்தான தேவிமனோன் மணியுமாச்சு

காமதேன் கற்பகமு மதுவேயாச்சு

மருத்துமலைச் சார்புநடு வட்டத்துள்ளே

மாறாத வாசனைதா னனேகமுண்டு

திருத்தமுடன் துவாபரபா லகருமுண்டு

தெரிசித்தே அடிபணிந்து தெரிந்துகொள்ளே.

46

வாசி சாரி ஆதல், காமதேன், கற்பகதரு. சார்பு நடுவட்டம். துவாபரபாலகர் முதலிய விபரங்களை அடிபணிந்து தெரிந்து கொள்ளுமாறு அகத்தியனாருக்கு உபதேசிக்கிறார்.

கொள்ளடா சத்திகை வசமதாகக்
 கூறுகிறேன் கும்பமுனி யுனக்காய்மைந்தா
 தள்ளாதே யாறுபடை வீடுகட்டிச்
 சடாட்சரமா மாறெழுத்தை யதிலேநாட்டி
 விள்ளாதே யாறுபடை வீட்டுக்கெல்லாம்
 விபரமுடன் சொல்லுகிறேன் விந்துவட்டந்
 துள்ளாதே விந்துவிலோங் காரஞ்சாத்திச்
 சுருதியுட னாற்கோணம் மேலேசாற்றே.

47

ஆறுபடைவீடு, சடாட்சரம், விந்து வட்டம், விந்துவில் ஓங்காரம்
 நாற்கோணம் முதலிய இரகசியங்கள் நேரில் காட்டப்பெறுகின்றன.

சாற்றுகிறேன் நாற்கோணந் தன்னில்மைந்தா
 தற்பரமாய் நகாரமிட்டு சார்பாய்நின்று
 ஏற்றுகிறே னதன்பேரிற் பிறைதானிட்டு
 என்மகனே மகாரமென்று மவுனஞ்சாத்தி
 போற்றுகிறே னதன்மேன்முக் கோணமிட்டுப்
 பூரணமாஞ் சிகாரத்தை நடுவேசாத்தி
 காற்றிலையு மதிகமடா வறுகோணத்திற்
 கலந்தெழுந்த வகாரமதைக் கனிவாய்ப்பூட்டே.

48

நகாரம், மகாரம், முக்கோணம், சிகாரம் ஆறுகோணம், வகாரம்
 முதலியவைகளை நேரில் காட்டுகிறார்.

பூட்டடா சிரசிட்டு விந்துவிட்டுப்
 புத்திரனே அகாரமதைப் புருவமேவி
 நாட்டடா இடதுபுறங் கிலையைவைத்து
 நாதனே வலதுபுறம் ஐயுமென்ற
 வாட்டடா செளவுமென்றே சிரசுமேவி
 வளமான ஸ்ரீயென்றே காதிலிட்டு
 சூட்டடா இறியுமென்றே பாதந்தன்னைச்
 சொகுசான நமஸ்தெனவுங் கூடவையே.

49

விந்து, அகாரம், ஐயும், கிலியும், சவ்வும் ஆகிய தேவரகசியங்களை
 நேரில் காட்டியபின் அவற்றைப் பூட்டும் விதத்தையும்
 விளக்கியருளுகிறார்.

வையென்ற வைம்பத்தோ ரட்சரத்தை
 வளமான மூலவரை சிரசுமட்டும்

மெய்யென்ற விலக்கமுந்தான் மேவிக்கட்டி
 மேலான குகைவாச லடுக்கவேறி
 ஐயென்றுங் கிலியென்றுஞ் செளவென்றோதி
 யடுக்கடுக்க ஓங்காரம் ஸ்ரீயுமென்றும்
 பொய்யென்றே யெண்ணாமல் இறியுமென்றும்
 புத்திரனே நமஸ்தெனவே போற்றுவாயே.

50

ஐம்பத்தோரட்சரம், ஐயும், கிலியும், செளவும், ஓங்காரம் மெய்
 என்ற இலக்கம், மேலாக குகைவாசல் இவற்றை நேரில் காட்டியருளிப்
 போற்றி நமஸ்கரிக்குமாறு கூறுகிறார். மெய் என்ற இலக்கமும்: இலக்கு
 அம் உம்

போற்றுகிறேன் பஞ்சசத்தி மூலமந்த்ரம்
 போட்டா சக்கரத்தில் வரைந்துகட்டி
 ஏற்றுகிறே னாறுவரை வீடுமைந்தா
 என்வாக்காற் சொல்லவுந்தான் முடியாதையா
 சாற்றுகிறேன் சிதம்பரமென் நிதற்குப்பேரு
 சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா
 ஏற்றுகிறே னாறுவரை வீட்டுக்கெல்லாம்
 இ ளுவளையம் வாசலிலே யிட்டுக்கட்டே.

51

காட்டிய ஓங்காரஞ் சுத்திலிட்டுக்
 காரணியே பூரணியே கபாலியென்று
 சுட்டிகளே வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமற்
 சூட்டா பச்சரிசி யாலேபீடம்
 மட்டிகளே வடுகனையுங் கூடவைத்து
 மாட்டுமறு கோணச்சக் கரந்தான்கீறி
 முட்டியே திரியாம லஞ்செழுத்தை
 முட்டுமோங் காரநடு வரையிற்றானே.

52

தானவனா யாவதற்கு அறிவுமிட்டுத்
 தப்பாமற் சித்தரியும் ஸ்ரீயுஞ்சேர்த்து
 வானவர்கோன் போற்றிசெய்ய விஞ்சைவாலை
 மைந்தனே மசியென்றும் நசியென்றோதி
 மானதமாம் பூசைசெய்து மைந்தாமைந்தா
 மறக்காதே யிருவளையம் வாசலிட்டுக்
 கோனருளால் வாலையுட பீஜமிட்டுக்
 கும்மென்றே யோதியுந்தான் குறியைப்பாரே.

53

பாரப்பா வடுகனுக்குக் கும்பம்வைத்துப்
 பாலகனே நசியென்றே அடியிற்சாத்தி
 ஆரப்பா தேவியுட கும்பத்துக்கு
 அப்பனே மசியென்றே அடியிற்சாத்தி
 நேரப்பா பஞ்சகர்த்தா னைந்துபேரை
 நீமகனே மானதமாய் நினைத்துப்போற்றி
 ஏரப்பா பூரணமே தெய்வமென்று
 இரவிமதி தனையடுத்துப் பூசைபண்ணே.

54

பண்ணுவது பூசையுந்தான் செய்யும்போது
 பாலகனே கும்பமெல்லாம் வஸ்த்ரங்கட்டி
 கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
 கபாலிக்கும் வடுகனுக்கும் வஸ்த்ரங்கட்டி
 எண்ணமய ராமல்நீ புஷ்பம்வாங்கி
 யீஸ்வரியும் வடுகனையும் ரூபமாக்கித்
 தண்ணுட்டா னிருந்துபாத் திரங்களைந்துஞ்
 சத்தியமாய்ப் பானமீட்டுச் சரியாய்நில்லே.

55

நில்லடா வொருமனதாய் நிலையில்தின்று
 நிருத்தியே திருவாத்தி மலர்தான்சாத்தி
 அல்லடா சூலமுஞ்சக் கரங்கள்சாத்தி
 யப்பனே நெய்விளக்குத் தீபம்வைத்துச்
 சொல்லடா பூரணத்தை நினைத்துநீயுஞ்
 சூட்டுமிரு பக்கங்கற் பூரமேத்தி
 வில்லடா தேவியுட குறியைப்பார்த்து
 வேண்டியதோர் பலகாரம் வடையும்வையே.

56

பாடல்கள் 51, 52, 53, 54, 55, 56 பூசை செய்யும் முறைகள்.

வையப்பா சாதமொடு மதுமாம்ஸங்கள்
 மைந்தனே பாலொடுசுர்க் கரையுந்தேனும்
 செய்யப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டுத்
 தித்திக்குங் கனிவகைக ளெல்லாம்வைத்துப்
 பொய்யப்பா சொல்லாமல் விஞ்சையோதிப்
 புத்திரனே சவ்வாதும் புனுகுஞ்சாத்து
 மெய்யப்பா வாடைபரி மளங்களெல்லாம்
 வேண்டியே தேவிக்கு வைத்துப்போற்றே.

57

மது மாமிசங்கள்-பால்-சர்க்கரை தேன். இந்த நூலின் 98வது பாடலில் "உயிரைக் கொண்டு புசித்த வரை அப்புறமே தள்ளு தள்ளு" என்று முருகப் பெருமான் கூறுகிறார்.

மேலும், 37வது பாடலில்.

உண்மை என்றால் மனதுண்மை இருக்கவேண்டும்
உயிர்தோறும் நாமென்று நினைக்க வேண்டும்
தண்மையிலே அதிகமாய்த் தண்மை வேண்டும்.

என்று கூறியருளியிருக்கிறார்.

"உயிர் தோறும் நாம் என்று நினைத்து" ஒழுகும் அன்பு நெறியும் அஹிம்சைக் கொள்கையும். புலால் உண்ணாமையும். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகும் பண்பும் முருகப் பெருமானின் முக்கியமான கொள்கைகள் என்று மேற்கண்டபாடல்களிலிருந்து நாம் அறிகிறோம். ஆகையால், மது மாம்ஸங்ள் என்ற சொற்கள் மதுபான மாகிய கள்ளையும், புலாலையும் குறிப்பன அல்ல என அறிய வேண்டும்.

மது, கள் என்பன பொற்கிண்ண மதுபானம் என்றும் காமதேன் எனப் பெறும். கள் ஞான போதை அளிப்பது - சாதமொடு குருபிரானின் அருளால் கொடுத்த தீர்த்தமும், பால் தேன் முதலியவையும் என பொருள் கொள்ளலாம். (அல்லது சொற்கள் தவறானவையாக மாறி யிருக்கலாம்.)

(மா-மேன்மைபொருந்திய

அம்-நீர்

சம்-சுகம். பூரணம்)

மேன்மையான சுகபூரணப் பெருவாழ்வு நல்கும் பாதப் புனித நீர்-பாத தீர்த்தம் ஆகிய மது-மது மாம்சம் ஆகும்.

போற்றுகின்ற போதிலேதான் மைந்தாநீயும்

பூரணத்திற் பிரமமென்ற ரூபங்கொண்டு

ஏற்றுகின்ற போதெல்லா மனவுனவிஞ்சை

யெண்ணியே மனதொன்றா யிருத்திக்கொண்டு

மாற்றுகின்ற போதேமுன் நிலையைப்பார்த்து

வாடாத தீபமதைத் தூண்டியேற்றிக்

காற்றினிலு மதிகமடா மூன்றெழுத்தைக்

கண்டுகொள்ளக் காட்சியடா கண்டுகொள்ளே.

58

தனது முன்னிலையில் வாடாத ஞானதிபத்தைத் தூண்டி ஏற்றி
மூன்றெழுத்தின் காட்சியைக்கண்டு கொள்ளுமாறு அகத்தியனாருக்குக்
கூறுகிறார்.

கொள்ளுதற்கு நவக்கிரக சித்திவேணுங்

கொடியதொரு நவகலசம் வைக்கவேணும்

தள்ளுதற்கு முன்சொன்ன படிதானப்பா

தவறாமற் றாணையை யேற்றவேணும்

சொல்லுதற்குக் கிரகவட் சரங்கள்கிறிச்

சுத்தமுடன் தருப்பையுமா விலையுங்கட்டி

மல்லுத்தம் பண்ணாமல் மக்காளம்க்காள்

மனோன்மணியை யர்ச்சித்து தேங்காய்சாத்தே.

59

பூசை முறை கூறுகிறார்.

சாத்தென்று சொன்னபடி நினைவாய்ச்சாத்தி

தவறாமற் பலகாரம் வடையும்வைத்துப்

போத்தென்று சொன்னபடி விஞ்சையோதிப்

புகழ்த்திடுவாய் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து

ஏத்தென்று சொன்னபடி சமிதைப்போட்டு

என்மக்கா ளாவினெய்யா விலையாற்சாத்தி

வாழ்த்தென்று வாழ்த்திடுவாய் வாலைபூசை

மறவாம லனுதினமும் பணிந்துகொள்ளே.

60

வாலைபூசை அனுதினமும் செய்து வாலையைப் பணிந்து
கொள்ளுமாறு கூறுகிறார். (வாலை-வாலாம்பிகை-குரு தேவி-
வாலறிவன் என்பவை குருபிரானையே குறிக்கும்)

கொள்ளையிலே நரித்தோலைத் தரித்துமைந்தா

கூறுவா யுத்தளமாய் விபூதியிட்டுச்

சொல்லையிலே வோர்துரியா தீதம்பார்த்துச்

சொருபமணி சூட்சமணி தன்னைப்பார்த்து

எல்லையல்லாப் பேரொளியைப் போலேவீசும்

இமயகிரி பருவத்தி லிருத்திவைக்கும்

தொல்லையெல்லாந் தீருமினிப் பாசம்போகுந்

துன்பமற்றுப் பேரின்பந் தொடரும்பாரே.

61

துரியாதீதநிலையில், துன்பமற்றுப் பேரின்பம் தொடரும். இமயகிரி பருவதம்:- மேருமலை உச்சி, குருமலை, ஞானமலை, துரியமலை என்பவை எல்லாம் குருபிரானாகிய முருகப்பெருமானையே குறிக்கும்.

குருமாமலை-என்று வள்ளற்பிரான் கூறியுள்ளார். இமயகிரி-கயிலாயம் சிவன் இருப்பிடம்: மகாரம்-சுழிமுனை.

இ - அருட்பிரணவம்

இ - மயம் - அருட்பிரணவ மயமான

இமய - கிரி அருட்பிரணவ மயமான குருமாமலை.

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தீட்சையாலே

பரலோக முழுவதுமே தனதாய்ப்போகும்

ஆரப்பா அஷ்டகர்ம வாலையாலே

யாகாதி யொன்றுக்கு வயதுநூறு

நேரப்பா யாகாதி செய்யவுந்தான்

நிலைதவறா திருந்துமனம் நிறுத்தவேணும்

பேரப்பா இப்படியே பேருபெற்றேன்

பேசாத டவுனத்திற் கூடினேனே.

62

பஞ்சசத்தி, தீட்சை, யாகம் முதலிய இரகசியங்களை நேரில் உணர்த்துகிறார்.

கூடினே னஷ்டாங்க முடிவுமாச்சு

குண்டலியாஞ் சத்தியுட குணமீதாச்சு

ஆடினே னானந்தம் பாடிப்பாடி

அஷ்டகர்ம வாலையுட வருளும்பெற்றுக்

கூடினேன் சிவயோகக் குறியைப்பாடிக்

கொண்டேனடா மூன்றெழுத்தைக் குவித்தேயானும்

தேடினேன் மூன்றெழுத்தா மகாரமோடு

சேர்ந்தெழுத்து நகாரமோடு சிகாரமாச்சே.

63

அஷ்டாங்க முடிவு, குண்டலி, சிவயோகம், மூன்றெழுத்தாம் மகாரம், நகாரம், சிகாரம் முதலிய தனது அனுபவப் பேறுகளைக் கூறுகிறார்.

ஆச்சடா யிதனாலே கவனசித்தி

யம்பலவ ரனுதினமு மாட்டைப்பாரு

பேச்சடா வாய்திறந்து பேசிடாதே
 பேப்போலே யிருந்துமன தறிவில்நிலு
 ஏச்சடா திரியாதே பிந்தப்பேச்சு
 யெட்டிரண்டு மறியாத சவங்கள்தானும்
 மூச்சடா பிறந்திடத்தில் முனையைப்பாரு
 மூவுலகுந் தனதாச்சு மோதுமோதே.

64

கவனசித்தி, அம்பலவர் ஆடல் முதலிய இரகசியங்களைக் கூற
 மூச்சு உதிக்கும் இடமாகிய சுழிமுனையை நேரில் பாரு என்று
 காட்டியருளுகிறார்.

எட்டிரண்டு அறியாதவர்களைச் சவங்கள் என்று கூறுகிறார்.
 “இனிச்சாகும் பிணங்கள்” என்று வடலூர் வள்ளற்பிரான் சாடுகிறார்.
 ஓத்த தறிவான் உயிர் வாழ்வான் மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும்.
 என்று திருவள்ளுவதேவர் கூறுகிறார்.

மோதென்ற வென்குருவு மெனக்குச்சொல்ல
 மூன்றெழுத்தை யானறிந்து முருகனானேன்
 குதொன்று மில்லையடா விந்தப்பேச்சு
 சுக்கிலமுஞ் சுரோணிதமு மொன்றாய்ப்போச்சு
 வாதொன்றும் வாய்திறந்து பேசிடாதே
 வருகுமடா பேரிடியுந் தலையில்வீழ்கும்
 காதொன்றுங் கேளாத பிள்ளைபோலக்
 கருத்திலவைத்துப் பூரணத்தைக் கருவாய்ப்பாரே.

65

மூன்றெழுத்தை அறிந்து முருகன் ஆனதாகக் கூறுகிறார். மு.ரு.கு
 குகாரமாகிய மும்மல இருளை-ஊழிப்பிறவி இருளை
 அகற்றி-மு-மூன்று ரு-பிரகாசமாகிய - மூன்று எழுத்தின் உண்மையை
 அறியும் மூன்று ஞானப் பிரகாசத்தால். அறிவு ஒளியால்-முருகன் என்ற
 பெயர் பெற்றதாகக் கூறுகிறார். (அன்-ஆண்பால் விருதி) மு-ரு:-
 முச்சுடர்: மூன்று பிரகாசங்கள்: ரவி, மதி, சுடர் ஆகிய மூன்று சுடர்கள்.

பாரப்பா பரமசிவ னென்னைப்பார்துப்
 பாலகனே யென்குருவே யென்றேபோற்றித்
 தேரப்பா மூன்றெழுத்து மூலமந்த்ரஞ்
 செப்பென்றே தெண்டனிட்டு மப்பாவென்றார்
 வேரப்பா தெரியாதென் றவர்க்குச்சொன்னேன்
 வேண்டினா ரென்னையுந்தான் விபரமாக

ஏரப்பா இம்முன்று மூலங்காட்டி
யெந்நாளுஞ் சிரஞ்சீவி யிருமென்றேனே.

66

பரமசிவனாருக்கு மூன்றெழுத்து மூலமந்திரம் உபதேசம் செய்த
விபரம் கூறுகிறார்.

இருமென்று பரமசிவன் றனையிருத்தி
யிம்மூல மதிகமென்று சிவன்றான்கேட்கத்
திருமந்தர் மூன்றெழுத்து அதிகமென்றே
ஐகமதனைப் படைப்பதற்குச் சிவன்றான்வேண்ட
குருமந்தர் மவுனமதாய்ப் பரைதான்வந்து
குணமான மூவரையும் படைக்கும்போது
மருமந்தர் வேறில்லை யென்றுசொல்லி
மவுனமதாய்ச் சிகாரமதை நினைத்தாள்பாரே.

67

பாரப்பா வருத்திரனும் பிறந்துவந்து
பராபரியே யென்றுசொல்லிப் பணிந்துநிற்க
ஆரப்பா சங்கார வருத்திராவென்றாள்
அவருக்குச் சிகாரமதை யருளிச்செய்தாள்
3நாப்பா யிதைநினைத்துப் போற்றச்சொன்னாள்
நேசமுடன் வாழ்ந்திருக்க நிலையுஞ்சொன்னாள்
மேரப்பா மேரிலிட்ட தீபம்போல
மேதினியில் நீயிருந்து மேவென்றாளே.

68

மேவென்றா னுருத்திரனை மைந்தாவென்று
மெஞ்ஞான விஞ்சைதனை விடுகாதென்றால்
தாவென்றா ளனுதினமும் நினைக்கச்சொன்னாள்
சங்காரஞ் செய்வதற்குப் பாசமீந்தாள்
கூவென்றாள் பூரணத்தை நினைத்தே ஆத்தாள்
கோரியே மகாரமென்றே மவுனந்தன்னை
ஆவென்றே நிலைதனையு மவள்தான்பார்த்தாள்
அச்சதனும் வந்துமினிப் பணிந்தான்பாரே.

69

பாரப்பா பச்சைநிற வடிவுகொண்டு
பராபரையே பராபரனே யென்றுபோற்றி
ஆரப்பா வென்றாயே ஆத்தாளென்று
ஆனந்தக் கூத்தாடி யவனைப்பார்த்து

நேரப்பா வெனையழைத்த மாதேமாதே
 நிலைத்திருக்க நிலைதனையும் நிறுத்துமென்றார்
 மேரப்பா மகாரமென்ற மவுனங்காட்டி
 மேலாக பதவியிலே யிருமென்றாளே.

70

இருவென்று பூரணமே மைந்தாவென்று
 எவ்வுயிரும் ரட்சித்து மிடுக்கந்தீர்த்தும்
 திருவென்றும் பெயரிட்டு அழைத்துமாலைத்
 திருஷ்டிக்கு மொளிவாகித் தீர்க்கம்பெற்று
 உருவென்று தோணாம லுயிராய்நின்று
 உத்தமனே யோகாதி யோகியாகித்
 தருவென்று தருக்களையு மவருக்கீந்து
 சங்கோடு சக்கரமுங் கொடுத்திட்டாளே.

71

கொடுத்திட்டா ளொளிவாலே மாயைதோன்றிக்
 குருவான தேசியென்று பேருமிட்டு
 அடுத்திட்டா ளென்மகனே வாவாவென்று
 ஆதார மாயிருக்கும் படியாய்நின்று
 தடுத்திட்டாள் தாரணையை யவர்க்குக்காட்டித்
 தானானே யென்றுமுரைத் தருவிலேறி
 விடுத்திட்டாள் பூரணமே விஞ்சைநாதா
 வேண்டியே விண்ணிலிரு மென்றாள்பாரே.

72

பாரப்பா அச்சுதா னந்தநீலா
 பச்சைவர்ணம் பூண்டிருந்த பரனேஅய்யா
 ஏரப்பா மகாரமல்லோ வுனக்குப்பீட
 மிருந்துமுந்தன் மகரமென்ற மவுனந்தன்னைத்
 தேரப்பா சதாகாலம் நினைத்துப்போற்றித்
 தேசாதி தேசமெல்லாம் நிறைந்தென்னாளும்
 வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
 வேதாந்த பூரணத்தின் விபரங்காணே.

73

காணுவது பூரணமே வெளியாய்ப்போகுங்
 கருத்துடனே மவுனமதைக் கண்டுகொண்டு
 தோணுவதெல் லாமுனக்குச் சூட்சங்காணுஞ்
 சொல்லாதே யென்மகனே யென்றுசொல்லிக்

கோணாமல் நிலைதவறிப் போய்விடாமற்
 கூர்ந்துமன தொன்றாகக் குறியைப்பார்த்து
 வானுலகி லுயிர்தோறும் நீயாய்நின்று
 வகுத்துயிரை ரெட்சித்து மிருமென்றாளே.

74

இருமென்று நகாரமென்ற விஞ்சைதன்னை
 யெண்ணியே பூரணத்தி லிருத்தியோதித்
 திருமந்தர மூலமென்ற செபந்தான்செய்து
 சேர்ந்தெழுந்த பராபரனை நினைத்துப்போற்றிக்
 குருமந்தர நகாரமென்ற விஞ்சையாலே
 கொடியதொரு மறையோனுங் குதித்தேவந்து
 உருவொன்றுந் தெரியாத தேவிபாத
 மோடிவந்து மகிழ்வுடனே பணிந்தான்பாரே.

75

பாரப்பா வென்மகனே விஞ்சைநாதா
 பாணிகலை வாணியென்றும் பரையேயென்றும்
 ஆரப்பா மறைநான்குஞ் சிரசதான
 அயனாக லோகமெல்லா மருளிச்செய்ய
 நேரப்பா வுதித்துவந்த மைந்தாநீயும்
 நிறைந்தபரா பரத்தினுட நிலையினின்று
 வேரப்பா வேதாந்த வேதவேதா
 விஞ்சைதனை யுன்றனக்குக் காட்டுவேனே.

76

காட்டுகிறே னண்டபிண்டம் படைத்துநீயுங்
 கலந்தெழுந்த வெண்பத்து நான்குயிர்க்கும்
 பூட்டுகிறே னவரவர்க்குப் புசிப்புத்தானும்
 புகழ்ந்தெழுந்த தெய்வமோடு பூதந்தானும்
 நாட்டுகிறேன் பூமிநடு மத்திதன்னில்
 நடுவாக மேருவென்று நலமுண்டாக
 வாட்டுகிறேன் சமுத்திரமுஞ் சகலவித்தும்
 மானிடரைப் படைத்துநித்தம் வாழ்வாய்பாரே.

77

பாரப்பா நகாரமென்ற விஞ்சைதன்னைப்
 பார்த்துவுன்றன் நிலையறிந்து பதியில்நின்று
 ஆரப்பா சுடுகாடு பாழ்விட்டுக்குள்
 அமர்ந்தொடுங்கிப் பூரணத்தி லறிவில்நின்று

நேரப்பா நிஷ்டையோடு சமாதிபார்த்து
 நின்னிலையும் நின்னுயிரும் நீதான்கண்டு
 ஏரப்பா மணிவிளக்கைத் தூண்டித்தூண்டி
 யெவ்வுயிருந் தான்படைத்து மிருமென்றாளே. 78

இருமென்றாள் நகாரமென்ற விஞ்சையாலே
 என்மகனே மறைநான்குஞ் சேரலாச்சு
 உருவென்றுஞ் செகமெல்லாம் படைக்கலாச்சு
 ஓம்முடிந்த பட்டணத்தி லொடுங்கலாச்சு
 தருவென்ற தருக்கெல்லாந் தோன்றலாச்சு
 தமர்வாசற் குள்ளேயுந்தான் தரிக்கலாச்சு
 குருவென்ற குருபாதங் காணலாச்சு
 கும்மென்று தப்பித்துக் கூடுவாயே. 79

கூடுவாய் தம்பனமு மிதுவேயாகுங்
 கோடிரவி தனைக்காட்டிக் குறியில்நிற்கும்
 ஆடுவா யிதையறிந்து மவுனங்கொண்டு
 அஷ்டமா சித்தியெட்டு மாட்டிவைக்கும்
 நாடுவாய் நாற்பதின்முக் கோணந்தோன்றும்
 நந்திருகு வாசானைப் பேசவைக்கும்
 பாடுவாய் பரவெளியைக் கண்டுகண்டு
 பாவமதை யகற்றிடுவாய் பாருபாரே. 80

பாரென்றே யிந்தமுறை சொன்னபேச்சு
 பழுதில்லை பழுதில்லை மூன்றெழுத்தை
 ஆரென்று கேட்டாலுஞ் சொல்லிடாதே
 அயன்படைப்பு வித்தையெல்லா மிதுதான்மைந்தா
 கூரென்றுங் கூடழிந்து போய்விடாது
 குமரிகற்ப மென்றுசொல்லி யிதற்குப்பேராம்
 நாரென்று பூவாலே வாசமாச்சு
 நகாரத்தின் மகிமையெல்லாம் நாட்டினேனே. 81

பாடல் 67 முதல் 81 வரை மேற் கொண்டு பரம சிவனாருக்கு
 உபதேசித்தருளிய விபரங்களைக் கூறுகிறார்.

நாட்டியே பரமசிவன் றன்னைப்பார்த்து
 நானுரைத்தேன் பூரணத்தின் நிலமைதன்னைக்

கூட்டியே பரமசிவ னென்னைப்பார்த்துக்
 குருவென்றுஞ் சிவனென்றுங் குறித்தார்மைந்தா
 ஆட்டியே பூரணத்தி லடங்கிவாழ்ந்தேன்
 அரனென்றுஞ் சிவனென்று மருளச்செய்தேன்
 கூட்டியே யெனையெடுத்து முகந்துகொண்டு
 குமரகுரு பரனென்றே கூறினாரே.

82

“பரமசிவன் இவற்றை எல்லாம் உபதேசிக்கப்பெற்ற பின், என்னைக் குருவென்றும், சிவன் என்றும், குமர குருபரன் என்றும் கூறினார்.” என்று கூறுகிறார்.

கூறியதோர் மயேஸ்பரனுஞ் சதாசிவனுங்
 குணமாக வந்தவகை கூறுமென்றே
 மாறியே பரமசிவ னென்னைக்கேட்க
 வழுத்தினேன் பராபரையாள் பதத்தில்நின்று
 தேறியே வகாரமென்ற மவுனந்தன்னைச்
 சென்றெழுந்து பூரணத்திற் றெளிவாய்வைத்து
 ஏறியே லாடத்தி லவள்தான்பார்த்தே
 யென்மகனே மயேஸ்பரா வென்றாள்பாரே.

83

பாரடா மயேஸ்பரனும் பரையைப்பார்த்து
 பாதமதில் நமஸ்காரம் பண்ணிநிற்க
 ஆரடா செகத்திலுள்ள வுயிர்கட்கெல்லாம்
 அண்டபிண்ட சராசரங்க ளளாவிநின்றும்
 தேரடா நடையுடையுஞ் சீவசெந்து
 தெளிந்திருந்து லோகாதி லோகமெல்லாம்
 ஏரடா நீயிருந்து வாழுமென்றே
 யெடுத்துரைத்து மயேஸ்பரனை வாவென்றாளே.

84

வாவென்றா னுந்தனுக்கு விஞ்சைதானும்
 வகரமென்ற மவுனத்தை வைத்தாளாத்தாள்
 ஆவென்றாள் பூரணத்தை யடுக்கச்சொன்னாள்
 அதிலடங்கி வாசியென்றே யிருக்கச்சொன்னாள்
 கூவென்றாள் மனதடங்கி யறிந்துகொண்டாள்
 கூறுகின்ற மனக்கண்ணா லொளியைப்பார்த்துத்
 தாவென்று தமர்வாசர்க் குள்ளேசென்று
 சங்கற்ப தாரணையு மானாள்பாரே.

85

பாரப்பா மயேஸ்வரத்தின் கூறுசொன்னேன்
 பராபரமாஞ் சதாசிவத்தின் கூரைக்கேளு
 ஆரப்பா யகாரமென்ற மவுனந்தன்னை
 ஆனந்த மானபரா பரத்திற்சேர்ந்து
 நேரப்பா நிலையறிந்து மவுனங்கொண்டு
 நிற்கையிலே சதாசிவனு முதிக்கலாச்சு
 தேரப்பா சதாசிவனும் பரையின்பாதந்
 தெண்டனிட்டுப் பணிந்திடவே யழைத்தாள்காணே. 86

காண்டா சதாசிவனே மகனெயென்று
 கண்மணியே கருத்தினடு வுதித்தவையா
 தானடா லோகாதி லோகமாகத்
 தானான யகாரமதை மவுனங்கண்டு
 கோண்டா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துக்
 கூறுவான் பராபரனே யென்றுபோற்றி
 தேனடா தேனமுதந் தினமும்பாயச்
 சீவநிலை சிவநிலையாய்த் தேறென்றாளே. 87

தேறென்ற தேவிதிருப் பாதம்போற்றித்
 தெளிவான யகாரமதைச் சுழினைக்கேற்றி
 கூறென்ற கூர்விழியால் மனக்கண்ணாட்டிக்
 கோடிருவி யொளியுடைய குறியைப்பார்த்து
 வேறொன்றும் பேசாமல் வெளியைப்பார்த்து
 வெட்டவெளி யாகவுந்தான் விபரமானார்
 ஆரொன்று மறியாம லருபமாகி
 யடங்கலுக்குந் தானாகி யிருந்தாள்பாரே. 88

பாரடா வாங்கார கோபமாகிப்
 பார்தனிலே யனலாகி மாயைதோன்றி .
 ஆரடா சுழிமுனையி லவர்தானின்ற
 ஆதியென்றும் அனாதியென்றும் ஏகமானார்
 நேரடா விதையறியாத் தவத்தோர்தானும்
 நிஷ்டையிலே யணுவளவு நிலைக்கெட்டாது
 ஏரடா யிதையறிந்து பூசைசெய்தால்
 என்றைக்கு மிறக்காம லிருத்தும்பாரே. 89

மேற்கொண்டு பரம சிவனாருக்கு முருகப் பெருமான் உபதேசித்தருளிய இரகசியங்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

பாரப்பா இவர்களுட நிலையுஞ்சொல்லப்
பரமசிவன் நான்கேட்டுப் பாவம்நீக்கி
ஆரப்பா குண்டலியாஞ் சத்திமூலம்
அடுத்தெனக்குத் தெரியவுமே அருளுமென்றார்
நேரப்பா மனதிறங்கிச் சிவன்றனக்கு
நினைவான வோங்காரக் கம்பமீதில்
ஏரப்பா யேறிவினை யாடுந்தேவி
யெட்டிரண்டுங் கூட்டுமினி யீந்தாள்பாரே.

90

பரமசிவனார் இவற்றைக் கேட்டுப் பாவம் நீக்கினார். அதன் பின் குண்டலியாம் சத்தி மூலம் என்பதைத் தனக்குத் தெரியுமாறு விபரமாகக் கூறியருளும்படி வேண்டுகிறார். முருகப்பெருமான் மனதிரங்கிச் சிவனாருக்கு. "எட்டி ரண்டும். கூட்டும்" என்ற பரமரகசியப் பொருளை உபதேசித்தருளினார்.

பாரடா இப்படியே சிவன்றனக்குப்
பனீரண்டு தலத்தினுட கூருஞ்சொல்லி
ஆரடா அஷ்டாங்க வெக்யங்காட்டி
யருள்பெருகுஞ் சதாநந்தி யருளைக்காட்டி
வேரடா வேரில்லாக் கனியைக்காட்டி
வேதாந்த ரசக்கிணறு மிகவுஞ்சொல்லிச்
சேரடா சிந்தைதனில் கவனம்வைத்துச்
செவிசாய்ப்பா யகத்தியனே செப்பத்தானே.

91

மேலும், சிவனாருக்கு உபதேசித்தருளிய அஷ்டாங்க வெக்யம். வேரில்லாக்கனி, ரசக்கிணறு முதலிய இரகசியங்களை விளக்கியருளி. அகத்தியனாரைக் கவனமாகக் கேட்கும்படி கூறுகிறார்.

தானாகித் தானவனா யாவதற்குச்
சத்தியமாய் அகாரமென்ற மவுனம்வேணும்
ஊனாகி யுடலாகி யுயிருமாகி
யோங்கார மானதுவு மதுவேயாகிக்
கோனாகிக் குருவாகிக் குமரியாகிக்
கோடிவரை காலமெல்லா மிருத்திவைக்கும்
ஆனாகி வெளியாகி யலியுமாகி
யார்தனக்கு மெட்டாது இந்தப்பேச்சே.

92

தான் தானாய் நின்றற்கும், தான் அவனாகி சமாதி அடைதற்கும்
அகார தீட்சை பெற வேண்டும் என்றும். ஆதுவே ஊனுடம்பாகி,
உயிராகி, ஓங்காரமாகிய பிரணவப் பொருளாகி, கோனாகவும்,
குருவாகவும், குமரிகன்னியும் ஆகி நிலமிசை நீடுவாழச்செய்யும் என்ற
இரகசியத்தை உபதேசித்தருளி இந்தப்பேச்சு யாருக்கும் எட்டாத
இரகசியம் என்றும் அகத்தியனாருக்குக் கூறுகிறார்.

பேச்சென்ன இந்தமுறை பேசிப்பேசி
பிராணாயந் தெரியாமற் பிசகிப்போனால்
ஆச்சென்ன வதினாலே வருவதேது
அந்தரங்க மானதுறை யறியாப்பேர்க்குக்
காச்சென்று காச்சுமடா யிந்தயோகம்
காலாந்தக் கனலெழுப்பிக் கொதித்துப்போவான்
வீச்சென்று வீசாநே யிந்தப்பேச்சு
வேதாந்த சாரணையை வெளிவிட்டேனே.

93

இந்த இரகசியங்களெல்லாம் விட்டகுறை தொட்ட குறை
தொடர்ந்து கூடினோர்க்கு எய்தும் என்று கூறுகிறார்.

விட்டகுறை தொட்டகுறை தொடர்ந்துகூடி
வெட்டவெளி பராபரத்தின் வெளியிற்சென்று
அட்டகிரி பருவதமுங் குலுங்கியாட
ஆறுவரை தான்கடந்தே அகண்டமேவித்
துட்டரணக் கருவிகளைத் தொடர்ந்துவெட்டி
துருவனிட சக்கரத்தின் சூட்சங்கண்டு
வட்டமுலை மாதுடைய பாதம்போற்றி
வந்தவர்க்கே பேரின்பங் காணுங்கானே.

94

காணென்று சொல்லிவிட்ட மார்க்கம்போச்சு
கடிகையடா வரைநொடிக்குள் நிலையிற்சென்று
தானென்ற கயிலைமலைச் சார்பிலேறிச்
சந்திரன் பானமதைத் தானேவுண்டு
கோனென்ற திரிகோண முப்பாழ்தாண்டி
கொடியதொரு சீவநிலை தன்னைப்பார்த்தால்
மானென்ற மான்மமுவுந் தரித்தவீசன்
மருவியே யுனதிடத்தில் வருகுவானே.

95

தான் என்ற கயிலைமலைச் சார்பில் ஏறி: கயிலை மலை என்றது-குருமலை-மேருமலையாகிய தன்னைச் சார்ந்து ஏறி எனப் பொருள்படும். சந்திரன் பானம்: மதிப்பால் ஆகிய உபதேச மொழிகளைச் செவியில் பானம் பண்ணுதல். திரிகோணம்-முப்பாழ்:-பரிபாசை இரகசியம்.

இதைத் தாண்டினால்-சிவநிலையில்-சீவனே சிவன் என்ற உண்மை விளங்கும் என அகத்தியனாருக்குக் கூறுகிறார்.

வருகுவா னமுதரச மூட்டியுன்னை
வந்தவினை நீக்கியினி வாழ்விப்பானே
தருகுவான் நினைத்தபடி யுனக்கேமைந்தா
சாம்பவியாள் பாதமதை கூணத்திற்காட்டி
யுருகுவா யனுதினமு மெழுகுபோலே
யுரைத்திடுவாய் மவுனத்தை யுறுதியாக
மருகுவாய் மாயைவினை யதனைத்தள்ளி
மாறாத வாசனையைத் தட்டித்தள்ளே.

96

தள்ளுவது யாரையென்றால் மைந்தாகேளு
சங்கற்ப மறியாத சமயத்தோரைக்
கள்ளுடனே யபிநைக்குக் கலந்த வேரைக்
கஞ்சாவுங் குடுகுடுக்கை கொண்டபேரை
உள்ளுடைந்து வாய்ப்பேச்சா லுழன்றபேரை
உத்தமரைத் தூஷித்த வுலகத்தோரை
விள்ளுவது மவுனமதை விட்டபேரை
வீணரென்று சத்தியமாய்த் தள்ளிப்போடே.

97

பாடல் 96, 97 :- மாறாத வாசனாமலத்தை நீக்கி வாசனாச் செயம் மனோநாசம் என்னும் உயர் ஞான நிலை பெறுதல்.

தள்ள வேண்டிய வீணர்கள் யார் யார் எனக் கூறுகிறார்..

போடென்றேன் பொய்கொலைக ளுயிரைக்கொன்று
புசித்தவரை யப்புறமே தள்ளுதள்ளு
நாடென்றேன் ரவிமதியை மைந்தாநீயும்
நாதாக்கள் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
தேடென்றேன் தவந்தேடி யோகம்பாரு
செம்பவளம் போலேதான் நிறமுங்காட்டும்
பாடென்ன பட்டவற்குப் பலன்றானுண்டும்
பராபரத்தி னடியினுட பாதந்தானே.

98

பொய்யர்களையும், கொலைபுரிவோரையும்-உயிரைக் கொன்று புலாலைப் புசிக்கும் புலையராகிய மிலேச்சரையும் "அப்புறமே தள்ளு தள்ளு" என்று கூறுகிறார்.

"தவந்தேடி யோகம் பாரு" என்று அகத்தியனாருக்கு உபதேசிக்கிறார். பாடுபட்டவர்க்கு-குருவழிபாடு செய்தோருக்கு கற்றதனாலாய பயன் ஆகிய குருபாதம், பராபரத்தின் அடியாகிய நற்றாள் என்னும் பலன் உண்டு என்று கூறியருளுகிறார்.

தானவனாம் நீயிருக்க வேணுமென்றால்
சத்தியமாய் லாடக்கண் திறந்துபாரு
கோனவன்றா னீயென்றே அழைப்பாருன்னைக்
குலவயத்தோ ரடிபணிந்து கூர்ந்துநிற்பார்
வானவர்கோ ளிதையறிந்து பூஜைசெய்து
வல்லமையாள் பாதமதை வணங்கிப்போற்றி
நானவனா மென்றுநடு வணையைப்பார்த்து
நம்மென்று பேசியுந்தா னாடினேனே.

99

நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண்-லாடக்கண்-குருபிரானால் திறக்கப்பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தைக் கூறுகிறார். தானும் அவ்வாறே பெற்றுக்கொண்ட அனுபவத்தையும் கூறுகிறார். வடலூர் வள்ளற் பிரானும் இவ்வண்ணமே கூறுவதைக் காண்கிறோம்.

நாடியே லோகாதி லோகமெல்லாம்
நாதாக்கள் சாபமதால் நாசமாகித்
தேடியே திரிந்தாலுங் குருவைக்காணான்
சிந்தைமந்தி ரத்தைதெரி சிக்கமாட்டான்
ஒடியே யலையாதே மக்காள்மக்காள்
ஒருநாளும் மறவாதே மவுனப்பேச்சைப்
பாடியே திரியாதே யிந்தநூலைப்
பார்த்துமனக் கண்ணாலே பணிந்துகொள்ளே.

100

குருவை அடைந்து இந்த இரகசியத்தைக்கண்டு கொள்ளாதவன்-லோகமெல்லாம் அலைந்து திரிந்தாலும் முடிவில் நாசமடைவான்.

ஆகையால், இந்த நூலைப் பார்த்துக் கற்றுணர்ந்து குருபிரானைப் பணிந்து கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறுகிறார்.

கொள்ளடா யனுதினமும் லாடமேவிக்
 குறிப்பறிந்து நித்திரையிற் சாய்ந்திட்டாலும்
 அல்லடா இடக்கையைத் தலைக்குவைத்து
 அருளான லாடத்தி லுறங்கவேணும்
 சொல்லடா வோரிபோற் றுயின்னுநீயுஞ்
 சொல்லாதே சவம்போலே யிருந்துமைந்தா
 வில்லடா விற்பூட்டி யேத்தியேத்தி
 விஞ்சையென்ற மூன்றெழுத்தின் விபரம்பாரே.

101

அனுதினமும் லாடம் மேவிக் குருபரனின் குறிப்பறிந்து நடக்க
 வேண்டும். உறக்கம் வந்தாலும், எப்படி உறங்க வேண்டும் என்று
 உறங்கும் முறையைக் கூறுகிறார்-இது தூங்காமல் தூங்குதல் என்னும்
 யோகநித்திரை.

பாரப்பா யெனைபோலே வெளியாய்த்தானும்
 பார்தனிலே முனியோர்கள் சித்தர்சொல்வார்
 ஆரப்பா அஷ்டாங்க மார்தான்சொல்வார்
 அருள்தங்கு மவுனமணி யார்தான்காண்பார்
 நேரப்பா முன்சொன்ன படியேமைந்தா
 நினைவிருத்தி நிலைதனிலே நின்றாயானால்
 வேரப்பா வேதனுட வெழுத்துந்தோணும்
 விட்டகுறை தொட்டகுறை தெரியலாச்சே.

102

அருள்தங்கும் மவுனமணியை எல்லாரும் காண முடியாது.
 விட்டகுறை தொட்டகுறையால்தான் தெரியலாகும்.

ஆச்சடா பூரணத்தி னமுதமுண்டு
 அப்பனே முப்பாலை யறிந்துபோற்றி
 ஏச்சடா சொல்வார்கள் செடிபூடென்று
 என்மக்க ளதினாலே வருவதேது
 வாச்சடா வெண்சாரை பிடிக்கவென்று
 வையகத்தில் மலைகாடு அலைந்தேயேறி
 ஏச்சடா சாரையைத்தான் பிடித்தோமென்பார்
 என்மகனே சாரையிருப் பிடத்தைப்பாரார்
 மூச்சடா மூச்சற்ற விடத்தைக்காணார்
 முக்கியமாய்ச் சாரையுட நிலையைக்கேளே.

103

செடி பூடு என்றும் வெண்சாரை பிடிக்க வென்றும் வையகத்தோர்
 மலை காடுகளில் அலைவார்கள். அதனால் பயனில்லை. வெண்சாரை

என்ன என்ற இரகசியமும் அது இருக்கும் இடமும், மூச்சற்ற இடமும் அவர்கள் அறியார்கள்.

கேளடா மயேந்த்ரகிரி விஞ்சைதன்னிற்
கிருபையுள்ள குகைவாசல் நாலைந்துண்டு
ஆளடா வம்மலையிற் சாரைதானும்
அப்பனே ஐந்தாறு அதிலேயுண்டு
நாளடா வெக்கியமா முனியேகர்வல்
நரசிங்க மூர்த்தியுட நடப்போமெத்த
வாளடா வடியிலொரு லிங்கந்தோன்றி
வாய்வழியே சாரையுந்தான் வருகும்பாரே.

104

சாரையின் இரகசியம் கூறுகிறார்.

பாரப்பா சாரையைத்தான் பயமாய்வாங்கிப்
பதறாதே மத்தியிலே பிடித்துப்பாரு
ஆரப்பா பிடிக்கையிலே பொருதியோடும்
அடங்காத சாரையுந்தா னறியப்போமோ
நேரப்பா மயேந்த்ரகிரி யுச்சிமீதில்
நிறைந்தெழுந்த சந்திரன்போற் றடாகமுண்டு
தேரப்பா தாட்கத்திற் சாரையைந்தா
சிறந்துதித்துச் சென்றெழுத்து வந்தவாரே.

105

மயேந்திரகிரி உச்சிமீது-சந்திரன் போல் குளிர்ந்த தடாகம்- (சந்திர புட்கரணி) உண்டு என்றும்-அங்கே உதித்து எழுந்து சாரை வந்தவாறு கூறுகிறார்.

வாறான சாரையுந்தா னதிலுதித்தே
வந்துதடா சிவலிங்கம் வழியில்மைந்தா
தாரான சாரையைத்தான் விட்டிடாமற்
சாம்பவியாள் பாதமதிற் றயவாய்க்கூடி
நேரான நசியென்றே சாபந்தீர்த்து
நீமகனே முழுவதையு முண்டுதேறி
பேரான பேரின்ப வீடுசென்று
பிசகாம லதிலடங்கிப் பேணிப்பாரே.

106

பாரப்பா சாரையுந்தான் வரும்போதெல்லாம்
பாலகனே நீபிடித்து பசியுந்தீர்த்து
ஆரப்பா வணுவளவும் விட்டிடாமல்
அப்பனே அப்யாச மார்க்கஞ்செய்து

நேரப்பா நிலையறிந்து குருவைப்போற்றி
 நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நினைவாய்நின்று
 வேரப்பா வேறிதென்று நினைத்திடாமல்
 விதிவிலகச் சாரையுந்தா னுண்டுதேரே.

107

சாரை-புலத்திய மகா முனிவர் கற்பம்-300 பாடல்-81 சாரை எனும் கற்பம். குருபிரானிடமிருந்து வரும் ஞானஉபதேச மொழியை அனுவளவேனும் விட்டிடாமல் செவியில் உண்டு ஞானப்பசி தீர்ந்து அப்பியாசம் செய்து. குருபிரானைப் போற்றி நிஷ்டை, சமாதி நிலைகள் கைவரப் பெற்று, மரணம் என்ற விதியை விலகச் செய்து. “மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்க” என அகத்தியனாருக்குக் கூறியருளுகிறார்.

இதனை, வடலூர் வள்ளற் பிரான் 6வது திருமுறை 90வது அதிகாரம் 9வது பாடலில் “மரண நவை தீர்க்கும் கற்பம் கொடுத்தாய் நின்றனக்குக் கைம்மாறு ஏது கொடுப்பேனே” என்று தனது குருபெருமானாகிய தணிகை வள்ளற் பிரானிடம் கூறியுள்ளதைக் காணலாம்.

திரிசூடப் பருவதம்-பரிபாஷை

3தடா திரிசூடப் பருவதத்திற்
 நிருமாலு மயனோடு ருத்ரன்றானும்
 ஆரடா மயேஸ்வரனுஞ் சதாசிவனும்
 அப்பனே யிராகுவொடு கேதுதானும்
 சேரடா மதியோடு ரவியுந்தானும்
 தேவியெனும் பராபரைசிற் பரையாள்மைந்தா
 காரடா சித்தரொடு முனிவரெல்லாங்
 கலந்திருப்பா ரின்னம்வெகு பெரியோர்பாரே.

108

பாரப்பா அம்மலையில் முளைத்தபூடு
 பராபரையாள் சாபமதாற் பாழாய்ப்போச்சு
 ஆரப்பா அதினடுவே விருட்சஜாதி
 யாகாய மளாவியடா வளர்ந்துநிற்கும்
 நேரப்பா விருட்சத்திற் பணார்தானைந்து
 நிலையான பூவைந்து காய்தான்முன்று
 சேரப்பா நிதங்காய்க்கும் நிதம்பமுக்குஞ்
 செஞ்சுடர்போ லுதித்திருக்கும் பழந்தான்கானே.

109

காணடா அம்மரத்தின் பெயரைக்கேளு
 கருவான கருநெல்லு யதற்குப்பேரு
 தானடா நிதம்பழுத்து விழும்போ தெல்லாந்
 தற்பரையாள் சாபமதை நிவர்த்திசெய்து
 கோனடா மசியென்றே வோதிமைந்தா
 குருவான தேசிகனை மனதிற்கொண்டு
 நானடா அப்படியே யுண்டுதேற
 நமனுடைய நாட்டமெல்லாம் நாசமாச்சே.

110

ஆச்சடா கருநெல்லி மரத்தைமைந்தா
 ஆரறிவா ருலகத்தி லறியமாட்டார்
 மூச்சடா நற்கனியை விட்டிடாமல்
 முழுவதையுங் கொண்டுவிடு முத்தியாக
 ஏச்சடா சொல்லவில்லை யிந்தப்பேச்சு
 எட்டிரண்டு மிதையன்றி வேறேயுண்டோ
 காச்சடா காட்சிதரு முன்னைப்பாரு
 கற்கண்டு மனந்தேறு யறிவில்நில்லே

111

109, 110, 111 பாடல்களில் கருநெல்லி, நற்கனி, கற்கண்டு, எட்டிரண்டு என்ற பரிபாஷை இரகசியங்களை அகத்தியனாருக்கு நேரில் காட்டியருளுகிறார்.

நில்லடா வாலையிவ காமியாகி
 நிறைந்தபரா பரையாடான் சிவந்தமேனி
 அல்லடா சாதியவள் முதலாய்நின்ற
 ஆத்தானை நீயடுத்தே யவளைப்போற்றிச்
 செல்லடா சிவநமசி வாயமென்று
 செபித்துமவள் நாதம்பிங் கானில்விட்டு
 அல்லடா பூரமொடு சூடன்சேர்த்தே
 ஆதியுப்பு வனாதியுப்பு மதிலேசேரே.

112

சேரடா வங்குசிங்கு என்றேவாங்கிச்
 சிறந்தெழுந்த ரவிதனிலே வைத்துப்பாரு
 ஆரடா முப்பூவின் சுண்ணமிட்டு
 அழகாந்தம் பூரச்செந் தூரமிட்டு
 நேரடா வைத்திடவே மைந்தாகேளு
 நிலையான ரவிபோலே காந்திமீறும்

ஏரடா யிதையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி
யீஸ்வரியா ளெக்கியத்தி லெடுத்துவையே.

113

வையப்பா அனாதிவஸ்து விதுதான்மைந்தா
வாலைக்கு மிதுவல்லோ வைக்கவேணும்
செய்யப்பா சோடசோப சாரமாகச்
சிவன்கயிலை யுந்தனுக்குத் தெரியும்பாரு
மெய்யப்பா வுங்களுக்கா யறிந்துசொன்னேன்
மேலாறு தலந்தனிலே மேவிக்கொள்ளும்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை வாமபூசை
பொறியைந்து மொன்றாகும் புகழ்ந்துபாரே.

114

பாரடா வெண்சாரை யுண்ணும்போது
பாலகனே கருநெல்லி யருந்தும்போதும்
ஆரடா நாகமதை மைந்தாநீயும்
அப்பனே பணவிடைதா னரையேகொள்ளு
ஏரடா பதின்முன்று வருடமைந்தா
இடைவிடா திம்முன்றை யுண்டாயானால்
வேரடா வினையகலும் பாவம்போகும்
விஞ்சையெனு மூன்றெழுத்தை விரும்பிப்பாரே.

115

112, 113, 114, 115 பாடல்களில் வங்கு, சிங்கு, முப்பூ சுண்ணம், பூரம், செந்தூரம், சிவன் கயிலை முதலிய இரகசியங்களை நேரில் விளக்கியருளி, பதின்முன்று வருடம் குருபிரானிடம் இடைவிடாமல் இவற்றைப் பயில வேண்டிய முறைகளை விளக்கியுள்ளார். இதுவே பாவத்தைப் போக்கி, வினைப்பயனை நீக்கி மோட்சவீடு அடையும் வழியாகும்.

பாரப்பா முப்பாலு மிதுவாமைந்தா
பராசத்தி கைவசமா மிதற்குள்ளாச்சு
ஆரப்பா முப்பாலு முண்ணும்போது
அப்பனே கடுகொடுநல் லெண்ணெயாகா
வேரப்பா அணுவளவு சேர்ந்தபோது
வீணாச்சு. வுன்னுடம்பு வெடித்துப்போச்சு
தேரப்பா அணுவளவப் படியேதேனுஞ்
சேர்ந்திட்டா லதைத்தீர்க்க வகைதான்கானே.

116

காண்டா பாஷாணங் கெவுரிவாங்கிக்
 கருத்துவைத்து வராகனிடை நிறுத்துமைந்தா
 தானடா அணுவளவே யுண்டாயானாற்
 சடமிழந்து போகாது தப்பாதையா
 நானடா அப்படியே யுண்டேன்மைந்தா
 நசிமசியென் றேசொல்லி நாட்டம்பார்த்துக்
 கோனடா கோனிருக்கு மிடமுங்காட்டிக்
 குஞ்சரத்தை யஞ்சலென்று கூடினேனே.

117

கூடியே முப்பாலு முண்ணும்போது
 குணமான அன்னமுண்ணுங் குறியைக்கேளு
 நாடியே பச்சரிசி படியரைக்கால்
 நலம்பாசிப் பயிறுபடி யதுபோற்சேர்த்துத்
 தேடியே யாவின்பால் படிதானொன்று
 சிறந்தெழுந்த பாலிலே யரிசிவிட்டு
 ஓடியலை யாமற்சர்க் கரையுஞ்சேர்த்து
 ஒருபோதாய் நித்தமுந்தா னுண்டுகொள்ளே.

118

தொள்ளவே ஆவின்றெய் பலந்தானொன்று
 கூட்டுவாய் பூரணத்தின் குறியைநாடிச்
 செல்லவே போகாது இந்தப்பேச்சு
 சூட்சுநிலை சொருபநிலை தொடர்ந்துகாட்டும்
 அல்லவே போகாதென் றேந்தானும்
 அலையாதே யலையாதே அய்யாகேளு
 மெள்ளவே பூரணத்தை யடுக்கநீயும்
 மேதினியோர் தான்பணிவார் மேவிப்பாரே.

119

116, 117, 118, 119 பாடல்களில் பூரணநிலை அடைவதற்குத்தான்
 கையாண்ட முறைகளைக் கூறுகிறார்.

பாரப்பா பரமசிவ னென்னைக்கேட்குப்
 பராபரையாள் கிருபையினா லவரைப்பார்த்து
 ஆரப்பா முப்பர்லின் மகிமைதன்னை
 அதிசயமா மென்றுசொல்லி யறிந்துகேட்டு
 நேரப்பா யிதையன்றி வேறேகற்பம்
 நிலையாது தேகத்தில் நிறுத்தொட்டாது
 தேரப்பா சூட்சுகற்பச் சுழினைவீடு
 திறக்குமே யிம்மென்றே சுழினைக்கேற்றே.

120

பரமசிவனார் தன்னைக் கேட்டதற்கிணங்கி, முப்பாலின் மகிமை, கற்பமுறைகள், சுழிமுனைவீடு திறக்கும் முறை முதலிய இரகசியங்களை உபதேசித்தருளுகிறார்.

ஏற்றுவது வாசிமனோன் மணியாள்தேவி
 இருதயமே யிவளிருத்தே யெட்டிரண்டாய்ச்
 சாற்றுமொரு விஞ்சையெனு முன்றெழுத்துத்
 தற்பரத்தைத் தாவியதற் கப்பால்மேவு
 மாற்றுமொன்று மதிகமடா தேகமாக்கி
 மனோன்மணியாள் கற்பநிலை மருவிச்சொல்வாள்
 போற்றும்நிலை யறியாத சவுங்கல்தன்னைப்
 புழுக்குழியிற் றள்ளியுந்தான் போக்குவாயே.

121

வாசி, இருதயம், எட்டிரண்டு இவைகளின் இரகசியங்கள் நேரில் காட்டப் பெறுகின்றன.

போக்கோடே பேறுதற்கு அஷ்டகர்மம்
 பூரணியே கபாலிதிரி சூலியென்று
 வாக்கோடே மனம்புத்தி யறிவாஞ்சித்தம்
 வாய்வேக சாரணையில் வைத்துப்போற்றித்
 தாக்கோடே அஷ்டகர்மங் கருவினாலே
 சண்ணுமடா அறுபத்து நாலுசித்தம்
 போக்கோடே செய்பாகங் கைபாகங்கள்
 புத்திரனே தவறாமற் செய்துகொள்ளே.

122

கொள்ளடா நிறஞ்சிவப்பாஞ் சிவந்தகன்னி
 கொங்கைமின்னாள் தன்னிடத்தில் மைந்தாநீயுஞ்
 செல்லடா அவளிடத்தி லருகேசென்று
 செப்படா பசியென்றே அவளைப்பார்த்து
 அல்லடா லெட்சமுரு வோதுவோது
 அப்பனே தலைப்பிண்ட மானால்மைந்தா
 கொல்லடா நிறையஞ்ச மாதந்தன்னிற்
 கொடியதொரு பிண்டமுந்தான் விழுகும்பாரே.

123

பாரப்பா அவள்முகத்தை நீதான்பார்த்துப்
 பாலகனே நசியென்றே யோதிப்போடு
 ஆரப்பா அவள்தனக்குப் பிசகேயில்லை
 அல்லட்டா லவளிறந்து போவாள்சொன்னேன்

நேரப்பா பிண்டமதை யெடுத்துவந்து
 நிமலியுட அக்ஷரத்தை நீதானோதி
 ஏரப்பா பாண்டத்திற் பிண்டந்தன்னை
 யெடுத்துவைத்துச் சூடனைந்து பலந்தான்முடே 124

போடப்பா பாண்டத்திற் றுவாரமிட்டுப்
 புத்திரனே சட்டிமேற் சட்டிவைத்து
 நாடப்பா மண்டுசீலை செய்துமைந்தா
 நடுவணையைச் சுத்திசெய்து ரம்மென்றோதிக்
 கூடப்பா குழியிலிட்டுத் தீயைமுட்டிக்
 குருவான கணபதிக்குப் பூசைசெய்து
 ஆடப்பா தில்லையைத்தான் மைந்தாபார்த்து
 அரகரா கணபதியென் றருளைப்போற்றே. 125

122, 123, 124, 125 பாடல்களில் குருபிரானாகிய கணபதிக்குச் செய்ய வேண்டிய குருபூசை விவரங்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன. விநாயகர் என்பது சற்குரு நாயகராகிய குருபிரானையே குறிக்கும். அவ்வையார் பாடியருளிய விநாயகர் அகவல் "குருவடிவாகிக் குவலயந்தன்னில் திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருள்" எனத் தனக்கு உவட்டா உபதேசம் செவியில் புகட்டிய குருபிரானைத் தீர்ப்பது பாடியது ஆகும்.

போற்றியே பூரணியை மனத்துள்வைத்துப்
 புவனைதிரி புரையாட்குப் பூசைசெய்து
 ஏற்றியே பாண்டமதை யெடுத்துமைந்தா
 என்மக்கா ளாறவைத்தீஸ் வரியைப்போற்றிச்
 சாற்றியே தைலமதை யெடுத்துக்கொண்டு
 சவாதுவிட்டுப் புனுகொடுத்தா ரணையேசெய்து
 வாழ்த்தியே பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
 வையகத்தில் வாதமொடு வைத்யம்பாரே. 126

பாரப்பா அஷ்டகர்ம மிதற்குள்ளாச்சு
 பாலகனே ஐங்காயக் கருவிதாச்சு
 நேரப்பா அஞ்சனங்க ளிதற்குள்ளாச்சு
 நிலையான மறைப்புவித்தை யிதற்குள்ளாச்சு
 தேரப்பா மோடிவித்தை யிதற்குள்ளாச்சு
 சிதம்பரத்தின் சக்கரமுஞ் சித்தியாச்சு
 வேரப்பா வீணாகத் திரிந்திடாமல்
 விதியறிந்து மதியறிந்து பூசைபண்ணே. 127

பண்ணுவது பூரணத்தை நீதான்பார்த்துப்
 பாலகனே கடுகையுந்தான் பதனஞ்செய்து
 எண்ணுவது பஞ்சசக்தி வாலையென்றே
 ஏழையைப்போல் வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
 முன்னுரைத்த தைலமதைக் கவனமாக
 மூடியே பிங்கானி லிட்டுவைத்துக்
 கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து மைந்தாநீயுங்
 கருமானத் தைலமின்னங் காட்டுவேனே.

128

காட்டுகிறேன் தலைப்பிண்ட மூன்றுதிங்கட்
 கன்னியர்க டன்னிடத்திற் சைகையாக
 நாட்டுகிறேன் முன்சொன்ன தியானஞ்செய்து
 நாரணியே பூரணியே யென்றுமைந்தா
 குட்டுகிறேன் சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டிச்
 கருதிபர வெளியெனவே மனதிற்றங்கி
 மூட்டுகிறேன் பிண்டமதை யெடுத்துவந்து
 முன்சொன்ன படிபோலப் பானஞ் செய்யே.

129

செய்யப்பா பராபரைக்குப் பூசைசெய்து
 சிந்தையுடன் தைலமதை யெரித்துநீயும்
 அய்யப்பா கிலியுமென்று சவ்வென்றோதி
 யானந்தம் பொங்கியிட வருளேகொண்டு
 பொய்யப்பா போகாது தைலந்தன்னைப்
 புத்திரனே பிங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
 மெய்யப்பா கடுகையுந்தான் பதனம்பண்ணி
 மேதினியிற் சித்துவினை யாடுவாயே.

130

ஆடுவது மஷ்டகர்ம வித்தைக்கெல்லாம்
 அப்பனே இப்பிண்ட மதிகமாகும்
 நாடுவது வைத்தியத்திற் கிதுவேயாகும்
 நலமான வாதமெல்லாங் கொள்ளையாகும்
 மூடுவது சுழிமுனையைப் பார்த்தேயோது
 சொல்லாதே தைலமதைச் சொன்னேன்சொன்னேன்
 நாடுவது குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
 நலமான அஷ்டகர்மம் நாடிச்செய்யே.

131

செய்யப்பா இன்னமொரு கருவுஞ்சொல்வேன்
 திரண்டெழுந்த தலைப்பிண்ட மதிகம்பப்பா
 மெய்யப்பா திங்களுந்தான் பத்துமாகி
 மேலான நிறைபிண்டஞ் சமுலம்வாங்கி
 வையப்பா முன்சொன்ன படிபோலத்தில்
 மைந்தனே சூடமொரு பலந்தான்பத்து
 பொய்யப்பா போகாமற் சாபந்தீர்த்துப்
 புத்திரனே தைலமதை யிறக்கிக்கொள்ளே.

132

கொள்ளடா தைலம்பீங் கானிலிட்டுக்
 கூட்டுவாய் சவாதுடனே புனுகுஞ்சேர்த்து
 அள்ளடா கடுகுதனைப் பதனம்பண்ணி
 யாத்தாட்கும் வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணி
 உள்ளடா தனையறிந்து சூட்சங்கண்டு
 ஒளியான முச்சுடரை யொன்றாய்ப்போற்றித்
 துள்ளடா தூள்துரியா தீதந்தன்னைச்
 சொல்லாத மந்திரத்தா லறிந்துபாரே.

133

பாரப்பா கேசரியை யடுத்தடுத்துப்
 பாருலகில் அஷ்டகர்மஞ் செய்வதற்கு
 ஆரப்பா கேசரியா ளார்க்குமுத்தாள்
 அயனொடு ருத்திரனும் பிரமன்றானும்
 நேரப்பா வடிபணிந்து வணங்கிநிற்பார்
 நிலையான சக்கரத்தை நிறுத்தவென்றால்
 தேரப்பா அறுகோண மிட்டுமைந்தர்
 தெளிவான முக்கோண மதற்குட்சாத்தே.

134

சாத்தடா சூலமிட்டு விந்துவிட்டுச்
 சத்தியமாய் ஒங்கார மேலேயிட்டு
 ஏத்தடா சூலவரைக் கெல்லாமைந்தா
 இட்டிடுவாய் ஒங்கார மின்பமாக
 வாழ்த்தடா முக்கோணத் துள்ளேதானும்
 வைத்திடுவாய் ஸ்ரீயென்று வணங்கிநீயும்
 போற்றடா திலியுமென்று கூடவைத்துப்
 பூரணமாய் ஓம்நமசி வாயந்தானே.

135

தானென்ற வில்லெழுத்தை யறுகோணத்திற்
 தவறாம லிட்டிடுவாய் சத்யமாகக்
 கோனென்ற வரைவரைக்கு மொவ்வொன்றாகக்
 குவித்திடுவாய் நிலைதனிலே விந்துமைந்தா
 தேனென்ற ஐயுமொடு கிலியுமென்றே
 செபித்திடுவாய் கோணத்தி னிடையில்வைத்து
 நானொன்று சொல்லுகிறே னைம்பத்தொன்று
 லக்கமிட்டுச் சக்கரத்தில் நாட்டுவாயே.

136

நாட்டியே வரைபுகுந்த வெழுத்துக்கெல்லாம்
 நடுவில்லைத்து ஒங்காரஞ் சுற்றிக்கட்டிப்
 பூட்டியே சொர்னமதாற் றகடுசெய்து
 புத்திரனே சக்கரத்தை வரைந்துகட்டிக்
 கூட்டியே சந்தனத்தாற் பலகைசெய்து
 கூறுவாய் பலகையிலே தமருமிட்டுச்
 குட்டியே பலகையிலே தகடுவைத்துச்
 சொல்லுகிறே னைங்காயக் கருவும்பூசே.

137

126 முதல் 137 வரையுள்ள பாடலில் சக்கர பூசையைப் பற்றிய விவரங்கள்.

பூசியே செவ்வரளிப் புஷ்பம்வாங்கிப்
 பூரணியே யென்றுமன துறுதியாகத்
 தேசியே கேசரியே தாயேயென்று
 தினந்தோறு மந்திரத்தைச் செபித்துமைந்தா
 பேசியே திரியாமல் வாமம்வைத்துப்
 பேரான மாமிசமும் வடைதேன்பாலு
 வாசியே மனதடங்க அன்னம்வைத்து
 மாங்களியோ வற்கடலை பயிறும்வையே.

138

பூசைக்கு வைக்கவேண்டிய பொருள்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன. மாமிசம் என்ற சொல் இறைச்சி, புலால் என்பவற்றைக் குறிப்பதுவல்ல. ஏனெனில், 98வது பாடலில் உயிரைக் கொன்று புசித்தவரை அப்புறமே தள்ளு தள்ளு -14 எனப் பாடப் பெற்றுள்ளதைக் காண்கிறோம். பேரான மாமிசமும் மனதடங்கச் செய்யும் வாசியே எனக் கூறப் பெற்றுள்ளதால், மாமிசம் என்ற சொல்லில் ஒரு இரகசியம் வைத்துப் பூட்டப் பெற்றிருக்கலாம். இந்தச்சொல் ம.அ+ம்+இ+சம் எனப் பகுக்கப் பெற்றால்.

ம-ம்-இ-சம்: மா-பெருமை-க்க

ம்-இம் என்ற ஊமை மூலம்

இ - அருட்பிரணவம்

சம்-சுகம் எனப் பொருள் தரும்

நித்திய சுகம் அளிக்கும் பெருமை மிக்க அருட்பிரணவம் ஆகிய “இம்” என்ற ஊமை மூலம் என்று பொருள்படும் (பாடல் 57-பார்க்கவும்)

இங்ஙனமே பல இடங்களில், திகைப்பூட்டும் வகையில் பல பதங்கள் கையாளப் பெற்றுள்ளன. இவை பரிபாஷை எனக் கொள்ளுதலே பொருந்தும்.

வையப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டு
வஸ்தான பராபரத்தை வணங்கிப்போற்றி
மெய்யப்பா சவாதோடு புனுகஞ்சாற்றி
மேலான சந்தனமுங் கரைத்துப்பூசி
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை தூர் தீபம்
போற்றிடுவாய் கைமுறையாய்ப புருவமேவி
அய்யப்பா கிலியுமென்று ஸ்ரீயுங்கூட்டி
யடங்காத வோங்காரஞ் சேருசேரே.

139

சேரடா மசியென்றும் நசியென்றேதான்
சேர்த்தொன்றாய்க் கூட்டியுந்தான் தியானஞ்செய்து
ஆரடா லட்சமுறு வடுக்கவோதில்
அப்பனே அவள்வந்து யெதிரேநிற்பாள்
நேரடா வுனைப்பாரு பயந்திடாதே
நின்றிடுவாய் பூரணத்தின் நிலையைப்பார்த்து
வேரடா மனம்வேறாய் நினைத்தாயானால்
வெடித்திடுமே சிரசிரண்டாய் வெடிக்குந்தானே.

140

தானென்ற கேசரியாள் சித்தியானாற்
சகலசித்தும் விளையாடித் தன்னைக்காட்டும்
தேனென்ற அஷ்டகர்ம மெல்லாமாடுஞ்
செகமாயை சிவமாயை யெல்லாஞ்செய்வாய்
ஊனென்ற ரவிமதியு முன்னைக்கண்டா
லோடுமடா ரவிமதியு மொழிந்துபோகும்
கோனென்ற குருவருளா லறிந்துநீயுங்
குணமான விந்தவித்தை செய்துபாரே.

141

பாரப்பா பூதமொடு கணங்களோடு
 பார்தனிலே கரடிபுலி பணிந்துநிற்கும்
 ஆரப்பா வரசரெல்லாம் பணிவார்கண்டார்
 ஆயிழைமா ருனைக்கண்டால் மயங்கிவீழ்வார்
 சேரப்பா வுன்வாக்காற் சொன்னதெல்லாஞ்
 செந்தியாய்ப் பற்றுமடா தெளிவாய்மைந்தா
 கூரப்பா வகத்தியமா முனியேயையா
 கூறுகிறே னுனக்காகக் குறியைக்கேளே.

142

139, 140, 141, 142 பாடலில் பல இரகசியங்களை நேரில்
 காட்டியருளி குருவருளால் அறிந்து இந்த வித்தை செய்துபார் என
 அகத்தியனாருக்குக் கூறியருளுகிறார்.

கேளடா அந்தமுறை சொல்வாரப்பா
 கிருபையுட னின்னமொரு சக்கரந்தான்
 ஆளடா மனோன்மணியைப் பூசைபண்ண
 அப்பனே வைங்கோண மிட்டுமைந்தா
 வாளடா விருவளைய வாசல்நான்கு
 மைந்தனே சூலமிட்டோங் காரங்கட்டித்
 தேளடா பிரமனுருத் திரனும்மாலுஞ்
 செப்புகிறேன் சதாசிவத்தின் கூறுதானே.

143

தானென்ற மயேஸ்வரனா மிவர்கடன்னைச்
 சாற்றடா வரையினடுக் குள்ளேமைந்தா
 தேனென்ற பஞ்சசத்தி யெழுத்தைநாட்டித்
 தெளிவான வசக்களையு மருகேவைத்துக்
 கோனென்ற கணேசனும்வல் லபையுமாகக்
 குறியடா கீழ்வாசல் தன்னில்வைத்து
 நானென்று சொல்லாமல் வைத்துப்போற்றி
 நாதாந்தப் பூரணத்தை மனதிறற்கே.

144

தங்கியே வடவாசல் வடுகன்றன்னைத்
 தவறாமல் வைத்திடுதற் பரத்தைப்போற்றி
 அங்கியே யெழுப்பியடா தென்வாசற்கீ
 ழடங்களுக்கு மெனையிருத்தி யருளைப்போற்றி
 மயங்கியே போகாமல் மேல்வாசற்கீழ்
 மாறாத துவாரப்பா லகரைவைத்துப்

பங்கியே பராபரையா ளிருப்பனென்று
பாரடா வாலைபஞ்சாட் சரமும்போடே. 145

போடென்று சொன்னபடி பிதுங்கொட்டாமற்
போற்றடா செவ்வரளிப் புட்பத்தாலே
நாடென்று சொர்னமதாற் றகடுசெய்து
நலமான சக்கரத்தை வரைந்துகட்டிக்
கூடென்றேன் பச்சரிசி யாலேமைந்தா
குருவான பீடமென்று குறியாக்காட்டித்
தேடென்று தேடுமனோன் மணியாள்வாலை
சித்தியா யிருப்பதற்கு வகைதான்கேளே. 146

கேளப்பா இலக்கமதோ வைம்பத்தொன்று
கிருபையுடன் வரையிலேதான் மாறிப்போடு
ஆளப்பா வைங்காயந் தகட்டிற்பூசி
அம்மைபரா சத்திமனோன் மணியேயென்று
வாழப்பா அட்சரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
மைந்தனே பீடத்திற் றெற்பைசாற்றி
பாழப்பா போகாமல் மஞ்சணீரார்
பாலகனே சவாதையுந்தான் கரைத்துக்கொள்ளே. 147

கொள்ளடா சந்தனமும் புனுகுஞ்சேர்த்துக்
குருவான பீடமதிற் குணமாய்சாத்தி
அல்லடா நசியென்று சாபந்தீர்த்தே
ஆதாரந் தனைப்பார்த்தவ் வருளைப்போற்றிச்
செல்லடா கும்பநிறை கும்பம்வைத்துச்
சொகுசான தேங்காயு மேலேசாத்திச்
செல்லடா சிவானந்தி குருவாமொன்று
சேரடா பூரணத்திற் றெளிந்துபாரே. 148

பாரடா தூபமொடு தீபம்வைத்துப்
பாலகனே பாணமுந்தான் கூடவைத்து
ஆரடா கனிவர்க்கம் வடைகள்வைத்து
அப்பனே தேங்காயைப் பலிதானிட்டு
நேரடா விளநீருந் திறந்துவைத்து
நேசமுட னெலுமிச்சங் கனியுஞ்சாத்தித்
தேரடா சக்கரத்திற் புட்பஞ்சாத்தித்
தெளிவான பாத்திரங்கள் முன்னேவையே. 149

வையப்பா பாத்திரங்கள் பனிரண்டாகும்
 வஸ்துவிட்டுப் பாத்திரத்திற் றேனும்வைத்துச்
 செய்யப்பா சக்கரையும் பாலுமிட்டுத்
 தெளிவான ரசங்களையுங் கூடச்சேர்த்துப்
 பொய்யப்பர் போகாமல் மைந்தாமைந்தா
 பூரணிக்கும் பரமானம் புகழ்ந்துவைத்து
 மெய்யப்பா தற்பணங்க ளனேகஞ்செய்து
 மேலான லாடமதில் விரும்பிநில்லே.

150

நில்லடா பொரிக்கறியோ டன்னம்வைத்து
 நிலையடா மாமிசமுங் கூடவைத்து
 அல்லடா அண்டமுந்தான் பாதிவைத்தே
 யப்பனே யவல்பயறு கடலைவைத்துச்
 செல்லடா சிவகாமி தேவியென்று
 செலுத்தடா மனோன்மணியே தாயேயென்று
 சொல்லடா அம்மென்றுங் கிலியென்றே-கிச்
 சொற்பெரிய ஐயுமென்று தொழுதுபாரே.

151

பாரப்பா சிங்குவங்கு என்றேசேர்த்துப்
 பாலகனே மசியெனவே பதியில்நின்று
 சேரப்பா வட்சமுருத் தெளிந்தேயோதித்
 தேவியுட நிலையறிந்து தீர்க்கம்பெற்று
 வேரப்பா வெறும்பிலுக்கா யலைந்திடாமல்
 விந்துவெட்டந் தனையறிந்து விரும்பியோதி
 ஏரப்பா சதாகாலம் நின்றுமைந்தா
 இருதயத்தை நீநினைத்தே யெண்ணிப்போற்றே.

152

போற்றிடவே மனோன்மணியை மைந்தாமைந்தா
 புவனமெல்லாந் தானடுங்க வருகுவாளாம்
 ஏற்றிடவே நினைத்து பதறிடாதே
 இவள்மோசம் பொல்லாது சொன்னேனப்பா
 சாற்றிடவே அவள்வருகும் வேளைதன்னிற்
 றாறணையா யிம்மென்று தரித்தேயோதி
 வாழ்த்திடவே குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
 வணங்குவாய் சொன்னபடி கேட்பாள்பாரே.

153

பாரப்பா விவள்கிருபை பெற்றுமைந்தா
 பராபரையா னென்றுசொல்லிப் பணிந்துபோற்றி
 ஆரப்பா அஷ்டகர்ம் வித்தைக்கெல்லாம்
 ஆத்தாளுங் கொடுமையடா பொல்லாள்பொல்லாள்
 ஏரப்பா இவளுடைய மாயைதானும்
 எமனையும் விரட்டித்தான் பிடித்தேகொள்ளு
 தேரப்பா பூதகணம் பிரமாருத்ரன்
 தெளிவான மால்தானும் வணங்குவானே.

154

வணங்குவார் தேவர்களும் அழைத்தபோது
 வந்திடுவார் சொன்னபடி பணிவேனென்பார்
 இணங்காத பேர்களையு மிணங்கச்செய்வார்
 எவ்வுயிரு முனைக்கண்டாற் பணியுங்கண்டாய்
 தனங்கோடி யீய்ந்தாலுஞ் சொல்லிடாதே
 தலைதெறித்துப் போயிடுவாய் சத்யம்சத்யம்
 குணங்கெட்டே யலைந்தாலுஞ் சித்தியில்லை
 குருவான பராபரியே யென்றுபோற்றே.

155

போற்றடா தோலாசை நினைத்தபோது
 புழுங்குழியி லேவிழுந்து பொசுங்கிப்போவாய்
 ஆத்தாட்குச் சரிப்போமோ இந்தப்பேச்சு
 அழிகுழியை நினைத்தாலு மழிந்துபோவாய்
 கூத்தாடித் திரியாதே குருவைப்போற்று
 கூபமொன்று நினையாதே குறியைப்பாரு
 பார்த்தாலும் பசியுண்டோ பாவிசோலம்
 பாதகர்க்குக் கிஷ்டக்குமோ பாருபாரே.

156

பாரப்பா ஜெகசால மாடுந்தாயைப்
 பாரிலறி வாரோபழி காரிதன்னை
 ஆரப்பா அந்தாலு மனதடங்கி
 ஆசையற்று ரோசமற்று அருளைப்போற்றி
 நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைப்பார்த்து
 நிலையான பூரணத்தை நினைவாய்க்கொண்டு
 தேரப்பா தேட்கொடுக்காங் கொடுக்காந்தேனைத்
 தேனென்று நீயறிந்து திறமாய்நில்லே.

157

நில்லடா ஒருமனதாய் நினைவிற்காற்றி
 நிற்கையிலே நின்வசமே அவளுமாவாள்
 அல்லடா அஷ்டாங்க முடிவுஞ்சொல்வாள்
 ஆறுவரை யீதென்றே யருளிச்சொல்வாள்
 சொல்லடா வாதநிலை வைத்யஞ்சொல்வாள்
 சொல்லாத மவுனமெல்லாந் துடியாச்சொல்வாள்
 வில்லடா வினைதீர்ப்பாள் வியாதிதீர்ப்பாள்
 வேண்டியதெல் லாங்கொடுத்து விடுகுவாளே.

158

விடுகுவாள் விஞ்சையென்ற மவுனத்தாலே
 வேதாவின் விதியுமுதற் பிழைதானாகுங்
 கடுகளவு நேரமடா மனக்கண்ணாட்டிக்
 கருத்தொன்றாய்க் கபாலியென்று நினைத்திரானாற்
 றொடுகுறிபோல் நினைத்தபடி யெல்லாங்காட்டுந்
 தொந்தொமெனச் சிலம்பொலியுங் காதிற்கேட்கும்
 படுவினையு மற்றுமினிப் படுத்துபோகும்
 பார்தனிலே சகலசித்து மாடலாமே.

159

143 முதல் 159 வரை பாடலில், சக்கரபூசை செய்யும் விபரங்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் அநேக இரகசியங்கள் பரிபாஷைச் சொற்களில் பூட்டப்பெற்றுள்ளன.

உதாரணமாக, “அம்மென்றும், கிலியென்றும் ஐயும்” விந்து வட்டம் “தேள் கொடுக்கு” முதலிய சொற்றொடர்களைக் காணலாம்.

ஆடலா மறிவாலே அறிவைக்கண்டு
 அடங்காத பாணமுந்தா னமுதங்கொண்டு
 சூடலா மனோன்மணியே வாவாவென்று
 துலங்கலாந் தேகசித்தி யானால்மைந்தா
 நாடலாந் தேசமெங்கு மலைந்திட்டாலும்
 நலமான காடுமலை யேறினாலும்
 வீடெலாந் தெய்வமென்று பணிந்திட்டாலும்
 விஞ்சைதனை யறியாதார் வீணர்தானே.

160

குருபிரான் அமுதமொழிகளால் நமக்கு அருளும் அறிவாலே அறிவைக் கண்டு தேகசித்தி எனும் ஞானதேகம் பெறலாம். இந்த விஞ்சை ஆகிய ஞானம் அறியாதவர் வீணர்தானே எனக் கூறுகிறார்.

தானென்று வாய்மதங்கள் பேசிப்பேசித்
 தமர்வாசற் குள்ளிருக்காச் சவங்கடன்னை
 ஏனென்று கேளாதே யெதிர்நில்லாதே
 ஈஸ்வரியாள் பாதமதை ழறந்திடாதே
 வானென்ற வையகத்தைப் பழித்திடாதே
 வாய்மதங்கள் பேசியடா அழிந்திடாதே
 கோனென்ற குருவருளை மறந்திடாதே
 குவலயத்தி லலையாதே கூர்ந்துபாரே.

161

பாரப்பா ஜெகஜால ஞானியோர்கள்
 பசிபொறுக்க மாட்டாமற் புரட்டுப்பேசி
 ஆரப்பா வேடங்கள் தரித்துக்கொண்டு
 அவன்காலிற் குறடிட்டே யலைவான்பாவி
 நேரப்பா நேர்நிலையு மறியாத்தோசி
 நிலையான பராசத்தி பூசைக்கென்று
 தேரப்பா சத்தியமாய்ப் புரட்டுப்பேசித்
 தெளிவான சித்தன்போற் றிரிவான்காணே.

162

“குருஅருளை மறந்திடாதே” என்றும், இன்னும் அநேக
 புத்திமதிகளைக் கூறுகிறார்.

காணடா வாசிநிலை காட்டச்சொல்லு
 கங்குலம்தி ரவியுடைய கருணைக்கேளு
 தானடா கற்பநிலை காட்டச்சொல்லு
 சாரணையுந் தாரணையுஞ் சாற்றச்சொல்லு
 கோனடா குருநிலையைத் தெரியக்கேளு
 குலதெய்வ மெஃதென்று குறித்துக்கேளு
 நானடா நானிருக்கு மிடந்தான்கேளு
 நவிலாட்டாற் பல்லுதிர வடித்துத்தள்ளே.

163

162, 163 பாடலின், ஜெகஜாலப் புரட்டுப் பேசித்திரியும்,
 போலிஞானிகளின் செயல்களையும், அவர்களைக் கண்டுபிடிக்கும்
 முறைகளையும் கூறியருளி அவர்களிடம் ஏமாந்து போகாதே என
 எச்சரிக்கிறார்.

தள்ளடா மாயைதனை மறந்துதள்ளு
 தவத்தோரைக் கண்டாக்காற் றாழ்ந்துகொள்ளு
 சொல்லடா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாதே
 சோதனையும் பார்த்துவிடு இந்தப்பூசை

அல்லடா மனோன்மனியுஞ் சித்தியாவாள்
 அருளான அருள்வந்தே யுன்னைத்தூக்கும்
 கள்ளடா கள்ளுண்டு திரிந்திடாதே
 கருத்துலைந்து போகாதே கருவைப்பாரே.

164

கள் உண்டு திரிந்திடாதே என்று கூறிக் கட்டுடியைக்
 கண்டிக்கிறார்.

பாரப்பா அஞ்சனத்தின் குறியைக்கேளு
 பாலகனே செம்போத்தின் விழியைவாங்கு
 ஆரப்பா தேவாங்குப் பித்துஞ்சேரு
 அப்பனே கரும்பூனைப் பித்துஞ்சேரு
 நேரப்பா நிலக்காக்கைப் பித்துஞ்சேரு
 நிலையான பச்சோந்திப் பித்துஞ்சேரு
 சேரப்பா அளிஞ்சிவிரைக் காந்தஞ்சேரு
 செம்பருத்திப் பூவினுட சாருவாங்கே.

165

வாங்கடா மத்தஞ்சார் பச்சைப்பாம்பு
 வகையான முறைமசக்கிச் சாறுங்கூட்டித்
 தாங்கடா மின்னட்டான் பூச்சிசேரு
 தவறாதே கேசரியின் பித்துஞ்சேரு
 ஓங்கடா அவுரிச்சா ரதனாலாட்டி
 யுத்தமனே சரியிடையா யெல்லாஞ்சேர்த்துப்
 பாங்கடா பன்னிரண்டு சாமமட்டும்
 பாலகனே அறைந்திடுவாய் பதியைப்பார்த்தே.

166

பார்த்தடா வருண்டைசெய்து வுலரவைத்துப்
 பராபரத்தின் சாபமெல்லா நிவர்த்திசெய்து
 போத்தடா ஐங்காயத் தைலஞ்சேரு
 புத்திரனே முக்கடுகு கூடச்சேரு
 ஏத்தடா நிறைபிண்டத் தைலஞ்சேரு
 என்மகனே மூன்றுதிங்கட் தைலஞ்சேரு
 வார்த்தடா வருண்டையிலே தைலம்விட்டு
 வளமாக முன்போல யறைத்துக்கொள்ளே.

167

கொள்ளடா அறைத்ததையும் வழித்துமைந்தா
 கூறுகிறேன் சவாந்தாடு புனுகுஞ்சேர்த்து

அல்லடா சிமிழில்வைத்துப் பதனம்பண்ணி
 யாத்தாட்கும் வடுகனுக்கும் பூசைசெய்து
 சொல்லடா அஞ்சனா தேவியென்றே
 ஜெபம்பண்ணி லட்சமுருத் திடமாய்நின்று
 சொல்லடா நசிமசியென் றத்தோடோதித்
 துடுக்கான கிலியுமென்றே சொல்லுவாரே.

168

சொல்லென்றென் றேவிதனை நினைத்துப்போற்றி
 துரியத்தைப் பார்த்துமினித் தொடர்ந்துகூடி
 நில்லென்றேன் றேவிதனை நினைத்துப்போற்றி
 நீமகனே அணுவளவு மையைவாங்கிக்
 கொள்ளென்றேன் பூதமொடு கணங்கெல்லாங்
 கூத்தாடிக் குதித்துவே றிடத்திலோடும்
 அல்லென்ற வினைபோகும் கொடியபாவம்
 அகலுமே அஞ்சனத்தி னருமைபாரே.

169

பாரப்பா அஞ்சனத்தைக் கையிலிட்டுப்
 பாதாள முடுருவப் பார்த்தாயானால்
 ஆரப்பா பாதாள முருவிக்காணும்
 அடங்காத சேடனுட முடியுங்காணும்
 நேரப்பா பூதமொடு கணங்கடோணும்
 நிலையான தேவரொடு முனியுங்காணும்
 பேரப்பா வெனைப்போல சொல்வாருண்டோ
 பேசாத பூரணத்தைப் பேணிக்கொள்ளே.

170

கொள்ளடா பூரணத்தை நினைவாய்ப்பார்த்து
 கொடியதொரு அஞ்சனத்தைக் கொடுத்திடாதே
 அள்ளடா யெனைப்போல சொல்வாரில்லை
 அடங்காத அஞ்சனத்தி னருமைதன்னைத்
 துள்ளடா வாயாலே சொல்லப்போமோ
 தோஷம்வரும் பாவம்வருந் துன்பமாகும்
 விள்ளடா வெறுவாயை மென்றிடாதே
 வேதாந்த தற்பரத்தை விரும்பிப்பாரே.

171

165 முதல் 171 வரை பாடலில், அஞ்சனமை என்ற பரிபாஷைச் சொல்லில் பூட்டப் பெற்ற இரகசியங்களை நேரில் காட்டியருளுகிறார்.

பாரப்பா கவனம்வைத்துப் பரத்தினின்று
 பஞ்சசத்தி பூசைதனைப் பழக்கஞ்செய்து
 ஆரப்பா ஆனந்த வருளைப்பாடி
 யம்பலவர் தன்னையுந்தா னடுத்துக்காத்து
 நேரப்பா அறுபத்து நான்குசித்தும்
 நினைத்ததெல்லாங் கைவசமாய் நிற்கும்பாரு
 வேரப்பா மனமடங்கி யறிவினின்று
 விஞ்சையென்ற மூன்றெழுத்தை விரும்பிக்கானே. 172

பஞ்சசத்தி பூசையைப்பழகி, அம்பலவரை அடுத்துக் காத்து
 மனமடங்கி அறிவில்நின்று மூன்றெழுத்து ஞானத்தைப்
 பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறுகிறார். அம்பலவர் - குருபிரான்.

காணடா விஞ்சைநிலை யறியாப்பாவி
 கடைத்தேற மாட்டான்பார் கவலையாகி
 நானடா விஞ்சைநிலை யறிந்ததாலே
 நாதாக்க ளனைவோரும் வணங்கினார்கள்
 வீணடா திரியாமல் விஞ்சைபாரு
 வெளியிலொரு வெளிகாணும் வெளியாமமைந்தா
 கோணடா குகைவாசற் குள்ளேமூவர்
 குறிபார்த்து நிலைபார்த்துக் குறியென்றாரே. 173

குழிவழியாங் குறிக்குள்ளே நாதந்தோன்றிக்
 கொண்டதடா சராசரங்க ளனைத்துமைந்தா
 அரியொளியா மரிக்குள்ளோ ருயிருந்தோன்றி
 ஆகாச மந்திரமு மதுவேயாகித்
 தெரியொளியா மொளியாலே யொளிவுகண்டாய்
 கேடமமடா அழியாது தெளிந்துபாரு
 பரியொளியாம் பரியினுட காலைதூக்கிப்
 பவனிவரப் பாவமெல்லாம் பறக்கும்பாரே. 174

பாரப்பா சாகரத்தி னடுவேவிந்து
 படர்ந்ததடா விம்மென்ற வெழுத்தாய்த்தோன்றி
 ஆரப்பா விந்துநிலை யறியாப்போக்கு
 ஆத்தாளு மப்பனுந்தா னவர்க்கங்கேது
 நேரப்பா நாதமுடன் விந்துசேர்த்து
 நிலைத்ததடா தேகமது நிலையதாச்சு
 கோரப்பா குவிந்திடவே மனக்கண்ணாகுங்
 சேடியவினை தானகற்றுங் குறியில்நில்லே. 175

173, 174, 175 பாடலில், இம் என்ற எழுத்து, விந்து நிலை, நாதவிந்து முதலிய இரகசியங்களைக் கூறுகிறார்.

நில்லடா விம்மென்ற மவுனத்தாலே
 நினைப்பதுவும் மறப்பதுவு மதனாலாச்சு
 சொல்லடா வென்றாயா ரெனக்குச்சொன்னாள்
 துன்பமெல்லாம் நீக்கியினித் துருவமேவி
 கல்லடா கர்மமெல்லாம் விட்டுப்போகும்
 கண்மணியே புலத்தியனே சொன்னேன்கேளு
 வல்லடா வாய்பேசா மவுனத்தாலே
 வஸ்தான வஸ்துவுமே வாய்க்குந்தானே.

176

தானென்ற வுலகமெல்லாம் வசியமாகச்
 சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா
 ஊனென்ற தேவாங்கு மூளைவாங்கி
 யுத்தமனே பின்காலின் சதையுங்கூட்டித்
 தேனென்று திகைப்பூண்டுப் பூச்சிசேரு
 செப்புகிறேன் சுழல்வண்டு கூடச்சேர்த்துக்
 கோனென்ற பேய்க்கருப்பஞ் சாறுவிட்டுக்
 கொடியதொரு பேய்த்தும்பைச் சாறுங்கூட்டே.

177

கூட்டியே நிலப்பனையின் கிழங்குஞ்சேரு
 கொடியபுல்லா மணக்கறையுங் கூடச்சேரு
 நாட்டியே மின்மினியான் பூச்சிசேரு
 நலமான பேய்ப்பிர்க்கின் சாற்றாலாட்டி
 மாட்டியே யொருசாம மறைத்துமைந்தா
 மார்க்கமுடன் சமனாக நிறுத்திக்கொண்டு
 மூட்டியே யுலரவைத்துச் சாபந்தீர்த்து
 மூட்டடா மங்கையர்கள் நாதம்வாங்கே.

178

வாங்கியே மறுபடியும் மைந்தாநீயும்
 வளமாக வொருஜாம மறைத்துருட்டித்
 தாங்கியே யுலரவைத்துப் பதனம்பண்ணித்
 தப்பாம லைங்காயத் தைலம்விட்டு
 ஓங்கியே முக்கடுகு கூடச்சேர்த்து
 உத்தமனே நிறைந்தபிண்டத் தைலங்கூட்டி

மாங்கினியா மென்றுச் சால்லி மனதிற்கொண்டு
மைந்தனே தைலம்விட் டரைத்துக்கொள்ளே. 179

கொள்ளடா சாமமொன்று அரவைசெய்து
கூறுகிறே னானைக்கண் சட்டிவாங்கி
அல்லடா மருந்தையுந்தா னுள்ளேபூசி
யப்பனே யுலரவைத்தே யெடுத்துக்கொண்டு
செல்லடா வலம்புரிச்சங் கண்ணெய்விட்டுத்
தேவியுட நாதமதின் சீலைவாங்கிச்
சொல்லடா விளக்கேற்றிச் சட்டிதன்னிற்
சோடசோப சாரமுடன் கவிழ்த்துப்போடே. 180

போடென்று சொன்னபடி யின்னம்நீயும்
பூரணியா மோகினியைத் தியானம்பண்ணிக்
கூடென்று முக்கோண் மிட்டுமைந்தா
குருவறிய விந்துவிட்டுச் சூலமிட்டு
நாடென்று வோங்காரங் கிலியுஞ்சேர்த்து
நடுவேதான் ஸ்ரீயென்றே ஈட்டிவைத்துப்
பாடென்று பட்டமன துறுதியாகப்
பலகார மவல்பயறு வைத்துப்போற்றே. 181

போத்தடா பொரிக்கறியும் பானமுந்தான்
புத்திரனே பாலன்னம் புகழ்ந்துவைத்தே
ஏத்தடா செஞ்சாவற் பலிதானிட்டே
யென்மக்காள் சவாதோடு புனுகுஞ்சாற்றி
வாழ்த்தடா தேங்காயும் பெலிதானிட்டு
வருந்தடா வோங்கிலியும் ஸ்ரீயுமென்று
சாத்தடா லட்சமுரு வோதுவோது
சத்தியமாய் நிலையில்தின்று சார்வாய்ப்பாரே. 182

பாரப்பா சட்டிதனை யெடுத்துக்கொண்டு
பராபரையே மோகினியே யென்று போற்றி
ஆரப்பா மையையுந்தா னிறக்கும்போது
அப்பனே மைதானும் படர்ந்துநிற்கும்
நேரப்பா மைதனையும் வழித்துநீயும்
நிச்சயமாய் சவாதோடு புனுகுஞ்சேர்த்துத்
தேரப்பா சோடசோப சாரமாகத்
தேவியென்று சிமிழதிலே யடைத்துக்கொள்ளே. 183

கொள்ளடா சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டிக்
 குருவான தேசியென்று திலதம்போட்டு
 அல்லடா வெளியேறிப் பார்க்கும்போது
 அரசரொடு செகமுழுதுந் தனதாய்ப்போகும்
 மல்லடா பூதகண மெதிரேநிற்கும்
 வாய்பொத்திச் சொன்னபடி வணங்கிக்கேட்கும்
 நிலலடா மங்கையர்கள் தொடர்வார்கண்டாய்
 நினைசமுகங் கிடையாது நினைவாய்ப்பாரே.

184

பாரப்பா திரிலோகத் தார்களுல்லாம்
 பார்த்தவுடன் பணிந்திடுவா ருன்னைத்தானும்
 ஆரப்பா யிதைப்போலே வசியமுண்டோ
 அஷ்டகர்ம வித்தைக்கு மதிகமாகும்
 நேரப்பா பன்னிரண்டு வருஷங்கார்த்து
 நீமகனே திரிந்தாலும் கொடுத்திடாதே
 வேரப்பா வீண்பேச்சுப் பேசிடாதே
 விந்துவட்டந் தனையறிந்து வெளிடைப்பாரே.

185

பாரப்பா லோகத்தா ரறிந்தமையைப்
 பார்தனிலே கண்டாலுங் கொல்வாருன்னை
 ஆரப்பா இருக்குதென்று சொல்லிடாதே
 யடியோடே யுன்குலமு மழிந்துபோகும்
 நேரப்பா யென்றாயா ரிவையுஞ்சொல்லி
 நிலையான மைதனக்குச் சாபம்போட்டாள்
 கோரப்பா வெனக்காகச் சொன்னாளாத்தாள்
 கூறுகிறேன் கும்பமுனி யுனக்குத்தானே.

186

தானென்ற மையிருக்கு தென்றுசொல்லித்
 தவத்தோரைப் பழித்தாக்காற் சாபமாகும்
 கோனென்ற கற்புடைய மாதர்தன்னைக்
 குவலயத்தில் மையாலே மயக்கினாக்கால்
 நானொன்று சொல்லுகிறேன் மக்காள்மக்காள்
 நாசமடா சயம்வந்து நாடிக்கொல்லும்
 தேனென்ற மோகினியைச் சிரமேற்கொண்டு
 சித்தம்வைத்துக் குலதெய்வந் தன்னைப்போற்றே.

187

176, முதல் 187 வரை பாடலில், மையைப் பற்றிய விவரங்கள்.

போற்றென்றா ளென்னுடைய ஆத்தாள்தானும்
 புருவநடுத் தமர்நடுவே யிருக்கச்சொன்னாள்
 ஏற்றென்றால் நிலையறிந்தே யெனக்குச்சொன்னாள்
 எட்டாத நற்கனியைப் பரித்தேயீந்தாள்
 வாழ்த்தென்றாள் சிங்குவங்கு வாசல்தாண்ட
 வல்லாரை பிடுங்கியுந்தா னடக்கிக்கொண்டேன்
 சாற்றென்று சொன்னமொழி யறிந்துகொண்டேன்
 ஷடாட்சரனென் றேநமக்குப் பேருபேரே.

188

புருவநடுத்தமர்-பரிபாஷை

பேராகி யெனைப்போலே பேருபெற்றுப்
 பெண்மையை யத்தனையு மறுத்துத்தள்ளி
 நேராகி நிலையறிந்து புவனைபாதம்
 நின்றனடா கோடிவரை நிலையைப்பார்த்து
 வேராகி வெளியாகி ரூபமாகி
 வெட்டவெளிக் குள்ளிருந்து வெளிச்சமாகி
 கூராகி வசுரர்களை மடியவெட்டிக்
 குறியெட்டிப் பார்த்தேயான் கூடினேனே.

189

தான் அசுரர்களை மடியச்செய்த விபரம்.

கூடினேன் பராபரத்தின் முடியிலேதான்
 கொண்டனடா பஞ்சசத்தி கூரினாலே
 ஆடினேன் தில்லையிலே காலைத்தூக்கி
 யம்மம்மா வாசியென்றே யருளைப்போற்றி
 நாடினேன் வாசியென்றே யருளைப்போற்றி
 நாட்டியே யாறெழுத்தால் முருகாவென்றாள்
 கூடினேன் சபைநடுவே சென்றேன்யானுங்
 குருவான பரங்கிரியா னென்றாள்பாரே.

190

தில்லையிலே காலைத்தூக்கி ஆடினேன் என்று முருகப்பெருமான்
 கூறியருளி இருக்கிறார்.

பாரடா வாசியென்ற அம்மாவாசி
 பார்தனிலே யார்க்குமினித் தெரியாதையா
 ஆரடா வாசியென்ற அம்மாவாசி
 யாதார மாறினிலும் நடுவேதோன்றி

நேரடா சிவலிங்க சூபமாகி
 நிறைந்தபரா பரைதானா வுடையுமாகி
 ஏரடா விவர்களுட வாசிதோன்றி
 யிருந்ததடா குலதெய்வ மென்றுந்தானே.

191

அம்மாவாசி-வாசி என்றால் யாருக்கும் தெரியாத இரகசியம் ஆகும் எனக் கூறியுள்ளார். சாதாரணமாக, வாசி என்றால் மூச்சு என்றுதான் பெரும்பாலோர் பொருள் கொள்ளுகிறார்கள். வாசி என்றால் மூச்சு அல்ல. வாசி யோகம் என்றால் மூச்சு யோகம் அல்ல, இதன் விபரத்தைப் பெரியோர்கள் பாடல்கள் சிலவற்றை எடுத்துக்கொண்டு ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

புலத்திய மகாமுனிவர் அருளிய கற்பம் 300

முதற் காண்டம்-100

பாடல்-97

காணுமூச்சடக்கி விழியதை யருட்டிக்
 கபாலமுந் திறந்தனர் கோடி
 கனத்தவாய் வதனால் குன்மனோ யணுகி
 கலங்கினோ ரவரொரு கோடி

.....

 பெருமையாய்க் கற்ப சாதனையறியார்
 பிராணனு மொழிந்து மாண்டனரே.

பாடல் - 10

நாடிடுமினிக்கேள் மகராஜ யோகம்
 நாட்டுவேன் வைராக்ய ஞானம்
 நடத்தை யென்றறிய வாசியோகத்தில்
 நற்குறி விளங்கவும் நடத்தை
 தேடும் பூரகத்தில் முப்பத்திரண்டு
 சிவ ரேசகம் பதினாறு
 தெளிந்த கும்பகத்தி லறுபத்துநாலு
 திருத்தமாய்த் தீருமீவ் விதமாய்க்
 கொடுதப் பாமற் சுழிமுனை மேவிக்
 குறித்திரு கண்ணது மேவுங்

குப்பியும்வாசி ஒளியது வீசும்

குறிப்பதாம் ஒளியினிற் கூடிக்

கூடுமே இதுதான் மகராஜ யோகம்

கொண்டு மாத்திரைக்கொரு தீட்டிக்

கோருமே யிதுபார் தலைசுற்றி நொடிக்கக்

குறித்த மாத்திரையுமீவ வகையே.

மேற்குறித்த பாடல்களிலிருந்து மூச்சை உள் அடக்குவதும்-
விடுவதும் ராஜயோகம் அல்ல என்றும், ராஜயோகம் என்றால்
வாசியைக் கும்பித்து ஒளியினிற் கூடவேண்டும் எனவும்,
இதற்குமுன் கோடுதப்பாமல் சுழிமுனை மேவ வேண்டும். எனவும்
கூறப்பெற்றுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

இந்த இரகசியம் முருகப்பெருமான் மரபில் வந்த கயிலாய
பரம்பரைச் சித்தர்களுக்கன்றி, மற்றையோருக்குத் தெரியாது, இதைக்
குருபிரானிடம் நேரில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

191 வது பாடலில் வாசி என்றால் யாருக்கும் தெரியாது இது
இரகசியம் என்று முருகப்பெருமான் கூறியுள்ளதை நினைவில் வைத்துக்
கொள்ள வேண்டும்

ஆகவே, ஒருசற்குருபெருமான் வாய்க்கும் பேறு கிடைத்து,
சுழிமுனை என்ற பூட்டை அவர்கள் திறந்து காட்டிக் காணும்பேறு
பெற்றால். எல்லாம் பட்டப்பகல் போல் தெரியும்.

இதை வடலூர்வள்ளற்பிரான், நெற்றியிலிருக்கும் நடுக்கண்
என்றும், நடுக்கண் புருவப்பூட்டு என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

6வது திருமுறை 19வது அதிகாரம் திருக்கதவந் திறத்தல்-10
பாடல்களிலும். வள்ளற்பிரான் தனது குரு பெருமானாகிய
தனிகைவள்ளற் பெருமானிடம் மேற்படி பூட்டைத் திறக்குமாறு
வேண்டிக்கொள்கிறார்.

பாடல் - 10

திருத்தகுமோர் தருணமிதிற் றிருக்கதவந்திறந்தே

திருவருட்பே ரொளிகாட்டித் திருவமுதமூட்டிக்

கருத்துமகிழ்ந் தென்னுடம்பிற் கலந்துளத்திற்கலந்து

கனிந்துயிரிற் கலந்தறிவிற் கலந்துலகமனைத்தும்

உருத்தகவே யடங்குகின்ற ஊழிதொறும் பிரியா

தொன்றாகிக் காலவரை உரைப்பவெலாங்கடந்தே

திருத்தியொடு விளங்கி அருளாடல் செயவேண்டும்
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநாயகனே.

இந்த வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, தனது குருபெருமான்
திருக்கதவந்திறந்து காட்டியதையும், தன் அனுபவப் பேறுகளையும்
கீழ்க்காணும் பாடலில் கூறுகிறார்.

கடல்கடந்தேன் கரையடைந்தேன் கண்டு கொண்டேன்
கோயில்
கதவுதிறந் திடப்பெற்றேன் கட்சியெலாம் கண்டேன்
அடர்கடந்த திருஅமுதுண்டு அருள்ஒளியால் அனைத்தும்
அறிந்துதெளிந்து அறிவுஉருவாய் அழியாமை
அடைந்தேன்

உடல்குளிர்ந்தேன் உயிர்கிளர்ந்தேன் உள்ளமெலாம்
தழைத்தேன்
உள்ளபடி உள்ளபொருள் உள்ளவனாய்நிறைந்தேன்
இடர்தவிர்க்குஞ் சித்தியெலா மென்வசம்ஓங்கினவே
இத்தனையும் பொதுநடஞ்செய் இறைவன் அருட்செயவே

அஷ்டாங்கயோகம், வாசியோகம், சிவயோகம், சிவ ராஜயோகம்,
ராஜாங்க யோகம், ராஜயோகம், என்பன எல்லாம் வாசி யோகத்தைக்
குறிக்கும் பெயர்களே. இதற்கு முதற்படி, ஒருசற்குரு பெருமான்
அனுக்கிரகத்தால் சுழிமுனைப் பூட்டுத்திறக்கப் பெற்றுக்
கொள்வதாகும். பின்னர், பனிரெண்டு வருடம் குருபெருமானிடம்
இந்த யோகப் பயிற்சி - யோக அப்யாசம் செய்து சமாதிநிலை கைவரப்
பெற்று பூரண ஞானநிலை அடைந்து தேகம் பெற்று ஞான சித்தி எய்தி
ஞானசித்தன் ஆதலே வாசி யோகத்தின் குறிக்கோள் ஆகும்.

சுழிமுனை என்ற இரகசியம் சித்தர்களின் நூல்களில்
பரிபாஷையில் கூறப்பெற்றுள்ளன.

உதாரணமாக, கீழ்வரும் அகத்தியமகாமுனிவர் அருளிய பாடலை
ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

அகத்திய மகா முனிவர் அருளிய

பஞ்சாட்சரம்- 37

பாடல் - 37

அறிந்துகொள்ளு சித்தருட மறப்பையெல்லாம்
அகார முடிதனினை உகாரந்தொட்டுச்

செறிந்துபார் இராசலிங்க சுருபந்தன்னை
 சிகாரத்தின் நடுவேறி மகாரத்துள்ளே
 கருவறிந்து கைலைமலை யேறினாக்கால்
 காணுமடா சின்மயந்தான் கார்மேகம்போல
 புருவநடு முனையாகிச் சுழியும்ஆகிப்
 புகுந்தனடா பரவெளியில் ஞானமுற்றே.

இந்தப் பாடலில், புருவநடுமுனை சுழியாகி விளங்குகிறது என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. ஆகவே, நடுக்கண் புருவப் பூட்டு என்று வடலூர் வள்ளற் பிரான் கூறியருளியுள்ளது சுழிமுனைப்பூட்டு என்றாகிறது. இதை, ஆசாரியார் அனுக்கிரகத்தால் திறக்கப்பெற்றுக் கொள்வது நலம் என்று கூறுகிறார். நெற்றிக்கண், நுதற்கண் என்பனவும் இதனையே ஆகும்.

ஆனால், சுழிமுனை என்பது முதுகெலும்பின் அடிபாகத்தில் மலத்துவாரத்தருகில் இருப்பதாகப் பல உரை ஆசிரியர்கள் எழுதியுள்ள நூல்களில் காண்கிறோம். படம் போட்டுக் காண்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இது தவறு என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும். புருவமத்தி. மலத்துவாரத்தருகிலா இருக்கிறது? சிந்தித்து உணர வேண்டும்.

இனி, வாசி என்பதுபற்றிச் சில பாடல்களைக் கீழே தருகிறோம்.

திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார் அருளிய உண்மை விளக்கம் என்ற நூலில்.

ஒங்காரமே நல்திருவாசி யுற்றதனில்
 நீங்காவெழுத்தே நிறைசுடராம் - ஆங்காரம்
 அற்றா ரறிவாணியம்பலத்தா னாடலிது
 பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்.

சுப்பிரணியர் ஞானம் - 200

பாடல் - 55

நில்லடா மும்மூலங்கொண்டு தானும்
 நிலையான வாசியைத்தான் நினைத்துப்போற்று
 அல்லடா சுற்பமுந்தான் கொள்ளாமற்றான்
 அறிவான வாசியைத்தான் யெற்றினாக்கால்
 மெல்லடா தேகமுந்தான் ஒத்துப்போகும்
 மேன்மையுள்ள வாசியுந்தான் குதித்துவோடும்

முருகப்பெருமான்

222

வல்லடா வல்லவனாய்க் கற்பங்கொண்டு
வாய்வான வாசியைத்தான் வாங்குவாயே.

காகபுசுண்டர் பெருநூல் காவியம் - 1000

பாடல் - 451

இருப்புத்தான் வாசியிடம் ஆத்மபீடம்.

107 - பஹ்வரு சோபநிஷத்

சுலோகம் (1)

ஓம் ஓம் வாசிப்ரதிஷ்ட்டா

ஓம் ஓம் என்னும் வாசியில் நிலைபெற்றவன்.

(திரிபுர சுந்தரி எனப் பிரசித்தி பெற்ற ஞானமாயிருப்பவள்)

மேலே எடுத்துக் காட்டப்பெற்ற சான்றுகளினின்று, வாசி என்னும் சொல் மூச்சைக் குறிப்பதல்ல; எனவே வாசி, சுழிமுனை என்ற இரகசியங்களை ஒரு சற்குருபிரான் உதவியின்றி யாரும் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை.

இன்று உலகில் நம் நாட்டிலும், அமெரிக்கா முதலிய பல நாடுகளிலும் யோகம், யோகாப்பியாசம் என்ற பெயரில் நடந்துவருகின்ற செயல், நிச்சயமாக ராஜயோகம் அல்ல. சரிதை, கிரிகை, யோகம், ஞானம் என்று ஞானத்தை அடையும் முறையை நான்கு படிகளாக வகுத்தவர் முருகப் பெருமான். இதையே. அகத்தியனாருக்கும். சிவபெருமானுக்கும் முருகப் பெருமான் கற்பித்தருளினார். பின் இந்த மரபில்வந்த நந்தீசர் திருவள்ளுவநாதர், சட்டைமுனி நாயனார். காகபுசுண்டர், திருமூலர் பதஞ்சலி முனிவர், வியாக்கிரமபாதர் முதலிய முனிவர்கள் இந்த ஞானச்செல்வத்தைப் பெற்றனர். பின்னர், காலாங்கி முனிவர், போகர், கொங்கணவர், கருவூரார் முதலிய சித்தர்வர்க்கத்தினர் ஞான சித்தி பெற்றனர். முருகப்பெருமான் சொன்னபடி பல பேர்கள், வேதம், ஆகம்ம் சுருதி எனும் உபநிடதங்கள் ஆகிய சாத்திரங்களை இயற்றினர் எனப் போகமகாமுனிவர் பாடலில் கூறியுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

சித்தர்மரபில் - கைலாய பரம்பரையில் வந்த நக்கீரர், அருணகிரி நாதர், தாயுமானவர், வடலூர் வள்ளற் பிரான் முதலியோர் நூல்களில் வாசி, சுழிமுனை என்ற இரகசியங்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

சுழிமுனை, வாசி என்ற இரகசியம் அறியாதவர்களுக்கு ராஜயோகம் என்றால் என்ன என்பது கூடத்தெரியாது. ஆனால்

ஆயிரக்கணக்கில் போலி யோகிகளும், போலிக் குருமார்களும் உலகமக்களை ஏமாற்றிப் பொருள்பறித்து வயிறு வளர்த்து வருவதைக் காண்கிறோம். மக்கள் இந்தப் போலிச்சாமியார்களிடம் ஏமாந்து போகக் கூடாது என்பதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டே இவ்வளவு விபரங்களைச் சான்றுகளோடு கூறிவைத்தோம்.

தானென்ற குலதெய்வந் தன்னைமைந்தா
தவத்தோர்க ளறியாமற் கெட்டுப்போனார்
வானென்ற வானவர்கோ ளறியாவிஞ்சை
வாயாலுஞ் சொல்லார்க ளிந்தவிஞ்சை
மானென்ற மகாரமல்லோ இம்மென்றாச்சு
மாறாத சிரஞ்சீவி கொடுக்கலாச்சு
கோனென்ற அஷ்டகர்ம மாடலாச்சு
குகைவாசல் தன்னிலையுங் கூட்டும்பாரே.

192

பாரப்பா பேசாத வெழுத்தினாலே
புரலோக முழுவதுந்தான் றனதாய்ப்போச்சு
ஆரப்பா அஷ்டகர்ம வாலைமைந்தா
யார்தனக்குஞ் சொன்னபடி யாடமாட்டாள்
நேரப்பா பஞ்சசத்தி தீட்சைகொண்டு
நிலையான மகாரமென்ற மவுனம்பார்த்தால்
தேரப்பா வறுபத்து நான்குசித்துந்
தேவாதி தேவனென்று மாடலாமே.

193

குலதெய்வம், மகாரம், இம் என்று கூறப்படும் ஊனம் எழுத்து, சிரஞ்சீவி என்னும் இரகசியங்களை அகத்திய னாருக்கு உபதேசிக்கிறார்.

ஆடலாஞ் சித்தரொடு முனிவரெல்லாம்
அவனிதனி லறியாம லிருக்கவென்றாற்
பாடலாம் நங்கைதனைத் தைலம்வாங்கிப்
பார்மகனே வென்குன்றித் தைலஞ்சேர்த்து
நாடெலா மறிந்திடவே மைந்தாகேளு
நாய்ப்பாகல் வித்தினுட தைலஞ்சேர்த்துக்
கூடலாம் பேய்ப்பீர்க்கின் வித்துஞ்சேர்த்துக்
குலகுருவ தானபுல்லா மணக்குஞ்சேரே.

194

சேரடா மத்தஞ்சார்த் தைலம்வாங்கித்
திடமாக வெளியால மெண்ணெய்சேரு

ஆரடா கேசரியின் பீஜம்வாங்கி

வேடுய தினதைலமெல்லா மடைத்தேமைந்தா

நேரடா மண்டலந்தான் தூக்கிவைத்தே

நிசமாக நசியென்றே நீதானோதி

வோடா வாய்ப்பேச்சுப் பேசிடாமல்

விஞ்சைதனை யோதியடா எடுத்துக்கொள்ளே.

195

கொள்ளடா நிறைபிண்டத் தைலந்தன்னாற்

குருவான மருந்தினிலும் விட்டேயாட்டு

அல்லடா திகைப்பூண்டுப் பூச்சிசேர்த்தே

யருளான பராசத்தி யம்மாவென்றே

சொல்லடா சொல்லியேநீ நாலுஜாமம்

சுகுமார மாயரைத்தே யுலரவைத்து

வல்லடா வுலர்ந்ததையு மெடுத்துக்கொண்டு

வங்குசிங்கு மென்றுசொல்லி வருந்தியோதே.

196

ஓதடா மவுனத்தின் நிலையைப்பார்த்தே

யுத்தமனே மருந்தையுந்தா நெடுத்துக்கொண்டு

சூதடா சூதாகத் திரிந்திடாமற்

சொல்லாதே யைங்காயத் தைலம்விட்டு

வாதடா வாயாடிப் போய்விடாமல்

மைந்தனே மருந்தையுந்தான் சாமம்நான்கு

கோதடா அரைத்ததையு முருண்டைசெய்து

குருவான பராபரத்தைக் கூடிக்கொள்ளே.

197

கொள்ளடா மருந்தையுந்தா னுலரவைத்துக்

குருவான பராபரையே யென்றுபோற்றி

அல்லடா மூன்றுதிங்கட் டைலமுந்தான்

அருளான முக்கடுகுங் கூடச்சேர்த்துச்

செல்லடா ஜாமமினி நாலுமட்டுந்

திறமாக மருந்தையுந்தா னரைத்துச்சேர்த்துச்

சொல்லடா வுலரவைத்தே யெடுத்துக்கொண்டு

சோதனைக்கிங் கின்னமொரு வகைதான்பாரே.

198

பாரப்பா மங்கையர்கள் நாதம்வாங்கிப்

பருவமுடன் மருந்தையுந்தா னதனாலாட்டி

ஆரப்பா சாமமுந்தா னேழுமட்டும்

ஆத்தாளைப் பூசைசெய்து அரைத்துவாங்கி

நேரப்பா ஜவாதுபுனு கோடுசேர்த்து
 நிலையான பராசத்தி தியானஞ்செய்து
 தேரப்பா ஸ்ரீயென்று கிலியென்றோதித்
 திடமான சிமிழ்தனிலே மையைவையே.

199

பாடல் 194 முதல் 199 வரையில் பராசத்தி தியானம்-சம்பந்தமான
 அநேகஇரகசியங்கள் பரிபாஷையில் உணர்த்தப் பெற்றுள்ளன.

வையப்பா நாதாக்கள் சாபந்தீர்த்து
 வகையாக நசிமசிஓ மென்றேயோதிச்
 செய்யப்பா லட்சமுரு வோதிமைந்தா
 தெளிவான சிமிழையுந்தான் பார்க்கும்போது
 ஐயப்பா சிமிழ்தானுந் தெரியாதப்பா
 ஐயங்கிலி யுஞ்சிவய நமாவென்றோதி
 மெய்யப்பா பூரணத்தின் நிலையைப்பார்த்து
 மேலான சிமிழ்தனையு மெடுத்துக்கொள்ளே.

200

கொள்ளடா சிமிழ்தனையு மடக்கஞ்செய்து
 குருவான தேசியென்று மனக்கண்ணாட்டி
 அல்லடா மையெடுத்துத் தீபஞ்செய்து
 அருளான குலதெய்வந் தன்னைப்போற்றி
 வில்லடா புருவமதிற் நீட்டினாக்கால்
 விண்ணோரு மண்ணோரு முன்னைக்காணார்
 சொல்லடா விதுபோலே மறைப்புமைந்தா
 சொல்லார்கள் ரிஷிகளொடு சித்தர்தானே.

201

பராசத்தி பூசையில் வைத்த மையை சிமிழில் வைத்துக் கொள்ள
 வேண்டும். சிமிழ் என்பது பரிபாஷை இந்த மையை புருவத்தில் இட்டுக்
 கொண்டால் யாருக்கும் தெரியாமல் மறைந்து விடலாம். இந்த மறைப்பு
 வித்தை இரகசியமானது. சித்தர்கள் ரிஷிகள் இந்த இரகசியத்தை
 வெளியிடமாட்டார்கள். தாயுமானப்பிரான் இதை "வேறொருவர்
 காணாமல் உலகத்துலாவலாம்" எனக் கூறியருளியுள்ளார்கள். இதன்
 இரகசியம் ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் நேரில் அறிந்து கொள்ள
 வேண்டும்.

தானவனால் நீநிலைத்துப் போற்றவேணுஞ்
 சாயுச்சிய பதவியிலே சாரவேணும்
 ஊனென்ற பூரணத்தில் நின்றுமைந்தா
 உத்தமனே முதுகுவழி யூடேசென்று

மானென்ற மைதனையும் பதனம்பண்ணி
 மாநிலத்தோ ரறியாம லடக்கஞ்செய்து
 கோனென்ற கோனருளை மனதில்வைத்துக்
 குவலயத்திற் சித்துவினை யாடுவாயே.

202

ஆடுவாய் அருளான மையினாலே
 அவனியிலே தெரியாம லிருந்துகொண்டு
 நாடுவாய் பஞ்சசத்தி தன்னைப்போற்றி
 நாதாந்தப் பேரொளியி னடுவேசென்று
 தேடுவாய் செகஜாலப் புரட்டுவிட்டுத்
 தினந்தோறு மவுனத்தாற் றீர்க்கம்பெற்றுக்
 கூடுவாய் குண்டலியின் குறியைப்பார்த்துக்
 குறித்திடுவா யக்கினியைக் கூர்ந்துமூட்டே.

203

மூட்டடா கனலெழும்பிக் கொண்டிருந்தால்
 மோசமில்லை தேகமுந்தா னழியாதப்பா
 நாட்டடா வக்கினியுங் கருகிற்றானால்
 நாசமடா ரவிதானுந் தேய்ந்துபோகும்
 பூட்டடா மதிதானும் வளர்ந்துநிற்கும்
 புத்திரனே பேரின்பங் கிடைக்கொட்டாது
 வாட்டடா விம்மென்ற வெழுத்தினாலே
 வருந்தடா வஸ்துவென்று வணங்கிக்கொள்ளே.

204

சாயுச்சியபதவி, நாதாந்தப்பேரொளி, குண்டலி, ரவிதேய்ந்து
 மதிவளர்தல், தேகம் அழியாத நிலைபெறுதல் முதலிய இரகசியங்களை
 அகத்தியனாருக்கு நேரில் விளக்குகிறார்.

கொள்ளப்பா முக்கனியைக் கூர்ந்துபார்த்துக்
 குருவான நடுவரையைக் குறித்துப்போற்றி
 விள்ளப்பா விஞ்சையாற்பூ ரணத்திலேகி
 விடுகாதே விஞ்சைமறந் திடாமல்நிற்கக்
 கள்ளப்பா கள்ளமங்கே வடியும்பாரு
 கரைகாணா மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
 தள்ளப்பா ஆசையொடு ரோசமாயை
 தவிர்த்திடுவார் தனையறிந்த தவத்தோர்தானே.

205

தானென்ற பஞ்சசத்தி தீட்சைக்கெல்லாந்
 தவறாதே யாதார வீட்டில்மைந்தா

கோனென்ற வோங்காரக் கணைசன்வீடு
 குறித்திடுவா யிதழ்தானும் நாலதாகத்
 தேனென்ற பிரமனுட வீட்டில்மைந்தா
 செப்புகிறே னிதழ்தானு மாறதாகும்
 வானென்ற மால்வீட்டி லிதழ்தான்பத்து
 மைந்தனே யுருத்திரனிற் பனிரண்டாகும்
 கோனென்ற மயேஸ்வரனிற் பதினாறாகுங்
 குறித்திடுவாய் சதாசிவத்தைக் கூறுவேனே.

206

கூறுகிறேன் சதாசிவத்தி லிதழ்தான் ரண்டு
 கொடியதொரு பரவெளியி லிதழ்தானொன்று
 தேறுகிறே னைம்பத்தோ ரிதழுமாச்சு
 செப்பார்கள் பெரியோர்க ளார்க்குமைந்தா
 ஆறிதழாய்ப் பிறக்குகின்ற கலைநான்கிற்கே
 யரியமணி பூரகமா தாரமாச்சு
 வேறுமினி நினையாம லாதாரத்தின்
 விஞ்சையடா வைம்பத்தொன் றறிந்துகொள்ளே.

207

கொள்ளடா வைம்பத்தோ ரிதழைமைந்தா
 கூட்டடா முன்சொன்ன வாதாரத்திலு
 அல்லடா பஞ்சசத்தி தீட்சைக்கெல்லாம்
 ஆதார சக்கரமு மறியவேணும்
 விள்ளடா வைம்பத்தோ ரிதழைக்கண்டு
 விடாமல்மவு னத்தையும்நீ மாறியோது
 தள்ளடா சுடுகாடு பாழ்வீடாகித்
 தவத்தோர்கள் நிலையறிந்து சாதிப்பாரே.

208

பாரப்பா வைம்பத்தோ ரிதழ்தானென்றார்
 பராபரையைத் தானறியுங் கூரைக்கேளு
 ஆரப்பா வன்பிருந்த விடந்தான்மைந்தா
 வடங்காத விடமாச்சு சுடுகாடாச்சு
 நேரப்பா குலையல்லோ தெய்வமாச்சு
 நிறைந்தரவி யவ்விடமே யுதிக்கலாச்சு
 தேரப்பா ஆறுதல மிதற்குள்ளாச்சு
 தேறடா வன்பிருந்த விடந்தான்கானே.

209

காண்டா வன்பிருந்து குவிந்தவீட்டிற்
 கலந்ததடா வொருபொருளே மிச்சமாச்சு

தானடா அன்பருக்கு மன்பராகிச்
 சதாசிவனைக் கடந்து சாயுச்சியமாச்சு
 நானடா வாயிரத்தெட் டிதழுமாச்சு
 நந்திகொலுச் சிங்கார நடனமாச்சு
 கோளடா குருவிருந்த விடமிதாச்சு
 கொளுத்தடா விம்மென்றே குறியிற்றாமே.

210

205 முதல் 210 வரை பாடலில், முக்கனி, பஞ்சத்தி தீட்சை
 கணேசன்வீடு, பிரமன்வீடு, மால்வீடு, உருத்திரன், மயேஸ்வரன்,
 சதாசிவன், பரவெளி, ஐம்பத்தோரிதழ், மண்பூரகம், குலதெய்வம்,
 அன்பிருந்த இடம், சாயுச்சியம், நந்திகொலு, குருஇருந்த இடம் ஆகிய
 தீட்சா இரகசியங்களை அகத்தியனாருக்கு நேரில்காட்டி
 விளக்கியருளுகிறார்.

தாமடா பராசத்தி சகலசித்துந்
 தானவனாம் பரவெளியைத் தன்னைப்பார்த்து
 ஆமடா வடிதொழுது வணங்கிப்போற்றி
 யறிவான வாமத்தை யவடான் கொண்டு
 நாமடா நாமென்ற சொல்லுமட்டும்
 நாடடியே யைம்பதிதழ் சுற்றிக்கட்டி
 வாமடா வள்ளியென்ற ரூபங்கொண்டு
 வளர்ந்தாளே யேகமென்ற ரூபம்பாரே.

211

பாரப்பா வேகமென்ற விதழ்தானொன்று
 பரிவாகத் தோன்றியவள் பரையுமாகி
 ஆரப்பா பரவெளியி னருளைப்போற்றி
 யவடனக்கே யவர்தானு முயிருமாகி
 நேரப்பா நிஷ்டையொடு சமாதியாகி
 நின்றாளே அஷ்டகர்ம் வாலையென்றாய்
 தேரப்பா பஞ்சசத்தி தீட்சைகண்டு
 தெளிவான மவுனமதிற் றிடமாய்நில்லே.

212

தான் அவனாம் பரவெளி, அறிவான வாமம், பரை, நிஷ்டை,
 சமாதி, பஞ்சசத்தி தீட்சை மவுனத்தில் நிலைக்கும் செயல் இவற்றை
 நேரில் உபதேசிக்கிறார்.

நில்லடா முன்சொன்ன வஷ்டாங்கந்தான்
 நிறுத்தடா நிலையறிந்து யாகஞ்செய்து

சொல்லடா சதாகால மயராமற்றான்
 றொழுதனடா பஞ்சசத்தி பாதங்கண்டு
 அல்லடா நினைத்ததெல்லாங் கொடுப்பாடேவி
 யஷ்டாங்க யோகத்தி னருமையாலே
 சொல்லடா மகாரமதை விட்டிடாமற்
 றொழுதனடா விம்மென்றே துரிதம்பாரே.

213

பாரப்பா மவுனமென்ற விஞ்சைக்கெல்லாம்
 பராசத்தி பூசைநிறை வேற்றவேணும்
 ஆரப்பா பூரணந்தா னிறைந்தபோது
 ஆத்தாட்கும் வடுகனுக்கும் பூசைசெய்து
 நேரப்பா நின்றநிலை விட்டிடாமல்
 நேரமொரு பேச்சுகளை நினைந்திடாமல்
 தேரப்பா விப்படியே யருளைப்போற்றி
 தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே.

214

செப்பலா மொப்பியவள் வாவாவென்பாள்
 சிவனோடு மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
 அப்பியே யிம்மென்ற மவுனம்வைத்தே
 யாசானே யென்குருவே யென்றுபோற்றி
 ஒப்பியே பூரணத்தில் வாசிகாணும்
 ஒகோகோ வுந்தனிடம் பேசுவாராம்
 தப்பியே போகவென்றாற் போகொட்டாது
 சாதகமாய்க் கவிழ்ந்துதம் பிக்கும்பாரே.

215

அஷ்டாங்க யோகம், மகாரம், பராசத்தி பூசை இம் என்ற மவுனம்,
 பூரணத்தில் வாசி முதலியவை உபதேசிக்கப் படுகின்றன.

பாரப்பா வுனைப்போலே மைந்தாநீயும்
 பாரடா பூரணத்தில் மனக்கண்ணாட்டி
 ஆரப்பா பூரணத்தி லறிவுதோணும்
 ஐயையா வுந்தனிட மறிவேபேசும்
 நேரப்பா வுனைத்தள்ளி யேகமாக
 நினைப்போடு அறிவெல்லாம் நீக்கித்தள்ளி
 ஏரப்பா வெவ்வுயிர்க்கும் நீயாய்நிற்பாய்
 எங்கெங்கும் தானவனாய் நிறைந்துபோவாய்
 தேரப்பா விதுவல்லோ ஞானமாச்சு
 தேகசித்தி மவுனசித்தி தெளிந்துபோச்சே.

216

இவ்வளவு இரகசியங்களையும் அகத்தியனாருக்கு உபதேசித்தருளிய பின்., "எவ்வுயிர்க்கம் நீயாய் நிற்பாய் - எல்லாம் தானாய் நிற்கும் நிலை பெறுவாய் - இது தான் ஞானநிலை, தேகசித்தி, மவுனசித்தி எனத் தெளிந்து கொள் - எனக் கூறியருளுகிறார்.

போச்சடா விம்மென்ற மவுனம்விட்டாற்
பொறியைந்துங் கலங்கிவிடும் பொய்யாய்ப்போகும்
ஆச்சடா தனைமறந்த விடந்தான்ஞானம்
ஆகாய யந்திரமு மதுதான்மைந்தா
மூச்சடா அடங்கிநின்ற குலதெய்வந்தான்
முச்சந்தி வீதியிலே முடிங்கிப்பாடும்
வாச்சடா வாய்பேசித் திரிந்திடாமல்
வாங்கடா மவுனமதை வணங்கிக்கூவே..

217

கூவென்ற அட்சரத்தின் குறையைக்காணான்
கோடான கோடிசித்து மறியமாட்டான்
ஆவென்று மாடியுந்தான் கொள்ளமாட்டான்
அஷ்டாங்க யெக்கியமு மறியமாட்டான்
தாவென்று வானமதி லேறமாட்டான்
தன்மையுடன் மனம்நிறுத்தி வாழமாட்டான்
மாவென்று மயிலேறிக் கொண்டேயானும்
மாறாத சிவயோக மறிந்தேன்காணே.

218

மூச்சடங்கிநின்றல், முச்சந்திவீதி, சிவயோகம், கூடவென்ற அட்சரம் முதலியவற்றை விளக்கியருளி, மயிலேறிக் கொண்டு தான் சிவயோகம் அறிந்த விபரங் களையும் "காண்" என்று நேரில் காட்டியருளிகிறார்.

காண்டா யோகாதி யஷ்டகர்மங்
கருவுமல்ல வருவுமல்லக் கலந்துசொல்வேன்
தானடா சிங்கைப்பூ ரணத்தில்தாட்டிச்
சாற்றடா பராபரியே யம்மாவென்று
கோனடா கிலியென்றே புருவமேவிக்
கொளுத்தடா ஸ்ரீயினுட பெயரைநாட்டி
வானடா வானவர்கோன் மயங்கிப்போவான்
வள்ளலுந்தான் பதறியுனை வணங்குவானே.

219

வணங்காதே வெதிரிக்குக் குறியைக்கேளு
மைந்தனே யரைநொடியில் வாய்கண்ணாசி

இணங்காத பராபரத்தின் கிருபையாலே
 யென்னசொல்வே னிரத்தமிட்டே யிறந்துபோவான்
 குணங்கண்டே யொருசாமத் துள்ளேமைந்தா
 குறியாகி மனதிறங்கிக் கொண்டாயானால்
 மனங்கொண்டு நசியெனப்பூ ரணத்திலோதி
 மைந்தனே பார்த்துவிடத் தீரும்பாரே. 220

பாரப்பா வொருசாமத் துள்ளேமைந்தா
 பாரப்பா வவன்சிரக வெடித்துப்போகும்
 ஆரப்பா வொருசாமந் தாண்டிற்றானால்
 அவன்குலமு மவனுயிரு மழிந்துபோகும்
 வேரப்பா விதுபோலே யார்தான்சொல்வார்
 விட்டகுறைப் படியாலே விரித்தேசொன்னேன்
 தேரப்பா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
 செபுகிறேன் மாரணத்தின் செய்கைதானே. 221

தானென்ற பூரணத்துள் மசியென்றோதிச்
 சாற்றடா கிழியென்றே சுழினைக்கேகிக்
 கோனென்ற குருவருளை மனதிற்கொண்டு
 குறியடா வெதிரியுட பெயரைக்கோரி
 தேனென்ற மொழிச்சிசிவ காமித்தாயார்
 சென்றிடுவாள் லகிரிகொள்ளச் செய்வாடேவி
 மானென்று பட்டதுபோல் மயங்கித்தானும்
 மதிமயங்கி யலைந்திடுவான் மைந்தாபாரே. 222

பாரப்பா அன்னமது பொசிக்கமாட்டான்
 பாவையரை யொருநாளும் விரும்பமாட்டான்
 ஆரப்பா வுனைக்கண்டாற் றொடர்வான்பாவி
 யடித்தாலு மகலானே வையோவையோ
 நேரப்பா மனிதர்களைக் கண்டால்மைந்தா
 நிமிடத்திற் கடித்திடுவான் கழுதைபோலே
 ஊரப்பா பூதகணம் பசாசுகோடி
 யுண்மையுட னவனிடத்தில் வாழுங்கானே. 223

காண்டா விதைத்தீர்க்க வயனுமாலுங்
 கலந்தெழுந்த வருத்திரனா லாகாதையா
 நானடா வுன்னாலு முடியாதையா
 நம்மாலு முடியாது நாடிக்கேளு

தானடா தவத்தோர்கள் வந்திட்டாலுஞ்
சாவண்டா திரிந்தலைந்து சவந்தான்மைந்தா
கோனடா குருவருளாற் கூறினேனான்
குறிபார்த்து நிலைபார்த்துக் கூடுகூடே.

224

கூடென்று நிலையறிந்து தீபங்கண்டு
குருவான தேவிபரா பரமேயென்று
ஆடென்று கேசரியாள் வேலைதாவி
யாகாய கம்பமதிற் றொத்தியேறி
நாடென்று லோகமெல்லாம் வசியமாக
நாட்டடா குலதெய்வந் தன்னைப்பாரு
வீடென்று மழியாதே யிந்தவிஞ்சை
வெட்டவெளி யாயிருக்கும் விதியும்பாரே.

225

219 முதல் 225 வரை பாடலில்.

சிங்கு, கிலி-பரிபாஷை

ஆகாயகம்பம், ஏழ்நிலைக்கம்பம், சுற்பம், கலை, மதியம் வெட்ட
வெளி-பரிபாஷைச் சொற்கள் குரு பிராணிடம் நேரில் அறிந்து கொள்ள
வேண்டும்.

பாரப்பா விதியென்றால் ரவியுமாச்சு
பாலகனே மதியென்றார் சந்த்ரனாச்சு
ஆரப்பா விதியறிந்து மதியைச்சேர்த்து
அப்பனே சரமறிந்து சரத்தினின்று
நேரப்பா சரம்பஞ்சாட் சரமுமாச்சு
நிலையான ஷடாட்சரமு மிதுவேமைந்தா
தேரப்பா வட்சரத்தா லாவதென்ன
திர்க்கமுடன் குவிந்திடவே சரந்தான்காணே.

226

காணடா சரங்குவிந்தால் முப்பாலாச்சு
கண்டுகொள்ள மனமல்லோ சரந்தானாகித்
தானடா குலைதனிலே மனந்தானின்று
சத்தியமா யுயிராகித் தானேதானாய்
ஊனடா உடலுக்கு ஞுயிராய்நின்று
ஒளிவான பராபரமு மிருக்கலாச்சு
கோனடா நாதமென்றும் விந்துவென்றுங்
குலதெய்வ மென்றுசொல்லிக் கூறலாச்சே.

227

விதி என்றால் ரவி-பின்கலை, மதி என்றால் சந்திரன்: இடகலை, சரம்-பஞ்சட்சாரம் (ஐந்தெழுத்து)-சடாட்சரமும் இதுவே.

மூச்சடங்கும் இடம், முப்பால், மனம், மனோலயம், உயிர்நிலை, தான் தானாய் நின்றல், ஒளிவான பராபரம், நாதம், விந்து குலை, குலதெய்வம் இவை தீட்சா இரகசியங்கள் அகத்தியனாருக்கு நேரில் காட்டியருளுகிறார்.

ஆச்சடா மனந்தானுங் குவிந்தபோது
ஆடலா மறுபத்து நான்குசித்தும்
மூச்சடா மூச்சற்றால் மனமொன்றாகும்
முடிவான மனதடங்க வென்னூல்பாரு
வாச்சடா வுனைப்போலே சித்தனில்லை
மனமடங்க விம்மென்ற மவுனம்நாட்டிப்
பேச்சடா பேசாதே பேசினாக்காற்
பிடரிவழி மார்க்கமதைப் பேசொணாதே.

228

பேசாத மவுனமல்லோ விவளவாச்சு
பேரின்ப மானதுவு மதுவாய்ப்போச்சு
கூசாதே மனதன்பி னாலேமைந்தா
கொண்டனடா வமுதமென்ற பானந்தன்னை
ஏசாதே வெளிவிட்டேன் மக்காள்மக்காள்
ஈராறு தலத்தினுட கூருஞ்சொல்லி
ஆசானைப் போலவுந்தா னருளைப்பெற்றேன்
ஆறுமுக னென்றுசொல்லி நமக்குப்பேரே.

229

மனம் குவிந்தால் அறுபத்து நான்கு சித்தும் கைவரவாகும். மூச்சற்ற நிலையில் மனோலயம் கைகூடும். மனம் அடங்க "இம்" என்ற மவுனத்தில் மனதை நாட்ட வேண்டும் இந்தப் பிடரி வழி மார்க்கம் காணுவது கால்பனிரெண்டதற்கு மேலே வீணாதண்டின் வழியாயப் பிடரி மார்க்கம் இதுபேசொணாதது என்ற இரகசியங்களை நேரில் உபதேசித்தருளுகிறார். மேலும் ஆறுமுகன் என்று தமக்கு ஏற்பட்ட விபரம் கூறியருளியுள்ளார்.

பேரென்ன தேவரொடு முனிவர்தானும்
பெரிதான பூதகணம் பசாசுகுளி
கூரென்ன பூரணத்தைக் குறித்துமைந்தா
குலதெய்வ மதிலேதான் கூடிச்சென்று

நேரென்ன சிங்கென்றே புருவமேற்றி
 நிறுத்தடா வங்கென்றே மாறியூதி
 ஆரென்ன வுனக்கீடு மாவதுண்டோ
 அடங்காத தேவதைகள் வருகும்பாரே.

230

பேசாத மவுனம், பேரின்பம், அமுதம் என்ற பானம், ஈராறுதலம், இவை விளக்கப் பெறுகின்றன. குலதெய்வம், பூரணம், வங்குசிங்கு மந்திரங்களின் இரகசியங்கள் முதலியன உபதேசிக்கப் பெறுகின்றன.

பாரப்பா வுன்பாதம் பணிந்துபோற்றும்
 பார்தனிலே தெய்வமெல்லா மேவல்செய்யும்
 ஆரப்பா குருவருளா லறிவைப்போற்றி
 யாகாயப் பெருவெளியி லடங்கிவாழ்ந்து
 தேரப்பா அய்யங்கிலியுஞ் சேர்த்தொன்றாய்
 செபித்திடுவாய் பூரணத்தின் நிலையைப்பார்த்து
 நேரப்பா வெதிரியுட பெயரைநாட்டி
 நிரந்தரமாம் பராபரியே யென்றுபோற்றே.

குரு அருளால் கிடைக்கும் அறிவு
 குரு அருள் பெருஞ்சோதி.

பெருவெளி- தகரமெய்ஞானத் தனிப்பெருவெளி என்று வடலூர் வள்ளற் பிரான் கூறியுள்ளார். இதில் அடங்கிவாழ வேண்டும். அய்யும், கிலியும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துச் செபித்திடல் பூரணத்தின் நிலையைப் பார்த்து, “பாரபரியே” என்று போற்றுமாறு கூறுகிறார்.

போற்றடா வெதிரிக்கு மைந்தாகேளு
 புகைச்சலோ டிளைப்புத்தான் கலந்துகாணும்
 ஆற்றடா தேகமெல்லா மெரிந்தோகொல்லும்
 அன்னமுந்தா னரோசியமா யவர்க்கேயாகும்
 வாழ்த்தடா நித்திரையும் வருகாதப்பா
 வாய்குளறி வெறுவியவன் மதியுங்கெட்டுக்
 காற்றடா தேகமெல்லாங் கறுப்பதாகிக்
 கண்தனிலே மாசியுந்தான் கலந்துபோமே.

232

போமடா விப்படியே வருடமுன்று
 பொய்யுடலாய்த் தான்கிடந்து மாண்டுபோவான்
 ஆமடா விதைத்தீர்க்க வரிதுசொன்னேன்
 யாராலு மாகாது அவன்றான்சாவான்

நாமடா மவுனத்தை யறிந்ததாலே
 நலமான வசுரர்கிளை நாசமாச்ச
 ஓமடா வோமென்ற பிரணவத்தை
 யோதடா பூரணத்தி லொடுங்கிப்பாரே.

233

பாரடா ஓமென்ற மசியுமென்று
 பராபரையாள் நாதமதைப் பணிந்துபோற்றி
 ஆரடா சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டி
 யழுத்தடா குலதெய்வந் தன்னில்மாறி
 வாரடா மானதமாம் பூசைசெய்து
 வாங்கடா கலைமாறி மைந்தாமைந்தா
 தேரடா செகமெல்லாம் வசியமாகுந்
 தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே.

234

செப்புவா ராசரொடு செகத்தோர்தாமுந்
 தெண்டனிட்டுப் பணிந்திடுவார் சிவன்தானென்று
 ஒப்புவார் மாதர்கடா னுண்ணைக்கண்டா
 லுத்தமனே மையல்கொண்டே யுருகிவாடி
 அப்புவா ளவள்மயங்கி யரசேயென்பாள்
 ஆசைகொண்டு ரோசம்விட்டே யலறிவீழ்வாள்
 தப்புகிறோ மென்றாலுந் தப்பொட்டாது
 சத்தியமாய் வசியத்தைத் தாக்குதாக்கே.

235

அசுரர்களை நாசம் ஆகச் செய்யும் வழிவகைகள் கூறப்
 பெற்றுள்ளன. பராபரையாகிய குருபிரானின் சுழிமுனையில் மனக்கண்
 நாட்டி பிரணவ நாதத்தைப் பணிந்து போற்றி மானதமாம்
 பூசைசெய்யும் விதம்.

தாக்கடா விந்தமுறை சொல்லார்சொல்லார்
 தவத்தோர்க்கே சித்தியல்லால் மற்றோர்க்கேது
 வாக்கடா வாய்திறந்து சொல்லிப்போட்டேன்
 வாலைபஞ்ச சத்தியுட வருளினாலே
 நாக்கடா நாவினாற் சொல்லப்போமோ
 ராஜாங்க யோகமதை யறியாப்பேர்க்கு
 மூக்கடா சுழிமுனையா முதுகண்பாரு
 மோக்ஷத்துக் கேதுவினி மொழியக்கேளே.

236

இந்த இரகசியங்களை யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். இராஜாங்க யோகத்தில் இரகசியமாகிய சுழிமுனையை நேரில் காட்டி அருளுகிறார்.

கேளடா பெரியோர்க்கு வசியம்வேணுங்
கிருபையுள்ள பஞ்சசத்தி யருளும்வேணும்
ஆளடா வஷ்டாங்க யோகம்வேணும்
ஆமென்றே யனுதினமும் நினைக்கவேணும்
நாளடா மூன்றெழுத்து விஞ்சைவேணும்
நாதாக்கள் சாபமதை விலக்கவேணும்
வாழடா வுந்திநிலை யறியவேணும்
வாங்கடா வசியமென்றால் மவுனந்தானே.

237

தானென்ற மறைப்புவித்தை சொல்லக்கேளு
சந்திரனைப் பானமென்று தானேகொண்டு
கோனென்ற நசியென்றும் லாலியென்றுங்
குலதெய்வத் தன்னிலேதான் குறித்துநாட்டித்
தேனென்ற மொழிச்சியுட பாதம்போற்றிச்
சிந்தைதனி லேநினைத்து செபந்தான்பண்ணு
வானென்று கலைமாறி வானந்தன்னை
வாங்கடா சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டே.

238

நாட்டியே பார்த்திடவே செகத்தோர்தானும்
நாடியுனைப் பார்த்தாலுங் காணாரையா
பூட்டியே யுனைத்தானு மரிதேகாணப்
புகழ்ந்தெழுந்த விம்மென்ற மவுனத்தாலே
காட்டியே திரியாதே லோகத்தோர்க்குக்
கபடமென்ற மறைப்பினுட மையைமைந்தா
வீட்டிலே தீபம்வைத்து மையைக்காணு
வெட்டவெளி யாகவுந்தான் வீசிடாதே.

239

அஷ்டாங்க யோகம்-மூன்றெழுத்து விஞ்சை, உந்தி நிலை, சுழிமுனையில் மனக்கண் நாட்டிடல் முதலிய தீட்சா இரகசியங்கள் காட்டியருளப் பெறுகின்றன.

வேறொருவர் காணாது உலகத்து உலாவும் இரகசியமும். மையின் இரகசியமும் கூறப்பெறுகின்றன.

வீசாதே மவுனமென்ற விஞ்சைவேணும்
 வேதாந்தப் பாடட்சரத்தை யறியவேணும்
 கூசாதே பாடட்சர மோங்காரமாச்சு
 கூறுதற்கு நாவுண்டோ குணமுள்ளோனே
 ஏசாதே வெளிதிறந்து சொன்னோமென்று
 என்மக்காள் தாம்பூலந் தரிக்கும்போது
 கூசாதே யிலைதனிலே சிகாரம்நாட்டிக்
 குருவான தேசியென்றே மனதிற்றங்கே.

240

தங்கடா தாம்பூல மிப்படிக்குத்
 தவறாமல் மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
 அங்கடா வெதிரியுண்டோ வுனக்குக்கூட
 அவனிதனி லுள்ளோரும் பணிவர்கண்டால்
 பங்கடா வாணியென்ற தேவிதானும்
 பாடுவாள் நாவினால் மறைகளெல்லாம்
 எங்கடா சித்தர்களிப் படியோசொன்னார்
 எனைப்போலே சொல்லவுந்தா னில்லைத்தானே.

241

தானென்ற பாடட்சரமாம் ருத்ரன்பீஜஞ்
 சாதித்த பேர்களுக்கு எல்லாஞ்சித்தி
 தேனென்ற மனதினிலை யறிந்துகொண்டாற்
 செகத்திலுள்ள வெதிரிகடா னினைக்கச்சாவா
 வானென்ற வானவர்கோன் பணிவாருன்னை
 வையகத்தோ ருனைக்கண்டால் வணங்குவார்கள்
 ஏனென்ற சுடுகாடே யறிந்தாற்சித்தி
 யில்லாட்டாற் கூறுதற்கே யெளிதாம்பாரே.

242

பாடட்சரம், ஓங்காரம் இந்த இரகசியங்கள் அகத்தியருக்கு நேரில்
 காட்டப் பெறுகின்றன. சித்தர் மரபில் வந்த திருமூலர் பிரானும்,
 மணிவாசப் பிரானும், அருணகிரி நாதர் பெருமானும் இந்தப்
 படத்தினால் காட்டும் அட்சரத்தைப் பற்றிப் பாடியருளியுள்ளனர் இந்த
 இரகசியம் ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் பாததீட்சை பெற்றவர்
 களுக்கல்லால் பிறர் அறியமுடியாது.

பாரப்பா பாடட்சரத்தின் மகிமைசொன்னேன்
 பாராட்டால் மவுனசித்தி பலியாதையா
 ஆரப்பா தேவிபஞ்ச சத்திதீட்சை
 யறியாட்டாற் பாவமுன்னைத் தொடர்ந்துகூடும்

நேரப்பா மகாரமல்லோ விம்மென்றாச்சு
நிர்விகற்ப சமாதியென்று நினைக்கலாச்சு
நேரப்பா விதைவிட்டால் ஞானம்போச்சு
தேகசித்தி யாகாது தெளிந்துகாணே.

243

காண்டா பராபரத்தி னடியிற்சென்று
கங்குல்ரவி தனைமாறிக் கருத்திலுன்னி
தானடா இரியென்றே மனதிற்கொண்டு
சத்தியபி ராமிதனை நினைத்துப்போற்றி
ஏனடா விருதயமே பீடமாக்கி
யெதிரியுட பேரையுந்தான் கூடசேர்த்துக்
கோனடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துக்
கும்பித்து ரேசித்துக் குணமாய்நில்லே.

244

படாட்சரத்தின் மகிமை, மகாரம், "இம்" நிர்விகற்ப சமாதி,
தேகசித்தி, இருதய பீடம், கும்பகம், ரேசகம் முதலிய இரகசியங்கள்
நேரில் உபதேசிக்கப்பெறுகின்றன.

நில்லடா வெதிரிக்குச் செங்குஷ்டந்தான்
நிலையான தேகமெல்லாம் நீராயோடும்
அல்லடா வைந்தாறு வருடந்தன்னி
லடைந்திடுவா னகரமென்ற குழியிற்றானும்
கொல்லடா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
கொடுமைமெத்தக் கூடழிந்து போகுஞ்சொன்னேன்
சொல்லடா பாவம்வரும் தோஷந்தோஷம்
தொலைதூரம் ஞானமென்றார் ஹொடர்ந்துபாரே.

245

பாரப்பா விம்மென்ற மவுனத்தன்னைப்
பார்த்துநிலை தனையுந்தா னறிந்துகொண்டு
ஆரப்பா வெந்தெந்தத் தொழிலுக்கெல்லாம்
அணுநேரம் வனத்திலேநீ வைக்கும்போது
நேரப்பா செந்தியும் பற்றி வேகும்
நிலையான கயிலாயம் நீறாய்ப்போகும்
வேரப்பா யாரொருவர் தடுக்கமாட்டார்
விட்டாக்கால் விண்ணிலிடி விழுகும்பாரே.

246

பாரடா நந்தியென்றும் பீசமென்றும்
பரமசிவன் சிரசினின்ற ஜலந்தானென்றும்

ஆரடா மூலமென்றுங் கணேசனென்றும்
 ஆச்சாரி யானதொரு குருவாமென்றும்
 நேரடா செகத்தோர்கள் பணிவார்கண்டால்
 நிலையான அறுகின்வேர் பலந்தான்சத்து
 தேரடா கொண்டுவந்தே யுலரவைத்துத்
 தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானம்பண்ணே.

247

“இம்” என்ற மவுனம், நிலையான கயிலாயம், நந்தி, பரமசிவன்
 சிரசில் நின்ற ஜலம், மூலம், கணேசன், ஆச்சாரியான குரு முதலிய
 விபரங்கள் விளக்கப் பெறுகின்றன.

பண்ணுவது கொடுப்பைவேர் பலந்தானெந்து
 பாலகனே நாயுருவி பலந்தானெந்து
 உண்ணுவது மாதளைவேர் பலந்தானெந்து
 ஒகோகோ நங்கைவேர் பலந்தானெந்து
 எண்ணுமடா வல்லாரை பலந்தானெந்து
 என்மகனே யிவளவையும் பொடியதாக்கிக்
 கண்ணுமனக் கண்ணறிவாய் மசியென்றோதிக்
 காரணமாய் வடிகொண்டே யெடுத்துக்கொள்ளே.

248

கொள்ளடா திரிகடுகு வகையொன்றுக்குக்
 கூறுகிறேன் பலந்தானுங் காலதாக
 அல்லடா அரத்தையுந்தான் பலமேகாலாம்
 அப்பனே வால்மிளகு பலந்தான்காலாம்
 சொல்லடா வாலுமுனை விராகன்நான்கு
 சூட்டிடுவாய் மனோசிலையு மதுபோலப்பா
 மல்லடா கட்டாம லேலந்தன்னை
 மைந்தனே விராகனிடை நாலுசேரே.

249

சேரடா அளிஞ்சிவித்தும் புங்கம்வித்தும்
 சிறந்ததொரு கஞ்சாவின் வித்துஞ்சேர்த்து
 ஆரடா காஞ்சிரையின் வித்துஞ்சேர்த்து
 அப்பனே ஆமணக்கின் வித்துஞ்சேர்த்து
 நேரடா நிலப்பனையின் கிழங்குவித்தும்
 நிச்சயமா மழுக்கிறா வித்துஞ்சேரு
 தேரடா வொவ்வொன்றும் விராகன்மூன்று
 தெளிவாக நிறுத்ததையும் வாங்கிக்கொள்ளே.

250

கொள்ளடா முன்சொன்ன மருந்தையெல்லாங்
 கூறுகிறேன் வித்தெல்லாம் பொடியாய்ச்செய்து
 அல்லடா முன்சொன்ன மருந்தையெல்லாம்
 அப்பனே யொன்றாகக் கலந்துகொண்டு
 வல்லடா சருக்கரையும் பலமிரண்டு
 வளமுப்பூ வின்சண்ணம் விராகனொன்று
 கொள்ளடா கலந்துமினி யுண்டாயானாற்
 கொடியதொரு யெம்ன்வினையுங் குதிக்கும்பாரே. 251

பாரப்பா பதினெட்டுக் குஷ்டந்தீரும்
 பாலகனே நரைதிரையும் மாறிப்போகும்
 ஆரப்பா பதினெட்டு மேகந்தீரும்
 அப்பனே வாயுவெல்லாங் குலைந்துபோகும்
 நேரப்பா யீளையொடு காசந்தீரும்
 நிலையான கண்ணோயும் நீங்கிப்போகும்
 தேரப்பா சன்னியொடு சுரங்கள்தீரும்
 செகத்திலுள்ள விஷங்களெல்லாந் தீரும்பாரே. 252

பாரடா வியாதியென்ற சொல்லுமேது
 பார்தனிலே மலடென்ற பேச்சுமேது
 ஆரடா விந்து வொன்றாய்க் கட்டிப்போகும்
 ஆத்தாளு மப்பனுமே தனதுமாகும்
 நேரடா நிலைதனிலே நிறுத்திவைக்க
 நீங்காமற் போதமுன்னை யுயரத்தாக்கும்
 தேரடா விதையுண்டு மவுனம்பார்த்தாற்
 தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே. 253

செப்பலா மொப்பியடா கெவனமார்க்கஞ்
 செய்யலாங் கும்பமுனி யுனக்காய்ச் சொன்னேன்
 அப்பலாம் சின்மயத்தி னின்கொண்டால்
 அடிப்புடவை வலுவாக அறிவேகட்டும்
 ஒப்பலா மாயையெல்லாங் கழிந்தேபோகும்
 ஒங்காரக் கம்பமதி லொடுங்கவைக்கும்
 தப்பலா மென்றாலுந் தப்பொட்டாது
 சத்தியமாய்ப் பராசத்தி கிருபைதானே. 254

மருந்து, மூலிகை இரகசியங்கள் பரிபாஷையில் கூறப்
பெற்றுள்ளன.

தானவனே நீயல்லால் வேறுமுண்டோ
சத்தியமா யிம்மென்ற மவுனத்தாலே
கோனவனைக் காட்டிவைக்குங் குருவாய்நீயுங்
குலதெய்வந் தனையறிந்து கூடினோர்க்கு
வானவர்கோ னீயன்றி மற்றுமேது
வாடாத தீபமதை யறிந்தபேர்க்குத்
கோணவே சொல்லிவிட்டே னிந்தநூலிற்
றோசிகட்கே யாவதென்ன தொடர்ந்துகூடே.

255

கூடியே யிந்நூலின் பயனைக்கண்டு
கூறுமென்று ரேசித்துக் குணமகாகி
நாடியே யிம்மருந்தைக் கற்பமென்று
நாடியுண்டு மனங்கொண்டு நமனைவென்று
சூடியே பூரணமா மிலிங்கமென்று
சுருதிமுடி பிறந்திடமே யிதுவாமென்று
தேடியே யலையாமற் குருவைக்காணு
செகதலத்திற் பேய்போலே திரிந்துகொள்ளே.

256

கற்பம் உண்டு பூரணமாம் இலிங்கம் சுருதிமுடி பிறந்த இடம்
என்று அறிந்து எமனைவெல்லும் இரகசியம் உபதேசிக்கப் பெறுகிறது.

கொள்ளடா வல்லாரை பலந்தாந்நூறு
குருவான தேசியென்றே வாங்கிவந்து
அல்லடா மசியென்றே சாபந்தீர்த்து
அப்பனே ஜலந்தானும் படிதாந்நூறில்
விள்ளடா போட்டிடுவாய் தேவியென்று
வித்தகனே யோர்விறகா லனைலைமூட்டிச்
சொல்லடா வையுமென்று கிலியுமென்று
சூட்டடா செளவுமென்று துரியம்பாரே.

257

பாரப்பா காச்சியிடு வற்றமட்டும்
பாலகனே ஜலந்தானும் பணிரண்டாக
ஆரப்பா விறக்கியதைப் பதனம்பண்ணி
யப்பனே வில்வவேர் பலந்தானெந்து
நேரப்பா சந்தனவேர் பலந்தானெந்து
நிலையான மாதளைவேர் பலந்தானெந்து

முருகப்பெருமான்

242

ஏரப்பா வெட்டிவேர் பலந்தானைந்து
என்மக்கா ளிவளவையு மொன்றாய்ச்சேரே.

258

சேர்த்திடுவா யிடித்ததனைத் தூளாய்ப்பண்ணிச்
செப்பிடுவாய் நசியென்றே மவுனங்கொண்டு
பார்த்திடுவாய் குழித்தைலம் வாங்கிமைந்தா
பராபரையாள் பாதமதிற் பணிந்துபோற்றி
வார்த்திடுவாய் திப்பிலியும் பலந்தான்காலாம்
மைந்தனே யதிமதுரம் பலமேகாலாம்
காற்றிலையு மதிகமடா மிளகுமைந்தா
கருத்துவைத்துப் பலந்தானுங் கால்நீவாங்கே.

259

வாங்கடா தக்கதுதான் பலமேகாலாம்
வால்மிளகு வாலுமுனை விராகன்நான்கு
தாங்கடா காந்தமுந்தான் விராகன்நான்கு
சத்தியமாய் மனோசிலையும் விராகன்நான்கு
ஓங்கடா தாரமுந்தான் விராகன்நான்கு
ஓகோகோ கெவுரியுந்தான் விராகன்ரண்டு
பாங்கடா அமுரியுப்பு விராகன் நான்கு
பாலகனே காரமுந்தான் கூடச்சேரே.

260

சேரடா காரமுந்தான் விராகன்ரண்டு
செப்புகிறேன் தாமரையின் வித்துங்கூட்டி
ஆரடா முப்பூவின் சுண்ணந்தானும்
அப்பனே விராகனிடை யொன்றுசேர்த்துத்
தேரடா வடித்துவிட்டு மருந்தையெல்லாஞ்
செபித்திடுவாய் கிலியென்றே ஜாமம்நான்கு
வேரடா நினையாம லரைத்துமைந்தா
விமலையுட பாதமதை மனதிற்கொள்ளே.

261

கொள்ளடா முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னிற்
குறையாம லாவினெய் படிதான்ரண்டு
அல்லடா வென்றாக விட்டுக்கிண்டி
யப்பனே மருந்தையெல்லா மதிலேதாக்கிச்
செல்லடா சிவநமசி வாயமென்று
செபித்திடுவாய் லெட்சுமுரு தீர்க்கமாக

மல்லடா மற்பிடித்துத் திரிந்திடாமல்
மைந்தனே மெமுகுபத மாக்கிப்பாரே.

262

வல்லாரை கற்பம், முப்பூவின் சுண்ணம் முதலியவற்றின் விபரங்கள்.

பாரப்பா நெய்யையுந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
பராசத்தி பாதமதிற் றுணிந்துபோற்றி
ஆரப்பா நெய்யையுந்தான் பதனம்பண்ணி
யப்பனே விராகனிடையிரண்டதாக
நேரப்பா மண்டலந்தா னிருபோதுண்டு
நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நின்றாயானால்
ஏரப்பா வுன்றேகம் வேறதாகும்
இயமனில்லை யியமனில்லை யெண்ணிக்கானே.

263

நிஷ்டை, சமாதியில்நிற்றல், எம்படரற்ற, மரணமில்லாத,
ஞானதேகம்பெறுதல் முதலிய இரகசியங்கள் நேரில் உணர்த்துப்
பெறுகின்றன..

காண்டா ரோகமெல்லாங் கலைந்துபோகுங்
கலவியிலே மிச்சமடா வலுவோரொம்பத்
தானடா முதுமையென்ற சொல்லுமேது
சாவேது வுந்தனுக்கு விதியுமேது
கோனடா யீளையொடு காசமேது
குவிந்துமன மொன்றாக நிலைத்தபோது
நானடா விப்படியே யுண்டுதேறி
நாதனென்றும் வேலனென்றும் வந்தேன்பாரே.

264

பிணி, மூப்பு, மரணம் இல்லாத தேகசித்தி பெற்று, விதிகடந்து,
மனோலயம் பெற்ற நிலையை உணர்த்தி, தானும் இந்த நெறியிலே
நின்று நாதன் என்றும் வேலன் என்றும் வந்த செயலைக்
கூறியருளுகிறார்.

பாரப்பா வெந்தெந்தத் துரைக்கெல்லாந்தான்
பராசத்தி தேவியுட பாதம்போற்றி
ஆரப்பா மருந்தையனு வளவேயீந்தால்
அஞ்சுமடா வியாதியடா வழிந்தேயோடும்
நேரப்பா விதையறியா ருலகத்தோர்கள்
நிலையான சித்தரெல்லா மறைத்துப்போட்டார்

வேரப்பா வெறுவாயை மென்றிடாதே
வேதாந்த குலதெய்வந் தன்னைக்கானே. 265

காணுவது இக்கிருதங் கண்டபேர்க்குக்
கயிலாயந் தனதாகுங் கடவுளாவார்
பூணுவது பூரணமே மவுனவீடு
பொறியைந்து மொன்றானாற் போதமாகும்
ஏணுவது பிசகில்லை யிந்தப்பேச்சு
எமனாதி கிருதமென்றே இதற்குப்பேரு
தோணுவதெல் லாமுனக்குத் தோணும்பாரு
துன்பமற்றுப் பேரின்பஞ் சேருந்தானே. 266

சித்தர்கள் மறைத்துவைத்த இரகசியங்களைக் கூறியருளி,
கயிலாயத்தைத் தனதாக்கும் வகையும், தானே கடவுள்நிலை
பெறுதலையும், பேரின்பம் பெறுகின்ற வழியையும், எமனாதி கிருதம்
என்ற மருந்தின் இரகசியத்தையும் கூறியருளுகிறார்.

சேருமென்று சொன்னமொழி தப்பேயில்லை
சிவனாணை குருவாணை தேவியாணை
யாருமினி யுலகத்தோ ரடுத்திட்டாலும்
அவர்தனக்கே யீயாதே யழிந்தேபோவாய்
காருமிந்தக் கிருதத்தை நீயாய்த்தின்று
கருத்தான வல்லாரைக் கற்பமென்று
பாருமினி யிம்மென்றே பகர்ந்தேயோதிப்
பாலகனே நிலைதனைத்தான் பற்றிப்பாரே. 267

பாரப்பா யஷ்டாங்கம் பஞ்சசத்தி
பாராட்டா லிவையெல்லாஞ் சித்தியில்லை
ஆரப்பா வஷ்டாங்கஞ் செய்வாருண்டோ
யாகாதி தற்பணங்க ளறிவாருண்டோ
நேரப்பா நிஷ்டையிலே நிற்பாருண்டோ
நேர்நிலையுங் கண்டுமினி வணங்குவாரோ
காரப்பா விராகமென்றே கடாட்சங்கொண்டு
கருணையுள்ள தியானமதைக் கலந்துகொள்ளே. 268

கொள்ளடா விராகத்தாள் தியானம்வேணும்
கூறுகிறே னெக்கியத்தா லறியவேணும்
அல்லடா மவுனமென்ற விஞ்சைவேணும்
ஆதார மாறுமொன்றா யறியவேணும்

மல்லடா வாய்வேகச்சா ரணையும்வேணும்

வாடாத தீபமதி லொடுங்கவேணும்

செல்லடா பேச்சற்றே இருக்கவேணுந்

தோலாசை மறந்தவர்க்குக் காட்டுவேனே.

269

வல்லாரைக்கற்பம், அஷ்டாங்க யோகம் செய்தல், நிஷ்டையிலே நின்றல், விராகத்தாள் தியானம், எக்கியங்கள் முதலியவற்றை விளக்கியருளி, ஆதாரம் ஆறும் ஒன்று-வெவ்வேறு அல்ல-என்றும் அவற்றை ஒன்றாய் அறிய வேண்டும் என்ற இரகசியம் கூறப்பெறுகிறது. வாடாத தீபத்தில் ஒடுங்கும்விதம் கூறியருளுகிறார்.

இவற்றை எல்லாம் காமம் அகற்றிய பரிசுத்த மனதுள்ளவர்க்குத்தான் "காட்டுவேன்" எனக் கூறுகிறார்.

மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி ஆக்ஞை ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களும் ஒன்றாக ஒரு பொருளில் இருக்கின்றன. இந்த இரகசியம் ஒரு சற்குருபெருமானிடமிருந்து நேரில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதை அறியாதவர்கள் அவற்றை முதுகெலும்பின் அடிப்பாகத்திலிருந்து மலத்துவாரத்தின் அருகிலிருந்து தலையின் உச்சிவரையில் ஆறு இடங்களில் இருப்பதாகப் படம் வரைந்துகாட்டி ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் வெளியிட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அஷ்டாங்கயோகம், ஆதாரம் ஆறு, அவத்தை ஐந்தும் விட்டேறிப் போனவெளி பரவெளி, சிவவெளி, பெருவெளி முதலிய இரகசியங்களையும் பிரணவத்தின் இரகசியங்களையும் உலகிற்கு முதலில் உணர்த்திய ஆதிபரமகுரு முருகப் பெருமான் ஆவார். அதன்பின் அகத்தியமகாமுனிவர், நந்தீசர், புலத்தியர், திருமூலர் பிரான், பதஞ்சலிமுனிவர், போக மகா முனிவர் முதலிய கைலாய பரம்பரைச் சித்தர் மரபினர்கள் இயற்றியருளிய பாடல்களே யோக ஞானத்தின் ஆதாரமாகும். இவற்றின் ஆதாரங்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது, இன்றுள்ள நிலையில் உலகில் மேற்குறித்த விபரங்கள் யாருக்குமே தெரியவாய்ப்பில்லை. இதை மக்களுக்கு அறிவித்து, ராஜ யோகம் என்றபெயரில் உலகில் இன்று போலிச் சாமியார்களும், யோகி என்று கூறிக் கொள்பவர்களும் பரப்பி விட்டிருக்கும் தவறான பயிற்சிகளால் ஏற்படும் கேடுகளிலிருந்து மக்களை விடுவிக்கும் நோக்கத்தோடு இவற்றைத் தக்க சான்றுகளோடு விளக்கியுள்ளோம்.

யோகப் பயிற்சியின் முடிவும் பயனும் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றுச் சாகாநிலை அடைதலே. ஆனால் ராஜ யோகம் என்ற பெயரால் இன்று பரப்பிவிடப் பெற்றிருக்கும் மூச்சுப் பயிற்சியால் ஞானம் நிச்சயம் கிடைக்காது. இதை மக்கள் உணர்ந்து போலி யோகிகளிடம் ஏமாந்து போகாமல் இருக்க வேண்டும்.

காட்டுகிறேன் தோலாசை யாலேமைந்தா
கடியதொரு மூவருந்தா னிறந்துபோனார்
நாட்டுகிறேன் கலவியென்ற மயக்கத்தாலே
நாதாக்கள் சித்தரெல்லாம் நாசமானார்
பூட்டுகிறேன் லோகமெல்லா மழிந்துபோச்சு
பொறியைந்தும் வெவ்வேறாய்ப் பிரிந்து போச்சு
மாட்டுகிறே னில்லமென்ற மனதில்நின்று
மயங்காதே யொழியாதே வயங்கப்பாரே.

270

பாரப்பா விந்துவெல்லாம் வட்டமாச்சு
பரமசிவன் றனைப்படைத்த பரையுமாச்சு
ஆரப்பா லோகமெல்லா முயிர்தானாச்சு
அண்டர்முதல் முனிவருக்கும் வலுவுண்டாச்சு
நேரப்பா வசரர்கிளை மாளலாச்சு
நிலையான பராசத்தி வேலுமாச்சு
தேரப்பா மயிலேறிச் சுத்திவந்த
சிறுபிள்ளை முருகனென்ற பெயர்தான்காணே.

271

காமத்தால் ஏற்படும் தீமைகளைப் பற்றியும். கலவி மயக்கத்தால் நாசம் ஆனவர்களைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறி. ஞானநெறியில் நிற்பவர்கட்குக் காமத்தை அகற்றுதல் எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதையும் எடுத்துக்கூறி யருளியுள்ளார். காமாதி அசுரர்களை அழித்தல் என்பதும். சூரசம்காரம் என்பதும், இந்தக் காமாதி இச்சையை ஒழிப்பதையே குறிப்பிடுகின்றன.

அசுரர்கிளைமாளல், பராசத்திவேல், மயில்ஏறிச் சுற்றி வந்த சிறுபிள்ளைமுருகன் என்ற பெயர் விபரங்களையும் அகத்தியரிடம் நேரில் காணுமாறு கூறியுள்ளார்.

காண்டா பரலோக நாதனானேன்
கடவுளர்க்கு முபதேசங்க காட்டலானேன்
தானடா சகலருக்கு முயிருமானேன்
சடாட்சரமாஞ் சாமியென்ற வாமியானேன்

தோண்டா தூரதிஷ்டி யறியலாச்சு
 சொல்லாத மந்திரத்தின் சுருதியாலே
 கோண்டா வோரெழுத்தை யறிந்ததாலே
 கூசாமற் பவனிவலம் வந்தேன்பாரே.

272

ஏகாட்சரம் என்ற ஓர் எழுத்தை அறிந்ததாலே, தான் அடைந்த
 பேறுகளை அகத்தியனாருக்கு "பார்" என்று நேரில் காட்டுகிறார்.

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தியானத்திற்குப்
 பதிவான வுயிரெழுத்தைச் சொல்லக்கேளு
 ஆரப்பா வங்கிலியு மென்றேயோதி
 யப்பனே யாயிரத்தெட் டண்டமட்டும்
 நேரப்பா மாயையற்று ஆசையற்று
 நீமகனே அஷ்டாங்க யெக்யஞ்செய்து
 சேரப்பா குலதெய்வ மிதுவாமென்று
 செபித்திடவே யஷ்டகர்மஞ் சித்திதானே.

273

உயிர் எழுத்து, ஆயிரத்தெட்டு அண்டம், குலதெய்வம்
 முதலியவற்றை விளக்குகிறார்.

தானென்ற அஷ்டகர்மந் தனக்குமைந்தா
 தையலர்கள் சையோக மாகாதப்பா
 கோனென்ற அஷ்டகர்ம வாலைதன்னைக்
 குவித்திடும்போ தெல்லாந்தான் கற்பமுண்ணே
 நானென்ற நங்கையடா சிறியநங்கை
 நலமான கலைக்ஞானி நங்கையென்றும்
 கோனென்ற வாசிநங்கை மரியாநங்கை
 கூறுகிறோம் பெரியநங்கை யிதுவேதானே

274

தானடா மூலிகையு முண்ணும்போது
 சமதலையா யடிமூலம் நிறுத்தவேணும்
 கோண்டா விராகத்தாள் மவுனம்வேணும்
 குலதெய்வந் தனையடுத்துப் பார்க்கவேணும்
 வானடா கிருதமெல்லா முண்ணவேணும்
 வாலையைத்தா னயராமல் நினைக்கவேணும்
 தேனடா நங்கையிலே யாதிகேளு
 செப்புகிறேன் சிறியநங்கை விபரந்தானே.

275

சிறிய நங்கை இன்னதென்றும், மரியாநங்கை பெரிய நங்கை
முதலிய மூலிகைகளின் இரகசியங்களையும் நேரில் உபதேசிக்கிறார்.

தானென்ற நங்கைதனைச் சமூலம்வாங்கிச்
சத்தியமாய் நிழலுலர்த்தி யிடித்துத்தூளாய்க்
கோனென்ற பழச்சாற்றாற் சாமமுன்று
குறையாம லரைத்துருட்டிக் காயவைத்து
ஏனென்று சொல்லாதே மசியென்றோதி
யென்மக்காள் மருந்தையுந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
வானென்ற வானவர்கோ னறிந்தவுண்மை
மறவாதே ஆவின்பால் தன்னாலாட்டே.

276

ஆட்டியே சாமமுந்தான் நாலதாக
அதிற்சீந்திச் சருக்கரையுஞ் சமனாய்க்கூட்டி
நாட்டியே விராகனொன்று இருபோதுண்ண
நலமாக மண்டலந்தான் கொண்டாற்கேளு
மூட்டியே முச்சுடரு மொன்றாய்ப்போகும்
மும்மதம்போல் லகிரியது முழங்கியாடும்
வாட்டியே யக்கினிதான் கொதித்தேவேகும்
வளமான கிருதமென்ற வகைதான்கேளே.

277

கேளடா அறுகுவேர்க் கிருதந்தன்னைக்
கிருபையுட னிம்மூலி யருந்தும்போது
நாளடா பூரணமுங் கண்ணிற்காணும்
நசியுமடா விஷங்களெல்லாம் நாசமாகும்
வேளடா மன்மதன்போல் ரூபமாவாய்
விட்டகுறை தொட்டகுறை யிதுவேகாட்டும்
தேளடா தேட்கொடுக்கு விஷமும்போகுந்
தேவியுட அஷ்டகர்மஞ் சித்திதானே.

278

தானென்ற நங்கையடா பெரியநங்கை
சத்தியமாய்ப் பிரமனுட பீஜமாச்சு
கோனென்ற நங்கைதனைச் சமூலம்வாங்கி
கூறுகிறேன் முன்மருந்தைப் போலேயாட்டி
தேனென்ற முன்சொன்ன படிபோல்மைந்தா
தீர்க்கமுடன் மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்

ஆனென்ற வாணவமுந் திரண்டுபோகும்
ஆதிவஸ்து மனாதிவஸ்து மொன்றாய்ப்போச்சே. 279

போச்சடர் மருந்தையுந்தா னுண்ணும்போது
புத்திரனே வல்லாரைக் கிருதந்தன்னை
வாச்சடா மண்டலந்தான் கூடச்சேர்த்து
வாலையபி ராமியென்று வணங்கியோதி
நீச்சடா தசதீட்சை யதனாற்கண்டு
நிறுத்தடா ஐயுங்கிலியு மென்றேயோதி
மூச்சடா அடங்கியினி யுருவிப்பாயும்
முச்சந்தி தனிலிருத்தி வைக்கும்பாரே. 280

பாரப்பா வாசிநங்கை பரையின்பீஜம்
பாலகனே யாரறிவா ருலகத்தோர்கள்
ஆரப்பா நங்கைதனைச் சமூலம்வாங்கி
யப்பனே முன்சொன்ன பாகஞ்செய்து
நேரப்பா மசியென்றே சாபந்தீர்த்து
நீமகனே மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
தேரப்பா வுனக்கீடு யார்தான்சொல்வார்
திரிபுரையாள் பாலனென்று செப்பலாமே. 281

செப்பலாஞ் சிவனார்தன் வேம்புமூலஞ்
செப்பார்கள் கிருதமதைத் தெளிவாய்க்கண்டு
ஒப்பலா மண்டலந்தா னருந்தக்கேளு
ஓகோகோ முன்சொன்ன பாகம்போலே
தப்பிலா துண்டிடுவாய் அருளைப்போற்றிச்
சதாசிவம்போ லுன்றேகந் துலங்கும்பாரு
அப்பலா மஷ்டகர்ம வாலையாதம்
அடிகண்டு முடிவரைக்கு மறிந்துகொள்ளே. 282

கொள்ளடா மவுனியென்றாற் கலந்துகூடிக்
கொளுத்தடா பூணத்தின் குறியில்நின்று
அல்லடா அஷ்டகர்மந் தனதாய்ப்போகும்
அருளான வருள்வந்தே யுயரத்தூக்கும்
வில்லடா தாரணையை நிறுத்திப்பார்த்து
வேண்டடா அந்திசந்தி மூன்றுநேரம்

முருகப்பெருமான்

250

கொள்ளடா விம்மருந்தைப் பதனம்பண்ணிக்
குலதெய்வந் தனைநாடு கூசிடாதே.

283

கூசினால் வருவதென்ன ஞானமார்க்கங்
கொழுந்துவிட்டே யெரியாட்டாற் றேகம்போகும்
வாசனைதான் றொடர்ந்தாக்கால் ஞானம்பொய்யாம்
வாலையுந்தா னுந்தனிடம் வரவேமாட்டாள்
தேசிகனைப் போலேதான் வாழ்கவென்றாற்
செப்புகிறே னுருத்திரனார் பீஜமாதி
பூசித்த பேர்களுக்குத் தனதுமாகிப்
புத்திரனே கலைக்கியானி நங்கைகேளே,

284

கேளடா நங்கைதனைச் சமுலம்வாங்கிக்
கிருபையுடன் முன்சொன்ன பாகம்போலே
ஆளடா மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
ஆதித்தன் தெரிசனையும் அப்போகாணும்
நாளடா அக்கினியும் மிகுந்துவேகும்
நலமான வாயுவங்கே மேலேயேறும்
வாழடா வில்வவே ரதனைமைந்தா
வையகத்தோ ரறியாமற் கிருதம்வாங்கே.

285

வாங்கியே மண்டலந்தான் மருந்துகூட
மைந்தனே யுண்டிடவே வாயுநாசம்
தாங்கியே நின்றநிலை தானேக. —டுந்
தவறாதே கெவனசித்தி கைக்குள்ளாகும்
ஓங்கியே நடவாதே பதனமாக
ஒடுங்கிடுவாய் குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
ஏங்கியே திரியாமற் கெவனம்வைத்தே
யேகாந்த வஸ்துவுட வருளைக்காரே.

286

காரடா வுன்றேகந் தனதாமென்று
காத்திடுவாய் தவசுமே கைக்குள்ளாகும்
ஆரடா தேகமது விறந்துபோனால்
அந்தரங்க மானதையு மறிவதெப்போ
நேரடா செனனமதை யறிவதெப்போ
நீணிலத்திற் சித்தர்களைக் காண்பதெப்போ

ஏரடா விருவினையும் போவதெப்போ

என்னசொல்வே நென்னசொல்வே னுலகத்தோர்க்கே. 287

ஞான நெறிகளில் நிற்பதற்குத் தேவையான மூலிகை, மருந்துவகைகள், உண்ணும்விதங்களும் உபதேசிக்கப் பெறுகின்றன.

உலகத்தோர் வேண்டியபேர் பூசைசெய்து

உடலிறந்து போவதற்குச் செய்வதல்லால்

பலகலைகள் நூல்பார்த்துப் புராணம்பார்த்துப்

பாவியென்று பெயரெடுத்துப் போவதல்லாற்

கலகமிட்டுப் பெரியோரை நாய்போல்சீரிக்

கவனம்வைத்து மாதர்களைச் சேர்வான்பாவி

விலகிடுவா யவர்களைநீ கண்டபோது

வீசுகிறேன் மாலுடைய பீஜங்கேளே.

288

உலகமக்கள் பலர் பூசைசெய்து, புராணம், பல கலைகள், பலநூல்கள் இவற்றைப் படித்துக் கடைசியில் பலன் ஒன்றும் கிடைக்காமல் பாவிஎன்று பெயரெடுத்து அநியாயமரணம் அடைந்து அழிந்து போகிறார்கள். பெரியோர்களிடம் கலகமிட்டு நாய்போல்சீறி அவர்களை விட்டு விலகிச்சென்று விலைமாதர்களைச் சேர்கிறவன் பாவியாவான். “”அவர்களை நீ கண்ட போது விலகிவிடு” என அகத்தியனாரை எச்சரிக்கிறார்.

கேளடா மைந்தாநீ மரியாநங்கை

கெவனம்வைத்துச் சமூலமுந்தான் வாங்கிவந்து

ஆளடா முன்சொன்ன பாகம்போலே

அப்பனே மருந்தையுந்தா னரைத்துவாங்கி

நாளடா மண்டலந்தா னுண்டுதேறி

நந்திகொலுச் சிங்கார நடனம்பார்த்து

கேளடா கொடுவினையு மற்றுப்போகக்

கூறுகிறேன் தன்னிலையாங் குறியிற்றானே.

289

தானென்ற இம்மூலி யுண்ணும்போது

தாரணையுஞ் சாரணையு மாறிப்பாயும்

கோனென்ற தேகமதிற் குளிர்ச்சிகாணுங்

கூறுகிறேன் அறுகம்வேர்ச் சூரணத்தை

தேனென்ற மருந்தோடே விராகனொன்று

தெளிவாகச் சேர்த்ததையு முண்டுதேறி

முருகப்பெருமான்

252

நானென்ற ஆணுவத்தை யடக்கிமைந்தா
நாதாக்க ளஷ்டகர்மந் தன்னைப்பாரே.

290

மரியா நங்கை, நந்திகொலுச் சிங்கார நடனம் அறுகம் வேர்ச்
சூரணம்-இவற்றின் இரகசியங்களை உபதேசிக்கிறார்.

பாரப்பா விப்படியே மருந்தையுண்டு
பஞ்சசத்தி பாதமதைப் பணிந்துபோற்றி
ஆரப்பா அஷ்டகர்ம மவளேயாகி
யாதார சத்தியென்றும் பெயருண்டாகிக்
காரப்பா நவக்கிரக மவளேயாகிக்
காலென்றுந் தலையென்றுங் கருத்துமானாள்
பேரப்பா விவள்பெற்ற பேருபோலே
பெரியோர்க ளெவருண்டோ பேணக்கானே.

291

காண்டா விராகத்தாள் மவுனமொன்று
காட்டுகிறே னென்மகனே கருத்தாய்க்கேளு
தானடா நவகோண மிட்டுமைந்தா
தவறாதே வாலைபஞ்சாட் சரமுஞ்சாற்றிக்
கோண்டா ஓம்நமசி வாயமென்று
குறியான நடுவீட்டிற் குணமர்ய்ச்சாற்றித்
தேனடா ஐயென்றுஞ் சௌவுமென்றுந்
தெளிவான கிலியென்றும் வரையிற்றாக்கே.

292

தாக்கடா ரீங்கார வகாரபீடந்
தவறாதே நடுமையந் தன்னிற்சாற்றி
வாக்கடா விருவளையம் வாசல்நான்கு
வலுவாக விந்துவிட்டுத் தீயைமூட்டி
மூக்கடா மூதண்ட தேவியென்றும்
மோதடா ரீம்ஐயுங் கிலியுமென்றும்
தாக்கடா சொல்லாதே சௌவுமென்றும்
நசியென்றும் நலமாக நாடியோதே.

293

ஓதப்பா பஞ்சசத்தி தீட்சைக்கெல்லாம்
ஓங்காரி வராகத்தாள் தியானம்வேணும்
வாதப்பா பேசாதே வராகவிஞ்சை
வல்லோர்க்குச் சித்தியல்லால் மற்றோர்க்கேது

சூதப்பா சொல்லவில்லை யிந்தப்பூசை
 சுருதிமுடி பிறந்திடமாங் குலையாந்தெய்வம்
 மோதப்பா மும்முலைத்த டாதகையும்
 மோசமோ செய்வதற்கு வந்தாள்பாரே.

294

பஞ்சசத்தி தீட்சையின் இரகசியங்கள் கூறப்பெறுகின்றன.
 பஞ்சசத்திபாதம், கால்-தலை-நவகோணம்-பஞ்சாட்சரம் ஐயும் கிலியும்
 சௌவும், வகாரபீடம், சுருதிமுடி பிறந்திடமாம் குலையாந்தெய்வம்
 இவற்றைக் குருபிரானிடம் நேரில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பாரடா விவளுடைய பாதந்தன்னிற்
 பணிந்துநிதம் பஞ்சசத்தி யென்றுபோற்றி
 ஆரடா அஷ்டாங்க யெக்கியத்தி
 லாதியென்றுஞ் சோதியென்று மவளுண்டாகி
 நேரடா வழுதசா கினியுமாகி
 நிலைதனிலே யெட்டிரண்டு வயதுண்டாகி
 மேரடா மேரிலிட்ட தீபம்போலே
 மேதினியெல் லாமயக்கி விட்டாள்காணே.

295

காணப்பா மெய்யென்றால் மெய்யுமாகிக்
 காலனுக்குங் காலனென்ற காளியாகித்
 தானப்பா சருவசங் காரியாகிச்
 சருவமணிப் பீடமெனுந் தாயுமானாள்
 ஊணப்பா லுணென்ற வுயிருமாகி
 ஒழுடிந்த பட்டணத்தி லொடுங்கிவாழ்ந்தாள்
 நானப்பா வள்வீட்டில் வாழ்ந்ததாலே
 நாதாந்த ரூபமென்ற நாமம்பாரே.

ஆதிஎன்றும் சோதிஎன்றும் அழைக்கப்படும் எட்டிரண்டும்
 பத்துவயது என்று முள்ளகன்னி, காலனுக்குக் காலன் என்ற காளிதேவி,
 சருவசங்காரி, சருவமணிப்பீடம் எனும் தாய், ஒழுடிந்தபட்டணம்,
 ஆகிய இவற்றைக் குரு பிரானிடம் நேரில் கண்டுகொள்ள வேண்டும்.

தான் ஒழுடிந்தபட்டணத்தில் ஒடுங்கி அவள் வீட்டில்
 வாழ்ந்ததால் நாதாந்த ரூபம் என்று நாமம் பெற்றதையும் கூறுகிறார்.

பாரடா பஞ்சசத்தி யஷ்டகர்மம்
 பராபரையாள் பூசைக்கே யெல்லாமைந்தா

ஆரடா வலப்புறத்தில் வராகத்தானும்
 அப்பனே யிடப்புறத்தில் வடுகன்றானும்
 நேரடா சூழவுந்தான் வசுக்களோடு
 நிலையான பஞ்சகர்த்தாள் பீஜங்கூட்டித்
 தேரடா மவுனமென்றே விஞ்சைபார்த்துத்
 தேகசித்தி மாயசித்தி செய்துகொள்ளே.

297

பொருள்: பஞ்சத்தி பூசை விபரங்கள் கூறப்பெறுகின்றன.

கொள்ளடா வாசிநிலை யறிந்தாற்கற்பங்
 குலதெய்வ மறியாட்டா லாகாதையா
 அல்லடா விந்நூலை யறிந்துபாடி
 யப்பனே வடமொழியைத் தமிழுண்டாக்கிச்
 செல்லடா சிங்குவங்கு வாசல்தாண்டிச்
 செபித்தனடா விந்நூலை பதனம்பண்ணி
 விள்ளடா வீணருக்குக் கொடுத்திடாதே
 விட்டகுறைக் காரனுக்கே யெய்தும்பாரே.

298

வாசிநிலை அறிந்தால் அது தான் கற்பம் எனத் தெரிந்து
 கொள்ளலாம். குலதெய்வமாகிய குருபிரானிடம் இதை அறிந்து
 கொள்ள வேண்டும். வடமொழியைத் தமிழ் உண்டாக்கி - வடமொழி
 என்றால் யோக ஞான இரகசியங்களைப் பூட்டி வைத்திருக்கும்
 பரிபாஷை பின்னி, முடிந்து வைத்திருப்பதால் கிரந்தம் என்று பெயர்.
 ஏற்பட்டது.

இது முருகப் பெருமான் சீடர்களாகிய ஆவினன்குடி வாழ்வான
 தேவர்களிடையே வழங்கிவந்ததால் இதற்குத் தேவபாஷை என்று
 பெயர். இதைக் காகபுசுண்டர் பிரான் வடமாம் பாஷை என்று
 கூறுகிறார். வடக்கயிறு போல், தேர்வடம் போல் பலபிரிகளால்
 பின்னிமுறுக்கிச் செய்யப்பட்டது எனினில் பிரித்தும் பொருள்காண
 முடியாதது.

இந்த வடமாகிய மொழிச் சொற்களில் பூட்டப்பட்ட
 இரகசியங்களை, அவிழ்த்துத் தமிழ்ச் சொற்களாக உண்டாக்கிப்
 பொருள் விளங்கும் வண்ணம் இந்தநூலை இயற்றியுள்ளபடியால்,
 இதை வீணருக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என எச்சரிக்கிறார், இந்த
 இரகசியங்களைப் பெறும் பாக்கியம் விட்டகுறைக் காரனுக்கே எய்தும்
 "பார்" என்று அகத்தியனாருக்கு நேரில் கூறுகிறார்.

எய்யாம லிந்நூலின் நுணுக்கமாக

இருதயமே தெய்வமென்று யெண்ணிப்பார்த்து

ஐயாநீ யுய்யும்வகை யப்புமாகி

யாகாய மானதுமே ஜலமாய்த்தோன்றிக்

கையாலே கால்பூட்டிக் காலைநீட்டிக்

காலனென்ற பாசமெல்லாங் கடக்கவேறி

மெய்யாலே மெய்யையுந்தா னறிந்துபார்த்து

மேதினியிற் சித்தனென்றே யாடினேனே.

299

சித்தியாக வேண்டுமென்றா லிந்நூல்பாரு

சிவனோடு மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி

பத்தாசை வைத்துமிந்த மவுனம்பாரு

பரலோக முழுவதுமே தனதாய்ப்போகும்

முத்தான முத்திதரும் முக்கண்வீசும்

முதுகுவழிப் பார்வையிலே முழங்கிப்பாயும்

வித்தான வித்துமுதல் விளைவோரொம்ப

வீணருக்குத் தெரியாத வித்தாம்பாரே.

300

இருதயமே தெய்வம் எனவும், காலன் என்ற பாசம் எல்லாம் கடந்து
சித்தி பெறும் வழியும், முத்தான முத்திதரும் முக்கண்வீசும் இரகசியமும்
கூறப் பெறுகின்றன.

பாரப்பா வித்தாலே மவுனமாச்சு

பல்கோடி யண்டமுமே படைக்கலாச்சு

ஆரப்பா செந்தேளுங் கருந்தேளாச்சு

அயனையுந்தான் றளைகாலிற் பூட்டலாச்சு

வேரப்பா கெவனத்தி லோடலாச்சு

வீராதி வீரனென்று பேருண்டாச்சு

ஏரப்பா கயிலாச வரையுமாச்சு

என்மக்காள் வித்தென்றாற் சொல்லக்கேளே.

301

சொல்லக்கேள் வித்தென்றாற் சுருதிமுலஞ்

சொல்வார்கள் நாதாக்க ளனைவோருந்தான்

விள்ளக்கேள் துறையிஃதாம் மாயைநீக்கும்

வேணுமென்ற பாக்கியங்கள் கூட்டிவைக்கும் .

அல்லல்வினை தானறுக்கும் விந்துவட்ட

மாயிரத்தின் கலையிலொன்றை மலரதாக்க

வல்லவர்க ளறிவார்கள் மற்றோர்க்கேது

வாழ்நாற் சொல்லாத வாஸ்தம்பாரே.

302

பாரப்பா மயேந்திரகிரி யுச்சிதிபம்
 பளீரெனவே மின்னுமடா பாருபாரு
 ஆரப்பா மயேந்திரகிரி யுச்சியென்றால்
 ஆகாசக் கம்பமல்லோ விந்துவாச்சு
 நேரப்பா சரிதையொடு கிரிகையாச்சு
 நிறைந்தெழுந்த புருவநடுத் தமர்தானாச்சு
 வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
 விந்துவட்டம் ஜீவரத்னம் விசாலமாகி
 ஏரப்பா விருதயமே கமலமாகி
 யேகாந்தப் பிடரிவழி மார்க்கந்தானே.

303

தானென்றுந் தானவனால் நிலைத்தபோது
 சாதகமா யுயரவுனைத் தூக்கிக்கொள்ளும்
 மானென்ற மகாரமல்லோ விந்துவாகி
 மக்களே மூன்றெழுத்து மாதியாகித்
 தேனென்ற வழுந்தரச பானமாகிச்
 சீவகளை தேககளை யதுவுண்டாகிக்
 கோனென்ற குஞ்சரத்தை யஞ்சலென்று
 கூடினாற் குமரிகற்ப மிதுவாம்பாரே.

304

பாரடா குமரிகற்ப விந்துநாதம்
 பளீரெனவே மின்னுமடா பாருபாரு
 ஆரடா அத்தொய்த மிதுவேயாகி
 யஷ்டகர்ம மெட்டுக்கு மாதியாச்சு
 வேரடா விந்துவிட்டாற் கதிதானேது
 விந்துவென்றால் வீணருக்குத் தெரியாதப்பா
 காரடா மதிதானே விந்துவாகிக்
 கங்குல்ரவி தனையடுத்துக் காட்டுங்கானே.

305

காண்டா விம்மூல மறியவென்றாற்
 கபாலிபஞ்ச சத்தியுட தீக்ஷவேணும்
 தானடா வராகத்தாள் தியானம்வேணும்
 சத்தியமாய் வடுகனுட பூசைவேணும்
 வானடா வானவர்கோன் மயங்கிவீழ்
 மாசற்ற பெருவெளியை மனத்துட்கொண்டு
 கோனடா குருவான வாலயத்திற்
 சு.ச்சலிட்டாற் குமரிகற்ப மாகும்பாரே.

306

பாரப்பா குமரிகற்ப மேதென்றாக்காற்
 பார்தனிலே செப்பூடு யேதுமில்லை
 ஆரப்பா விந்துவல்லோ பானமாச்சு
 ஆகாய வஸ்துவல்லோ பானமாச்சு
 நேரப்பா நிருவிகற்ப சமாதியாச்சு
 நீமகனே குலதெய்வந் தன்னில்நின்றால்
 வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
 விந்துவென்றும் வட்டமென்றும் மேவிநில்லே.

307

நில்லடா விந்துவென்றாற் றெரியாதையா
 நீணிலத்தி லுள்ளோரு மறியமாட்டார்
 அல்லடா வெனைப்போலே யறிவாருண்டோ
 ஆறுமுக மியாவருக்கும் வருவதுண்டோ
 கல்லடா காமதேனைக் காண்பதுண்டோ
 கற்பமுண்டு சாகாம லிருந்தாருண்டோ
 சொல்லடா யாகாதி செய்வாருண்டோ
 சூட்சுதர்ப மிதுவென்று செய்தேன்பாரே.

308

பாரப்பா சூஷுகற்ப மறியாத்தோஷம்
 பாவையர்க ளழிகுழியிற் சேர்ந்ததோஷம்
 ஆரப்பா யோகாதி செய்யாத்தோஷம்
 அஷ்டகர்ம வாலையைத்தா னடுக்காத்தோஷம்
 நேரப்பா சமாதியிலே நில்லாத்தோஷம்
 நிஷ்டையிலே மனங்குவித்து நில்லாத்தோஷம்
 காரப்பா மனதடங்கி நில்லாத்தோஷம்
 காரணமாய் விந்துவென்று மறியார்பாரே.

309

பாரடா பாவிக்கு ஏன்றான்சொல்வேன்
 பச்சைமயில் வாகனன்யான் பகரப்போமோ
 ஆரடா குலப்புழுக்கை பயல்கள்கூடி
 யாதிவஸ்து மனாதிவஸ்தும் வேறிதென்பார்
 நேரடா வுலுத்தருக்குத் தெரியாதிந்த
 நிலையான விந்துவட்ட நிலைதான்மைந்தா
 வேரடா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
 விராகத்தாள் தியானமதை வாங்கிக்கொள்ளே.

310

யோக இரகசியங்களாகிய கருந்தேள், செந்தேள், கயிலாசவரை, சுருதிமூலமாகிய விந்து, விந்துவட்டம், மயேந்திரகிரி, உச்சிதீபம், சீவரத்தினம், குமரிகற்பம், விந்துநாதம், மாசற்ற பெருவெளி, கற்பம் உண்டு சாகாமல் இருத்தல். சூட்சகற்பம் முதலியவற்றை நேரில் விளக்கியருளுகிறார்.

குமரிகற்பம்: கு-அஞ்ஞானஇருள்,
மரி-மரிக்கும், கற்பம்-ஞானகற்பம்.

குருபிரானின் அமுதமொழிகளே-விந்துநாதம், இதுவே
ஞானகற்பம், சூட்சகற்பம்.

கொள்ளடா பஞ்சசத்தி குறியினாலே
கோடான கோடிசித்து மாடலாச்சு
அள்ளடா பஞ்சசத்தி யுயிரைக்கேளு
அங்கிலியு மென்றாக்கா லடக்கமாச்சு
வள்ளடா அஷ்டகர்மம் வாலையாச்சு
வாய்ப்பான திரோதாயி மாயையாச்சு
விள்ளடா லாடத்தில் மேருவாச்சு
வேகமுள்ள வழலையென்று மிதற்குப்பேரே.

311

பேராகி விந்துவல்லோ பேசலாச்சு
பிராணாய மென்றதுவு மிதற்குப்பேரு
கூறாகிச் சந்திரனிற் கலைதான்நாலு
குடிப்பதுவும் பிடிப்பதுவும் அதுதான்கற்பம்
வேறாகித் திரியாதே யிந்தஞானம்
விட்டகுறைப் படியாலே தொடரவேணும்
நாறாகிப் பூவாகி வாசமாச்சு
நலமான விந்துவட்ட மகிமைதானே.

312

தானென்ற விந்துவட்டத் தாலேயல்லோ
சாகாம லிருந்தவர்களனேகஞ்சித்தர்
ஊனாகி விந்துவல்லோ ஆதிபீடம்
உடலுயிரு மொன்றாக விருத்திவைக்கும்
தானானே னென்றதுவு மதுதான்மைந்தா
சகலசித்தும் பேரின்பந் தானேகூடும்
வானாளை வதைப்பதற்கு இயமன்வந்தால்
வாய்திறந்து வீழ்ந்திடவே கொல்லும்பாரே.

313

பாரப்பா விந்துவினா லாண்பெண்ணாச்சு
 பஞ்சசத்தி மாயையெல்லாம் பறக்கலாச்சு
 ஆரப்பா விந்துவென்றாற் சொல்லக்கேளாய்
 ஆதார மாறினடிப் படையுமாச்சு
 நேரப்பா வேகமென்ற கற்பமாகி
 நீயென்றும் நானென்றும் மனதுண்டாகி
 ஏரப்பா வாசியின்மேற் சாரியாகி
 இருகலையுஞ் சுழிமுனையு மிதுவாங்கானே.

314

விந்து-அறிவு-ஒளி

பிராணாயம்:- என்பது குருபிரானின் வாக்கை-அமுத மொழிகளைச் செவியில் உண்பது ஆகும். குருபிரானின் அறிவே விந்து-அது நாதவடிவமாக அமுதமொழிகளாக உருவெடுத்து சீடனின் செவியில் பாய்கிறது. இதுவே, அஷ்டாங்க யோகத்தில் நான்காவது படி ஆகும். இதுவே சுற்பம் உண்ணுதல். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இவ்வாறு யோகம் பயில வேண்டும். இதனால் ஏற்படும் பலன் மெய் ஞானம் கைவரப்பெறுதல். வாசியின்மேல் சாரிஆகுதல் என்பதும் இதுவே.

காணடா விடகலையின் சுழினையாகிக்
 கலந்தகுல தெய்வமல்லால் வேறேயுண்டோ
 தானடா குலையான தெய்வத்தாலே
 சதுர்முகனுஞ் சகலருமே வந்தவாறும்
 வானடா வானாளு முதித்தவாறும்
 வங்குசிங்கு வாசலென்றே யுரைத்தபேரும்
 வீணடா வீணருக்குத் தெரியாதிந்த
 வெட்டவெளி விந்துவட்ட விபரம்பாரே.

315

பாரப்பா கயிலாய கிரியுமாகிப்
 பன்னிருகை படைத்தபர மிதுவுமாச்சு
 ஆரப்பா சுணங்கவென்ற பாலுண்டாகி
 அரகரா வென்றசத்த மதிலுண்டாகி
 நேரப்பா கனையெருமைப் பாலுண்டாச்சு
 நீங்காமல் மனதறிவை யுணர்ந்தபேர்க்கு
 வேரப்பா வெறும்பொய்யுஞ் சொல்லப்போமோ
 விந்துவட்ட மறிந்தபெரி யோர்களாமே.

316

ஆமடா செளவுமென்று மிதற்குப்பேரு
 அட்டமா சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாட்டம்
 ஓமடா வேர்முடிந்த விடமிதாச்சு
 ஓங்கார வாங்கார மிதுவேயாச்சு
 நாமடா விரண்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
 நலமான வைந்தெழுத்து மிதுவேயாச்சு
 வாமடா வெட்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
 வஸ்துவென்று பெயருண்டாம் வந்தவாரே.

317

குலதெய்வம், வங்கு சிங்கு வாசல், வெட்டவெளி, விந்து வட்டம்,
 (வெட்டவெளி வெட்டு-அ-வெளி-இருளை வெட்டி அகற்றிவிடும்
 அகர-வெளி) களை எருமைப்பால், ஒழுடிந்த இடம் ஓங்காரம்,
 இரண்டெழுத்து, ஐந்தெழுத்து, எட்டெழுத்து. வஸ்து என்ற
 பரிபாஷைச் சொற்களால் உணர்த்தப் பெறும் இரகசியங்கள் நேரில்
 விளக்கப் பெறுகின்றன.

வாரான சாமளைகே சரியுமாகி
 வந்தவளாம் வராகத்தாள் பாதமுன்னித்
 தாரான சாரணைசங் கற்பமாகிச்
 சாயுட்சம் பாடுகிற தாயுமாகி
 மேரான மேரிலொரு வெளியுமாகி
 மேதினியைத் தான்படைக்கு மயனுமாகிச்
 சூரதி சூரனையும் பொடியதாக்கிச்
 சுப்ரமென்று அற்புதமாய் வந்தேன்பாரே.

318

பாரப்பா சுப்பிரமம் பிரமபீஜம்
 பராபரனா ரெனைப்பயின்றா ரல்லால்வேறோ
 ஆரப்பா பொறியாறுஞ் சிதறிவீழ
 ஆறுமுக நாதனென்றே யழைத்துமீசன்
 ஏரப்பா மயிலேற வேற்றங்காட்டி
 யென்தந்தை யென்குருவா மென்றுசொல்லி
 வேரப்பா லாடவொளி கண்ணாற்பார்த்து
 விண்ணிலிடி முழங்கிடவே வீசினாரே.

319

வீசியிடப் பாகமொரு வொளியும்வீச
 வெற்றியோர் பழங்கனிநீ தானேயென்றார்
 நாசியிரு பக்கமுந்தான் சுழல்தான்வீச
 நான்கண்டேன் பழச்சாறை யறிந்துகொண்டேன்

காசியென்ற கங்கைபழச் சாறுமாகிக்
காவலர்க ளைவருமே கருணைகூர்ந்து
தேசியி லேறுமெனச் செப்பினார்கள்
செப்பியிட்ட வுபதேச மிம்மென்றேனே.

320

இம்மென்றே னம்மானும் வாவாவென்றாள்
இருதயத்தி லென்னையுந்தா னிருக்கச்சொன்னாள்
அம்மென்றே னுண்மையிது ஆனவென்றாள்
ஆனந்த மயமான தெய்வமென்றாள்
உம்மென்றே போதுவுட லுயிராய்நின்றேன்
ஒன்றென்ற விந்துவட்ட முதலியென்றாள்
கம்மென்ற காட்சிவல மாகவந்து
கயிலாய வடவரையைக் காட்டினாளே.

321

காட்டினாள் வடவரையி லிருந்தேவாழ்ந்தேன்
கங்குல்ரவி யூடறுத்து வெளியிற்சென்றேன்
நாட்டினேன் மவுனரசக் குளிகையுண்டு
நங்கைச்சா றஞ்சுமுதல் நான்றான்கொண்டு
கூட்டினேன் கிருதமென்று குவலயத்திற்
கொடியதொரு பாவிகட்குக் கைகூடாமல்
பாட்டினாற் சொல்லியுந்தான் சாபமீந்தேன்
பராசத்தி கிருபையினா லின்னம்பாரே.

322

அஞ்ஞானமாகிய-காமக் குரோதாதிதகளான அசுரகிளைகளைக்
கருவறுத்து ஒழித்து சுப்பிரமணி பிரகாசம் பொருந்திய மணியாக
அற்புதமாய் வந்ததைக் கூறுகிறார்.

சுப்பிரம-ம் சுத்தபிரமம் ஆகிய “இம்” என்ற பிரமபீஜம் தனது
வடிவம் என்றும் அதைச் சங்கரார்க்கு உபதேசித்து அவர் அதையே
பயின்றார் என்றும் அகத்தியரிடம் விளக்கியருளுகிறார். ஈசன் தன்னை
ஆறுமுக நாதன் என்று அழைத்த வரலாறும். “இம்” என்ற உபதேசம்
செய்த விபரமும் அகத்தியனாருக்கு விளக்கியருளுகிறார்.

தான் மவுன ரச குளிகை உண்டு கங்குல்ரவி ஊடறுத்து வெளியில்
சென்ற விபரமும். வடவரையாகிய மேருகிரியில் இருந்து வாழ்ந்த
விபரங்களையும் கூறுகிறார்.

பாரடா மவுனமென்ற பூரணத்தைப்
பத்திவைத்து நிலைதனிலே நின்றுகொண்டு

ஆரடா பரமசிவன் சிரசில்நின்று
 அறுகுபர மேஸ்வரனா ரருகாய்த்தோன்றி
 நேரடா நந்தியென்று பெயருங்கொண்டு
 நிலையான கணேசனென்றும் பெயருண்டாகித்
 தேரடா விந்தவொரு அறுகுதன்னைத்
 திடமாக வாங்குகிற வகைதான்கேளே.

323

கேளப்பா அறுகம்வேர் துலாமொன்றேகால்
 கிருபையுடன் கொண்டுவந்தே யுலரவைத்து
 ஆளப்பா ஜலந்தானும் படிதானுறு
 அப்பனே அறுகம்வே ரதிலேதாக்கி
 வாளப்பா அக்கினியோர் விறகால்முட்டி
 மைந்தனே மசியென்று சாபந்தீர்த்துத்
 தேளப்பா விரண்டுபடி சலமாதாக்கித்
 தேவியபி ராமிதனைப் பூசைபண்ணே.

324

பண்ணுவது பூரணத்தைப் பணியவேணும்
 பாலகனே மாதளையின் பழச்சார்நாழி
 கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பாரு
 கலந்தெழுந்த ஆவாரம் பட்டைவேரை
 எண்ணுவது தைலமுந்தான் வாங்கிமைந்தா
 என்மக்காள் தைலமதை யெடுத்தேநீயும்
 உண்ணுவது வுற்பனத்தி லொடுங்கிவாழ்ந்து
 ஓகோகோ வின்னமுந்தான் வகையைக்கேளே.

325

கேளடா தாமரையின் கிழங்கைமைந்தா
 கிருபையுடன் பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
 ஆளடா மிளகுபல மொன்றதாக
 அப்பனே திப்பிலியும் பலமொன்றாக
 நாளடா சுக்குபல மரையதாக
 நலமான வதிமதுரம் பலந்தானொன்று
 வாழடா யேலமுந்தான் விராகன்நான்கு
 மைந்தனே கிராம்புகாற் பலமும்போடே.

326

போடென்று சொன்னவகை தவறிடாமற்
 புகழ்நதிடுவாய் மைந்தாமுப் பூவின்கண்ணம்

ஆடென்று சொன்னபடி சுண்ணந்தன்னில்
 அப்பனே விராகனிடை யதிலேசேர்த்து
 நாடென்று முன்சொன்ன மருந்தையெல்லாம்
 நலமான வஸ்துவிட்டுச் சாமமொன்று
 தேடென்று அரைத்திடுவாய் சாபந்தீர்த்துத்
 தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானம்பாரே.

327

பாரப்பா மருந்தையுந்தா னெடுத்துவைத்துப்
 பாலகனே முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னில்
 ஆரப்பா ஆவரைவேர்த் தைலஞ்சேர்த்து
 அப்பனே மாதளையின் பழச்சார்விட்டு
 நேரப்பா மருந்தையெல்லா மதிலேதாக்கி
 நீமகனே பாண்டத்தி லிட்டுக்காய்ச்சி
 தேரப்பா ஆவினெய் படிரண்டாகத்
 தீர்க்கமுடன் வாங்கியடா நிலையைக்கானே.

328

காணப்பா மருந்தையரைத் திட்டமாகக்
 கைபாக மாகவுந்தான் வற்றக்காய்ச்சித்
 தானப்பா ஆவினெய் யதிலேவிட்டுத்
 தனிச்சீந்திச் சர்க்கரையும் பலந்தான்முன்று
 நானப்பா மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சி
 நாதாக்கள் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
 கோனப்பா முக்கோணக் குறியில்நின்று
 குருவான தேசியென்றே மனதிற்றங்கே.

329

தங்கடா தசதிட்சை தன்னையோசித்
 தவறாமல் நெய்யையுந்தான் பதனம்பண்ணு
 பங்கடா போட்டுமினிக் குடித்திடாமற்
 பாலகனே விராகனிடை மூன்றதாகச்
 சிங்கடா சிங்குவங்கு வோதிநீயுஞ்
 சித்தம்வைத்தே யிருபோதுங் கொண்டாயானால்
 அங்கடா நரைதிரையும் மாறிப்போகும்
 அடங்காத வியாதியெல்லா மோடும்பாரே.

330

பாரப்பா விம்மருந்தை யுண்டாயானாற்
 பராபரையுங் கைவசம தாகிப்போவான்
 ஆரப்பா பட்டமரம் பச்சையாகும்
 அப்பனே மண்டலந்தான் கொண்டபேர்க்கு

நேரப்பா யினையோடு காசந்தீரும்
 நிகழ்மேகம் பதினெட்டுந் தீருந்தீரும்
 தேரப்பா வாயுவெல்லாங் குலைந்துபோகும்
 தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே. 331

செப்பலாங் கிராணியோடு மூலந்தீருஞ்
 செகமதனில் நமன்வரத்து மடங்கிப்போகும்
 ஒப்பலாம் மலடென்று சொல்வதேது
 ஒதுகின்ற குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்தால்
 அப்பனே கயிலாசந் தனதாய்ப்போகும்
 யாவருமே யொன்றாக வடங்கிப்போவார்
 தப்பலா மென்றாலுந் தப்பொட்டாது
 சத்தியமாய்க் கிருதமொன்ற சாற்றுவேனே. 332

சாற்றுகிறே னிம்மருந்தைப் போலேமைந்தா
 தாரணியில் சொல்லார்கள் ரிஷிகள்சித்தர்
 ஏற்றியிட்ட விம்மருந்தை யுண்டேயானும்
 என்மகனே மவுனமென்ற விஞ்சைபார்த்து
 வாழ்த்தினே னஷ்டாங்க வெக்யஞ்செய்து
 வாலையெங்கள் வராகத்தாள் மவுனங்கண்டு
 கோத்திரங்க டளைத்திடவே கும்மென்றேற்றிக்
 கூறினேன் வேல்வாங்கி வந்தேன்பாரே. 333

பாரடா விம்மருந்தை வெளியேயீந்தாற்
 பார்தனிலே யெழுபிறப்புஞ் சுவர்னமாவான்
 ஆரடா விம்மருந்தைக் கொண்டபேர்க்கே
 யகிலாண்ட மவரவர்க்கே தனதாய்ப்போகும்
 நேரடா விந்துவது திரண்டுபோகும்
 நெடுமாலு முருத்திரனுந் தனதாய்ப்போவார்
 தேரடா வெம்பிணியுந் தீரும்தீரும்
 சேவல்மயில் வாகனமுந் தெரியும்பாரே. 334

பாரப்பா விக்கிருதந் தன்னையுண்டு
 பஞ்சசத்தி தீட்சைதனில் பாய்ந்தேயேறி
 ஆரப்பா வீராதி வீரனென்றே
 யறுகம்வேர்க் கிருதமென்றே யாட்டம்பார்த்து
 நேரப்பா வுள்ளுணர்ந்து வெளியேவந்து
 நிமலிபஞ்ச சத்தியுட நிலையுங்கண்டு

காரப்பா வஷ்டகர்ம வாலையென்று

கண்டதினாற் கந்தனென்று பெயருண்டாச்சே.

335

அறுகம்பேர்க்கிருதம் என்ற மருந்தின் இரகசியம். இது பரிபாஷை, மருந்தையும் குறிக்கும். இரகசியமான ஞானத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும். யோகத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் நிலைத்து மெய்ஞானச்செயல் கைவரவு ஆவதற்கு ஆரோக்கியமான உடல்நிலை அவசியம் ஆகிறது. அதற்கு ஏற்ற மூலிகைகளும், மருந்து வகைகளும், சீடர்களுக்குக் குருமார்களால் போதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆச்சடா அஷ்டாங்க வாலையென்றால்

அங்கிலியு மென்றபஞ்ச சத்தியாகி

நீச்சடா வராகத்தா ளதற்குமுன்னே

நிலைத்தோடித் திரிந்திடுவாள் திரேதாயுந்தான்

வீச்சடா வள்பூசை யறியவேணும்

வேகமுள்ள மவுனத்தைக் காணவேணும்

காச்சடா விவள்மாயை பொல்லாதையா

கண்டவர்க்கு மவுனமென்ற கனிபுமாச்சே.

336

ஆச்சப்பா படாட்சரமாஞ் சிங்கென்றேதான்

ஆதித்தன் றனைப்பார்த்து மவுனமோதி

வாச்சப்பா விடைமாறிப் பார்த்தாயானால்

மைந்தனே ரவிதானும் மறைந்துபோகும்

நீச்சப்பா லோகமெல்லா மிருளாய்முடும்

நீமகனே நினைத்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்

காச்சப்பா காச்சிவிடு நிலையைப்பார்த்துக்

கவனம்வைத்துப் படாட்சரத்தைக் காட்டுகிறேனே.

337

காட்டுகிறேன் படாட்சரத்தை விதியுமொன்று

கல்லைவைத்து லோகத்தோர் கருதுவார்கள்

பூட்டுகிறேன் படாட்சரந்தா னிருந்தமூலம்

புல்லர்களே யுங்களுக்குப் பேசப்போமோ

வாட்டுகிறேன் சிகாரமல்லோ மேருவாச்சு

வங்குசிங்கு வரசலெனுங் குகையுண்டாகிக்

கூட்டுகிறேன் நவக்கிரக மதற்குள்ளாகிக்

கோடையிடி மின்னலுடன் காற்றுண்டாச்சே.

338

ஆச்சடா படாட்சரமே யிடிபோல்வீழும்
 அப்பனே மண்ணுருவிச் சலத்தைக்கோர்க்கும்
 வாச்சடா லோகமெல்லாம் பயிருண்டாகும்
 மைந்தனே யீசனுட பீஜமாச்சு
 காச்சடா வனல்கொதித்தா லெதிரிவீழ்வான்
 காலாந்தத் தீயல்லோ படாட்சரந்தான்
 மூச்சடா முன்பின்னா யியங்கொட்டாது
 முத்திவழி தன்னிலைதான் மூட்டும்பாரே.

339

மூட்டுகின்ற படாட்சரமே யாதிநாதன்
 முச்சந்தி வீதியிலே முழங்கிப்போகும்
 ஆட்டுகின்ற படாட்சரமா ரறியப்போராள்
 அஷ்டமா சித்திக்கு மாதியாகும்
 வீட்டிலே யிருக்காமற் சுடுகாடாகி
 விடமுண்ட கண்டனென்று பெயருண்டாகிக்
 காட்டிலே திரிகின்ற பித்தனென்றுங்
 கருத்துவைத்தே யலைந்தவிடங் கருதிப்பாரே.

340

பாரடா படாட்சரத்தின் கொடுமைபோலே
 பார்தனிலே சித்தர்கடான் சொல்லமாட்டார்
 ஆரடா ரவிதானு மறைந்துபோனால்
 அண்டமெல்லா மரசழிந்து கெட்டுப்போகும்
 நேரடா ரவிதனைத்தான் வருத்தவென்றால்
 நீமகனே நங்கென்று நிலையைப்பாரு
 வேரடா ரவிதானு மொளியாய்வீசும்
 வித்தகனார் கயிலாசம் வெளியாய்ப்போச்சே.

341

படாட்சரம் என்ற பரிபாஷையில் வைத்துப் பூட்டப் பெற்ற
 இரகசியங்களை எல்லாம் அகத்தியனாருக்கு விளக்கியருளிகிறார்.
 திருமூலர்பிரானும் தனக்குத் தனது குருபிரான் படத்தினால்
 விளக்கிக்காட்டியருளிய அட்சரத்தைப் பற்றிப் "படந்தான்
 செய்துள்ளாட்படிந்திருந்தானே" எனக் கூறியருளியிருக்கிறார்.
 மணிவாசகப் பிரானும் தனது குரு பெருமான் "படமாக என்னுள்ளே
 தன் இணைப்போது அவை அளித்து" என்றும் இந்தப் படாட்சரத்தைப்
 பற்றிக் கூறியருளியிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் பாததிட்சை பெற்றவர்களுக்கு இந்த
 அனுபவம் கிடைக்கும். இது தேவரகசியம். அப்போது தான்
 இடைகலை, பின்கலை சுழிமுனை இன்னது என்றும், அகார உகார

267

மகாரம் இன்னது என்றும், சோம சூரியாக்கனி இன்னதென்றும், சந்திரபுஷ்கரணி, மும்மூலம் ரவிமதிசுடர், சிற்சபை, விந்து, நாதம், நெற்றிக்கண், சாகாத் தலை, வேகாக்கால் கற்பம், ஏழ்நிலைக் கம்பம், முப்பாழ், மேருகிரி, முச்சந்தி, முச்சுடர், மூலம் முதலிய பரிபாசையில் பூட்டப் பெற்ற இரகசியங்கள் எல்லாம் பட்டப்பகல்போல தெரியும். இதைச் சத்தியம் செய்து கொடுத்துப் பெற வேண்டி இருப்பதால், பெற்றவர்கள் இவற்றை வெளியிட மாட்டார்கள், வெளியிடக்கூடாது. இந்தப் பாததிட்சை முருகப்பெருமான் மரபினருக்கு வாழையடி வாழையாக வந்து கொண்டிருக்கும் இரகசியம். பாததிட்சை பெறாதவர்களுக்குப் பாதத்தின் இரகசியம் தெரியாது. தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை. இந்தப் பாதம் தெரிந்தால் தான் வேதம் விளங்கும்

வேதாந்தங்கள் சூதாகச் சொல்லப் பெற்றுள்ளன.

6-வது திருமுறை-திருக்கதவந் திறத்தல்-8வது பாடலில்.

வேதநெறியாகமத்தி நெறிபவிரா னங்கள்
விளம்புநெறி இதிகாசம் விதித்தநெறிமுழுதும்
ஒதுகின்ற சூதனைத்து மூளவனைத்துங்காட்டி
உள்ளதனை உள்ளபடி யுணரவுணர்த்தினையே
ஏதமற உணர்ந்தனன்வீண் போதுகழிப்பதற்கோர்
எள்ளளவும் எண்ணமிலேன் என்னோடும்புணர்ந்தே
தீதறவே அனைத்தும் வல்ல சித்தாடல்புரிவாய்
சித்த சிகாமணியே என்திருநட நாயகனே.

என்று வேதாகமங்களிலும், புராண இதிகாசங்களிலும் சூதாகச் சொல்லி மறைத்து வைக்கப் பெற்ற பேருண்மைகளை உணரும் படியாக, உளவனைத்தையும் தனது குருபிரான் தனக்கு உணர்த்தியருளினார் என்று வடலூர் அருட்பிரகாச வள்ளற் பிரான் கூறியருளியிருக்கிறார்.

போச்சடா விதையறிய வேறொன்றில்லை
புவனமென்ற படைப்புவித்தை யிதற்குள்ளாச்சு
ஆச்சடா விதையறிய வொருவரில்லை
யகிலாண்ட கோடியுண்ட மடங்கிவாழும்
வாச்சடா மூன்றெழுத்தி னுறுதியாலே
மைந்தனே சகலசித்து மாடலாச்சு
மூச்சடா மூன்றெழுத்து மேதென்றாக்கால்
முக்கியமா மகாரமென்ற மவுனமொன்றே.

ஒன்றான மகாரமென்ற மவுனத்தாலே
 யொருபோதுங் கூடழிந்து போகாதையா
 சென்றாலு மகாரமென்ற மவுனத்தன்னைச்
 சேரடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
 என்றாலு மூன்றெழுத்திற் கிதுவேயாகும்
 மெதிரிகளை யீடழிக்கு மிதுதான்மைந்தா
 ஒன்றாகு மிதுபொருளென் றறியாப்பேர்க்கு
 உலகத்தி லொன்றுமில்லை யொடுக்கந்தானே.

343

தானென்ற வொடுக்கநிலை யறியாத்தோஷம்
 சாதித்துப் பாரார்கள் சவங்கல்மாடு
 ஊனென்ற வுடலெடுத்தாற் பலன்தானென்ன
 வுயிரறியாப் பாதகர்தா னுலுத்தராவார்
 வானென்ற முடிபார்த்து அடியும்பார்த்து
 வாழ்த்தடா மூன்றெழுத்து வலிமைபார்த்துக்
 கோனென்ற குறிபார்த்துக் குருவைக்காத்துக்
 குலதெய்வந் தனைப்பார்த்துக் கூடுகூடே.

344 .

கூடியே மகாரமென்ற மவுனஞ்சொன்னேன்
 குலதெய்வந் தனைக்காணக் குறியுஞ்சொன்னேன்
 ஆடியே மகாரமல்லோ அகாரமாச்சு
 அம்மம்மா மூன்றெழுத்து மதற்குள்ளாச்சு
 நாடியே ரவிமதியு மதுவேயாச்சு
 நானென்று சொல்வதுதா னதுவேயாச்சு
 பாடியே திரியாதே மூன்றெழுத்தைப்
 பதறாதே சிதறாதே பணிந்துகொள்ளே.

345

கொள்ளடா மூன்றெழுத்தின் பயனைத்தானுங்
 குவலயத்தி லொருவருக்கும் தெரியாதப்பா
 அல்லடா மகாரமொடு நகாரத்துக்கும்
 அப்பனே யுயிராச்சு சிகாரங்கண்டாய்
 வல்லடா பெரியோர்க ளறிந்துகொண்டு
 மாறாமல் மூன்றெழுத்தை மருவியோதி
 வில்லடா விற்பூட்டி மாறினாற்போல்
 விசைகொண்டு மூன்றெழுத்தை விரும்பிப்பாரே.

346

பாரப்பா மசிநசியென் நெழுத்தைத்தானும்
 பராபரந்தான் வந்தாலு மரிதேசொல்ல
 ஆரப்பா லோகத்தோர்க் கீயந்தாயானால்
 ஆகாய வெள்ளிடியு மதிரவீழும்
 நேரப்பா வாலைவிஞ்சை யென்றுபேரு
 நிஷ்டையொடு சமாதியென்று மிதற்குப்பேரு
 வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
 விந்துவட்டந் தனையறிந்து விரித்துக்காணே.

347

காண்டா பச்சைநிறம் விழியினுள்ளே
 கலந்தெழுந்த சதாசிவனே கணேசனாச்சு
 தானடா யொளியாலே பிரபைவீசிச்
 சகலருக்கு மாதார மாகிப்போச்சு
 கோனடா குலதெய்வத் தருளினாலே
 கொடியரவிப் பிரபையங்கே விழிக்குள்ளாச்சு
 ஊனடா வுயிராச்சு வுலகமாச்சு
 ஒம்நமசி வாயமென்ற ததுவாம்பாரே.

348

மகாரத்தைப் பற்றிய இரகசியங்கள் விளக்கிப் கூறப் பெற்றுள்ளன.

பாரடா வேங்கையது கொடிதேமைந்தா
 பாவையர்க ளாசையிலே பாய்ந்தேயேறும்
 ஆரடா வேங்கைதனைக் கட்டிமைந்தா
 அறிவான சிங்கமதி லப்பாயேறி
 ஊரடா பஞ்சசத்தி தியானங்கண்டே
 யொன்றென்ற பெருளென்றே யுருகிவாடிக்
 கோரடா மனமுருகிக் குவிந்தாயானாற்
 குண்டலியாஞ் சத்தியுட குறியிதாச்சே.

349

ஆச்சடா குண்டலியாஞ் சத்தியென்றா
 லப்பனே மனோன்மணியென் றவட்குப்பேரு
 வாச்சடா மனமல்லோ மணியதாகும்
 வச்சிரா யுதமென்றே யிதற்குப்பேரு
 காச்சடா பிசகாம லுள்ளேவாங்கும்
 கலைமாறி யிடசாரி யாட்டிவைக்கும்
 மூச்சடா பதுங்கியினிக் குமிழ்பாடி
 மூச்சுடராம் பேசிவாடிவாடிவாடி.

350

ஆமென்று சொன்னவிடம் அடங்கிப்பாயும்
 அப்பனே புற்றரவு மதிலேசாரும்
 ஓமென்று சொல்லிடவே விடங்கள்மானும்
 உன்னிடத்தில் நினைத்தபடி யுதவிசெய்யும்
 நாமென்ற சொல்லற்றால் நமனைவெல்லும்
 நாதாந்தப் பூரணத்தின் நடுவேகூட்டும்
 காமென்ற காமனுந்தான் பொசுங்கிப்போவான்
 காயமே பெலங்கொடுக்குங் காட்சிபாரே.

351

குண்டலிக்கு மனோன்மணி என்று பெயர். நமனைவென்று
 பூரணத்தின் நடுவே கூடும் வழி உபதேசிக்கப்படுகிறது.

பாரப்பா வின்னமொன்று பகரக்கேளு
 பார்தனிலே யொருவருக்குந் தெரியாதப்பா
 ஆரப்பா விந்துவென்றுஞ் சிவன்றானென்றும்
 ஆகாச மானகுரு நாதனென்றும்
 நேரப்பா விதிப்படியே யனேகம்பேராம்
 நிலையான சிவனார்தன் வேம்புதன்னை
 வேரப்பா வேரெடுத்துப் பலந்தான்நூறு
 வித்தகனே யுலரவைத்து எடுத்துக்கொள்ளே.

352

விந்து என்றால் சிவன் என்றும், ஞானகாய வடிவான குருபிரான்
 என்றும் யாருக்கும் தெரியாத இரகசியத்தை விளக்குகிறார்.

கொள்ளடா வுலரவைத்த வேருதன்னைக்
 கூறுகிறேன் மசியென்றே சாபந்தீர்த்து
 அல்லடா நறுக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு
 அப்பனே சலந்தானும் படிதான்நூறு
 வல்லடா வல்லவ நீயாகவென்றால்
 மைந்தனே வேருதனைச் சலத்திற்றாக்கிச்
 சொல்லடா ஐயென்றுங் கிலியென்றோதிச்
 சோடசோப சாரமுடன் பூசைபண்ணே.

353

பண்ணுவது பூசைவிதி யறிந்துபோற்றிப்
 பாலகனே யொருவிறகால் வற்றக்காச்சிக்
 கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
 கலந்தெழுந்த செலந்தானும் படிபண்டானால்

மண்ணுலகி லொருவருக்கும் காட்டாமற்றான்
மைந்தனே கஷாயமதை யிருத்துவாங்கி
உண்ணுவது ஓரெழுத்தால் மவுனமுன்னி
யொடுங்கியே நிலைதனைத்தா னுற்றுப்பாரே. 354

பாரப்பா பத்துபலம் பரங்கிப்பட்டை
பாச்சடா கொடுவலிவேர் பலந்தான்பத்து
ஆரப்பா பிரம்பின்வேர் பலந்தான்பத்து
அப்பனே மூன்றையுந்தா னிறுத்துவாங்கித்
தேரப்பா இடித்திடுவாய் தூளதாகத்
தேவிபஞ்ச சத்தியவள் தியானங்கொண்டு
ஏரப்பா பாண்டத்திற் றுள்கடன்னை
யென்மக்காள் போடையிலே சாபந்திரே. 355

தீரடா சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
தெளிவான தூளைகுழித் தைலம்வாங்கி
வேரடா வெறும்பிலுக்காய்த் திரிந்திடாமல்
வீறான மிளகுபலங் காலதாக
நேரடா திப்பிலியும் பலங்காலாக
நிறுத்திடுவாய் சுக்கதுவும் பலங்காலாகச்
சேரடா காந்தமுந்தான் விராகன்ரண்டு
சேர்த்திடுவாய் ரசந்தானும் விராகன்ரண்டே. 356

விராகனிடையிப்படியே நிறுத்துவாங்கு
வீறான வஸ்துவிட்டுச் சாமம்நான்கு
மாறாதபடி யதையறைத்து வழித்துக்கொண்டு
மைந்தனே முன்சொன்ன தைலந்தன்னில்
விராகத்தாள் பாதமுன்னித் தியானம்பண்ணி
விட்டாட்டி மருந்தையெல்லாங் கலக்கிக்கொண்டு
தராதரமாய் முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னிற்
றாக்கிடுவாய் தைலமெல்லா மொன்றாய்த்தானே. 357

தானென்ற ஆவின்நெய் படிரண்டாகத்
தாக்கடா கஷாயமது தன்னில்விட்டுக்
கோனென்ற குருவருளாற் கிலியென்றோதிக்க
கூறடா லட்சமுரு குணமதாக
வானென்ற மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சி
வாய்பேசா தெடுத்திடுவாய் மைந்தாநீயும்

தேனென்ற நெய்யையுந்தான் பதனம்பண்ணிச்
சீவன்முத்த னாவதற்குச் செப்பக்கேளே.

358

கேளடா தேகமுந்தான் வலத்துப்போச்சு
கிருதமிது போலவுமே யார்தான்சொல்வார்
ஆளடா மேகமெல்லா மழிந்துபோகும்
அப்பனே ஜன்னிசுர முடனேதீரும்
வாழடா யீளையொடு காசந்தீரும்
வஞ்சனைகள் மருந்தீடு மாறிப் போகும்
நாளடா பெரும்பாடு வுடனேதீரும்
நாடிநீர்ச் சுருக்குநீ ரிழிவுபோமே.

359

போமடா குஷ்டமெல்லா மோடிப்போகும்
பொல்லாத சூனியமும் பொசுங்கிப்போகும்
ஆமடா விஷமெல்லா மகன்றுபோகும்
அடங்காத சூதகத்தின் திரட்சிபோகும்
நாமடா அரையாப்பு வெடைதீரும்
நடுங்கியதோர் வாதமெல்லாம் நாசமாகும்
வாமடா மண்டலந்தான் கொண்டபேர்க்கு
மாறாத வயிற்றோட்ட மாறும்பாரே.

360

பாரப்பா இம்மருந்தை யுண்ணும்போது
பாவையர்க ளாசையுந்தா னாகாதப்பா
ஆரப்பா ஆசைவைத்தே யுண்டாரானால்
அவன்தேக மட்சணத்தி லழிந்துபோகும்
நேரப்பா நேரமொன்று விராகன்ரெண்டு
நிச்சயமாய் நெய்யையுந்தா னிறுத்துக்கொண்டு
வேரப்பா வெளியேதான் சொல்லிடாமல்
வினைதீர மருந்தையுந்தான் விரும்பிக்கொள்ளே.

361

கொள்ளடா இக்கிருதம் போலேமைந்தா
குவலயத்திற் சித்தர்கடான் சொல்லார்சொல்லார்
அல்லடா வுமையாளுந் தாரங்கேட்டே
அப்பனே கிருதமெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
வல்லடா வல்லடியாய்ச் சித்தர்கூடி
வருந்தியெனைப் பணிந்தவர்கள் குருவென்றார்கள்
சொல்லடா செல்வனென்றுஞ் சிவனானென்றுஞ்
செப்பினா ரோமென்று மாமென்றேனே.

362

சிவனார் மேவ்பு, சம்பந்தப்பட்ட கஷாயம், கிருதம், மருந்து முதலியவைகளின் விபரங்களும், அவற்றைக் கொண்டு நீக்கும் பிணிகளின் விபரங்களும் கூறப் பெற்றுள்ளன.

ஆமென்ற சொற்கேட்டுச் சித்தர்கூடி
யாதிகுரு நீயென்று அருளைப்போற்றி
ஓமென்று குண்டலியைப் பார்த்தேயாடி
யுனைப்போலே சித்தர்கடா னில்லையென்றார்
நாமென்று அவர்களுக்குச் சொன்னபேச்சு
நாதாந்த மவுனத்தை யவர்க்கேயிந்தேன்
ஓமென்று மாமென்று மெழுத்தைக்காட்டி
உயர்வான வடகிரியி லிருமென்றேனே.

363

இருமென்ற பேச்சாலே ஆ-ஊ-என்று
ஏகினார் குறுஞ்சித்த ரனேகங்கோடி
திருமந்தர மூலமெல்லாம் வெளியாய்க்காட்டிச்
செகத்திலுள்ள மனிதர்களைச் சித்தராக்கிக்
குருமந்தர மறியாமற் சாவாரென்று
குணம்வந்து மனதிரங்கிக் குருபோற்சொன்னேன்
மருமந்தர மேதுக்கு மக்காள்மக்காள்
மகாரமல்லோ தீபவொளி மார்க்கம்பாரே.

364

சித்தர்களுக்கு நாதாந்த மவுனத்தை உபதேசித்து அவர்களை உயர்வான வடகிரியில் இருமென்று இருத்தி வைத்த விபரத்தைக் கூறுகிறார்.

பாரப்பா பரமசிவ னிம்மூலத்தாற்
பரையினிடம் வாழ்வதற்குப் பாக்கியம்பெற்றார்
ஆரப்பா விம்மூல மறிந்துநானும்
அவர்தனக்கு மெட்டாத வஸ்துவானேன்
நேரப்பா வஸ்துசடாட் சரமுமாகி
நீங்காத சிற்றறிபெற் றரியுமானேன்
காரப்பா வுந்திநிலை கண்டால்மோட்சம்
காணாட்டாற் கழுதையென்று காட்டுறேனே.

365

பரமசிவன் இம் மூலத்தால் பரையினிடம் வாழும் பாக்கியம் பெற்றார் எனவும், தான் "இம்" மூலம் அறிந்து பரமசிவனாருக்கும்

எட்டாத வஸ்துஆகி சடாட்சரமாக நின்ற அதிமகோன்னத நிலையையும் விளக்கியருளுகிறார்.

காட்டுகிறேன் கழுதையென்று சொன்னால்மோட்சங்
கள்ளனென்று சொன்னாலுங் கபடமார்க்கம்
நாட்டுகிறே னியான்றானும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
நான்றானுஞ் சொல்லாட்டாற் பாவம்பாவம்
வீட்டிலே யிருந்துநீ தீபம்வைத்து

வேடிக்கை பார்த்திடுவாய் சிலம்பினோசை
காட்டிலே திரிந்தாக்கால் வருவதேது
கபடற்ற சித்தனென்றாற் கண்டுகொள்ளே.

366

கொள்ளாத பசுவுக்குப் பாலங்கேது
குருடான கண்ணுக்கு வெளிச்சமேது
சொல்லாத பேச்சுக்குக் கேள்வியேது

சோரஞ்செய் மங்கயர்க்கு வாழ்வுமேது
கல்லாத வீணருக்குக் கல்வியேது
காணாத பேர்களுக்குக் காட்சியேது
விள்ளாத சீடனுக்குக் குருவுமேது
வேடிக்கையாய்த் திரிந்தால் விழலாம்பாரே.

367

பாரப்பா மவுனமுண்டு பாராவிட்டாற்
படரெனவே யிடிவிழுந்து பட்டுப்போவான்
ஆரப்பா மவுனத்தா லறிவைக்கண்டு
ஆட்டமென்ற ஆட்டையெல்லா மடங்கத்தள்ளிச்
சேரப்பா பஞ்சசத்தி தியானத்தாலே
செகத்தோர்க ளடிபணிந்து தெண்டஞ்செய்வார்
மாரப்பா கீழ்மேலா ராய்ந்துபார்த்து
மனதொருமை யாகவுந்தான் மனதிற்றங்கே.

368

தங்கடா செடிபூடு விருட்சமெல்லாம்
சம்புசதா பரவெளியே யல்லால்வேறோ
அங்கடா வுயிரெல்லாஞ் சிவமதாகும்
அடங்காத மலைகாடுஞ் சிவமதாகும்
தங்கடா இப்படியே சிவமதாகிச்
சகலருக்கு முயிர்க்குயிராய்த் தானேதானாய்ப்
பங்கடா பலவிதமாய் மாயைதோன்றிப்
பராபரையு மொன்றாகி யிருந்தவாரே.

369

கழுதை என்று சொன்னால் மோட்சம்-கபடமற்ற சித்தன் என்றால் இதன் இரகசியத்தைக் காட்டுகிறேன் எனக் கூறியுள்ளார்.

கழுதை என்றால் கு அழு உதை-கழுதை என்றாகிறது. தன் இடமுள்ள அஞ்ஞான இருளாகிய குகாரத்தை உதைத்து அழுதுகொண்டு ஓடும்படி விரட்டிவிட்டால், மோட்சம் என்று ஆகிறது. இருளை அகற்றும் வழிகளைச் சித்தர்களுக்கு இவ்வாறு நகைச்சுவையோடு உபதேசிக்கிறார்.

உலகில் யாவும் நாமரூபம் அற்றநிலையில் பரவெளியே அல்லால் வேறில்லை என்றும், உயிர்வாக்கங்கள் எல்லாம் சிவமயப்பொருளே என்றும், எல்லாம் தானாகி நிற்கும் ஞானநிலையைப் பற்றி உபதேசித்தருளுகிறார்.

வாரான தேவிக்குக் கண்தான்பார்த்து
வளமான சிவனுக்குப் பதினொன்றாகும்
தாரான கண்ணையுந்தா னறிந்தால்முத்தி
தவறினா லுனைவாரித் தகர்த்துப்போடும்
கூரான இடகலையே காலனாகும்
குறிப்பான பிங்கலையே பாசமாச்சு
பேரான சுழிமுனையே முத்தியாகும்
பேசாத குலதெய்வந் தன்னைப்பாரே.

370

இடகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை, முத்தி, பேசாத குல தெய்வம் இவற்றின் இரகசியங்களை நேரில் பார் எனக் காட்டியருளுகிறார்.

பாரப்பா வெங்கெங்கு மோடினாலும்
பலபலவாய் மந்திரங்கள் படித்திட்டாலும்
ஆரப்பா மவுனமென்ற ஆதிபீடம்
அதினாலே சகலசித்து மாட்டிவைக்கும்
நேரப்பா மற்றதினா லாவதென்ன
நிலைகண்ட பெரியோர்கள் நீஞ்சுவார்கள்
ஊரப்பா கோடியிலே யொருவனுண்டு
உற்றுணர்ந்த பெரியோர்க ளுண்மைதானே.

371

“மவுனம் என்ற ஆதிபீடம்” ஆகிய வேத இரகசியமான ஸைவபீடத்தைக் காட்டியருளி அதில் மனதை ஒருமைப் படுத்தி நிலைக்குமாறு அகத்தியனாருக்கு உபதேசித்தருளி, எத்தனையோ

மந்திரங்களைப் படித்திட்டாலும் பல இடங்களில் அலைந்து திரிந்தாலும் அவற்றால் ஆவது ஒன்றும் இல்லை என்றும், ஆதிபீடம் ஒன்றே சகலசித்துகளும் கைகூடும் இடம் என்றும், அதில் நிலைகண்ட பெரியோர்கள் உலகிலே கோடிக்கு ஒருவர் தான் உண்டு எனவும் உபதேசிக்கிறார்.

உண்மையென்றால் மனதுண்மை யிருக்கவேணும்
உயிர்தோறும் நாமென்று நினைக்கவேணும்
தண்மையிலே யதிகமாய்த் தண்மைவேணும்
தவறாத தாரணையிற் சாரவேணும்
அம்மையெனு மாத்தானைப் பணியவேணும்
அஷ்டாங்க வெக்கியங்கள் செய்யவேணும்
ஐன்மமென்ன பாவத்தா லெடுத்தஐன்மம்
சடமழியா திருந்தவர்க்கு முத்தியாமே.

372

உண்மை நெறியில் மனம் நிலைத்து நிற்க வேண்டும் எனவும், உயிர் தோறும் நாம் என்று நினைக்க வேண்டும் எனவும், தண்மை என்ற தண்ணளியாகிய கருணை மிகுதியாகித் தனிப்பெருங் கருணைவடிவாக நாம் விளங்க வேண்டும் எனவும் அகத்தியனாருக்கு உபதேசித்தருளுகிறார்.

இந்தப் பாடலில் அடங்கிய உபதேச மொழிகள் மிக மிக முக்கியம் வாய்ந்தவை. வடலூர்வள்ளற்பிரான், சுத்த சன்மார்க்க சாதனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் கூறியருளியுள்ளது வருமாறு:-

சன்மார்க்க சாதனம்: சாதனங்கள் ஒன்றும் வேண்டாம். காலம் தாழ்த்தாது, எல்லா உயிரையும் தன் உயிரைப் போலப் பார்க்கும் உணர்வை வருவித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இதுவே சாதனம். இந்தக்குணம் வந்தவன் எவனோ அவன்தான் இறந்தவரை எழுப்புகிறவன். அவனே ஆண்டவனும் ஆவான்.

“கருணையும் சிவமே பொருள் எனக் காணும் காட்சியும் பெறுக, மற்றெல்லாம் மருள்நெறி என நீ எனக்கு அறிவித்த வண்ணமே பெற்றிருக்கிறேன்” எனத் தன்மெய் ஞானத் தந்தையராகிய தணிகை வள்ளற் பெருமானிடம், பிள்ளைப் பெரு விண்ணப்பம் 90 வது பாடலில் கூறுகிறார்.

இந்தக் கொள்கையை முதலில் உலகிற்குப் பிரகடனப் படுத்தியவர் முருகப் பெருமானே.

சிவன் என்பது உண்மை-சத்தியம்

கருணை என்பது-அஹிம்சை.

உண்மைநெறி, என்று தலைப்புக் கொடுத்து வடலூர் வள்ளற் பிரான் தனது மெய்யன்பர்களுக்கு உபதேசித்தருளிய விரிவான அறிக்கையை 6ஆம் திருமுறை வசன பாகத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

அதன் சுருக்கம் வருமாறு:-

நாம்பெறும் புருஷார்த்தம் நான்கு

1. ஏமசித்தி, 2. சாகாக்கல்வி, 3. தத்துவநிக்கிரகஞ் செய்தல்
4. கடவுள் நிலையறிந்து அம் மயமாதல்.

இவைகளைப் பெறுவதற்கு ஒழுக்கம் நான்கு வகைப்படும்.

1. இந்திரிய ஒழுக்கம்	2. கரண ஒழுக்கம்
3. ஜீவ ஒழுக்கம்	4. ஆன்ம ஒழுக்கம்.

ஆன்ம ஒழுக்கமாவது: யானைமுதல் ஏறும்பு ஈறாகத் தோன்றிய சரீரங்களில் உள்ள ஜீவான்மாவே திருச்சபையாகவும். அதுனுள் பரமான்மாவே பதியாகவும் கொண்டு. யாதும் நீக்கமற, எவ்விடத்தும் பேதமற்று எல்லாம் தானாக நின்றல் ஆன்ம ஒழுக்கம்.

இந்தப் பாடலில், முருகப் பெருமான் முதல் இரண்டு அடிகளில் கூறியருளிய பேருபதேசத்தையே வடலூர் வள்ளற்பிரான்-உண்மைநெறி என்ற விரிவான விளக்கத்தோடு கூறியருளி இருக்கிறார். “உயிர்தோறும் நாம் என்று நினைக்க வேண்டும்” என்ற அடிப்படை உண்மையை உலகில் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து நடந்தால் தீவினை அற்ற, கருணையும் அன்பும் நிறைந்த தெய்வீக உலகமாக மாறிவிடும்.

இந்த அஹிம்சையும், சத்தியமும் பிற்காலத்தில் தோன்றிய சமணம், பௌத்தம், கிறித்தவம், இசுலாம் முதலிய மதங்களில் அடித்தளமாக விளங்கலாயின. இந்தக் கொள்கையின் ஆதிபிதா முருகப் பெருமானே ஆவார்.

முத்தியுமாய் முப்பொருளாய் முளைத்தலிங்கம்

முளைத்ததிலே யாவுடைய மானலிங்கம்

சத்தியமாய்க் குலையாக வாழ்ந்தலிங்கம்

சரமாரிக் கால்மாறி யாடும் ிங்கம்

முருகப்பெருமான்

278

புத்தியிலே பேதையொன்றும் பொருந்தலிங்கம்
 புல்லருக்குத் துணையாகப் புகுந்தலிங்கம்
 எத்திசையு முயிர்தோறு மிருந்தலிங்கம்
 ஏகாந்த லிங்கமென்று மிச்சம்பாரே.

373

பாரப்பா லிங்கமென்றும் பரந்தானென்றும்
 பஞ்சசத்தி யாளுடைய பீடமென்றும்
 ஆரப்பா வாசிமனோ லயந்தானென்றும்
 யடுக்கடுக்கா யங்கங்கே செனித்ததென்றும்
 நேரப்பா மூலமென்றும் பீசமென்றும்
 நிலையான சாரணைதா ரணைதானென்றும்
 ஏரப்பா இந்திரிய வட்டமென்றும்
 எங்கெங்கும் நிறைந்தசிவ லிங்கந்தானே.

374

இலிங்கத்தைப் பற்றி இரகசியங்களை உபதேசிக்கிறார்.

தானென்ற சிவலிங்க மியார்தான் கண்டார்
 தன்னினைவைத் தானறிந்த பெயர்க்கேகிட்டும்
 மானென்ற மகாரமதை யறியாப்பேர்க்கு
 மகாலிங்க தெரிசனைதான் கிடையாதப்பா
 வர்ணின்று வளர்ந்தமணி பூரகத்தில்
 வடவரையா மேருவென்று வந்தலிங்கம்
 கோனென்றுங் குருவென்று மானலிங்கம்
 கூறவென்றா லதினாலே பேசலாச்சே.

375

பேசாத வெழுத்தாச்சு மகாரமாச்சு
 பேசவென்றால் வாய்திறந்து பேசலாச்சே
 கூசாத வெழுத்தல்லோ குலையாந்தெய்வங்
 கூறுதற்கு மென்னாலே நாவுமுண்டோ
 ஏசாதே வெளிதிறந்து சொன்னேனென்று
 என்மக்காள் மனதிரங்கி வெளியேவிட்டேன்
 காசாசை வைத்தவர்க்கு ஞானமேது
 கருத்தறியா மடையருக்குக் காட்டொணாதே.

376

மகாலிங்கம் யாருக்குத் தெரிசனை ஆகும் என்ற இரகசியம்
 கூறியருளுகிறார். இதை மடையரிடம் வெளியிடாதே என
 எச்சரிக்கிறார்.

ஒன்றான சத்தியடா வுறவுமாதி

யுன்னோடே பிறந்ததொண்ணுற் றாறுபேரை
நன்றாக நசித்திடலா மவுனங்கண்டால்

நாடாட்டால் நகைபுரிந்து பேசுவாளாம்
குன்றாதே மவுனம்வைக்கும் போதுநீயும்

கோடிதன மிருந்தாலுங் குருவுக்கீவாய்
மன்றாட்டுப் பண்ணாதே மற்கட்டாதே
மனதிரங்க மட்டுமடா குருவைக்காரே.

377

காரையா பன்னிரண்டு வருடங்காத்தாற்

காட்டுவார் மவுனமென்ற விஞ்சைதன்னை
மாராத வாழ்வல்லோ சிவயோகத்தால்

மயங்கினால் வருவதென்ன விழலாய்ப்போச்சு
பாராதே சந்தேக மாகமைந்தா

பார்த்தாக்காற் பாவம்வரும் தோஷமாகும்
நேராதே சந்தேகந் தெளிந்துநீயும்
நிஷ்டையிலே நின்றாக்காற் காட்டுவாளே.

378

காட்டுவாள் குருமொழியுந் தவறாவண்ணம்

காரணமே பூரணமே யென்றுபோற்ற
நாட்டுவா ளென் மகனே வாவாயென்பாள்

நல்வினையுந் தீவினையும் நசித்துப் போகக்
கூட்டுவாள் தன்னோடே யுறவதாக்கிக்

கூறுவாள் மவுனமென்ற விஞ்சையெல்லாம்
பூட்டுவாள் கற்பமறிந் துண்ணச்சொல்லிப்

புகழ்ந்திடுவா ளென்மகனே யென்றேபோற்றி
மாட்டுவாள் நமனையுந்தான் மாண்டுபோக

மாறாத வாசியிலே யேற்றுவாளே.

379

ஏற்றுவாள் கண்மணியே மகனேயென்று

ஈசனுக்கு மேலாக யிருக்கச்சொல்வாள்
வாழ்த்துவா ளமுதமெல்லா முனக்கேயிந்து

வந்தவினை யற்றிடவே வாக்குமீவாள்
மாற்றுவாள் பிறவிதனை வரவொட்டாமல்

மயக்கமென்ற மாயையெல்லாம் வாங்கிக்கொள்வாள்
ஏற்றுவா ளீராறு தலத்தினூடே

யென்மகனே யென்று சொல்லிக் கூறுவாளே.

380

கூறுவதற் கெளிதாமோ அவடன்கோலம்
 கோலமென்ற கோலமெல்லாம் வெகுவாங்கூத்து
 சேருவது கெதியறிந்து சேருவாளாள்
 செகத்தோடே கூத்தாடித் திரிசுவாளாம்
 ஏறுவது லாடத்தி லேறுவாளாம்
 என்தாயாள் முகமாறி யாடுவாளாம்
 மேருவிலோர் காலமிதித்துக் கொள்ளுவாளாம்
 மெல்லியடா நல்லவளாம் வருகுவாளே.

381

வருந்தாத பாவிகட்கு வருந்துவாளோ
 வம்புசொலும் வீணர்தங்க ளிடஞ்சேர்வாளோ
 பொருந்தாத பேர்களுக்குப் பொருந்துவாளோ
 புல்லர்களை நம்பியுந்தான் வருகுவாளோ
 இருந்தாலு மவுனமதை யெண்ணினாலும்
 என்தாயைப் போற்றார்க்கு வருவதுண்டோ
 திருந்திடவே மலையாமல் நிலையைப்பாரு
 சீவன்முத்த னாவதற்குத் தீர்க்கம்பாரே.

382

சீவன் முத்தன் ஆவதற்குத் தீர்க்கமாகப் பின்பற்ற வேண்டிய விதி
 முறைகளை விளக்கி அருளுகிறார். தத்துவ நிக்கிரகஞ் செய்தல்-96
 தத்துவங்களை அடக்கி ஆளுதல்.

தனது உடல் பொருள் ஆவி-செல்வ உடைமைகள்
 ஆகியவைகளைக் குருபிரானிடம் அர்ச்சித்துப் பெறுதல்.

குருபிரானிடம் பணிவோடு நடந்து அவர் மனம் இரங்கும்
 வரையில் அவரிடம் காத்துக்கிடக்க வேண்டும்.

பணிரண்டு வருடம் பணிசெய்து கிடந்து அவருடைய அன்புக்குப்
 பாத்தி னானால், சிவயோகத்தில் அவருடைய கூட நிற்கும் பேறு
 கிடைக்கும். அதில், சந்தேகங் கொண்டு மயங்கி. குருபிரானின்
 வெறுப்புக்கு ஆளானால் எல்லாம் விழலாய்ப் போகும். ஆதலால்,
 "குருபிரானைச் சந்தேகமாகப் பாராதே. பாவம் தோஷம் ஆகும்" என
 எச்சரிக்கிறார்.

"யாதொரு சந்தேகமும் அவர் மனதில் நேராத வண்ணம் இருந்து
 தெளிந்தே நிஷ்டையிலே நின்றால் எல்லா தீர்த்தங்களையும்
 உனக்குத் தரண்பித்தருளுவர்" எனக் கூறுகிறார்.

நிஷ்டை என்றால், குரு மொழி தவறாமல் நடந்து, அவர் செயலினுக்கெல்லாம் ஒத்துப் பழக்கமாகி, வைராக்கிய மனதாலே மாய்கையைவென்று குரு நெறியில் நிற்கல் என்பதேயாகும்.

நல்வினை தீவினை இரண்டும் அகலும். சுற்பம் அறிந்து உண்ணச்சொல்லி மவுனவிஞ்சை என்னும் ஞானத்தை விளைவித்து மாறாத வாசியிலே ஏற்றி, கண்மணியே மகனே என்று அன்போடு அமுதமெல்லாம் ஈந்து ஊட்டி வளர்த்து. மயக்கம் மாய்கை எல்லாம் அகற்றியருளி ஈராறு தலத்தினூடே ஏற்றி இனிப் பிறவி வாராமல் தடுத்து எமன் அணுகாச் சத்திய சுகபூரணப் பெருவாழ்வில் வாழச் செய்வார் என்று அகத்தியனாருக்கு உபதேசித்தருளுகிறார்.

பாவிகளுக்கும், வம்பு பேசித் திரியும் வீணர்களுக்கும், இந்தச் சத்திய ஒழுக்க ஞானநெறியில் பொருந்தாத புல்லர்களுக்கும், சீவன் முத்தன் ஆகும் பேறு கிடைக்காது என விளக்குகிறார்.

பாரடா இன்னமொரு கிருதங்கேளு
பாவமெல்லாம் பறக்குமடா இதனால்மைந்தா
ஆரடா வில்வவேர் பலந்தான்நூறு
அப்பனே நறுக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு
நேரடா சலந்தானும் படிதான்நூறு
நீமகனே வார்த்திடுவாய் பாண்டத்துள்ளே
ஏரடா வோர்விறகா லனலைமூட்டி
யென்மக்காள் காய்ச்சிடுவாய் வற்றத்தானே.

383

தானென்ற செலந்தானும் படி ரெண்டாகத்
தவறாமற் காச்சியதை யிறக்கிக்கொண்டு
கோனென்ற குருவருளால் மசியென்றோதிக்
குமரிசிவ காமிக்குப் பூசைசெய்து
வானென்ற மருதம்வேர் பலந்தான்பத்து
வளர்கண்டங் கத்திரியும் பலந்தான்பத்து
கோனென்ற தூதுவேளை பலந்தானஞ்சு
கூட்டியே நறுக்கியதை யெடுத்துக்கொள்ளே.

384

கொள்ளடா தூளைகுழித் தைலம்வாங்கிக்
குருவான தேசியென்றே மனதிற்கொண்டு
அல்லடா தைலமதை யெடுத்துக்கொண்டு
அப்பனே குமரிச்சார் படிதான்நாழி

வல்லடா வாங்கியதைப் பதனம்பண்ணி
மைந்தனே வாலுமுனை பலந்தான்காலு
சொல்லடா திரிகடுகு வொவ்வொன்றுக்குச்
சூட்டடா காற்பலமவ் வீதமாமே.

385

ஆமடா கடுகுரோ கணியுமைந்தா
அப்பனே யரத்தையொடு ஏலஞ்சேர்த்து
ஓமடா விந்துப்புக் கிராம்புகாரம்
ஓகோகோ விராகன்முன் றொவ்வொன்றுக்கு
நாமடா முப்புசண்ணம் விராகனொன்று
நலமாக நிறுத்தெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு
வாமடா வடித்துவிட்டுச் சாமம்நாலு
வளமாக வரைத்ததையும் வாங்கிக்கொள்ளே.

386

கொள்ளடா முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னிற்
குழித்தைல மருந்தோடு குமரிச்சாறும்
அல்லடா வொன்றாகச் சேர்த்துமைந்தா
ஆவின்நெய் படியுந்தா னிரண்டுசேரு
சொல்லடா வொன்றாகக் கிண்டிக்காச்சிச்
சொருபமுள்ள நெய்தானும் மெழுகதானால்
வல்லடா விறக்கியதை யாறவைத்து
வாலைபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்செய்யே.

387

செய்யப்பா கிருதமதை வெளிவிடாதே
தேசத்தோர் தங்களுக்கே யீந்திடாதே
மெய்யப்பா வறட்சியொடு மீளைதீரும்
மேகமென்றா லுலகத்தி லோடிப்போகும்
ஐயப்பா வாயுவெல்லாங் கலைந்துபோகும்
ஆதார சதாசிவத்தை யறியச்செய்யும்
பொய்யப்பா போகாது இயமனேது
பூதலத்திற் சாவேது புண்ணியோர்க்கே.

388

புண்ணியவா னானவர்க்குக் கிட்டுங்கிட்டும்
பொய்பேசும் புல்லருக்குக் கிட்டாதப்பா
தன்னினைவாய் கிருதமதை விராகன்முன்று
சத்தியமாய் மண்டலந்தா னிருபோதுண்ணக்

கன்னிமனோன் மணியாடன் கிருபைதங்கும்
 கலவியிலே மிச்சமடா மோகமுண்டு
 ஜன்னிசுர முள்ளதெல்லாந் தொலைந்துபோகுஞ்
 சரந்தானும் நிலைதனிலே தங்கும்பாரே.

389

பாரப்பா பாவிகட்குக் கிருதமீந்தாற்
 பராபரையாள் சேவையுமே கிடையாதப்பா
 ஆரப்பா விப்படித்தான் சொல்வாருண்டோ
 அகத்தியமா முனியேகே ஞானக்காய்ச்சொன்னேன்
 நேரப்பா வெறும்வாயை மென்றிடாமல்
 நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நின்றுகொண்டு
 வேரப்பா தவம்பதம் கிரியிலேதான்
 வெகு கோடி காலமெல்லா மிருந்தேன்காணே.

390

காண்டா தவசுர வணையிலேதான்
 கலந்தெழுந்த மேருவென்று மதிலுண்டாக்கித்
 தானடா பரங்குன்ற மதுவேயாகிச்
 சமாதியிலே வெகு கோடி காலமட்டும்
 நானடா வெளியேறித் தேவிபாதம்
 நலமான வசுரர்குல மறுக்கவென்று
 வீணடா போகாமல் வேடமிட்டு
 விரைந்தேறிக் குருமலையில் வாழ்ந்தேன்பாரே.

391

பாரப்பா அம்மலையி னுச்சிமீதிற்
 பரமசிவ னெனைக்கண்டு பணிந்துகொண்டார்
 ஆரப்பா அசுரர்குல மறுக்கச்சொன்னார்
 ஆத்தாளுஞ் சத்திவடி வேல்தானானாள்
 நேரப்பா அதிலிருக்குஞ் சித்தர்கோடி
 நீரார்கா னென்றுசொல்லி யென்னைக்கேட்கத்
 தேரப்பா பரவெளிக்குக் குருவாம்நானுஞ்
 சிறுவயது மைந்தனென்று செப்பினேனே.

392

செப்பிடவே சித்தரெல்லா மென்னைப்பார்த்துச்
 சிவமுருகா கயிலாச வாணியென்று
 ஒப்பியே யெல்லோரும் பணிந்தாரென்னை
 யுற்றதொரு மவுனமெல்லா மவருக்கீந்தேன்

அப்பியே யறிந்தார்கள் சித்தர்கோடி
 யதிலிருங்கோ ளென்றமொழி யவர்க்குச்சொல்லித்
 தப்பியே செந்தூரின் மேருவேறிச்
 சண்டாள வசுரர்களை வதைத்தேன்பாரே. 393

பாரப்பா குருமலையைப் பத்திப்பாரு
 பார்தனிலே யொருவருந்தான் சொல்லமாட்டார்
 ஆரப்பா அம்மலையின் பத்தியோரம்
 அனந்தமடா குகைகளெல்லா மடைத்துப் போட்டேன்
 நேரப்பா செந்தூர மதிலேகட்டி
 நிலைப்பான கணையெருமை மரங்கள்கோடி
 தேரப்பா சுணங்களென்ற மரங்கள்கோடி
 செகந்தனிலே சொல்லாதே தெளிவுதானே. 394

வில்வவேர் கிருதம் என்ற மருந்தின் விபரங்களைக் கூறுகிறார்.
 இதனால் தீரும் பிணிகளையும் விளக்கியுள்ளார்.

வில்வவேர்-கிருதம்: இது மருந்தின் பெயராகவும், மெய் ஞான
 இரகசியம் ஆகவும் கூறப் பெற்றுள்ளது.

வில்வ-வேர் : வில்லடாமேல் கீழ்:- விந்து வட்டம்: இது சகல
 யோக ஞானத்திற்கும் வேர் போன்றது.

இதை உட் கொண்டபேருக்குச் சாவில்லை, எமன் இல்லை, ஆதார
 சதாசிவத்தை அறியச் செய்யும்.

இதுபொய் பேசும் புல்லருக்குக் கிட்டாது. அகத்தியமா முனியே
 கேள் பாவிக்கு இந்தக் கிருதம் அளிக்கக் கூடாது.

நான் நிஷ்டையொடு. சமாதியிலே நின்றுகொண்டு வெகுகாலம்
 பத்மகிரியில் தவத்தில் இருந்தேன்.

சரவணையிலே தவசு இயற்றி, சமாதியிலே வெகுதொடி கால
 மட்டும் மேரு என்றும், பரங்குன்றம் என்றும் கூறப்படும் குருமலையில்
 அசுரர் குலத்தை அறுக்க வேண்டி வாழ்ந்தேன். பரமசிவன் என்னைக்
 கண்டு பணிந்து கொண்டார், அசுரர் குலம் அறுக்கச் சொன்னார்.
 ஆத்தாள் சத்திவடிவேல் ஆனாள்-அங்கிருந்த சித்த வர்க்கத்தினருக்கு
 என்னைப் பற்றிக் கூறினேன். சித்தரெல்லாம் என்னைப் பார்த்து சிவ
 முருகா-கைலாச வாணி என்று பணிந்தனர். மவுன விஞ்சையை அவர்
 களுக்கு ஈந்தேன். பின் செந்தூரின் மேரு ஏறிச் சண்டாள அசுரர்களை

வதைத்தேன் பார் என அகத்தியனாருக்கு, செந்தூரில் அசுரர்களைக் கொன்ற இரகசியத்தை நேரில் பார் எனக் காட்டியருளுகிறார்.

“அசுரர்களை வதைத்தது” நமக்குள் நடக்கும் தத்துவ நிக்கிரகம் ஆகும். இது சீவசெந்து ஆகிய “செந்து” வாழும் ஊராகிய நம்தேசத்தில் நிகழ்த்தும் சூரசம்மாரம். புராணக் கதை உண்மை நிகழ்ச்சி அல்ல என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தானடா தானிருந்து தவசெய்து
சத்திவடிவேலுருவம் பெற்றேனங்கே
கோனடா குருமலையைப் போலேமைந்தா
குவலயத்தில் மற்றுமொரு கிரிதானேது
தானடா அதிலிருக்கும் பெருமைதன்னைத்
தவசிகளுஞ் சித்தர்களுஞ் சொல்லார்சொல்லார்
வானடர் மவுனமது அறியவென்றால்
வாடாத கிரிதனக்கு வருகுவாயே.

395

வருகுவா யெனைநினைத்து வாலவிஞ்சை
வருந்துவாய் பராசத்தி யருளைப்போற்றித்
தருகுவே னவர்களுக்கு ஞானமெல்லாஞ்
சண்டாளத் தத்துவங்க டொலைந்துபோகும்
மருகுவாய் மவுனமுண்டு அமுதங்கொண்டு
மாசற்ற பெருவெளியை மனதிற்கொண்டு
பெருகுவாய் பேசாத வெழுத்தைநாடிப்
பேரின்ப மானதையுந் தொடர்ந்துகூடே.

396

தவச செய்து தான் வடிவேல் உருவம் பெற்றதாகக் கூறுகிறார். சத்திவடிவேல் என்பதும், வாசி என்ற வடிவேல் என்பதுவும் அறிவுஉரு-அறிவு வடிவு என்பதை உணர்த்தும் பரிபாசை. இது தவசிகளும் சித்தர்களும் வெளியிடக் கூடாத இரகசியம் ஆகும். இந்த ஞானம் பெற்றால் சண்டாளத் தத்துவங்கள் மடிந்து போகும்.

தான் அருளும் அமுத மொழிகளைக் கொண்டு, மாசற்ற பெருவெளியை மனதிற்கொண்டு, பேசாத எழுத்தை நாடி, பேரின்பமானதைத் தொடர்ந்து கூடுமாறு அகத்தியனாருக்கு உபதேசித்தருளுகிறார்.

கூடாமற் சிறிதுபேர் ஞானம்பார்த்துக்
குவலயத்தி லலைவார்கள் தெய்வமென்று

ஆடாம லாடிடுவா ராட்டமேது
 அம்பலத்தைப் பாராட்டா லறிவுமேது
 வீடான வீடழிந்தால் ஞானமேது
 விந்துவிட்டால் வலுப்போச்சு மாயைசூழும்
 மாடானா லொருபோக்காய் நிற்குஞ்சொன்னேன்
 மனிதருக்கு அத்தன்மை யில்லைத்தானே. 397

தானென்ற பொருள்தேடிச் சனங்கள்கூடிச்
 சண்டாளத் தத்துவப்பேய் பிடித்துக்கொண்டு
 கோனென்ற குவலயத்திற் பொருளைத்தேடிச்
 குருவினுட பாதமதிற் கூடமாட்டேன்
 நானென்ற வாய்மதங்ள் பேசிப்பேசி
 நமன்றனக்கே யாளாகப் போனான்பாவி
 தேனென்ற திரையேழுங் கிழிந்துபோகச்
 செப்பியடா மனதுறுதி யாகப்பாரே. 398

பாரடா தர்மமென்றும் புண்ணியமென்றும்
 பார்தனிலே செய்தலுத்து அலைவார்வீணே
 ஆரடா தர்மமென்ன புண்ணியமென்ன
 ஆகாச சதாசிவத்தி னருளைக்கண்டால்
 நேரடா சிவத்தையுந்தா னறியாவிட்டால்
 நீ ணிலத்திற் றருமங்கள் நிலைகூடாது
 காரடா சிவமல்லோ யேகபீஜங்
 கண்டுகொள்ள மவுனத்தைக் கருதித்தானே. 399

தானென்ற வேகமந்தப் பீஜத்தாலே
 சற்குருவாம் ஷடாட்சரமும் நாமேயானோம்
 கோனென்ற அவ்வேக பீஜமானால்
 குருவான மகாரமல்லோ அதுவாய்ப்போச்சு
 நானொன்று சொல்லிவிட்டே னுங்களுக்கு
 நல்ம்பெறவே யுப்பைவிட்டால் வீணாய்ப்போச்சு
 தேனென்ற வுப்பதையுஞ் செப்பிடாதே
 செப்புகிறே னுவருப்பு ஆதிபாரே. 400

தான் கூறும் மொழிகளைக் கேளாமல், தெய்வமென்று
 குவலயத்தில் அலைவார்கள். அம்பலத்தில் ஆடும் இரகசியம்
 தெரியாதவர்களுக்கு மெய்ஞானம் கிட்டாது. சற்குருபிரானை
 அடைந்து அவர் பாதத்தில் கூடாதவர்களுக்கு ஞானம் கிட்டாது.
 அவர்கள் வாய் மதங்கள் பேசிப் பேசிக் கடைசியில் எமனுக்கு இரை

ஆவார்கள். தர்மம் என்றும், புண்ணியம் என்றும் செய்து அலுத்து, வீணே அலைவார்கள், அவர்களுக்குத் தர்மம் இன்னது என்று தெரியாது, குருபெருமானாகிய சிவனை நேரில் கண்டு அறிந்து கொள்ளாவிடில், தருமங்கள் செய்வதில் பயன் இல்லை.

“சற்குருவாம் சடாட்சரமும் நாமே ஆனோம். மகாரம், ஆதியுப்பு என்ற இரகசியங்களை உங்களுக்குச்சொல்லி விட்டேன். இதை வெளியிடக் கூடாது” என்று உபதேசித் தருளுகிறார்.

பாரப்பா வுருப்பு பூமிதானும்
பரமசிவன் பீஜமென்று மிதற்குப்பேரு
ஆரப்பா விதைமறந்தார் பெரியோரெல்லாம்
அகத்தியமா முனியேகே ஞானக்காய்ச்சொன்னேன
நேரப்பா கள்ளர்பற்றும் மறவநாடு
நிலைப்பான பாலவனத் தேசமைந்தா
தேரப்பா காளைகண்ட முனியோர்பக்கஞ்
சென்றெழுந்த மேற்புறத்திற் றெளிவாய்க்கானே 401

காண்டா அதிலேதா னுவருப்பாகிக்
கண்டுகொள்ளே அஞ்சுவர்ண மாகத்தோன்றும்
தானடா கதிர்போலே வளர்ந்துநிற்குஞ்
சத்தியமாய் ரவியொளிவு வீழ்குமுன்னே
கோனடா மசியென்றே சாபந்தீர்த்துக்
குருவான பராபரையை மனத்திலெண்ணி
வானடா வாய்பேசா தெடுத்துக்கொண்டு
வையகத்தோ ரறியாமல் பதனஞ்செய்யே. 402

செய்யப்பா சுத்தசெலந் தன்னிலேதான்
சேரவினிக் கரைத்ததையுந் தெளியவைத்து
ஐயப்பா பத்துமுறை யிதுபோற்காச்ச
அப்பனே யுப்பதுதான் வெளுத்துப்போகும்
மெய்யப்பா வுப்பதையும் பதனம்பண்ணி
மேலான பஞ்சசத்தி தியானஞ்செய்து
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை யிந்தநூலிற்
புத்திரனே வாதமெல்லாங் கொள்ளையாச்சே. 403

ஆச்சடா வுப்பைவிட்டால் வாதம்போச்சு
ஆகாது காத்தித்தி உபயாவையா

மூச்சடா முன்பின்னாய்ச் சொல்லவில்லை
 மூடருக்கு இப்பூவுங் கிடையாதையா
 காச்சடா காசினியிற் கிட்டுமோசொல்
 கருத்துவைத்து மனதிரங்கிக் கலந்துசொன்னேன்
 ஏச்சடா விந்தப்பூ கிடையாதையா
 எமனையுந் தானடித்துத் தள்ளும்பாரே.

404

பாரடா தேவிபரா பரையுந்தேவி
 பாவையர்கள் நாதமதை வாங்கிக்கொண்டு
 ஆரடா சூடனதைப் பொடித்துத்தூவி
 யப்பனே முப்பிண்டம் விராகன்ரண்டு
 நேரடா வொன்றாகச் சேர்த்துமைந்தா
 நீமகனே ரவிமுகத்தி லெடுத்துவைத்து
 வேரடா சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
 வேதாந்தப் பராபரையே வேண்டிக்கொள்ளே.

405

கொள்ளடா ரவிபீஜ முப்பாய்ப்போகுங்
 குருவாணை யுமையாணை காட்டிடாதே
 அல்லடா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
 யருளான வுப்பாலே யெல்லாஞ்சித்தி
 வல்லடா வல்லவர்க்குக் கிட்டும்பாரு
 வையகத்தில் மானிடர்க்குக் கிடையாதப்பா
 சொல்லடா விந்தமுறை போலேமைந்தா
 சொல்லார்கள் சொல்லார்க ளுண்மைபாரே.

406

பாரப்பா பாரையுப்பு யார்தான்காண்பார்
 பரமசிவன் பீஜமென்றே இதற்குப்பேரு
 ஆரப்பா பாரையுப்பு கல்லுப்பாச்சு
 அடங்காத வழலையுப்பு என்றும்பேரு
 நேரப்பா சாரையுப்பு என்றும்பேரு
 நிலைப்பான தேவியுப்பு என்றும்பேரு
 காரப்பா வுப்பையுந்தான் வாங்கிவந்து
 கருத்தாக மசியென்றே சாபந்திரே.

407

அகத்திய மாமுனியே கேள்: உப்பு-உவருப்பு என்றும்
 இரகசியத்தை உனக்காகச் சொன்னேன், பெரியோர் எல்லாம் இதை
 மறந்தார்கள். இதற்குப் பரமசிவன் பீஜம் என்றும் பெயர் உண்டு என்று
 இதன் இரகசியங்களை நேரில் உபதேசிக்கிறார். அது கிடைக்கும்
 இடம், அதில்: உள்ள அஞ்ச வர்ை: ங்கள், அதன் பிரகாசத்தின் முன்னே

சூரியன் ஒளி மறைந்து வீழ்கும் நிலை, அதை வையகத்தோர் அறியாமல் பதனம் செய்யும் முறைகள், சுத்த சலத்தில் கரைத்துத் தெளிய வைத்துக்காய்ச்சும் முறை, முதலிய வாதம் சித்திக்கும் இரகசியங்கள் நேரில் காட்டப் பெறுகின்றன. (குறிப்பு: இது தீட்சா இரகசியம். ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் பிரம்மோபதேசம் பெற்றவர்களுக்கு இந்தப் பஞ்சவர்ணப் பொருளான உப்பு இன்னதென விளங்கும் பிறருக்கு இதை அறிந்து கொள்ள முடியாது.)

“உப்யைவிட்டால் வாதம் போச்சு, காயசித்தி ஆகாது” எனக் கூறியருளி இருக்கிறார். முடருக்கு இப்பூவுங் கிடையாதையா, இந்தப் பூ எமனை அடித்துத் தள்ளும். இது இந்த உலகில் கிட்டுமோ சொல் என்று அகத்தியனாரை வினவுகிறார்.

உப்பு என்பது “உ” காரம் ஆகிய மலர், உகாரம் பிள்ளையார் சுழி ஆகிய ஏகாட்சரம். இது சிவமயம் ஆனது. நம்மைச் சிவமயமாக்க வல்லது. காய சித்தி அளிக்கவல்லது. அதாவது நமது காயத்தைக் சித் என்றும் அறிவாகிய-தி ஞானத்தீ-அருட்சோதி ஆக்குவது. இதை ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் பாத தீட்சை பெற்றவர்களால் தான் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இதுவே குருபாதம் எனப்பெறுவது. குருவென்றாலும் குருபாதம் என்றாலும் சிவமயப்பொருளையே குறிக்கும்.

குருவே சிவம். குருபெருமானே தெய்வம், கடவுள், அருட்பெருஞ்சோதியர். தந்தை, தாய், சிவம், நடராஜர் என்ற பல பெயர்களால் ஞானிகளும், சித்தர்களும் தங்கள் பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சிவ தெரிசனம். சிவகுருதெரிசனம், ஆன்மதெரிசனம் என்று தாங்கள் நேரில் கண்ட குரு பிரானைப் பற்றியே கூறியுள்ளனர். ஒரு சற்குரு பெருமானிடம் இந்தச் சிவானுபவம் பெற்றோருக்கு இது விளங்கும். பிறருக்கு இது ஒரு புரியாத புதிராகவே என்றும் இருக்கும்.

இந்த அருளான உப்புவினால் எல்லாம் சித்தியாகும் எனக்கூறி, இது வல்லவர்களுக்குக்கிடும் என்றும், தன்னைப் போல் இந்த உண்மையை வேறுயாரும் சொல்லார்கள், என அகத்தியனாருக்கு உபதேசித்தருளுகிறார்.

தீரடா வுப்பையுந்தான் செலத்திற்றாக்கித்
தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்செய்து

ஆரடா தெளியவைத்தே யிருத்துக்கொண்டு
அப்பனே பத்துமுறை யடங்கக்காய்ச்சி
நேரடா வுப்பையுந்தா னெடுத்துப்பாரு
நீமகனே உப்பதுவும் வெளுத்துப்போகும்
வேரடா பேசாதே அலைந்திடாதே
வீரான பிண்டமென்று மிதற்குப்பேரே.

408

பேரென்ன விந்துவென்று நாதமாச்சு
பெரியோர்க ளறிவார்கள் மற்றோர்க்கேது
ஆரென்ன வுரென்ன வருபமாச்சு
அடங்காத வாதமெல்லாங் கொள்ளையாச்சு
நேரென்ன நிலையென்ன வுண்ணைக்கண்டால்
நிலைக்குமடா பாரையுப்பு நினைவாய்மைந்தா
ஊரென்ன ஜனமென்ன உறவோரென்ன
உற்றுப்பா ரொன்றுமில்லை வெளியாய்ப்போச்சே.

409

விந்து என்பது அறிவு, ஒளி என்பதைக் குறிக்கும் பரிபாசை, நாதம் என்பது குருபிரானுடைய அறிவு, சீடனுக்கு உபதேச மொழிகளாக உருவெடுத்துச் சீடனின் செவிக்குணவாகும் நாதஒலி ஆகும். தாயுமானப் பெருமான், இதை, "பேரம்பலக் கடவுளாய் அறிவாய் இருந்திடும் நாத ஒலி காட்டியே அமிர்தப் பிரவாக சித்தி அருளினை" எனத் தன் குருபிரானைப் போற்றுகிறார்.

இந்த விந்து, நாதஇரகசியம் முருகப்பெருமானின் சீட மரபில் வருவது. இதுவே அகார உகாரம் எனப்படுவது. இவற்றை ஒரு சற்குரு பெருமானிடமிருந்து நேரில் பெறும் பேறு பெற்ற பெரியோர்களே அறிவார்கள். மற்றோர்க்கு இது ஏது? என வினவுகிறார்.

போச்சென்ற யிந்தவுப்பை விட்டிடாதே
பூலோகத் தார்களுக்கு மீந்திடாதே
ஆச்சென்றால் முன்சொன்ன வுருப்போடு
அடங்காத நாதவுப்பு வழலையுப்பு
மூச்சொன்றும் விடாதபடி யொன்றாய்ச்சேர்த்து
முத்திதருஞ் சுண்ணமென்று முடிவுசெய்து
பேச்சொன்று பேசாமற் பதனம்பண்ணிப்
பேதையைப்போல் வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
காச்சென்று காச்சிவிடு லோகத்தார்க்குக்
கபடற்ற சித்தனென்றாற் பலிக்கும்பாரே.

410

பாரப்பா அமுரியுப்பு யார்தான்சொல்வார்
 பராபரத்தின் விந்துவென்று மிதற்குப்பேரு
 ஆரப்பா அமுரிபடி யிருபத்தைந்து
 அப்பனே பாண்டத்தில் விட்டுக்காச்சி
 நேரப்பா காச்சியது வற்றும்போது
 நிலையான வுப்பாக வளர்ந்துதோன்றுஞ்
 சேரப்பா வுப்பதிலே ஜெலந்தான்வாரு
 செப்புமசி யென்றேநீ சாபந்தீரே.

411

தீரடா வுப்பையுந்தான் ஜெலத்தில்மைந்தா
 தீர்க்கமுடன் கரைத்தபின்பு தெளியவைத்து
 ஆரடா தெளிந்தஜெல மிருத்துக்கொண்டு
 அப்பனே பத்துமுறை யடங்கக்காச்சு
 நேரடா வுப்பையுந்தான் பார்க்கும்போது
 நிலைத்திடுமே யுப்பதுதான் வெளுத்துப்போகும்
 வேரடா வுப்பையுந்தான் பதனம்பண்ணி
 விராகத்தாள் பாதமதைப் பணிந்துகொள்ளே.

412

கொள்ளடா இவ்வுப்பு போலேகாரங்
 குவலயத்தி லில்லையடா மக்காள்மக்காள்
 அல்லடா காரமென்றுஞ் சாரமென்றும்
 அழகான ஆதியுப்பு என்றும்பேரு
 வல்லடா வல்லவர்க்குக் கிடைக்குமையா
 மற்றோர்க்குக் கிடையாது வருந்தினாலும்
 கொல்லடா நவலோக மதனாற்சாகுங்
 கொள்ளைகொண்ட வாதமெல்லாம் பலிக்கும்பாரே.

413

மேலும், இந்த உப்பின் விபரங்களைக் கூறி, "இது அழகான ஆதி உப்பு எனவும் பெயர் பெறும் என்றும், வல்லவர்க்குக் கிடைக்கும் மற்றோர்க்குக் கிடையாது" எனக் கூறியருளுகிறார்.

இதை நேரில் குருபிரானால் காட்டக்கண்டு பிரம்மோபதேசம் பெற்றவர்கள், இந்த ஆதி என்ற உப்புவின அழகை நேரில் தெரிசிக்கும் பேறு பெற்ற, எமனை வெல்ல வல்லோர்கள் ஆவார்கள்.

பாரப்பா புளியறியாப் பாதகர்க்குப்
 பார்தனிலே ஞானமுந்தான் பலியாதையா
 ஆரப்பா புளியென்றால் மூலமார்க்கம்
 அப்பனே கருநெல்லி யென்றும்பேரு

நேரப்பா வெதிரியுந்தா னிறந்துபோவான்
 நிலையான பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
 வேரப்பா வேறிதென்றே அலைந்திடாமல்
 வேண்டியதோர் புனிதனையு மெடுத்துக்கொள்ளே. 414

கொள்ளடா பாண்டத்தி லடைத்துமைந்தா
 குருவான சூடமுந்தான் பலமொன்றாக
 அல்லடா சேர்த்திடுவாய் ஜெலந்தான்விட்டு
 அப்பனே கரைத்ததையுந் தெளியவைத்து
 வல்லடா வாலையுட தியானஞ்செய்து
 வாங்கடா ஜலந்தனையு மிருத்துத்துண்டாய்ச்
 சொல்லடா காச்சிவிடு முறைதான்பத்து
 சுருதிமுடி பிறந்தவிடந் தன்னைக்கானே. 415

புனி அறியாப் பாதகர்க்கு ஞானம் கிட்டாது. புனி என்றால்,
 மூலமர்க்கம், சுருநெல்லி என்னும் பெயர் பெறும் பொருளாகும். சுருதி
 முடிபிறந்த இடம் ஆகும். இது குருபிரானிடம் நேரில் காட்டப் பெற
 வேண்டிய இரகசியம்.

காண்டா வுப்பதுவும் வெளுத்துப்போகுங்
 கைகண்ட வித்தையடா யார்தான்சொல்வார்
 தானடா வுப்பதையும் பதனம்பண்ணிச்
 சத்திசிவ காமியென்று மனதுட்கொண்டு
 நானடா சகலசித்து மாடிக்கொண்டேன்
 நமன்வினையு மூடறுத்து வெளியில்வந்தேன்
 கோனடா கோனருளாற் பரத்திற்சென்றேன்
 கூறுகிறே னிதற்குவகை குணமிதாமே. 416

தாமடா தானவனாய் நிலைக்கவேணுஞ்
 சத்தியமாய் முன்சொன்ன மூன்றுபூவும்
 ஆமடா அமுரியுப்பு நெல்லியுப்பு
 ஆகவுமஞ் சுப்பென்றே அறிவாற்கண்டு
 ஓமடா பஞ்சசத்தி யிதுதாமென்றும்
 ஓகோகோ பஞ்சகர்த்தா ளிவர்தானென்றும்
 வாமடா வாமமென்று ரூபங்கொண்டு
 வாங்கினே னிந்தவுப்புத் தொகைதான்கேளே. 417

கேளடா நவலோக மெல்லாஞ்சித்தி
 கிருபையுடன் காந்தமுந்தா னுருகியாடும்

ஆளடா சூதமுந்தான் கட்டிப்போகும்
 அப்பனே பாஷாண மெல்லாங்கட்டும்
 நாளடா தாரமுந்தான் வாங்கிவந்து
 நலமான குமரிச்சார் சுருக்குமிட்டு
 வாளடா சாமமொன்றப் படியேயிட்டு
 வாங்கடா தாரத்தின் வகைதான்பாரே. 418

பாரப்பா வாங்கியே தாரந்தன்னைப்
 பராபரையாள் பாதத்திற் பூசைசெய்து
 ஆரப்பா பஞ்சசத்தி யுப்பையெல்லாம்
 அரைத்திடுவாய் வஸ்துவிட்டுச் சாமம்நாலு
 நேரப்பா அரைத்ததையும் வழித்துமைந்தா
 நிலையான வுப்பையுந்தான் வில்லைசெய்து
 தேரப்பா வுலரவைத்தே யெடுத்துக்கொண்டு
 சித்தகத்திச் சாரையுந்தான் வாங்குவாயே. 419

வாங்கடா சாறுவிட்டு வில்லைதன்னை
 வாடாமற் சாமமொன் றரைத்துக்கொண்டு
 தாங்கடா அரைத்ததையுந் தாரந்தன்னிற்
 சத்தியமாய்ப் பூசும தளமதாக
 ஓங்கடா வுலரவைத்துச் சீலைமண்செய்து
 ஓகோகோ பத்தெருவிற் புடந்தான்போடு
 நாங்கடா தேவிதனைப் பூசைசெய்து
 நலமான தாரமதை யெடுத்துப்பாரே. 420

பார்க்கையிலே தாரஞ்செந் தூரமாகிப்
 பதினாயி ரங்கோடி காந்திமீறும்
 ஏர்க்கையிலே குருவருளா லறியவேணும்
 இல்லாட்டாற் கைமுறையுந் தப்பாவண்ணஞ்
 சேர்க்கையிலே செந்தூரந் திடமோமெத்தச்
 செப்பாதே அகத்தியமா முனியேயையா
 காக்கையிலே யுனையறிந்து காகாமெந்தா
 காக்காட்டா லென்னவுண்டு கண்டுகொள்ளே. 421

கொள்ளடா தாம்பிரத்தை யுருக்கிமைந்தா
 குருவறிய அணுவளவு மீந்தாயானால்
 அல்லடா தாம்பிரமும் பழுத்துப்போகும்
 அதுவாயி ரத்தெட்டு மார் றுமாகும்

முருகப்பெருமான்

294

வல்லடா வல்லவர்கள் வெளிவிட்டார்கள்
 வாய்வீணர் தங்களிடம் பேசிடார்கள்
 சொல்லடா விதினாலே அனந்தங்கோடி
 தொந்தோமென் றாடுமடா சூட்சம்பாரே. 422

பாரப்பா வணுவளவு முண்டாயானாற்
 பாலகனே நின்றேகங் காந்திமீறும்
 ஆரப்பா தேகமுந்தான் வலுத்துப்போச்சு
 அனந்தவெகு கோடிமட்டு மிருக்கவைக்கும்
 நேரப்பா விதையறியா வுலுத்தருக்கு
 நிசமேது பொய்யேது நினைவுமேது
 காரப்பா குருபாத மண்டிக்காரு
 காலாந்த செந்தூரக் கனலைக்காரே. 423

முப்பு எனப் பரிபாசையில் கூறப்படும் மூன்று பூவின் இரகசியங்கள்
 அசுத்தியனாருக்கு உபதேசிக்கப் பெறுகின்றன. இவற்றைப்
 பெறுவதற்குக் “குருபாதம் அண்டிக் காரு” எனக்கூறுகிறார்.

காரடா செந்தூரப் போக்குங்கோடி
 களங்குவகை யனந்தமெல்லா மிதற்குளாடும்
 ஆரடா தாரத்தின் செந்தூரம்போல்
 ஆடாது கெவனசித்தி மவுனமார்க்கம்
 ஊரடா வுந்திநிலை வட்டந்தோணும்
 உச்சிவழி தான்றிறந்தே யுணரவைக்கும்
 ஏரடா வெட்டிரண்டு மிதுவேகாட்டும்
 என்மக்கா ளின்னமொன்று எண்ணிப்பாரே. 424

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தியானத்தாலே
 பாலகனே செந்தூரம் படைக்கலாச்சு
 ஆரப்பா அஷ்டாங்க முடிவுவேணும்
 யாகாதி தற்பணங்க ளனந்தம்வேணும்
 நேரப்பா விராகத்தாள் பூசைவேணும்
 நிலையான குலதெய்வ மறியவேணும்
 சேரப்பா சிந்தையொன்றா யிருத்தவேணுஞ்
 செல்லாட்டாற் றீநரகில் வீழ்வான்காணே. 425

காணடா நரகமதில் வீழ்ந்திடாமற்
 காமப்பாற் கானற்பாற் கனலையுண்டு

தானடா முப்பாயி னமுதமுண்டு
 சாதித்து நங்கையஞ்சுஞ் சார்பாயுண்டு
 வீணடா வீண்பேச்சுப் பேசிடாமல்
 வேதாந்த வுப்பைந்தும் விரித்திடாமற்
 கோனடா குருபாத மறிந்தேநின்று
 குவலயத்திற் சித்துவினை யாடுவாயே. 426

ஆடுவாய் சித்துகள்தா னனந்தங்கோடி
 அம்மம்மா வென்றுமினித் தெரிந்திட்டாலும்
 பாடுவாய் பலபாஷை வந்திட்டாலும்
 பராபரமாய் நீயிருந்து வாழ்ந்திட்டாலும்
 நாடுவாய் சரமாறி யிருந்திட்டாலும்
 நலமான யோகமெல்லா மறிந்திட்டாலும்
 கூடுவாய் தில்லையிலே கூடினாலுங்
 குவலயத்திற் சித்துவினை யாடாதென்றே. 427

ஆடாதே நீபடித்த வித்தையெல்லாம்
 அப்பனே பணம்பறிக்கப் படித்தாப்போலே
 நாடாதே செகத்தோரை - மயக்கிடாதே
 ஞானியென்று செகந்தனிலே அலைந்திடாதே
 கூடாதே செகத்தோர்க ளிடத்திற்சேர்ந்து
 கூச்சலிட்டு வாய்வீணும் பேசிடாதே
 பாடாதே சாஸ்திரங்கள் பேசிடாதே
 பரமகுரு தனைக்கண்டு பணிந்துகொள்ளே. 428

குருபாதம் அண்டிக்காத்து அடையும் பேறுகளைக் கூறுகிறார்,
 எட்டிரண்டும் இதுவே காட்டும் என்றும். அனந்தங் கோடி சித்துகள்
 பெற்றுப் பராபரமாய் வாழலாம் என்றும். யோகம் ஏல்லாம் கைவரவு
 ஆகும் என்றும் தில்லையிலே கூடலாம் என்றும் கூறியருளுகிறார்.

இவ்வாறு, அடைதற்கரிய பெரிய பேறுகளைனத்தும் பெற்றாலும்.
 "சித்துவினையாடுதல் என்னும் மாயா ஜாலங்கள் செய்யக் கூடாது.
 இந்த வித்தையைக்கொண்டு செகத்தோரை மயக்கிப் பணம்பறித்து.
 ஞானி என்று வீண் வாய் ஞானம் பேசித்திரிந்து அலைந்திடாதே.
 கூச்சலிட்டுச் சாஸ்திரங்கள் பேசி மக்களை மயக்கிப் பணம் பறிக்காதே"
 எனப் புத்திமதிகள் கூறி அருளுகிறார்.

கொள்ளடா குருக்கொடுத்த வித்தையெல்லாம்
 குவலயத்திற் காட்டிவிட்டாற் பலியாதப்பா

அல்லடா வைத்யமென்ன வாதமென்ன
 அப்பனே பாவம்வரும் தோஷமாகும்
 கல்லடா வுன்மனது வருகாதப்பா
 கண்டாரைப் பெண்டிரென் நடுத்திடாதே
 சொல்லடா விந்தவகை யெனக்குமைந்தா
 சொல்லாட்டாற் பல்லுதிர வடிப்பேன்பாரே.

429

“குருகொடுத்த வித்தையையும் இரகசியங்களையும் வெளியாக்க வேண்டாம். பாவம் வரும். தோஷமாகும். பெண்களிடம் தவறான நடத்தையில் ஈடுபடாதே. இதைப் பற்றி என்னிடம் நீ உறுதிகூறி அதன்படி நடக்க வேண்டும். தவறினால், உன்னைப் பல் உதிர அடிப்பேன்,” என அகத்தியனாரை எச்சரித்தருளியுள்ளார்.

இந்தப் புத்திமதிகள் ஞான நெறியில் ஈடுபடும் எல்லாருக்கும் பொருந்துவனவாகும்.

ஞானிகள், சாமியார்கள், சித்தர்கள், மகான்கள், மகரிஷிகள், பகவான்கள், யோகீஸ்வர்கள் என்று இன்னும் பலவாறாகப் பெயர் குடிக்கொண்டு. மேலே முருகப் பெருமான் அகத்தியனாருக்குக் கூறிய புத்திமதிகளைப் பின்பற்றி நடவாமல், அவற்றைப் புறக்கணித்து அவற்றிற்கு நேர் மாறான செயல்களில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஈடுபட்டு வருவதை இன்று காண்கிறோம். அவ்வாறு திரிபவர்கள், கடவுள்நெறி ஞானநெறி, ஆகியவற்றின் விரோதிகள் எனத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களை விட்டுவிலகி நிற்பது நல்லது என்றறிய வேண்டும்.

முருகப்பெருமான் அகத்தியனாரையே “பல்லுதிர அடிப்பேன்” எனக் கடுமையாக எச்சரித்திருப்பதைக்கண்டு முருகப் பெருமான் கூறியருளியபடி நடவாத பாவிகளை நாம் ஒதுக்கித் தள்ளி விட வேண்டும். போலி ஞானிகளிடம் மாட்டிக் கொண்டால் பின் பேராபத்தில் சிக்கிக்கொள்ள நேரும். இதை எல்லாரும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பாரப்பா வேடமிட்டே யலைந்திடாதே
 பாவையரை யனுதினமு மருவிடாதே
 ஆரப்பா பொய்யொன்றுஞ் சொல்லிடாதே
 யடுத்தோரைக் கெடுக்காதே ஐயா ஐயா
 நேரப்பா யாரொருவ ருறவும்வேண்டாம்
 நீமகனே யொருவருட பகையும்வேண்டாம்

தேரப்பா விருந்.....ருந்தால்ஞானஞ்
செப்பாதே குலதெய்வந் தன்னைப்பாரே.. 430

பாரப்பா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
பார்மகனே கலதெய்வந் தன்னைமைந்தா
ஆரப்பா ஏகமென்றே வெழுத்தேயாதி
அப்பனே தசதீட்சைக் கிதுவேயாதி
நேரப்பா வொன்றான பொருளையோதி
நின்றிடுவாய் சதாகாலம் நினைவிற்றாக்கி
ஏரப்பா இடைவிட்டு மறந்திடாதே
யேழையைப்போ லிருந்துமன தடங்கிக்கொள்ளே. 431

கொள்ளடா மனதடங்க ஞானங்காட்டுங்
குழந்தையைப்போல் பேசவைக்குங் குலதெய்வந்தான்
அல்லடா விந்துவட்ட மறியாப்பேர்க்கே
யரிதரிது அஷ்டகர்ம மாடவென்றால்
சொல்லடா அரவமதைப் பிடித்துவந்து
சிங்கென்று மரவத்தின் சிரசில்மேவிச்
சொல்லடா வெதிரியுட பெயரைமாட்டிச்
சூட்டடா குருத்தேட்டில் வரைந்துபாரே. 432

சாமியார், சித்தர், ஞானி என்று வேடமிட்டு அலைந்திடாதே,
(தாடி சடைவளர்த்துக் காவி உடைதரித்து, யோக தண்டு, குறடுடன்
திரிவதை வேடம் என்று குறிப்பிடுகிறார். தலையை மொட்டை
அடித்துக் கொண்டு காவியுடை முதலியவற்றைத் தரித்துக்கொள்ளு
வதும் வேடம் ஆகும்)

குலதெய்வமாகிய குருபிரானைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும்.
ஏகம் என்ற எழுத்து-ஓர்எழுத்து, ஏகாட்சரம் என்பதுவே ஆதி ஆகும்.
ஆதியில் மனதை நிறுத்திச் சதாகாலம் நிலைக்க வேண்டும். இந்த விந்து
வட்டம் அறியாதவர்களுக்கு அஷ்டகர்மமாடல், அஷ்டாங்க யோகச்
செயல் அரிதாகும்.

பாரப்பா அரவத்தின் வாயினுள்ளே
பதித்திடுவாய் சீட்டையுந்தான் கவ்வத்தானும்
ஆரப்பா அரவமதைத் தலைகீழ்கட்டி
அப்பனே காராவின் நெய்யைவார்த்து

நேரப்பா காஞ்சிறையின் சிப்பியாலே
 நீமகனே மசியென்றே யாகஞ்செய்து
 தேரப்பா அரவமதைப் பொசுக்கிமைந்தா
 தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானங்கொள்ளே.

433

கொள்ளடா விப்படியே சரந்தான்மாறிக்
 கொளுத்தடா வெதிரியுந்தான் கொதித்துப் போவான்
 அல்லடா விதைத்தீர்க்க வரிதேமைந்தா
 அப்பனே அவன்குலமும் பொசிங்கிப்போகும்
 சொல்லடா பொசிக்கியுந்தான் நரகில்வீழ்வான்
 சொன்னேனடா கொடியதொரு பாவம்பாவம்
 மெள்ளடா வியாதியாலே வருவதென்ன
 மெஞ்ஞானிக் காகாது விதைந்துபாரே.

434

பாரப்பா வின்னமொரு கருமஞ்சொல்வேன்
 பார்தனிலே கெருடனையுங் கொண்டுவந்து
 ஆரப்பா முன்சொன்ன படினம்போலே
 யாகாதி தன்னிலேதான் பொசிக்கிப்போடு
 நேரப்பா வெதிரியுந்தா னிறந்துபோவான்
 நிலையான பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
 வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
 விராகத்தாள் பாதமதைப் பணிந்துகொள்ளே.

435

கொள்ளடா விதினாலே கோடிபாவங்
 கொடிதான தோஷமடா கெருடதோஷம்
 அல்லடா வத்தோஷந் தொலையாதப்பா
 அரனையுந்தான் விடுகாது மற்றோர்க்கேது
 வல்லடா வெளியாகச் சொன்னேனென்று
 வையகத்தோர் நம்மையுந்தா னேசிடாமல்
 கொல்லடா கொடுமைகளைச் செய்தபேரைக்
 கூறுவே னின்னமொன்று குருவிற்றானே.

436

தானென்ற தவசிகட்கே யிடுக்கஞ்செய்யுஞ்
 சண்டாளர் தனைவதைத்தாற் சாபமில்லை
 கோனென்ற குருத்துரோகஞ் செய்தபேரைக்
 கொன்றாலுந் தோஷமில்லை குறியைக்கேளு
 நானென்ற செம்போத்தைப் பிடித்துவந்து
 நாட்டுவாய் மசியென்றே சிரசிற்சற்றி

கோனென்ற குருவினிட வருளினாலே
கூசாதே சிகாரமதைத் தகட்டிற்சாத்தே. 437

சாத்தடா வெதிரியுட பெயரைக்கூட்டித்
தலைமாறித் தகட்டிலையும் வரைந்துமைந்தா
ஏத்தடா மசியென்றே தியானஞ்செய்து
என்மக்காள் முன்சொன்ன படினம்போலே
வாழ்த்தடா வாலைபஞ்ச சத்தியென்று
வருந்தடா செம்போத்து தனைப்பொசிக்கிப்
பார்த்தடா வெதிரியைத்தான் பார்க்கும்போது
பார்தனிலே லகிரிகொண்டே யலைவான்பாரே. 438

பாரப்பா லகிரிகொண்டு கழுதையாவான்
பார்தனிலே மனிதருக்குத் தோற்றமாட்டான்
ஆரப்பா தீர்ப்பதற்கு முடியாதையா
அப்பனே யாத்தாடன் னருமையாலே
நேரப்பா வுனக்கீடு சொல்லப்போமோ
நீ ணிலத்தில் மனிதரெல்லாம் பகையுமாவார்
வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
விடமுண்ட கண்டரையும் வேண்டிக்கொள்ளே. 439

கொள்ளடா தெய்வபஞ்ச சத்தியாலே
கொடியதொரு முப்புவின் குருவினாலே
அல்லடா வேதையெல்லாங் கைக்குள்ளாடும்
அடங்காத அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாடும்
வல்லடா காந்தமுந்தான் பலமேபத்து
வையகத்தோ ரறியாமல் வாங்கிக்கொண்டு
சொல்லடா மேனியிலை யரசம்பாலுஞ்
சுத்தியே காந்தத்தின் மேலேபூசே. 440

பூசியே புடம்போட்டே யெடுத்துக்கொண்டு
புத்திரனே கலயத்தில் நொறுக்கிப்போட்டு
தேசியே காரமொடு வீரம்பூரம்
செப்பாதே பாஷாணந் தாரங்கூட்டி
வாசியே மனோன்மணியே வாவாவென்று
மனோசிலையுஞ் சித்தண்டம் வகையாய்க்கூட்டிக்
கூசியே திரியாம லொவ்வொன்றுக்குங்
கூட்டுவாய் பலங்கால தாகத்தானே. 441

தானென்ற முன்சொன்ன முப்புவோடு
 சத்தியமாய் நெல்லியுப்பு அமுரியுப்பு
 தேனென்ற ஒவ்வொன்று விராகனொன்று
 தெளிவாகச் சேர்த்துமிந்தச் சரக்கினுடே
 வீணென்று சொல்லாதே வஸ்துவிட்டு
 விருப்பமுடன் சாமமுந்தான் நாலுமட்டும்
 கோனென்ற குருவருளா லரைத்துச்சேர்த்துக்
 கூறுவாய் மசியென்றே சாபந்திரே.

442

தீரடா மருந்தையுந்தான் சுத்திபண்ணி
 சிவநமசி வாயவென்று ஜெபித்துக்கொண்டு
 சேரடா காந்தத்திற் பிசறிமைந்தா
 சில்லிட்டுச் சீலைமண் செய்துதானும்
 நேரடா வாச்சிரமாங் குகையில்வைத்து
 நீமகனே யூதிடுவாய் மணிபோல்வீழும்
 தேரடா மணிதனையும் பொறுக்கிக்கொண்டு
 தீர்க்கமுடன் மருந்தையுந்தான் பிசறிக்கொள்ளே.

443

கொள்ளடா விப்படியே யைந்துநேரங்
 குமரிபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்செய்து
 அல்லடா ஆற்றிவிடு சத்துமாச்சு
 அப்பனே மெழுகதனாற் கருத்தான்கட்டி
 மெல்லடா வருக்கியே காந்தந்தன்னை
 மேதினியோ ரறியாமற் காய்க்கமைந்தா
 வல்லடா கிண்ணமது வலுத்துப்போச்சு
 வராகத்தாள் தனைநினைந்து மனதிற்பாரே.

444

பாரப்பா வாதமெல்லாங் கொள்ளையாச்சு
 பாலுண்ணத் தேகமுந்தான் வலுத்துப்போச்சு
 ஆரப்பா மறைத்தபொருள் வெளியாய்ச்சொல்லி
 ஆவியுப்பு மனாதியுப்பும் வெளியேவிட்டேன்
 நேரப்பா விந்தமுறை யொளித்தார்சித்தர்
 நிச்சயமாய் வெளிதிறந்தே யுரைத்துப்போட்டேன்
 சேரப்பா முன்சொன்ன முப்பூமைந்தா
 செப்பாதே பூநீரென் றதற்குப்பேரே.

445

பஞ்ச சத்தி தியானம், அது சம்பந்தப்பட்ட விபரங்கள்,
 அதன்விளைவுகள், பலன்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன. பரிபாசைச்

சொற்களில் கூறப் பெற்றுள்ளன. "முப்பூ என்று நான் முன்சொன்னது இரகசியம். அதற்குப் பூ நீர் என்றும் பெயர் இதை வெளியிடாதே யாரடமும் சொல்லாதே" என்று விளக்கியருளுகிறார்.

இதன் இரகசியம் ஒருசற்குரு பெருமானிடம் பாத தீட்சை பெற்றவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்வார்கள்.

பேராச்சு முப்பூவின் பெருமைசொல்வார்
பெற்றபிள்ளைக் கென்றாலும் பேசிடார்கள்
ஆராச்சு அஞ்சாச்சு பிச்சுமாச்சு
அதிலடங்கும் வாதபித்த மனேகமுண்டு
நேராச்சு நிருவிகற்ப சமாதிக்கெல்லாம்
நிலைக்குமடா முப்பூவின் நிலையினாலே
வேராச்சு வீணருக்குப் பேசிடாதே
வேதாந்த முப்பூவின் மார்க்கந்தானே.

446

தானென்ற முப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைச்
சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் சாதித்தோர்க்குக்
கோனென்ற குருவாகுஞ் சுண்ணமப்பா
கூறுதற்கு மெளிதாமோ நாவுமுண்டோ
ஏனென்ற சுண்ணமென்றாற் செளசமாச்சு
இருதயமாங் கமலமுமே பீடமாச்சு
கோனென்ற முப்பூவின் விராகன்பத்து
குருவான தேசியென்று நிறுத்துக்கொள்ளே.

447

கொள்ளடா வெடியுப்பு விராகன்பத்து
குருவான நாதவுப்பு விராகன்பத்து
அல்லடா வமுரியுப்பு விராகன்பத்து
அப்பனே நெல்லியுப்பு விராகனஞ்சு
சொல்லடா இவையெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்துச்
சொற்பமென்றே யெண்ணாதே யரசம்பாலால்
வில்லடா ஆட்டுவாய் சாமம்நாலு
விராகத்தாள் பாதமதை மனதிற்றங்கே.

448

தங்கடா ஆட்டியே வழித்துச்சேர்த்துத்
தவறாமல் வில்லைசெய்து சாபந்தீர்த்து
அங்கடா ரவிதனிலே யுலரவைத்து
அப்பனே யுலர்ந்தபின்பு எடுத்துமைந்தா

எங்கடா திரிந்துமினி யலைந்திடாமல்
என்மக்காள் மேனிச்சார் தன்னைவார்த்துப்
பங்கடா வில்லைதனைப் பிரிந்திடாமற்
பராபரியே யாயியென்று பணிந்துகொள்ளே. 449

கொள்ளடா ஆட்டுவாய் சாமம்நாலு
குஞ்சரனைப் போற்றியுந்தான் வழித்துமைந்தா
அல்லடா முன்போலே யுலரவைத்து
அப்பனே மருந்தையுந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
சொல்லடா வேளைச்சார் சாமம்நாலு
சூட்டியே யரைத்ததையும் வழித்துக்கொண்டு
மெல்லடா முன்போலே யுலரவைத்து
மேதினியிற் சித்துவினை யாடுவாயே. 450

“முப்பூ பெருமையின் இரகசியத்தைத் தாம் பெற்ற பிள்ளைக்குக்
கூடச் சொல்லக் கூடாது. முப்பூவின் நிலையினால், நிர்விகற்ப சமாதி
கைகூடும். முப்பூவின் மார்க்கந்தான் வேதாந்தம் ஆகும். இதை,
வீணர்களிடம் பேசக் கூடாது. முப்பூவின் இரகசியம் அறிந்து
சாதித்தோர்க்கு, அதுவே இருதயமும் க்மலபீடமும் ஆகும்” என்று
முப்பூவின் இரகசியங்களை நேரில் காட்டி அருளுகிறார்.

ஆடுவாய் கருந்தும்பைச் சாரைவாங்கி
யப்பனே முன்போலே சாமம்நாலு
நாடுவா யரைத்ததையும் வாங்கிக்கொண்டு
ரவிதனிலே யுலரவைத்து நாடிப்பாரு
தேடுவாய் மசியென்றே சாபந்தீர்த்துச்
செபியடா நூற்றெட்டு உருவேயானால்
கூடுவாய் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டுக்
குருவான சுண்ணமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 451

கொள்ளடா விதினாலே வேதைகோடி
குருவான காயசித்தி கைக்குள்ளாச்சு
அல்லடா செந்தூர மனேகமாச்சு
அடங்காத வைத்தியங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
வெல்லடா எமனேது பாசமேது
மேலான சுண்ணமதை யென்னசொல்வேன்
புல்லடா புல்லருக்குக் கிடையாதப்பா
புத்தியுள்ள பிள்ளையென்றாற் பேணிப்பாரே. 452

பாரப்பா விம்மருந்தை யீந்தாயானாற்
 படரெனவே தலைவெடித்துப் பாழாய்ப்போகும்
 ஆரப்பா சொல்வாரோ பூமிநாதம்
 அடங்காத காயசித்தி யெல்லாமாகும்
 நேரப்பா யுவருப்பு ஆதிவிந்து
 நிலைத்ததடா பூமியுட நாதமாச்சு
 தேரப்பா விதுவல்லோ வண்ணானுப்பு
 செப்பாதே குருவாணை செப்பினேனே.

453

செப்பினே னிதுவல்லோ பூநீராச்சு
 தேவிபஞ்ச சத்தியுட வருளுமாச்சு
 ஒப்பியே சொல்வாரோ மக்காள்மக்காள்
 ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதே யிந்தப்பேச்சை
 தப்பியே போகாதே யிந்தநூலிற்
 சாகாம லிருப்பதற்கு விபரங்காட்டி
 முப்புவி யு மடங்குமடா வு வருப்பாலே
 மோசமில்லை மோசமில்லை மொழிந்துபாரே.

454

எமனை வெல்லுவதற்கும், பாசத்தை அகற்றுவதற்கும், காயசித்தி
 பெறுவதற்கும், சாகாமல் இருப்பதற்கும், கையாள வேண்டிய
 பயிற்சிகளையும், விபரங்களையும், பூமிநாதம், வண்ணானுப்பு, பூநீர்,
 உவருப்பு முதலிய பரிபாசை இரகசியங்களையும் நேரில்
 காட்டியருளுகிறார். இவை, ஒரு சற்குரு பெருமானிடமிருந்து நேரில்
 அறிந்துகொள்ளவேண்டிய இரகசியங்களாகும்.

பாரப்பா சுத்தசெலம் வேறிதென்று
 பார்தனிலே மலையாதே மைந்தாமைந்தா
 ஆரப்பா வுவர்நிலத்தி லன்றுபேய்ந்த
 அழகான செலந்தனையு மெடுத்துக்கொண்டு
 நேரப்பா முன்சொன்ன வுப்பையெல்லாம்
 நிலையான சாபமதை நிவர்த்திசெய்து
 தேரப்பா கரைத்திடுவா யிறுத்துவாங்கிச்
 செப்பாதே ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொள்ளே.

455

கொள்ளடா காச்சென்று சொன்னமார்க்கங்
 கூறுகிறேன் ரவிமுகத்திற் காச்சவேணும்
 அல்லடா அக்கினியிற் காச்சினாக்கால்
 அப்பனே பூவதுவும் பாழாய்ப்போச்சு

சொல்லடா பூவதுதா னெடுக்கும்போது
 சூட்சநிலை சொருபநிலை தன்னைப்பார்த்து
 வல்லடா மானதமா யாகஞ்செய்து
 விராகத்தா டன்னையுந்தான் நினைத்துப்போற்றே. 456

போற்றடா மவுனமென்ற விஞ்சைதன்னைப்
 பூரணமே காரணமே யென்றேயோதி
 ஏற்றடா வுன்னையுந்தான் நினைத்துப்போற்றி
 யெனைப்போலே வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
 வாழ்த்தடா மூன்றெழுத்து விஞ்சைபார்த்து
 வடவரையா மாயிரத்தெட் டிதழிற்சேர்த்துப்
 பார்த்தடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
 பறையுப்பு வழலையுப்பு பாருபாரே. 457

பாரடா பறையுப்பு வெடியுப்பாச்சு
 பாலகனே வழலையென்று மிதற்கும்பேரு
 ஆரடா வெடியுப்பை யறிவாருண்டோ
 ஆகாச கெங்கையென்ற வுவருநீராம்
 நேரடா சுத்தஜல மதுதான்பாரு
 நிலைக்கின்ற கங்கையடா பரையுமாச்சு
 தேரடா விதையறியா ருலகத்தோர்கள்
 செப்புவார் வாய்மதங்கள் பேசித்தானே. 458

பேசியே அழியாதே முப்பூமார்க்கம்
 பிண்டமென்றும் நாதமென்று மிதற்குப்பேராம்
 வாசியே நிறுத்துமடா விந்தப்பூவால்
 வல்லோர்க்குக் கிட்டுமது மற்றோர்க்கேது
 கூசியே திரியாதே வழலைமார்க்கம்
 கோடான கோடிவரை கூட்டிவைக்கும்
 நாசியே சுழிமுனையாம் விந்துநாதம்
 நாட்டடா முப்பூவை யறிந்துதானே. 459

சுத்தசலம், மானதமாய் யாகம் செய்யும் முறைகள்,
 மூன்றெழுத்துவிஞ்சை, பாறையுப்பு, வழலைஉப்பு, வெடியுப்பு, வழலை,
 ஆகாசகங்கை, உவருநீர் ஆகிய இரகசியங்களை விளக்கியருளி, இதை
 அறியாதவர்கள் வாய் மதங்கள் பேசித்திரிவார்கள் என்றும் கூறுகிறார்.

“ரவிமுகத்தில் காச்சவேண்டும்” என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. குரு
 பிரானாகிய ஞான சூரியன் முன்னர், அவரிடமிருந்து வெளியாகும்
 ஞானக்கீயில் காச்சதல் ஆகும்.

முப்பூ மார்க்கத்தின் இரகசியத்தை வெளியிடக் கூடாது. இதற்குப் பிண்டம் என்றும் நாதம் என்றும் பெயர். இது எல்லாருக்கும் கிடைக்காது. குரு பிரானைத் திருப்திசெய்ய வல்ல சீடர்க்கே கிடைக்கும். இவர்களே மரணத்தை வெல்ல வல்லோர்கள். 459 வது பாடலில், ஒரு மாபெரும் இரகசியம் அகத்தியனாருக்கு முருகப்பெருமானால் அருளப்பெற்றுள்ளது. அதாவது “நாசியே சுழிமுனையாம் விந்து நாதம். நாட்டடா முப்பூவை அறிந்துதானே” இராஜாங்க யோகத்தின் இரகசியம் முழுவதும் இதில் அடங்கியுள்ளது.

நாசி, சுழிமுனை, விந்து, நாதம், முப்பூ இவற்றை ஒரு சற்குரு பெருமானிடமிருந்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இவை தீட்சா இரகசியங்கள்.

தானென்ற மூன்றெழுத்தின் விபரங்கேளு
சத்தியமா யிடைபின்சுழி முனையதாச்சு
நானென்றும் அகாரமென்றும் உகாரமென்றும்
நடுவணையா மகாரமென்று நாடினாலும்
தேனென்ற அகாரமொடு மகாரந்தானும்
தெளிவான வுகாரமுமூன் றெழுத்துமைந்தா
கோனென்ற மகாரமல்லோ மவுனமாச்சு
குருவான அகாரமொடு உகாரங்கேளே.

460

கேளடா சிகாரமல்லோ வுகாரமாச்சு
கிருபையுள்ள அகாரமல்லோ நகாரமாச்சு
ஆளடா மூன்றெழுத்து மதுவேயாச்சு
அம்மம்மா மூன்றெழுத்து மறியப்போமோ
நாளடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
நாடுவாய் மசிநசி யென்றோதமைந்தா
தேளடா வாசிபத்தா யிரமடங்கத்
தேவனென்றும் விஷ்ணுசக்க ரந்தான்பாரே.

461

மேலும், மூன்றெழுத்தின் விபரங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேள். அதுவே, இடை, பின், சுழிமுனை என்பன ஆகும். அகார, உகார, மகாரம் என்ற பிரணவப் பொருளும் இதுவே. குருவான அகாரம் சிவமாகும். மகாரம் மவுனம் ஆகும். சிகாரமே உகாரம் ஆகும். அகாரம் கிருபையுள்ள நகாரம் எனும் குருவாகும்.

மூன்றெழுத்தின் இரகசியம் முழுவதும் குலதெய்வமாகிய குருபிரானிடம் நன்கு அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

பாரப்பா ஜெகமெல்லா மவரைக்கண்டாற்
 பாராளு மரசனென்றும் பணிவாருன்னை
 ஆரப்பா விஷ்ணுசக்க ரத்தினாலே
 அவனியெல்லா மொருகுடைக்கீ ழாளவைக்கும்
 நேரப்பா ஐம்பத்து லட்சமானால்
 நிலையான காயசித்தி நிலைத்துப்போச்சு
 தேரப்பா கோடியுந்தா னடங்கிற்றானாற்
 தேவிசத்தி வேலுனக்கு வாய்க்குங்கானே.

462

காணடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துக்
 காரடா வாசியினர் லறிந்துகொண்டு
 தானடா விம்மென்றே சதாநீபோற்றிச்
 சுண்ணமடா மூன்றெழுத்துத் தயவினாலே
 நானடா விப்படியே யறிந்ததாலே
 நாதாந்த வடிவேலும் நமக்குள்ளாச்சு
 கோனடா இம்மென்ற மவுனம்விட்டாற்
 குடிகெட்டு இடிவிழுந்து கொல்லும்பாரே.

463

“விஷ்ணு சக்கரத்தைப்பார்” என்று காட்டியருளி, அதன் பெருமைகளைக் கூறுகிறார். அதனால் காயசித்தி நிலைக்கும் என்றும் சத்திவேல் வாய்க்கும் எனவும் கூறுகிறார். “இம்” என்ற மவுனத்தின் இரகசியத்தையும் “நாதாந்த வடிவேல்” பெறும் வித்தையும் அறிவிக்கிறார்.

பாரப்பா முன்சொன்ன பூவுங்கூட்டிப்
 பாலகனே பாரையுப்புச் சமனாய்ச்சேர்த்து
 ஆரப்பா அமுரியுப்பவ் விடைக்குச்சேர்த்து
 அப்பனே முன்சொன்ன மூலியெல்லாம்
 நேரப்பா அரைத்திடுவாய் முன்போல்மைந்தா
 நிலையான காரமுந்தான் சமனாய்ச்சேர்த்து
 தேரப்பா முன்போலே புடமேபோட்டுத்
 தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானங்கொள்ளே.

464

கொள்ளடா வெடுத்திடவே சுண்ணமாச்சு
 கொடியதொரு கிரணமெல்லாங் கொதித்துப் போச்சு
 அல்லடா சுண்ணமது சுருக்கமெத்த
 அண்டபிண்டஞ் சேர்ந்தெழுந்த அருமையாலே

வில்லடா எந்தெந்தத் துரைக்கானாலும்
 வெகுசுருக்கு வெகுசுருக்கு வெடியுப்பையா
 சொல்லடா சொல்லாதே யிந்தப்பூவைத்
 துருசினுட கொடுமையுந்தான் சூட்டுவேனே. 465

சூட்டுவேன் துருசதுவும் விராகன்பத்து
 சொல்லாதே வேளைச்சார் தன்னிலுர
 நாட்டுவாய் போட்டுமதை யெடுத்துக்கொண்டு
 நலமாக முப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைக்
 கூட்டுவாய் பணவிடைதான் மேலேபூசி
 குருவான பராபரையை மனதிலெண்ணி
 வாட்டுவாய் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 வாடாத சுண்ணமது வலுத்துப்போச்சே 466

போச்சடா துருசினுட சுண்ணம்போலே
 பூதலத்திற் கிடையாது புகழ்ந்துபாரு
 வாச்சடா மேருவுந்தா நிதிலுண்டாச்சு
 வள்ளலுந்தா னனுதினமும் வாழலாச்சு
 ஏச்சடா சொல்லவில்லை யிந்தச்சுண்ணம்
 ஏகாந்த முப்பூவின் கிருபையாலே
 மூச்சடா தானடங்கி மேலேயேறும்
 மூதண்டச் சுண்ணமென்று மூர்க்கம்பாரே. 467

பாரப்பா சவுக்காரம் விராகன்பத்து
 பாலகனே வாங்கியடா நிறுத்துக்கொண்டு
 ஆரப்பா மேனிச்சார் சாமமொன்று
 அப்பனே சுருக்கிட்டு எடுத்துவாங்கி
 நேரப்பா முப்பூவின் சுண்ணத்தாலே
 நீமகனே பணவிடைதான் சுற்றிப்பூசித்
 தேரப்பா பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 சிவசிவா செந்தூரஞ் சிவந்துபோச்சே. 468

போச்சடா செந்தூரம் ரவிபோற்காந்தி
 புவனையுட பீஜமென்று மிதற்குப்பேரு
 ஆச்சடா சவுக்காரச் செந்தூரம்போல்
 ஆரறிவா ருலகத்தில் சித்தர்மைந்தா
 வாச்சடா லோகமெல்லாம் பொன்னாய்ப்போச்சு
 வாசியிலே யனுதினமும் வாழலாச்சு

பேச்சடா பேசாதே யிந்தப்பேச்சு

பெலத்ததடா காயசித்தி வலுவாம்பாரே.

469

பாறையுப்பு, அமுரி, சுண்ணம், வெடியுப்பு துருசு, முதண்டச்சுண்ணம், சவுக்காரம், செந்தூரம் முதலிய பரிபாசை இரகசியங்கள் விளக்கப்படுகின்றன.

வாசியிலே அனுதினமும் வாழ்ந்து காயசித்தி பெறுவதைக் கூறுகிறார்.

பாரடா விதினாலே நவலோகங்கள்

பாலகனே செந்தூர மாகிப்போகும்

ஆரடா முப்புவின் சுண்ணம்வேணும்

அடங்காத காயசித்தி யாகவேணும்

ஏரடா வாசிமயி லேறவேணும்

ஏகாந்தப் பரத்தோடே யிருக்கவேணும்

தேரடா நூல்பார்த்துத் தேறவேணுஞ்

செகத்திலுள்ளோ ரறியாமல் வாழத்தானே.

470

நவலோகங்கள் செந்தூரம் ஆகும் முறையும், முப்புவின் சுண்ணம் காயசித்தி பெறும் முறையும் கூறியருளுகிறார்.

ஏகாந்தப் பரத்தோடே இருக்க வாசிமயில் ஏற வேண்டும் என்று உபதேசித்தருளுகிறார்.

வாசிமயில் ஏறுதல் என்றால், வாசியாசிய மயில் வாகனத்தில் ஏறுதல் ஆகும், வாசி என்றால் குருபரன் வாக்காகிய நாதவிந்து. ஓங்காரமே நற்றிருவாசி-அறிவு-எனும் பாதம்-பிரணவம். (குருவின் வாசகமே பிரணவம்-பதஞ்சலி மகாமுனிவர்)

தானென்று சொல்வதற்கு வாயுமேது

சங்கற்ப மறியாரைச் சமயத்தோரை

நானென்று மென்னாலே சொல்லப்போமோ

ஞாயிறையுந் திங்களையுஞ் சேராப்பேரைக்

கோனென்றுங் குருவென்றுந் துதிக்கப்போமோ

குணமான முப்புவின் குருவில்லாட்டால்

தேனென்ற வமுதரச முண்ணப்போமோ

தெளிவான மோனம்விட்ட சித்திகானே.

471

சங்கற்பம் அறியாச் சமயத்தோர், ஞாயிறு-பின்கலை-உகாரம்
திங்கள்-இடகலை-அகாரம். முப்பூவின் குரு-வாசகம்-காமதேன்
என்னும் அமுதரசம்.

ஞாயிறும் திங்களும்-பின்கலை, இடகலை, அமுதரசம் -
குருபிரானின் அமுதமொழிகள்.

காண்டா கடுங்காரச் சுண்ணமாச்சு
கைகண்ட வித்தையடா சித்தர்சொல்லார்
தானடா பஞ்சசத்தி சுண்ணமென்றாற்
சராசரங்கள் முழுவதுமே தங்கமாச்சு
ஊனடா வுடலுயிரு முறவதாக்கும்
ஒடுங்காத காந்தஞ்செந் தூரமாகும்
நானடா சுண்ணமதை யறிந்துகொண்டு
நானிலத்திற் சித்துவிளை யாடினேனே.

472

ஆடினேன் பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
அடங்காத காயசித்தி யாகிப்போச்சு
நாடினேன் மூன்றெழுத்து விஞ்ஞையாலே
நாதாக்கள் சித்தனென்றும் பேருங்கொண்டேன்
கூடினேன் நங்கையஞ்சு முண்டதாலே
கோடான கோடிவரைக் குகையைக்காத்தேன்
பாடினேன் பாவமெல்லா மகற்றிமைந்தா
பஞ்சசத்தி வேலெடுத்து வந்தேன்கானே.

473

பஞ்சசத்தி சுண்ணம், காந்தம், செந்தூரம் என்ற பரிபாசை
ரகசியங்களை விளக்குகிறார்.

காண்டா யாகாதி பெலக்கவேணுங்
கண்மணியே அம்மணியைப் போற்றவேணும்
தானடா விராகத்தாள் தியானம்வேணும்
சங்கற்ப மறிந்துமுறை சாரவேணும்
கோனடா மனங்கோணா திருக்கவேணும்
குவிந்தமுலைக் கண்ணறிந்தே போற்றவேணும்
நானடா இம்மென்ற மவுனங்கண்டு
நாடினேன் சிவயோக வாழ்க்கைபாரே.

474

“இம்” என்ற மவுனம், சிவயோக வாழ்க்கை, விராகத்தாள் தியானம்
ஆகியவற்றை விளக்குகிறார்.

சிவயோகம் என்பது குருபிரானின் வாக்காகிய நாதவிந்தைச்
செவியில் உட்கொள்ளுதல். (474 முதல் 477 வரை)

பாரடா பஞ்சசத்தி தீட்சைக்கெல்லாம்
பாலகனே நவக்கிரக தியானம்வேணும்
ஆரடா ஆதித்தன் றனைநிறுத்தி
அருளான வுகாரமல்லோ அவர்க்கேபீடம்
நேரடா விந்துவிட்டு ஓங்காரங்கட்டி
நிலைத்திடவே யூடுருவச் சூலமிட்டுச்
சேரடர் விந்துக்கு ளுகாரஞ்சாத்திச்
செபித்திடுவா யும்மென்றே தியானங்கூடே.

475

கூடியே பஞ்சகர்த்தா ளைவருக்குங்
குவித்திடுவா யவரவர்கள் பீஜஞ்சாத்தி
சேடியே யரவமென்ற விராகுகேது
செபித்திடவே யவர்களுட பீஜமைந்தா
நாடியே யிராகுவுக்கோங் காரஞ்சாத்தி
நாட்டிடுகே துவுக்குழீங் காரமைந்தா
வாடியே திரியாமல் விந்துவட்டம்
மைந்தனே இட்டிடவே வாய்க்கும்பாரே.

476

பாரப்பா அவரவர்கள் பீஜமெல்லாம்
பாலகனே விந்துநடுக் குள்ளேவைத்து
நேரப்பா ஓங்காரஞ் சுத்திக்கட்டி
நிலைத்திடவே சூலமிட்டுக் கும்பந்தன்னைத்
தேரப்பா தெர்ப்பைமா விலையுஞ்சாத்திக்
தெளிந்திடவே கன்னிநூல் சுற்றிக்கட்டி
ஆரப்பா அட்சதையும் மடியிற்றாக்கி
அஷ்டகர்ம வாலையென்றே தியானங்கொள்ளே.

477

கொள்ளடா தேவிபரா சத்தியென்று
குருவான ப்ராபரத்தை மனதிலெண்ணி
அல்லடா நீயாக சாலைசுற்றி
அப்பனே நவக்கிரகந் தன்னைமாட்டிச்
சொல்லடா குளிகளையும் யாகந்தன்னிற்
சொல்லியே இம்மென்று நடுவேசாத்தி
வில்லடா பூரணமும் வெளியாய்ப்போகும்
மேலான வேல்வந்து வாய்க்கும்பாரே.

478

பாரப்பா நவக்கிரகந் தனக்குமைந்தா
 பரிவான ரவியல்லோ தாயுமாச்சு
 ஆரப்பா சோமனொடு பஞ்சகர்த்தான்
 அடங்காத ராகுவொடு கேதுமைந்தா
 நேரப்பா இவர்கள்நவக் கிரகமாச்சு
 நிலையான நவசித்த ரென்றும்பேராம்
 தேரப்பா இவர்களன்றிப் பூசையேது
 தெளிந்தவர்க்கே பஞ்சசத்தி தருகுவாளே.

479

தருகுவா ளஷ்டகர்ம வாலைமைந்தா
 சத்தியமாய்த் தோலாசை யற்றபேர்க்கு
 வருகுவாள் அங்கிலியு மென்றுசொல்லி
 வாசியுமே யாயிரத்தெட் டடங்கினாக்கால்
 உருகுவா யஷ்டகர்மஞ் சித்தியாகும்
 ஓகோகோ ஆசையற்று உறவுமற்றுப்
 பெருகுவாய் இம்மென்றே மவுனம்பூட்டிப்
 பேசாதே குலதெய்வந் தன்னைக்கானே.

480

மேலான வேல் வந்து வாய்க்கும் விதமும், ஆசை அற்று உறவும்
 அற்று, “இம்” என்ற மவுனத்தில் மனதைப்பூட்டி குலதெய்வத்தைக்
 காணுமானும் விளக்கப்பெறுகின்றன.

காணடா மூன்றெழுத்தை யறியமாட்டான்
 கங்குலர்வி தனைக்கடந்து இருக்கமாட்டான்
 தானடா பந்தனங்கள் சொல்லக்கேளு
 தாயாராம் பராசத்தி வாலைக்கெல்லாம்
 கோனடா தீட்சைபத்தா மகாரபீடம்
 கொளுத்தடா திக்குபந்த னங்களாக
 நானடா பந்தனங்கள் செய்துமைந்தா
 ஞாயிறிலே திங்களையு மடக்கினேனே.

481

அடக்கினேன் திக்குபந்த னங்களாலே
 அஷ்டகெஜம் அஷ்டவஸ்து அருளுமாச்சு
 முடக்கினேன் மூன்றெழுத்து விபரத்தாலே
 முன்பின்னா யோடுகிற கலையுமாறி
 மடக்கினேன் காலறிந்து மைந்தாநானும்
 மாறாத வாசனையை மறந்துதள்ளித்

தடக்கிநாம் பேசாதே அகாரமுலஞ்
சாதித்தா லவராமென் றதுதான்பாரே.

482

பாரப்பா தேவிபஞ்ச சத்திக்கெல்லாம்
பாலகனே மானதமாம் பூசைசெய்ய
ஆரப்பா நிறைந்தவான் நகையுஞ்சீலை
யாத்தாட்கும் வடுகனுக்கு மங்கேசாத்தி
நேரப்பா கிரீடகுண் டலமுஞ்சாத்தி
நீமகனே விராகத்தாள் தனக்குமைந்தா
வேரப்பா பேசாதே யாத்தாளுக்கும்
வெகுவாகப் பஞ்சசத்தி மேலேசாத்தே.

483

தீட்சைபத்து ஆகிய மகாரபீடத்தைக் காட்டியருளுகிறார். இது
தீட்சா ரகசியம். குருபிரான் நேரில் காட்டியருள வேண்டும்.

தான் இடகலையைப் பின்கலையில் மடக்கின அனுபவத்தையும்.
வாசனாச் செயம், மனோநாசம் என்னும் செயத்தை அடைந்து,
அகாரமுலம் சாதித்த விபரங்களையும் உபதேசித்தருளுகிறார்.

சாத்தடா மணிமந்த்ர தீபதூபஞ்
சகலகலை வாணியென்றே யருளைப்போற்றி
ஏத்தடா திக்குப்பந் தனமுஞ்சொல்லி
யென்மகனே எந்தனுக்குப் பூசைகேளு
வாழ்த்தடா இம்மென்றே கவுனந்தாக்க
வஸ்துவென்றே யுனைத்தானும் நினைந்துகொண்டு
ஏத்தடா மானதமாம் பூசைமெத்த
வென்மகனே தேசத்திற் பழுதில்லாமற்
காத்தடா பூசைசெய்வாய் மவுனம்நோக்கிக்
காலனுந்தா னப்புறமுங் கடப்பான்பாரே.

484

பாரப்பா நமநமா வென்றுசொல்லிப்
பாலகனே பூஷணங்கள் பூட்டவேணும்
ஆரப்பா தேவிக்கிப் படியேபூட்டி
யஷ்டகர்ம வாஸையென்றே வருளைப்போற்றி
நேரப்பா செவ்வரளிப் புஷ்பத்தாலே
நீமகனே தேவிக்கர்ச் சனையுஞ்செய்து
தேரப்பா விந்துவிலே மனக்கண்ணாட்டி
தேவிபஞ்ச சத்தியென்றே திடமாய்ப்போற்றே

485

போற்றுதற்கு லகுவல்ல வாய்ப்பேச்சல்லப்
 புத்திரனே மூன்றெழுத்தை விட்டபேர்க்கு
 ஏற்றுதற்கு மவுனமதை விட்டபேர்க்கு
 எந்நாளு மஷ்டகர்மஞ் சித்தியில்லை
 வாழ்த்துதற்கு ஆயிரத்தெட் டடங்கும்போது
 வந்ததடா வாலையுட வமுதமைந்தா
 காற்றிலையு மதிகமடா ஆத்தாள்பாதங்
 காட்டாதே லோகத்தார் தனக்குப்பாரே.

486

மானதபூசை செய்யும் விபரங்களும், விந்துவிலே மனக்
 சுண்ணாட்டி நிலைத்து நின்று வாலையாகிய குருபிரானின் அமுதம்
 உண்ணும் இரகசியங்களை நேரில் காட்டியருளுகிறார்.

இதை உலகமக்களுக்குக் காட்டக் கூடாது எனவும். இது
 இரகசியமாகப் போற்றப்பட வேண்டிய விஷயம் எனவும் கூறுகிறார்.

பாரடா அங்குலியு மென்றால்மைந்தா
 பாலகனே தீட்சையடா நாலர்ந்தீட்சை
 ஆரடா இம்மூல மறியாரில்லை
 யாத்தாட்கு மாயிரத்தெட் டொடுங்கவேணும்
 நேரடா இம்மந்த்ர மடங்குமட்டும்
 நீமகனே தோலாசை மறக்கவேணும்
 வேரடா மாயையிலே மனந்தான்நாட
 வீணாக வெடுத்தமுறை தவறிப்போச்சு
 தேரடா தவறாமற் கவனம்வைத்துச்
 சிந்தித்துப் பார்த்திடவே தெளிந்துபோச்சே.

487

போச்சடா தெளியவென்றால் லகுவமல்ல
 புத்திரனே இந்தமுறை செய்யவேணும்
 ஆச்சடா செய்கையிலே மோகமானால்
 அஷ்டகர்ம வாலையுட அருளும்போச்சு
 நீச்சடா வெறும்பேச்சாற் பூசையென்று
 நீணிலத்திற் செத்தவர்க ளனந்தங்கோடி
 மூச்சடா மேலேறி நெஞ்சுதன்னில்
 முழங்குமடா கருவியென்ற வாயுதானே.

488

தானென்ற கருவியுந்தா னுயரப்பாயஞ்
 சத்தியமாய் நீதானும் பதறிடாதே

கோனென்ற குருவருளால் மைந்தாகேளு
 குருவான முப்பூவின் சுண்ணந்தன்னை
 தேனென்று பணவிடைதான் கொண்டாயானாற்
 சிவசிவா நிலைதனிலே சேர்ந்துபோகும்
 நானென்ற வாயுவெல்லா மொடுங்கிப்போகும்
 நமன்பாச மானதுவும் நாசமாச்சே.

489

நமன்பாசம் நாசமாவதற்கு வேண்டிய சாதனை இரகசியங்களும்,
 தீட்சைகளும் விளக்கப்படுகின்றன.

ஆச்சடா அஷ்டகர்மம் வாலையோலே
 அருளான ஞானமுந்தான் கிடையாதப்பா
 வாச்சடா கிடைத்தோர்க்கு யோகசித்தி
 வழலையென்ற முப்பூவின் மார்க்கஞ்சித்தி
 காச்சடா கங்குல்ரவிக் குள்ளேசேர்க்குங்
 கலந்தெழுந்த கருவியெல்லாம் பொசுங்கிப்போகும்
 மூச்சடா மேலடங்குங் கீழ்நோக்காது
 முனைமூக்குப் பிடரியுந்தான் மூட்டினேனே.

490

மூட்டினேன் முன்பின்னு மிந்தநூலில்
 மோசமாய்ச் செல்லலில்லை மொழிதான்மைந்தா
 நாட்டினேன் செந்தூரஞ் சுண்ணமார்க்கம்
 நலமான துருசோடு வழலைப்போக்குங்
 காட்டினேன் வெளிதிறந்த இந்தநூலிற்
 கபாலியஷ்ட கர்மியுட கிருபையாலே
 மூட்டினேன் திறந்திட்டேன் வெளியாய்விண்டேன்
 மும்மணியு மிதுவாச்சு மோதிப்பாரே.

491

பாரப்பா பஞ்சசத்தி யஷ்டகர்மி
 பாலகனே ஒன்றாகும் பழுதில்லாமல்
 ஆரப்பா விராகத்தா ளவட்குத்தானும்
 ஐயையோ முன்னோடு பிறவியானாள்
 நேரப்பா வடுகனென்றாற் சிவனுமாச்சு
 நித்யபிரம்ம சாரியென்று மவற்குப்பேரு
 தேரப்பா தெளிந்தவர்க்கோ இதுபோற்காணுந்
 தெளியாத தேகமென்ன தேகந்தானே.

492

மூச்சுமேல் அடங்கும் இரகசிய யோக சாதனை விபரங்கள் கூறப்
 படுகின்றன.

தானென்ற ஜெனனமது எடுத்தானானாற்
 சாற்றுமஷ்ட கர்மியுட தயவுவேணுங்
 கோனென்ற குருவருளுங் கிட்டவேணும்
 குஞ்சரமு மஞ்சலென்றே கூடவேணும்
 தேனென்ற துறவதனி லிருக்கவேணுஞ்
 செகத்தோரைக் கண்டாலு மொடுங்கவேணும்
 நானென்ற ஆணுவத்தைத் தள்ளவேணும்
 நாதாந்தப் பூரணத்தை நாடிப்பாரே.

493

பாரப்பா மூன்றெழுத்து விஞ்சைவேணும்
 பாலகனே தசதீட்சை பத்தும்வேணும்
 ஆரப்பா அஷ்டகர்ம் பஞ்சசத்தி
 அங்கிலியு மென்றதோ ரருளும்வேணும்
 நேரப்பா திக்குபந் தனங்கள்வேணும்
 நிலையான சாரணையை நிறுத்தவேணும்
 வேரப்பா குருவென்று நினைத்திடாமல்
 வித்தகனே குருசெயலை நினைந்துகொள்ளே.

494

பிறவி எடுத்து வந்ததன் பயன் நாதாந்தப் பூரணத்தை அடைதலே,
 இதற்குக் குருவருள் கிட்டவேணும்.

தசதீட்சையும் மூன்றெழுத்தின் ஞானமும் பெற வேணும்.

கொள்ளடா வாலவிஞ்சை முடிவுகாட்டிக்
 குருவான யோகாதி முறையுங்காட்டி
 வல்லடா வாயுவுசா ரணையுங்காட்டி
 வாடாத குலதெய்வத் தருளுங்காட்டி
 சொல்லடா சூட்சுநிலைச் சொருபங்காட்டிச்
 சுருதிமுடி வானதொரு பொருளுங்காட்டி
 அல்லடா நவக்கிரக சித்திகாட்டி
 யருளான கவுனத்தில் முடிவுங்காட்டி
 கல்லடா கற்பமுறை யாவுங்காட்டி
 கண்மணியே வெளிதிறந்து விட்டேன்பாரே.

495

இதுவரையில் தான் உபதேசித்த இரகசியங்களைக் கூறி நினைவு
 படுத்துகிறார்.

பாரப்பா இம்மென்றால் விந்துவட்டம்
 பாலகனே இதுவிட்டால் மவுனம்போச்சு
 ஆரப்பா விந்துவிலே மனக்கண்ணாட்டி
 யனுதினமுந் தாரணையுஞ் செய்யும்போது
 நேரப்பா கற்பமென்ன பூசையென்ன
 நிலையான சுற்றத்தா ருறவுமென்ன
 தேரப்பா சாதியிலே சமயமென்ன
 திரவியங்கள் சம்போக மெதுவுங்காணே.

496

“இம்” என்றால் விந்து வட்டம் இதுவே சுழிமுனை சிற்சபை என்ற
 பலபெயர்களால் குறிக்கப்பெறும் இரகசியம் சற்குரு பெருமானால்
 நேரில் காட்டியருள்ப் பெறும் தேவரகசியம் ஆகும்.

காண்டா மவுனமென்ற வருளைக்கண்டாந்
 கயிலாச நாதனென்ற கடவுளாச்சு
 தானடா மவுனம்விட்டா லெல்லாம்பாழாஞ்
 சத்திசிவந் தனையறிய மாட்டான்பாவி
 கோனடா குருநிலையு மறியமாட்டான்
 கோடான கோடிசித்து ஆடமாட்டான்
 நானடா பரமசிவம் நம்மைக்கேட்க
 நாதாந்த தீட்சைபத்தும் நாட்டினேனே.

497

பரமசிவன் தம்மைக் கேட்க. அவருக்குத் தேவரகசியமாகிய
 நாதாந்த தீட்சை பத்தும் நாட்டினேன் என்று கூறியருளுகிறார்.

இந்தப் பாடலிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு
 பேருண்மையாவது. புராணக்கதையில் கூறியுள்ளபடி சிவபெரு
 மானாரின் மடியில் அமர்ந்து கொண்டு அவருடைய காதில்
 குழந்தைமுருகன் பிரணவத்தை “ஓம்” என்று உபதேசித்ததாகவும்.
 தனது குழந்தையாகிய முருகனை அவர் மெச்சிக் கொண்டதாகவும்
 புனையப்பட்டு மக்களிடையே வழங்கி வரும் கதை ஆதாரமற்றது.
 நடந்த உண்மை வரலாற்றை முருகப் பெருமான் தனது பாடலில்
 கூறியருளியிருக்கிறார். இது உலகமக்கள் இதுவரை அறியாத ஒரு
 பேருண்மை ஆகும்.

காட்டினேன் பரமசிவந் தனக்குமைந்தா
 நலமான முப்புவின் மார்க்கங்காட்டிப்

பூட்டினேன் திறவுகோல் திறந்துமைந்தா
 பூமியுட நாதவிந்து பொருந்தக்காட்டிக்
 காட்டினேன் பாரையுப்பு வெடியுப்பென்று
 கலந்தெழுந்த வனாதியுப்பு நாதமாகச்
 ... குட்டினேன் சுரோணிதகக் கிலமாமென்று
 சொல்லாலே சிவனென்றுஞ் சொன்னேன்பாரே. 498

பரமசிவனாருக்கு, முப்பூவின் மார்க்கம், பூமி நாதம், விந்து
 பாரையுப்பு வெடியுப்பு, அனாதி உப்பு, சுரோணித சுக்கிலம் முதலிய
 பரிபாசை இரகசியங்களையும் நேரில், திறவுகோல் கொண்டு திறந்து
 காட்டி மறுபடியும் பூட்டிவிட்ட விபரங்களைக் கூறியுள்ளார்.

பாரப்பா இம்மென்றே விட்டாயானாற்
 பாலகனே மவுனமெல்லாம் பாழாய்ப்போகும்
 ஆரப்பா இம்மென்றால் மவுனமாச்சு
 அடிப்படையுந் தான்பெலக்கு மனேகஞ்சித்தி
 நேரப்பா விந்துவென்றும் பீஜமென்றும்
 நிலையான பிடரிவழி மார்க்கமென்றுந்
 தேரப்பா சௌச்சம் போகமென்றுந்
 தெளிவாகச் சொன்னதெல்லா மகாரமாச்சே. 499

“இம்” என்றும் மவுனம், விந்து, பீஜம், பிடரிவழி மார்க்கம்.
 சௌசம், சம்போகம் என்றும் கூறப்பெறுவன எல்லாம். மகாரம் ஆகும்.
 இவை பாத தீட்சையின் இரகசியங்கள். இதுவே, சுழிமுனை, சாகாத்
 தலை, முச்சந்தி, முப்பாழ், சிற்சபை, மகாமேரு, மூலம் என்று
 குறிப்பிடப் பெறும் இரகசியமாகும். பாததீட்சை பெற்றவர் களுக்கு
 இந்த இரகசியம் விளங்கும். மற்றையோருக்குத் தெரியாது.

ஆச்சடா இந்நூலைத் தெளிவாய்ப்பாடி
 யஷ்டகர்ம வாலையுட அருளுங்காட்டி
 வாச்சடா குலையைத்தான் தெய்வமென்றும்
 வாடாத தீபமணி பூரமென்றும்
 நீச்சடா என்வாக்கி னாலேசொல்லி
 நித்யபிரம்ச சாரியென்று முருகனானேன்
 மூச்சடா அஞ்ஞாறு தெளிவதாக
 முதன்மையாம் குருபரனால் முடிவதாமே. 500

இந்த நூலில், ஐந்துறு பாடல்களில் தான் உலகம் கண்டும் கேட்டும் அறியாதவை. இவைகளில் அவர் தெளிவாகப் பாடியருளிய இரகசியங்கள் யாவும் ஒரு முதன்மையான சற்குருபெருமானால் மட்டுமே உபதேசித்தருள முடியும். தானே அறிந்து கொள்ளமுடியாது.

சித்தர் பரம்பரையில், முருகப் பெருமான் மரபில் வாழையடி வாழையென வந்து கொண்டிருக்கும் தேவசன்னதங்கள் பெற்ற சற்குரு பெருமான்களால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற புண்ணியர்களுக்கு இந்த நூலில் அருளிச் செய்யப் பெற்ற யோக ஞானம் என்ற அருட்செல்வம் கிடைக்கும். மற்றவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாவண்ணம் குழுஉக்குறியாகிய பரிபாசையில் இரகசியங்கள் எல்லாம் வைத்துப் பூட்டப்பெற்றுள்ளன.

சுப்பிரமணியர் ஞானம் 500

முற்றிற்று

தாமரை
நூலகம்